Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lectura super quinque libros Decretalium

Nicolaus <de Tudeschis>

[Basel], 1480-81

De dolo et contumacia

urn:nbn:de:bsz:31-315909

Visual Library

licet noua castra facere cũ alterius iniuria ⁊ emulatione. ff. de ope. pub. l. opus ita nec in castellare vetera nõ habitata. C. de edi. priua. l. iij. ⁊ C. de fin. limi. l. i. ij. ⁊ iij. li. xi. ff. de his que nõ. ifa. athletas. possz ergo agere eps ad destructionẽ inouatoꝝ cõdit ex p alie. legib' vel officio iudicis ad hoc. j. de iudicis. c. cõsuluit. Et idem dicit in alio ibi redditus habẽre nec ẽ actio popularis fm eũ sed agit quisqꝫ ꝓ euitãda diminutione sui patrimonij. Hec dicta Inn. ego puto ꝓcedere in possessore iniusto seu tyranno ar. huius. c. si autẽ possessor eẽt iustus tũc distinguerẽ. ꝗ aut vult reficere antiqua edificia vel ĩhabitare de nouo castra inhabitata ad iniuriã vel emulationẽ alterius. ⁊ procedãt dicta Inn. qꝛ nõ licet vti etiã re ꝓpria ad iniuriã ⁊ emulationẽ alterius ut alij noceat ⁊ sibi nõ ꝓsit ut. l. i. §. deniqꝫ. ff. de aqua plu. ar. ⁊ qđ nõ. gl. i. c. cũ ecclesia vulterana. de dec. Aut hoc nõ facit ad iniuriam alterius sed ad cõseruationẽ vel augmentũ patrimonij vel honoris sui. ⁊ tũc puto hoc licere nec posse p aliũ ꝓhibere etiã si alij inferaẽ timor seu dãnum. ad hoc tex. optimus. in. l. si meo. ff. de aqua plu. ar. ⁊. d. c. cũ ecclesia vulterana. ⁊. c. cõsuluit. de iudi. vbi patet ꝗ ꝓhibitus cõstruere de nouo nõ prohibeẽ reficere antiquũ edificiũ iux̄ pristinã formã: nec hoc casu posset allegari pscriptio si longo aut longissimo tẽpore nõ refecerit vel inhabitauerit. qꝛ cũ iste sit actus mere facultatis: ⁊ nihil positiue actũ sit in sui iuris p̄iudiciũ nõ currit pscriptio iux̄ nõ. in. c. iohannes. de de. pin. ⁊ in. c. ex pte astensis de pces. p̄ben. ⁊ p Cy. in. l. ij. C. que sit lõ. cõsue. facit. l. altius. C. de serui. ⁊ aqua nisi fuisset probibitus ⁊ acquieuisset probibitioni. ut nõ. in iuribus preall'.

de dolo et contumatia.

Viso in p̄cedenti rubrica de spoliatis ⁊ eiectis aduersarioꝝ potẽtia videndũ ẽ nũc de fatigatis in iudicio aduersarioꝝ dolo etiã ꝯtumatijs scđm Hoff. vel cõtinua sic scđm Hosti. Quia spoliatus qñqꝫ dolo vel cõtumacia rei restitutionẽ cõsequi nõ põt. iđ merito subijciẽ hec rubrica. ⁊ vtraqꝫ ꝯtinuatio satis bona

d hec Casus Reus qui mittẽdum in possessionẽ ad mandatum iudicis nõ admisit nõ mulctabiẽ de canonica eq̄tate si infra annũ caueat stare iuri. Cõis diuisio. scđa ibi ad qđ. Nota p̄io ar. ⁊ quasi expressum ꝗ missus in possessionem etiã in reali ex primo decreto, nõ efficiẽ possessor añ lapsum anni. ꝟ tñ custos. custodit eni possessionẽ ne aduersari' igrediaẽ ut ꝓbaẽ ibi cũ rei fuã de. ⁊c. ⁊ ibi rẽ custodiendã ⁊c. ⁊ ibi ne possessionẽ amittat in fine ãni. ⁊c. ꝟ p' lapsum ãni reo i ꝯtumacia ꝑsistente efficiẽ sine alio decreto in reali ver' possessor vt colligiẽ ibi iminẽte finẽ ãni ⁊c. Et de hac mã vide i. c. qm̃. §. i alijs ⁊. §. se. vt lit. nõ cõt. ⁊ pleni' i. c. ꝯtingit. j. eo. Nõ. scđo ar. ꝗ de iure canonico seu in ecclesiasticis ꝑsonis ⁊ negocijs: nõ hꝫ locũ iudicio multe, ꝓpter cõtumatiã ⁊ dolũ ptis. ⁊ h colligiẽ ex supficie littere. ꝟ certe nõ ꝓcedit hoc dictũ ita gñaliter sumptũ ꝟ dꝫ restringi ut. j. subijciã sup gl. Nõ ꝗ de iuris rigore mulctari põt. i. pena extraordinaria puniri q̄ iudicis iussioni ñ paret maxie vbi iusticia ꝑdidaẽ ad h. c. ꝯ cãs §. i. de offi. dele. ⁊ i. c. qm̃ in fi. ut lit. nõ cõt. ⁊ i. l. vna ff. si q̄s ius di. nõ obtẽ. cũ si. Nõ h do. an. ꝗ ꝯ canonica equitate cõtumax in cã priuata punita contumacia ad vtilitatẽ ꝓuatã, ꝓ publica ⁊ iudicis cõtẽptu aliter nõ mulctabiẽ nec extraordinarie puniẽ. Cõtrariũ tñ dicit fuisse factũ i. c. accedẽs. el. i. ñ. ut lit. nõ cõtes. nec aliter respõdet ad ꝯtrariũ. Ibi eni iudex rõne ꝯtumacie excõicauit ptẽ ⁊ ꝓcessit ad sñiam ꝟ credo satis posse dici ꝗ aut ps ꝑsistit icõtumatia: et poterit fieri missio seu ad sñiam ꝓcedi si cãe status patiẽ extraordinarie puniri, ꝓ iudicis cõtẽptu. ut in. d. c. accedẽs. nõ eni dꝫ iudex pati se cõtẽni. l. obseruandũ. ff. de offi. ꝓsi. imo penali iudicio dꝫ suã iurisdictionẽ tueri. ut. l. vna. ff. si qs ius di. nõ obtẽp. ⁊. l. ij. ff. si qs in ius vo. nõ ie. aliter eni iusticia ꝑdidaretẽ q̄ vult cõtumaciã puniri. ut in iurib' supius allegatis. facit. c. i. de postu. ꝑla. Aut ps ante punitionẽ reuertiẽ ad obedientiã nec ius depit pti, ꝓpter suã cõtumaciã. utputa in cãu hui'. c. vbi iussus mitti habeẽ, ꝓ misso: si impediẽ propẽ aduersarij potẽtiã seu dolũ ut hic. Et clarius in. c. ꝯtingit. j. eo. ⁊ tũc in negocijs ecclesiasticis ⁊ ꝑsonis nõ hꝫ locũ iudicio multe. qꝛ iusticia ꝓpter hoc nõ ꝑdidaẽ. Ex quo infero ꝗ si in cãu hui'. c. ps passa missionẽ nõ cõpareret. posset etiã mulctari ꝓ iudicis cõtẽptu qꝛ ꝑdidaretẽ iusticia que vult cõtumacẽ puniri. qđ sentit hic Jo. an. sup text. qđ intelligo qñ vehemẽs ẽ ptis cõtumacia ut probaẽ i. c. qm̃ frequẽter in fine ut lit. nõ cõt. facit. l. fulcinius i fi. ff. ex qui. cau. i pos. ea. alias a p̄ncipio dꝫ eẽ cõtentus alterutra pena. ut in. d. c. qm̃ adulteriora tñ procedere poterit si cãe status requirit ⁊ põt excõicare seu aliter mulctare etiã si cõtumacia nõ sit vehemẽs. qꝛ ꝓcessuẽ ad vlteriora nõ ẽ pena cõtumacie cũ possit sñia ferri, ꝓ absente in. c. calũnia de penis. ⁊. l. ꝓperandum. C. de iudi. ⁊ iste ẽ ꝓprius casus. c. accedẽs p̄all'. Sꝫ circa hoc dubitari possit qđ si cõtumax nulla missione ꝯtra eũ facta adhuc vel decreta sponte venit ad iudiciũ offerens se paritur nũq̄d possit mulctari rõne p̄terite cõtumacie: ⁊ videẽ ꝗ nõ ꝑ istũ tex. qꝛ iusticia per hoc non ꝑdidatur. ideo rigor obseruandus nõ ẽ. Contrarium puto verum quia iste tex. loquitur in casu quo contumacia iã punita erat in effectu qꝛ iussus

mitti habebaẗ ꝑ misso ꝓpter dolū ꝛ resistentiam ad
uersarij ut in. c. cōtingit. j. eo. ꝛ sic cōtumacia nō tran
sibit ipunita ꝟ in cāu iā dicto cōtumacia ꝓterita rema
neret ipunita cū ꝑ penitētiā solā nō deleret eē nocēs
ut videẗ probare in. c. i. de postu. pla. ꝛ in. l. qui ea mē
te. ff. de furtis. ꝛ. l. nō ꝓdest. ff. vi bo. rap. vbi patꝫ ꝙ
ad penā euitandā nō prodest restituere rem raptā seu
aliter penitere de peccato. Scd̄o etiā pōt dubitari
an in cāu huius. c. possit iudex sequendo iuris rigorē
mulctare cōtumacē. Inn. videẗ sentire ꝙ sic. ꝛ idem
Hosti. Intelligunt eni istū tex. ꝙ intelligaẗ de ꝯsilio
nō de necessitate. sed ego puto cōtrariū. primo quia
papa hic rn̄det ad cōsultationem. ꝛ sic rn̄det quid de
iure fieri debeat. ut nō gl. in. c. cōsultationi de tem. or
di. ꝛ in. c. ex tua de fi. presby. Itē moueoꝛ ꝑ vbū de
bet hic positū in responsione pape. ꝙ regulariter ne
cessitatē iportat ut ē gl. nō. in de. attendentes. d̄ sta.
regu. licet aliquādo iportet honestatē. ꝟ istud ē spāle
ut le. ꝛ nō. in. c. i. de despon. ipu. ꝟ iproprietates sunt
euitande. nō aūt ad ꝯña intrahende ut in. c. ꝓterea. ꝛ
c. fi. de v̄. sig. ꝛ qd̄ ibi nō. Uenio ad gl. ꝛ quero h̄
diciẗ ꝙ iste ꝓpter potētiā aduersarij impediaẗ. nā cū sci
possessionē. nūq̄d debeat haberi ꝓmisso quo ad iu
ris effectū. Glo. iiij. distinguit ꝙ aut ipediẗ potentia
dolo aduersarij. ꝛ habeẗ ꝓ misso ut ē expssum. j. e. c.
cōtingit. Aut impediẗ ꝑ aliū ꝛ nō habeẗ ꝓ misso sed
agit ad interesse cōtra ipedientē. ut. l. si quis credito
rē. ff. ex qui. cau. in pos. ea. Si aūt terti⁹ ipediēs nō
pōt soluere interesse tunc habeẗ ꝓ misso ar. in iurib⁹
ꝓall. in fi. glo. Sed vltra gl. aduerte q꞉ qn̄qꝫ nō ipe
diẗ nec potentia aduersarij nec tertij. sed vel ex natu
ra rei. vt q꞉ fundus ē innudat⁹. vel ex defectu bonoꝝ
q꞉ bona nō reperiunẗ licet iudex decreuerit aduersari
um mittendū in possessionē. ꝛ istis casib⁹ habeẗ pro
misso quo ad hoc. ut si bona nouiter accidāt debito
ri possit sine alia iudicis auctoritate illa ingredi. Itē
quo ad hoc ut ꝑ lapsum anni efficiaẗ verus ꝛ icōmu
tabilis possessoꝛ eoꝝ que tūc extabāt. ꝛ ut alijs cre
ditoribus currat tps scd̄m formā. l. fi. C. de bo. auc.
iudi. pos. hoc le. ꝛ nō. in. l. cū vnus. §. fi. cū. l. se. ff. de
bo. auc. iudi. pos. Et nō. ꝙ in istis casibus poterit de
ueniri ad scd̄m decretū absqꝫ eo ꝙ sit facta vera mis
sio ex primo decreto ut nō. Bar. in iuribus ꝓall. ꝛ h̄
in ꝑsonalibus. nā in realibus ipo iure ꝑ lapsum anni
efficiẗ verus possessoꝛ ut in. c. cōtingit. j. eo. ꝛ in iuri
bus supius allegatis. Glo. quinta adducit tex. ad. q
hic diciẗ ꝙ rigoꝛ iuris in ecclesiasticis ꝑsonis ꝛ nego
cijs nō requiriẗ nunquid rigoꝛ. l. si quis intantā. C.
vnde vi. qui videẗ approbari. xvi. q. vi. placuit habeat
locū scd̄m canones ut occupās rē ꝓpria auctoritate
ꝛ violenter. priueẗ dominio si erat sua. vel cōdēnatur
ad extimationē si nō erat sua. ꝛ soluendo rn̄det ꝙ i ec
clesijs ꝛ minoribus nō hꝫ locū cū eis subueniaẗ ꝑ be

neficium restitutiōis sed in cāis priuatorum bene ser
uatur. allegat. C. vnde vi. l. meminerint vbi dicitur ꝙ
si tutoꝛ vel curatoꝛ occupat rem tenetur ipe ꝛ non pu
pillus vel adultus. quasi velit dicere idem dicendū
in prelato occupante cum censeatur loco tutoris seu
curatoris. Iuxta nōta in. c. i. de in integ. resti. ꝛ ꝑ gl.
in. c. auditis. eo. ti. Tria sunt examinanda pro veri
catione glo. Primo nunquid ille rigoꝛ habeat locū
in minoribus. secundo quid in ecclesijs. tertio quid
in priuatis vt personis clericorum quo ad eoꝝ bona
Ad primum dic ꝙ glo. hic loquitur nimis generaliẗ
excipiendo minores vnde gl. in. d. l. si quis in tantā
magis specifice loquitur dicens. ꝙ aut est proximus
infantie ꝛ non tenetur quia illa etas quicquid videt
ignorat. ut. l. i. C. de fal. mo. facit. c. ex pte de co. vic.
postea vero teneẗ. ff. de fur. l. ipuberē. Idem ꝛ fortius
in adulto cū habeat curatorē vel non. nec etiā restitui
tur cum in delictis minoꝛ non restituitur. ff. de mino.
si ex cā. §. nunc videndum. ꝛ. l. auxiliū. eo. ti. Idē sen
tit Cy. in. d. l. si quis intantam. concludens delin
quentem teneri ꝛ non restitui. cum delinquat in facien
do Bar. in. d. l. si quis intantam. Fatetur restitutionē
negandam quādo dolose fecit. secus si credens sibi li
cere ut. l. i. C. si aduer. delic. qd̄ videẗ hic placere do.
an. q꞉ licet hoc cāu presumaẗ dolus cōtra minorem
tamē aduersus dolum presumptum restituitur minoꝛ
ex quo nō ē in vero dolo. l. si ex cā. §. in cōmissis. ff.
de mino. ꝛ qd̄ nōt. in. l. i. §. nunciatio. ff. de no. ope.
nūcia. qd̄ satis placet cū plerīqꝫ rudes arbitrentur.
sibi licere rē propriā sine cuiusqꝫ auctoritate occupare
vnde licet minoꝛ erret i iure nō tn̄ ꝑ hoc cōstituiẗ i ve
ro dolo vnū tamē tene menti ꝙ vbi quis ex iudicis d̄
fectu rem suā nō valet consequi. tūc pōt ꝓpria aucto
ritate illā inuadere ut dicit glo. nō. i. di. ius gentium
ꝛ Inn. in. c. olim primo de resti. spo. Et sentit Ioh.
an. hic ꝛ optime facit. l. ait pretoꝛ. §. si debitorē. ff. d̄
his que fi. in frau. credi. ꝛ. l. nullus. C. de iudeis un
cta. glo. ꝛ quod nō. in. c. cum nō ab homine de iudi.
Quero q̄ ad scd̄m quid in ecclesijs. Glo. hic cōcludit
nō habere locū ut. s̄. dixi. ꝛ ad. c. placuit. xvi. q. vi. ꝙ
videẗ multū facere i oppositū. rn̄det tripliciter ut i ea.
patet. Nō bn̄ vltimā solutionē. ex qua singlr in
fertur ꝙ vbi ꝓlatus delinquit etiā occasione. ꝛ cōtem
platione ecclie. puniẗ in suo patrimonio dūtaxat pro
hoc facit qd̄ in simili nō. de tutore. in. l. nō ē ignotū
C. de admi. tu. ꝛ in. l. meminerint. C. vn̄ vi. facit qd̄
nō. glo. in. c. de multa de ꝓben. Sꝫ redeundo ad q̄
stionē nōbilē huius glo. scias ꝙ idē quod ista gl. sen
tit glo. fi. in simili. j. li. pen. ecclia el primo. ꝟ aliẗ sen
tit in. c. ij. s̄. de ordi. cog. Ibi eni generalr diciẗ ꝙ de
lictum solius prelati non nocet ecclie per regulam d̄
lictum persone. de regu. iuris li. vi. secus si delinquit
cōmunicato concilio capituli. Et idem glo. in regula

delictū ⁊ mouet̃ p .c.ij. de ordi. cog. ⁊ p .l. iubemus. nullā .C. de sa. san. eccl. Et hāc eādē distinctionem tꝫ glo. ⁊ Bar. in .d.l. iubem⁹ ⁊ gl. in .d. si quis intantaꝫ vbi idē satis sentit Bar. in .q. nostra referendo se ad materiā tactā p eū in .l. aut facta .§. fi. ff. de pe. vbi ponit an ⁊ qn̄ vniuersitas possit delinquere: ⁊ qualiter puniat̃ de qua p canonistas in .c. dilectus de simo. Idē videt̃ velle Hosti. ⁊ Jo. an. in .d.c. ecclia .ut lit. pen. sup gl. fi. vbi dicit̃ ꝙ leges penales p ius canonicū approbate sunt ar. in .d.c. ecclia. ⁊ .xi. q. .i. quia res ⁊ qd̾ in ecclesiasticis rebus seruande sunt saltem vbi tota ecclia deliquit adducit nō .i.c.ij. de or. cog. ⁊ in isto .c.i. Et videt̃ ista quasi cōis opi. do. an. lat⁹ hic psequēs māam circa hunc articulum qn̄ delictum cōsistit in faciendo sic distinguit ꝙ aut delictū ꝯmittit̃ a plato tm̄. aut a plato ⁊ capitulo. Primo cāu si delictū nō ꝯmittit̃ cōtēplatione ecclesie vel in ptinentibus ad ecclesiā nec in grauibus nec in leuibus obligat̃ ecclesia nisi inquātū ad ecclīam puenit. vt .l. vl. ff. d ad mi. tu. ⁊ .c.i. de posi. ⁊ p doc. in .c.ij. de dona. ⁊ Cy. i .d.l. iubemus. ⁊ Dy. in .d. regula delictū. Si delictū ꝯmittit̃ circa res ecclie vel cōtēplatione ecclesie tūc in acqrendis vel vbi agit̃ de lucro captando delictū plati nocet ecclie ut nō. gl. xvi. q. vi. si epm. ⁊ .e. q. §. fi. In acqsitis vero si delictū ē als formaliter punibile in platū nō punit̃ ecclesia sed platus. ut hic dicit gl. xvi. q. vi. si epm ad qd̾ .xij. q. ij. monemus .c. statuimus. ⁊ dyaconi. xvi. q. vi. cognouimus. ⁊ p Archy. e. q. §. fi. arcat̃ tamē ecclia ad cedendū actione cōtra platū ut .l. neqꝫ interdicto. ff. de re. iu. ⁊ p bar. in .d.l. iubem⁹. Si delictū aliter formaliter nō ē punibile in platū quin etiā ecclesia puniat̃ tūc in rebus spectantibus ad mensam plati delictū pīudicat tpaliter ecclesie in vita plati. vn̄ poterit ppter feloniā cōmissam a plato priuari ecclesia feudo in vita plati. ⁊ post mortē eius res redibit ad ecclīam. ut i .c. si clericus d capi. cora. in li. feu. ⁊ nō. de fo. cōpe. verū. ⁊ de iudi. c. ceterū. ⁊ de reli. do. c. cōstitutus. In rebus vero spectantibus ad ecclīam ⁊ capitulū delictū solius plati non pīudicabit ecclie quin ecclia agere possit lꝫ pīudicet ipi plato qꝫdiu agere vult vt dicit hic gl. nō. rn̄dēdo ad .c. placuit. ad idē ibi gl. ⁊ sic si prelatus in reb⁹ ecclesie incidit in cōditionē .l. si quis intantā. pīudicabit sibi ut nō possit agere etiā nō agente capitulo: ut sentit hic glo. ⁊ in .d.c. placuit. Scd̾o cāu qn̄ delictū ꝯmittit̃ p prelatū ⁊ capitulū: seu cōicato cōcilio capituli dicit ꝙ in casibus in quib⁹ s. dictū ē delictū plati pīudicare ecclesie: fortius pīudicabit vbi fit cōicato cōsilio. sed in casibus i quib⁹ dictū ē nō pīudicare ut vbi agit̃ de iure quesito pdendo si delictū cōmittit̃ a pūctu nō ꝯtēplatione ecclie nec in factis ecclie non pīudicat ecclie. ut nō. doc. in .c.ij. de dona. In his vo que agunt̃ noīe ecclie tunc si delictū ē formaliter punibile in ecclesia ⁊ cōuentu de pse punit̃ cōuentus potius qꝫ ecclia. ut nō. spe. in ti. de dona. §.i. v. quid si baro. ⁊ id̾ si cōmisisset capitulū delictū aliqd̾ non p h destrueretur ecclesia seu monasteriū. sed cōuentus expellet̃ ut p spe. in loco pall. Si aūt delictū nō est formaliter punibile in cōuentu punit̃ ecclia ⁊ priuat̃ restitutione i integrū. ut .d.l. iubem⁹. Et dicit patere ex notatis in .d.c. audit. ⁊ de alie. iudi. mu. ca. fac. c.ij. hec dicit vera nisi priuilegiū vel ius ecclesie tangeret ius tertij. ut patet in .c. cū tpe. de arbi. ⁊ sic dicit debere intelligi glo. qd̾ nō. xi. q. iij. priuilegium. hec sunt quātū ad hūc articulū verba formalia. Do. an. aliter nō attingit magis specifice casum nostrū. ꝟ capiendo mentē suā videt quo ad casum questiōis nostre velle ꝙ aut violentia fuit illata p solū prelatū aut p platuꝫ ⁊ capitulū. Primo cāu si res spectabat ad mensaꝫ plati priuabit̃ ipse prelatus in vita sua. si ad platū et capitulū tūc pīudicabit sibi respectu agēdi: qꝛ nō poterit ipse ampli⁹ p illa re agere. ꝟ capitulū. Scd̾o casu qn̄ violentia fuit illata p prelatū ⁊ capitulꝫ habebit locū illa .l. si quis in tantū. vt si pprietas rei erat ecclesie pūabitur ecclesia propter delictū prelati ⁊ capituli. qꝛ nō ē hoc delictū formaliter punibile in psonā prelati ⁊ cōuent⁹ cū formalis pena sit priuatio dominij ⁊ tale dn̄ium spectat ad ecclesiam simile in .d.l. iubemus. ꝟ si pprietas nō erat ecclie tūc poterit ⁊ debebit puniri ipsa vniuersitas: ⁊ nō ecclia. qꝛ cū succedat cōdēnatio ad extimationē ita formaliter cadit pena i psonā prelati ⁊ capituli sicut in psonā ecclesie. h credo fuisse de mēte do. an. intelligendo tamē ⁊ distinguendo put. s. plenius dixi secundum cū. aut contēplatione ecclesie aut non ⁊c. dic ut. s. dixi. Sꝫ aduerte qꝛ glo. lau. ⁊ Archy. in .d.c. placuit. ⁊ do. car. hic ⁊ idē glo. xi. q. iij. priuilegium indistincte voluit ut quātūcūqꝫ hoc delictū fiat cōicato cōsilio: nūqꝫ pīudicet ecclesie: ut ecclesia priuet̃ re sua qꝛ cum expresse non possint prelatus ⁊ capitulum sine cā legitima et solēnitate debita alienare bona ecclie. xij. q. ij. sine exceptione multo fortius neqꝫ tacite maxime delinquēdo. Et distinctio q̄ fit an aliquid fiat cōicato consilio capituli vel nō, pcedit quo ad ea que cadunt in ptāte prelati ⁊ capituli. ut in obligando ecclesiaꝫ p aliqua legitima cā. ut le. ⁊ nō. in .c. qd̾ quibusdā. de fideiuss. nō autem quo ad alia que cadunt sub ptāte eoꝝ. sic qd̾ nō. Bar. in .l. sciendū. ff. de verbo. ob. ⁊ in auc. si quis in aliquo documento. C. de eden. Et hoc plus placet quare puto ꝙ vbi delictum administratoris nō preiudicaret pupillo in bonis suis. eadē rōne. ⁊ a fortiori nō preiudicabit ecclesie delictū prelati ⁊ capituli. vn̄ cōsidero ꝙ prelatus ⁊ capitulū non sunt domini bonoꝝ ecclesie. sed ē ipe deus seu ecclesia vniuersalis scd̾m aliam opi. ut in .c. cum ex eo. de elec. li. vi. ⁊ p Inn. in .c. cum super de cā pos. ⁊ proprie. vbi plene

ꝛ p glo. in. c. cū carpensis. de. v. si. platus vero ꝛ ca-
pitulū sunt administratores ꝛ protanto in quibusdā
casibus requirit capituli cōsensus q2 nō in omnibus
b3 prelatus solus legitimā administrationē ꝟ requi-
rit capituli ꝯsensus ut p3 ex his que le. ꝛ nō. i de. ij.
de re. ecc. nō. alie. ꝛ in. c. pastoralis. de dona. hic di
cimus platū ꝛ capitulū facere vnū corpus ut i. c. no
uit ꝛ. c. quāto de his que fi. a. pla. Et q2 penes hoc
corpus fictū ꝛ representatū cōsistit plena administra
tio rez. eccle. ꝛ habet hoc corpus loco dei cū bn̄ ad
ministrant. sed si male potius loco pdonis. vn̄ grauit
puniunt ut in. c. si qs presbyteroꝝ de re. ecc. nō alie.
xij. q. ij. sine exceptione. ꝛ. c. monemus de solu. c. ij. si
cut dicit. l. ciuilis de tutore in. l. qui fundū. §. tutor. ff
pomp. ꝓterea cōsidero q si in cōtrahendo p negocijs
eccle eoꝝ factū nō ꝑiudicat eccle nisi fiat alienatio in
cāu licito ꝛ seruata solēnitate a iure tradita ut nō. i. c.
de in integ. resti. ꝛ ut. j. dicā fortius nō debent posse
alienare delinquēdo Et si diceres hoc ē legis aliena-
natio ut pleriq3 dicūt. Rn̄deo hoc ē falsum q2 nul-
la lege hoc cauet in eccla imo si bene pōderet. l. si qs
in tantā. sup qua fundat qō nr̄a potius innuit opposi
tū Illa eni. l. vult priuare violentū proprietate rei cū
dn̄s erat. ꝟ platus ꝛ capitulū nō sunt domini. sed ad
ministratores. deus aūt ē dn̄s cui oia bona ecclesie
sunt oblata ꝛ facta sunt sancta sanctoꝝ dn̄o xij. q. ij. n̄
liceat. c. pdia. ꝛ. c. qui abstulerit ꝛ. d. c. cū ex eo. de e.
li. vi. nō ergo d3 ecclesia priuari suo dn̄o, ppter deli-
ctū administratoris. sicut nec pupillus vel adult9 ex
delicto tutoris vel curatoris. ut. d. l. meminerint. et
nō. in. d. l. si quis in tantā. ut. s. dixi. licet isti habeāt
loco dn̄i. ut. d. §. si tutor. nec d3 alterius quis odio p
grauari. ꝟ peccata debēt suos autores tenere scd̄m re
gulā vtriusq3 iuris. c. quesiuit de his q fi. a prela. l. sā
cimus. C. de penis quinimo d3 habere locū finis il
lius. l. si quis in tantā vbi dicit q si violentus nō erit
dn̄s rei cōpellit restituere rē. ꝛ dānat in eius extima-
tione. satisfaciāt ergo platus ꝛ capitulū de suo. sic ser
uat de curatore ꝛ tutore delinquētibus in rebus pu
pilli vel adulti. ut. d. l. meminerint. ꝛ. l. nō ē ignotu3
facit tex. iuncta glo. in. v. de, pprio. j. de pben. ꝛ. c. d
multa. si eni. l. ciuilis. ita, pcedit in rebus pupilli vel
adulti fortius credendū ē hoc idē voluisse in reb9 ec-
clesie que sunt magis fauorabiles cū semp sit in statu
minoris in. c. l. de in inte. resti. ꝛ ex eius rebus debēt
paupes sustentari. xvi. q. i. c. fi. ad. c. placuit. xvi. q.
vi. pōt rn̄deri ut hic ꝛ ibi soluit. Sed vltra has solu-
tiones do aliā magis coloratā que iudicio meo meli
us consonat illi littere. ut intelligatur in epo inuaden
te ecclesiam. quā dicebat pertinere ad sua3 cathedrā
ꝛ sic contendebat de honore suo ut eēt sibi subiecta.
merito propter violentiā priuat tali honore. nec d3
ipse amplius audiri q2 in hoc potuit sibi ꝑiudicare

nō tn̄ p hoc tollit quin supior ex officio suo seu succes
sor vel capitulū post mortē suā possit eam instaurare
ꝛc. allego de hoc valde optimū i. c. cū venissent in fi.
de insti. cū ibi nō. ꝛ ita loquit illud. c. placuit. sec9 au
tē vbi tractaret pncipaliter de ꝑiudicio eccle ut priue
tur dn̄o rei sue ꝛ q ita debeat intelligi ille text. ꝛ non
ad corticē, put iacet, pbo efficacissima rōne. nā illud
c. placuit. loquit de solo epo. nō aūt de capitulo. non
ergo pōt intelligi ut eccla priuet dn̄o. cū sit cōtra. c.
ibi sequēs. vbi dicit q delictū psone nō d3 in dānum
ecclesie redundare ꝛ idē dicit in regula delictū palle.
Nō ob. l. iubemus nullā. C. de sa. sanc. ecc. nam ibi
nihil dicit de capitulo sed loquit ibi indistincte i quo
libet loco religioso. ꝛ ex cā multū fauorabili. vn̄ n̄ d3
trahi ad cōsequētiā nec etiā puto illā. l. valere respe
ctu eccle. q2 ipator nō potuit disponere in rebus ec-
clesie. xcvi. di. bn̄ quidē. de cōsti. eccla ꝛ. c. que i eccle
siaꝝ. tn̄ q2 loquit specifice de rebus eccle. tn̄ q2 etiā
l. principis eccle ꝑiudicatiua nō valet nisi expssesit
approbata p ecclam ut nō. in. d. c. ecclesia. ꝛ in. d. c.
fi. de solu. p Hosti. Ad. c. ij. de ordi. cog. pōt rn̄deri
, put ibi nō. in alijs solutionib9. Ad. c. audiuis dei in
teg. resti. ꝛ. c. cū venerabilis de excep. ꝛ. c. cū olim de
censi. ꝛ similibus dico q nō loquunt qn̄ sequit dire-
cta alienatio rei ecclesiastice sed loquūtur in iudiciali
bus ꝛ in illis casib9 quibus alij administratores pre
iudicāt dominis. ꝛ dat restitutio in inte. vt ibi pa3 ꝛ
fauore iudicioꝝ multa statuunt ut nō gl. in. d. regula
delictum. Ex quibus cōcludit nulla. l. hoc caueri.
ꝛ sic debemus stare regulis ꝛ rōnibus naturalib9. s.
allegatis. ꝓterea ad hanc sniam moueor. q2 bona ec
clesiaꝝ nō solū sunt deputata ad vsum plati ꝛ capitu
li. sed etiā ad reparationē fabrice. ꝛ alimoniā paupe3
xvi. q. i. c. fi. xij. q. ij. quatuor. ꝛ. c. cōcesso. de his que
fi. a prela. c. pastoralis. que ergo equitas vel rigor
potest nobis suadere ut delictum prelati ꝛ capituli ꝛ
sic administratoris debeant prio redundare in iudici
um dei cuius ē dominiū; secūdo in preiudiciū fabrice
ꝛ paupum contra omnes vtriusq3 iuris ꝛ naturalis
regulas. Ad predicta vide Inn. in. c. accedentib9 de
exces. prela. vbi dicit q platus ꝛ capitulum nō pos-
sunt renūciare statutis ꝛ cōsuetudinib9 ꝛ iuribus ec-
clesie. in preiudiciū ipius ecclesie ꝛ fact. c. i. de his q
fi. a ma. par. capi. Et adde notabile dictum Jo. an.
in. d. c. cōstitutus. de reli. do. vbi accurate disputādo
tenuit ecclesiā non posse pdere vtile dominium rei q̄
h3 in emphiteosim ex solutione canonis nō facta. q2
cum sine solēnitate de qua. xij. q. ij. sine exceptione.
nō possunt clerici tale dominium alienare multo for-
tius non poterāt hic canonem non soluendo ꝛ ex con
trario aperiretur via fraudibus contra. c. quanto. de
diuor. Idem gl. xvi. q. i. placeat. Quarto moueor q2
prelato ꝛ capitulo volentibus rem alienare i amicu3

daret via ꝑnptissima inferendo scꝫ violētiā ꝛ loc⁹ fi-
gnentis dandus nō ē de diuoꝛ. quanto ꝛ optie de h
facit iste tex. Cōcludo ḡ quo ad casum nr̄um ꝙ si res
spectabat ad mēsaꝫ p̄lati punietᷣ ipe prelat⁹ i vita sua
si vero ad p̄latū ꝛ capitulū punient etiā ipsi i vita de-
linquētiū. si vero res erat ecclesie ꝛ nō ptinebat soluꝫ
ad mēsam p̄lati ꝛ capituli, tunc cōdēnabunt ipsi ꝺ ꝑ
prio ad extimationē. ꝛ si nō habēt vnde soluant luent
in corpe ar. in. c. fine. de dolo ꝛ cōtu. p̄dicta ꝓcedunt
qr delictū nō pōt pariter puniri i ꝑsona prelati ꝛ cō
uentus ꝛ ipius ecclesie, alꝭ aūt semꝑ punirent ipi de
linquētes ꝛ nō extendat manus quoquomō ad res.
ecclie pro h ē gl. notabilis in. c. de hoc. de simo. ꝛ. c.
qm̄. co. ti. Quo ad tertiū quid in bonis ꝓprijs ipso
rū clericoꝝ. gl. hic sentit illū rigorē habere locū ꝛ sati
placet ꝑ hoc illud. c. placuit. intelligēdo ꝑut ꝺ. idixi
ꝛ melius probatᷣ in. c. cū qui de preoē. li. vi. Diceres
tu. res clericoꝝ gaudēt eodē priuilegio cū bonis ec-
clesie ergo. ꝛc. Rn̄deo ꝙ illa regula nō ē vera imo po
tius inui oꝫ ꝯtrariū ut alias dixi. ꝛ nō. in. c. si diligen
ti de prescrip. Itē i rebus clericoꝝ cessant rōnes sup⁹
inducte, ꝛ leges penales que pn̄t se habere ad lucruꝫ
ꝛ dānuꝫ videntᷣ approbare de iure canonico vbi rō le
gum ꝓcedere pōt. Iux̄ nō. ꝛ ꝑ Hosti. ꝛ Jo. an. in. c.
ecclesia. ut li. pen. p̄al. ꝛ cū generaliter queritᷣ an ꝛ qn̄
factū prelati noceat ecclesie, ꝓsequitᷣ hic do. an. sed
breuiter ꝛ clare potes sic distinguere. ꝙ aut agitᷣ ꝺ re
bus querendis. aut quesitis. Primo casu etiā solus p̄-
latus facere potest cōditionē ecclie deteriorē. nec i h
exigitᷣ aliqua solēnitas, qꝛ nō agitᷣ de alienādo sꝫ de
nō querendo. ꝑ hoc vide. c. cū dilectus. de consue. iū
cta glo. ꝛ. c. qm̄ de deci. ꝛ qꝺ ibi nō. Inn. in. c. ij. de
dona. ꝛ glo. xvi. q. vi. c. si. in fi. Ex quo infero ad du-
as qōnes quotidianas. Prima nūquid p̄latus solus
possit citra solēnitatē repudiare hereditatē seu legatū
relictū ecclie, ꝛ dicendū ꝙ sic. ut plene tangitᷣ ꝑ Fre.
cōsilio. ix. ꝛ ꝑ Bal. in. l. pupilloꝝ. C. de repu. here. ꝛ
per Lapū alle. xxvij. vide qꝺ plene dicā in. c. tua ꝺ his
que fi. a prela. Scd̄a qꝺ ē aliquid ē relictū ecclie sub
conditione suspendente. ut puta si tale quid fecerit vꝉ
non fecerit infra certum tempus. nunq̇d factū solius
prelati ipediat acquisitionē, ꝛ dicendū ꝑ predicta ꝙ
sic. ꝛ sentiūt doc. in. c. verū. de conditione app. ꝛ vide
Lapū de castel. alle. xxiij. puto tn̄ ꝙ si prelatus fuit i
culpa in nō acquirendo, teneatᷣ ecclie de suo ad inter
esse, sicut dicimus de tutore ꝛ curatore in. l. quicquid
C. arbi. tute. vide bonū tex. iuncta glo. in. c. ij. xij. q.
iij. ꝛ multo fortius in predictis casib⁹ p̄iudicabit fa
ctū prelati ꝛ capituli simul. ꝛ nō miꝝ si i predictis ca
sibus per factum istoꝝ preiudicetᷣ ecclesie. qꝛ idē est in
factis alioꝝ administratoꝝ. ut. ꝺ. l. quicquid. In re-
bus vero quesitis aduerte ꝙ aut queritᷣ in cōtrahēdo
ꝛ dicendum ꝙ aut ad modicum tempus solus p̄lat⁹
pōt ecclesie preiudicare licet cōpetat in integꝝ restitu
tio si cōtingat grauis lesio. ad tempus vero magnuꝫ
seu si agitur de alienatione rei. non pōt prelatus etiā
cum capitulo preiudicare ecclie nisi seruent solēnita-
tes a iure introducte. ꝛ fiat in casu licito. de quo tamē
distinguendū est latius ꝛ plenius. ut le. ꝛ nō. in. c. i.
de in inte. resti. ꝛ in cle. i. de re. ecc. nō alie. xij. q. ij. i
summa. ꝛ. c. sine exceptione. ꝛ in. c. i. de re. ec. nō ali.
li. vi. Aut in obmittendo, ꝛ dicendū ꝙ extra iudiciū
preiudicat in patiendo prescriptionem currere cōtra
ecclesiam ut patet de prescrip. ꝑ totum. nec causatur
nunc alienatio ex facto prelati tm̄ sed poti⁹ ex negli
gentia totius ecclie, ꝛ iuris auctoritate inducētis pre
scriptionē ex cā ne dn̄ia diu sint incerta. Unū tamen
tene menti ꝙ cōtra prelatū patientē prescriptionem
pōt agere ecclia ad interesse, ꝓpter suā negligentiā vi
de glo. nō. in. c. placuit. ij. xvi. q. iij. Itē pōt dici qn̄
aliquid fuit donatū ecclesie sub cōditione resoluēte ut
reuocetᷣ si aliquid fuerit factū vel nō factū. tunc enim
factū solius prelati non preiudicat ecclesie. qꝛ agitur
de iure quesito ꝑdendo. ſ prelati ꝛ capituli sic. ut nō.
in. ꝺ. c. veꝝ ꝛ ꝑ lapum. ꝺ. xxi. alle. ꝛ si diceres q̄re fa
ctum istorū preiudicat ecclie in ꝑdendo dn̄ium acq̄si
tum. Rn̄deo hoc cōtingere ꝓpter pactum appositum
in cōtractu de reuocādo, qꝺ nō poterat itelligi nisi ex
facta prelati ꝛ capituli qui rep̄ntant ecclīam. vij. q. i
scire debes. ꝛ de testa. requisisti. ꝛ. c. relatum. In iudi
cio vero nocet etiā factum solius prelati in obmitten
do legitimas exceptiones vel ꝓbationes. sed datur
ecclesie restitutio. de quo tamē dicēdū ut le. ꝛ nō. i. c. i
ut lit. nō cōt. ꝛ. c. auditis. ꝛ. c. cū ex litteris. de in inte.
resti. de excep. cū venerabilis. ꝛ de censi. cum olim vi
de glo. in regula delictū. de reg. iur. li. vi. Et sic etiam
posset queri de cōfessione prelati ꝛ capituli ꝛ de con-
tumacia. sed dic ut in locis suis nō. de prescrip. c. fi.
de cōfes. c. vlt. de testi. c. ij. li. vi. xxij. di. de cōstantino
pol. ꝛ in preall. c. i. vt lit. nō cōt. Si vero factū prela
ti ꝛ capituli ꝯsistit in faciendo. ut in deliquēdo dic ut
ꝺ. dictū fuit. Hec breuiter ꝛ sub cōpendio dicta sunt
qꝛ longissimū eēt ꝛ laboriosum singulos casus hui⁹
materie cōplecti, sed decidendi sunt ſm facti acciden
tiā ꝛ varietatē, ꝑut in suis specialibus locis nō. ꝺ. cō-
pendiose allegatis. Si vero in ecclesia ē solus rector
sine capitulo, tunc videtᷣ ꝙ tantā potestatē habeat ipe
solus regulariter quātā prelat⁹ cū capitulo, vbi ē col
legiū. ad hoc ē bona gl. i. c. potuit de loca. ꝛ ꝺ capel.
mo. c. dilectus. ꝛ. xij. q. ij. placuit. iuncto. c. abbatib⁹
ea. cā ꝛ. q. Oppo. vlterius ꝛ videtᷣ ꝙ semꝑ p̄diditᷣ
iusticia nisi fiat cōdēnatio. debet enim cōtumax in ex
pensis cōdēnari. Item ad interesse si propter dolum
ꝛ potentiam aduersarij aliquod dānum consecutus
est qui in possessionem mitti debebat ut lit. nō conte.
c. qm̄. §. in alijs. ff. ne uis fi. ei qui in pos. mit. l. i. §. fo.

scdm mentē gl. fi. tex. intelligit nō de hac pena q̄ ē or
dinaria sed de extraordinaria scʒ mulctando p indi-
cis cōtēptu. Judex eni ecclesiasticus hanc mulctā nō
iponit scdm glo. Jo. an. dicit ꝛ bñ gl. restringendam
ad casum nostrū scʒ qñ iusticia non pdit qꝛ iussus
mitti habet pmisso. ꝛ ꝯtumax venit ad obedientiam
ut s. plenius dixi Alias aūt iudex ecclesiasticus bñ i-
ponit mulctā ut nō. in. c. i. ꝛ. c. de cāis de offi. dele. ꝛ
in. c. i. de homi. li. vi. ꝛ. de penis. c. licet cū si. ꝛ de dif-
ferentijs inter penā ꝛ mulctā vide in spe. de sen. pla.
§. ij. v. ē ꝛ quarta ꝛ. v. se. ꝛ ō mulcta ponit host. speci
alem rubricā de sen. ꝛ re iudi. Ultimo hic querit
pone q ꝯtumax passus missionē vere vel ficte ꝯparꝫ
infra annū ꝛ pstat cautionē ꝛ sic recupat possessionē
demū iterū ē ꝯtumax ꝛ in fine anni iterū comparet ꝛ
vult recupare possessionē nunqd sit audiendus. Ho
sti. dicit posse dici q nō imo adiudicabitur scda vice
possessio actori saluo iure pprietatis. vel saltē fm euꝫ
differt restitutio donec cū incipiat habere legitimū p
gressum. ar. ꝛ. c. pxi. in fi. ꝛ. c. fi. ꝛ de offi. ordi. c. signi
ficauit. Est etiā ad fideiussores ꝛ ad pignora recurrē
dū si interuenerūt. Et hec duo vltima remedia magis
mihi placēt. Et de hac materia vide in spe. de primo
decreto. §. iam de effectu in fi. ꝛ ibi in addi. dicit Jo.
an. q cū iste cōtumax primo satis dedent dꝫ aggra-
uari ex illa satisdatiōe. ꝛ si scdo euenerit taliter aggra
uet q plus ñ attēptet q satis erit iustū scdm eū quia
recidiuant in contumaciā ar. de here. c. accusatus. li.
vi. Nicolaus abbas. ꝛc.

X litteris Summat Jo. an. trib⁹ modis. Prio sic. Reus
cōdēnat ad expensas q̄s pꝑter eius cōtu-
maciā vel dolosam exceptionē actorē fecisse cōstabit
Scdo sic. Per scdas litteras nō faciētes expressam
mētionē de primis priē lrē nō reuocant ꝛ hoc nil ad
titulū. Tertio sic. Propter cōtumaciā pōt res q̄ pe
titur sequestrari ꝶ dicit q in hoc ē opi. ꝛ decre. ꝭ non
dicit. iō dicit tenendū primū summariū. ꝶ ego consi-
dero q papa hic nō ipugnat sequestrū nec eius cām
quinimo videt approbare in fi. dū mandat negocium
decidi p primas lrās nec mādat sequestrū reuocari
ꝛ q de iure fieri poterit infra subijciam qua pꝑter cō
iungēdo primū ꝛ vltimū summariū qꝛ duo videt ap
probare ista littera summo sic. Propter ꝯtumaciam
rei pōt iudex rē petitā sequestrare ꝛ ipm cōtumacē in
expensis cōdēnare q̄s pꝑter ipius ꝯtumaciā vel do-
losam exceptionē actor fecit. Cōis diuisio scda ibi ve
rū. Nō prio q cū agit de ecclijs rōne subiectiōis
hꝫ locū missio i possessionē pꝑter cōtumaciā concor.
c. i. ꝛ. ij. de eo qui mit. in pos. secus si agit rōne tituli
ut in. c. vno. de eo qui mit. in pos. li. vi. rō ibi redditur
Nō secundo q missio in possessionē rōne ꝯtuma
cie rei habet locū etiam in religiosis actiue ꝛ passiue

licet eni hic fuerat facta sequestratio poterat tñ fieri
missio ꝛ satis innuit iste tex. ꝛ clarius probat in. c. i.
ꝛ. ij. de eo qui mit. in pos. ꝛ in. c. ij. de sequest. Nō
ibi plenius expirasse. ꝛc. ar. q p scdas litteras legiti
me impetratas tollit ipo facto iurisdictio tributa per
primas opposita tamē exceptione de scdis contra
primas. ꝶ qꝛ ista ē narratio ptis nō pōt sumi validū
ar. iō dicit nō. in. c. ceterū. de rescrip. vbi plenissime
dico post doc. ꝛ p Inn. ibi ꝛ in. c. cū cōtingat eo. ti.
ꝛ in. c. i. de cōcel. pben. li. vi. Ultimo nō fm do.
an. q nō valēt scde littere nisi expressam ꝛ specificam
mentionē faciant de primis ꝛ nisi faciant specificam
mentionē de rebus super quibus fuerunt impetrate
Sed certe hoc ex ista littera nō colligitur quia hic ne
dum specialis sed nec generalis de prioribus fiebat
mentio qd etiam apte tenet Hosti. vnde solum colli
git hic scdas litteras non valere non facientes men-
tionē de prioribus maxime si priores sunt magis spe
ciales q̄ꝫ scde put erant hic. nā in primis exprimebāt
hic ecclesiaꝝ noīa sup quibus erat cōtentio ꝛ i scdis
indiffinite dicebatur sup quibusdā ecclijs. Sed
nūc circa predicta ꝛ pro declaratione materie istius
tex. quero de duobus. Primo nunquid primum di
ctum sit verum saltem in se. ut non valeant scde litte-
re mentionem non facientes specialem de prioribus.
Hosti. hic arguit pro ꝛ contra ꝛ transit. Primo eniꝫ
dicit non sufficere clausulā generalem ut non obstan
tibus litteris impetratis per partē aduersam ad qd
inducit primo istū tex. intelligendo q hic fiebat men
tio in scdis sed non expressa. ꝛ hoc supplendo ad litte
ram ibi mentio scʒ expressa vt videnf prima fronte i
nuere verba sequētia ad idē. c. bone ō cōfirma. vti. vl
inuti. Sed in cōtrariū q sufficiat mētio generalis ad-
ducit. c. audita. eo. ti. pxi. vbi de hoc ꝛ. c. cūmqꝫ. de iu
di. sed fm eum hic nō fiebat in scdis de primis men
tio etiā generalis ꝛ sic transit. nec Jo. an. aliqd vltra
addit. Ego puto iudicē debere arbitrari ex qualitate
primarum ꝛ secundarum an videatur facta reuocatō
ar. in. c. sup litteris. de rescrip. ꝛ. c. postulasti. eo. ti. et
de re iudi. inter monasteriū ꝛ in informando arbitriū
suum debet animaduertere an talis clausula vel talia
verba sint inserta in prioribus quibus expresse post
modum papa non concessisset scdas verisimiliter. ꝛ
tunc mentio generalis nō sufficeret ꝛ ita loquunt iu-
ra que videntur exigere mentionem specialem. fac. c.
ex cōquestione ꝛ qd ibi nō de resti. spo. ꝛ alia supius
alle. idē vbi p priores fuisset pcessum ꝛ i scdis mētio
de h nō fieret ꝶ tm mētio gnālis ut nō obstantib⁹ lit-
teris. ꝛc. ut probat in. d. c. inter monasteriuꝫ vbi vo
priores littere essent generales ꝛ ita etiā scde tantum
mentionē facientes in genere de prioribus ꝛ nō ob-
stantib⁹ litteris ꝛc. tūc satis putarē priores reuocatas
licet aliter nō fieret mentio specialis. ut in. c. audistis.

preall. h de his nō pōt dari certa doctrina s ut dixi
index dz psiderare an tale qd fuerit expssum i pmis
quo expsso Papa nullo mō uel saltē nō de facili de-
disset scdas lras. ut in dictis. c. postulasti. z. c. sup lit
teris. facit qd dicā in. c. cū instantia. de censi. Se
cūdo querit quare papa h psiderat q in scdis nō ex-
primebant noia ecclesiaz de quib' erat cōtentio In-
no. h sentit q ideo qz quo ad expssa in pori rescripto
vel corā iudicibus nō poterāt scde lre derogare prio
ribus. de rescrip. pastoralis. hoc dictū Inno. mihi
nō placet. nā. c. pastoralis. loquitur qn i priori rescri
pto res nō erat expssa h sub clausula generali ptenta
quo casu scde lre speciales derogant priorib' quo ad
expssa lz de eis nō faciant mentōem ut ibi. s in cāu
. c. nostri. prime litere erant speciales quātūcūqz spe-
cifice exprimerent res nō derogarent priorib' nisi de
eis facerēt aliter mentōem saltē in genere ut in. c. cete
rū. de rescrip. z in. c. ex pte. ij. de offi. dele. z hic. sed si
scde facerent mentōem de prioribus saltē in genē vt
puta non obstantibus lris p aduersam ptem impe-
tratis lz nō exprimerent res specifice sicut pores s di
cerent sup quibusdā ecclesijs zc. nō video quare pri
ores nō ecēt reuocate satis eni apparet hic de intētio
ne reuocantis nisi forte negotiū de quo agit sit ita ar
duum seu qualificatū vt eo expsso specifice papa non
fecisset scdam cōcessionē uel nō cōmisisset secūdis iu
dicibus reuocando priores qui forte erant aptiores
ad iudicandū considerata arduitate negocij z in hoc
multū exuberabit iudicis arbitriū ut in. d. c. sup lris
z. c. postulasti. Et ad istū tex. rūdeo q ideo ponderat
qz in scdis nō exprimebant noia ecclesiaz sicut i prio
ribus ad inferendū clarissime ipsaz inualiditatē Pri
mo qz nō faciebāt mentōnem etiā generalē de priori
bus Scdo qz prime erāt magis spāles qz scde. s cer
te si fecissent mentōnem de prioribus cessaret hec se-
cūda cōsideratio qz satis eēt reuocatōem esse factam
nisi aliud obstaret mō pdicto. z p h dico q hosti. h nō
bn dicere. qz dicit illud ideo papā pōderasse. qz in se
cundo rescripto specificandū est super quo fuit impe
tratū. Itē psona iudicū z litigantiū z dyoc. ista enim
sunt substātialia de rescrip. sup lris. z. c. significāte. et
. c. rodolphus. sic z de principali clausula fieri dz mē
tiō scdm eū. e. ti. i. c. ex pquestione. z de. pcessu de re
iudi. inter. de coba. de. sup eo. z de rescrip. dilectus.
d. i. non eni placet dictū host. inquantū inter substā
tialia rescripti cōpetat vt exprimant res sup quibus
fit impatratio. nam sufficit facere mentōem in genere
ut sup quibusdā ecclesijs z similibus vt patet i. c. pa
storalis de rescrip. z. c. sedes. eo. ti. z h est indubitabi
le qn solum emanat vnū rescriptū. sed adhuc idē pu
to in secundo reuocatorio primi. ex quo aliter fac mē-
tionem de primo nisi aliud obstet mō pdicto. Ue
nio ad glo. z primo ponit multas species cōtumacie
z in fine addit hosti. alias species. nā qnqz dicit con-

tumatia respectu non defendētis ut. ff. de. pcura. l. mu
tus. §. pena grauior. Itē respectu latitantis z impe-
dientis ne citatio puenire possit ad ipm. hij casus pro
bant. e. ut li. nō contest. c. qm. §. i. z. §. fi. Item respe
ctu minus instructi cōpentis. j. de elec. c. i. li. vi. z de
app. c. i. e. li. Et remittit hosti. ad summā. e. ti. sub ru-
brica de cōtumatia. §. qualiter dephendatur z vide i
spe. de cōtu. §. i. Et quis dicat verus cōtumax fictus
vel manifestus vide glo. in cle. vna. de dolo z cōtu. z
plene per bar. in. l. ex psensu. §. fi. ff. de app. Glo.
ij. colligit ar. q cum religiosis agendū est miti'. Uin.
dicit q durius agi dz cū religiosis. j. de simo. p tuas.
Io. an. soluendo dicit q illud de pena criminis istō
de pena cōtumacie. z facit fm eum qd nō. in. c. cū nō
ab homie. e. de iudi. hoc dictum Io. an. mihi n pla
cet indistincte ut respectu pene imponēde dur' agit
cū religiosis p ea que ipsemet Ioh. an. post beatum
thomā nō. in. c. accusat'. de heresi. li. vi. vbi vide. Et
ad. c. p tuas. Rūdeo q loquit de pena puatis a be-
neficio illa eni facilius imponit prelatis regularibus
qz secularibus qz in bnficijs habēt ius magis tenue
de quo dic ut nō. in. c. qualiter z qn. ij. de accu. in fi.
z. d. c. p tuas. s respectu aliaz penaz nō agit durius
cum regularibus imo mitius dz agi nisi peccauerint
ptra substantialia regule vel aliter ut nō. in. d. c. accu
satus. facit ad pdicta. c. cū illorū. de sen. ex. ubi facili
us dispensatur cū religiosis qz cū clericis secularib'
ad idē. c. admonere z qd ibi nō. xxiij. q. ij. d voto. c.
scripture. xvi. q. i. qui vere Sed ptra predicta z cō
tra tex. op. videt eni q non miti' sed durius actū fue
rit h cū religiosis qz pingui' erat monac. habere pos-
sessionē ex primo decreto qz sequestrū cuz primo casu
ipsi habeāt seu detineāt possessionē z p lapsum anni
efficiunt veri possessores ut in. d. c. qm. §. in alijs. e.
ut lite nō pt. Scdo vero cāu sequester detinet vel
possidet vt nō. in. c. exiata. e. de iudi. z. l. iteresse. ff.
de acqui. pos. nec efficiunt p lapsum āni veri possesso
res qz pditio sequestri est. ut res sequestrata assignet
ei qui tandē obtinebit in cā. ut nō. in dictis iuribus.
Solu. littera potest intelligi primo de canonicis con
tra quos fiebat missio qui secundum quosdam erant
regulares vnde utilius fuit eis pati sequestrū qz mis
sionem. z tunc cessat contrarium. Secundo potest in
telligi de monachis z tunc ad contrarium respondet
dupliciter secundū Goff. Primo q mitius fuit actū
cum eis ne si fuissent missi i possessionem viderent cu
pide aliena possidere. que ratio cessat in sequestratio
ne. ut. e. dixi. Secundo soluit q i hoc mitius z meli'
agit cū mōchis qz si fuisset i possessiōz missi potuisset
canonici ītra ānū possessiōez recupare nunc manebit
apd seqstrū usqz ad finē lit. z tūc dabit victori hec ē eni
natā seqstri ut ē dixi. s mihi pl' placz pma expositio
nā si fuisset habitus respectus ad monachos dixisset

volentes cū eis agere vtilius seu honesti⁹. nā verbuȝ mitius ē verbū mitigatiuū ꝛ infert ꝙ potuissent iudices ꝓcedere asperius qḋ verbū recti⁹ adaptat̄ ad canonicos qui erāt rei ut sic sensus ꝙ aspe poterāt ꝯtra eos ꝓcedere faciendo missionē sed intuitu religionis voluerunt mitius ꝓcedere sequestrū faciēdo. ut sic tedio affecti canonici cogerent̄ rn̄dere ut in litera dicit̄ p que verba puto ꝙ canonicis venientibus ꝛ cauētib⁹ de stando ꝛ parendo iuri debuisset fieri relaxatio sequestri. quicqd sentiat Hoff. p verba. s. dicta. nā dicta sua ꝓcedunt qn̄ fieret sequestrū ꝓpter suspitioneȝ dilapidationis. qḋ ē regulare ut nō. in. c. i. ꝛ. ij. de sequestra. ꝛ. l. vna. C. de probi. seques. vel ꝓpter scādalum inter ptes euitandū. ut. l. equissimū. ff. de vsufr. ꝛ nō. in de. i. de seques. ꝟ in cāu nr̄o fiebat ꝓpter tedium ut citius venirent rei rn̄suri. ut i tex. sic succedit loco missionis. dȝ ergo eius naturā sape. ·j· ut lit. pen. c ecclesia. ꝛ qḋ nō. Jnn. in. c. ex rōne ꝺ app. Et sic eis mitius agebat̄ cū canonicis faciendo sequestrū ꝛ nō missionē ꝛ nō. hanc vltimā cōsiderationē qꝛ facit ad ·j· dicenda. Oppo. videt̄ eni ꝙ ꝓpter cōtumaciaȝ ptis nō possit iudex rē sequestrare licet posset decernere missionē ex pͥo decreto vt ꝓbari videt̄ in. c. i. de seques. vbi fuit reuocatū sequestrū etiā p papā ꝓdecessorē ex ꝓprio arbitrio factū. Jtē sequestratio regulariter ē prohibita ꝛ certis casibus pmissa. ꝛ iste casus cōtumacie nō repit̄ pmissus ut le. ꝛ nō. in. l. vna de seques. ꝛ in pͣdicto. c. i. ꝛ. ij. co. ti. So. gl. iij. ꝙ de gr̄a h̄ iudices fecerunt sequestꝝ ꝛ nō de iure ꝟ nūqd iudices potuerūt de iure hāc gr̄am facere. Host. sentit ꝙ sic alle. nō. in. c. ij. ·j· de seques. in fi. vlt. gl. si enim fm̄ eū possunt qḋ maius ē scȝ mittere aduersarium in possessionē multo magis qḋ minus ē scȝ apud cōem amicū sequestrare ar. ·j· de deci. ex pte. iij. refert alios tenere cōtrariū qꝛ licet primū sit maius tn̄ a iure conceditur. Secūdū vero scȝ sequestrare regulariter denegat̄ ·j· de seques. c. i. alle. ad idē. s. de trāsla. c. fi. Jo. an. dicit se credere h̄ vltimū ꝛ ad hoc rn̄det ꝙ hic nō requirit̄ de iurib⁹ seq̄strationis. vel scḋm eū seq̄stratio ē quid maius ꝗ̄ missio p ea q̄ s. dixi. in scḋa solutione glo. Jo. mo. in regula locupletari de re. iur. li. vi. tenet iudicē ut tediū inferat cōtumaci posse rē seq̄strari qꝛ pōt imponere penā cōtumacie quā magis timeri videt. ut lit. nō cōt. c. qm̄. in fi. ꝛ quia quocūqȝ penali iudicio pōt suā iurisdictionē defendere. ff. siqs ius di. nō ob tēp. l. vna. Do. an. putat ꝙ cōtradicente actore nō pōt rē seq̄strare cū debeat iudex ordinario iure missionē facere cōtradicente aūt reo ꝛ consentiente actore eā facere potest quia non habet re⁹ cāȝ q̄rele si i hoc sibi defertur ꝟ certe hec opi. do. an. pōt impugnari Primo si teneat̄ illa opi. ꝙ durior sit seq̄stratio. tūc eni haberet reus cāȝ querele ut ex verbis suis innuit̄. Jtē nō ꝓcedit. qꝛ si sequestratio pōt esse pena cōtumacie iudex pōt illā imponere ꝛ obmittere missionē etiā in vito actore cū possit excōicare obmittēdo missionē etiā inuito actore si vidȝ illā penā magis timeri ut in. d. c. qm̄. in fi. ꝛ ita seq̄strare si videt aliq̄ rōne illā magis timeri ꝛ magis datū ꝛ h̄ vltimā qn̄ imineret scandalū salutiferꝝ presertim vbi ex missione imineret scā ipsemet Jo. an. in. d. regula locupletari tenet sequestrationē posse fieri qḋ nō. qꝛ ab hoc dicto nemo discrepat. sed etiā nō iminente scandalo eā posse fieri ꝓpter cōtumaciā i nō parendo vel sistēdo iudicio. apte repio tenere Jnn. in. d. c. i. de seques. ꝓpe finē. qḋ nō. qꝛ nō solet allegari. ꝛ sic ꝯcordat cū opi. Jo. mo. Ego vero credo attingēdo veritatē posse has opi. sic ad cōcordātiā reducere ꝙ aut queritur nunqd possit ꝓpter cōtumaciā fieri vera sequestratio fm̄ suā regulatā naturā ut res sit apud sequestꝝ vsqȝ ad exitū cāe ꝛ sic demū det̄ vincenti. ꝛ credo non posse fieri qꝛ hic sequestratio regulariter ē prohibita non eni dȝ possessor priuari lite pendēte cōmodo sue possessionis ex quo nūc paratus ē in iudicio rn̄dere. ut lite pen. c. i. ꝛ. ij. etiā ꝓpter cōtumaciā suā ex quo nūc paratus ē eā purgare. nā hoc idē videmus in missione ex primo decreto ut non possit iudex facere quin eā possessionē recuperet oblata cautione de stando iure infra annū ꝛ refectis expensis ut in. d. c. quoniā. §. in alijs ergo nec indirecte debet iudex posse hanc cōmoditatē possessionis auferre p seq̄strationē. ar. in regula cū quid vna via. de re. iur. li. vi. ꝛ. c. tue de. pair. Jtē regulariter ois sequestratio tollit̄ p satisdationē cū communiter fiat rōne suspitiōis. ut nō. in. d. l. vnica. C. ꝺ ꝓhi. seques. ꝛ in. c. ij. co. ti. ergo nō pōt iudex eā facē durare vsqȝ ad exitū cāe nisi forte imineret scandaluȝ ut. s. dixi vel in alijs casibus a iure approbatis de quibus nō. in. d. c. ij. de seques. Aut querit̄ nūqd possit fieri sequestratio que succedat loco missionis ut sic reus tedio affectus veniat responsurus ꝛ oblata cautione de stando iuri ꝛ refectis expensis tollat̄ seq̄stratō ꝛ dico ꝙ sic ꝛ de hoc ē tex. hic quē sic intelligo. nā hic ut supra dixi facta fuit sequestratio. ut canonici tedio affecti cogerentur respondere ut in littera patet q̄ ratio cessat si nunc velit purgare contumaciā ꝛ respondere. ꝛ sic debet cessare sequestrum de app. cum cessāte. ꝛ de renū. post transla. Et ꝙ hec sequestratio possit fieri. Prio adduco istū tex. vbi papa recitauit sequestrū nec damnauit sed mandauit negocium terminari qḋ ꝓfecto non fecisset si illicitū fuisset sicut in illi fecit in. c. i. de seques. ꝛ in. c. dilectus. el primo. de preben. Jtē video ꝙ rōne cōtumacie iudex potest excōmunicare ꝛ mittere in possessionem ut in. d. c. qm̄. in fi. ergo ꝛ sequestrationē loco mulcte facere. pōt eni cōtumacē suo arbitrio mulctare. l. vna. ff. si qs in s. di. ꝛ l. ij. ff. si qs i ius vo. ꝛ. d. c. qm̄. maxie ut dixi cū succedat loco missionis ꝛ mitius cuȝ contumace ꝓcedit̄

isto modo vt p3 ex p̄dictis nec pōt actor refragari ꝛ i h̄ ꝯtradicere iudici q2 ut notant̄ dicit bar. in. l. ij. ff. si quis i ius vo. mulcta indicit̄ ꝯtumaci ex puro ꝛ me ro iudicis officio nec actio aliquatenꝰ ꝯpetit pti ꝛ fa cit illud. c. qm̄. in fi. ubi aptissime dat̄ ipi iudici optio Ex p̄dictis nōbiliter ꝯclude ꝙ rōne ꝯtumacie pōt fie ri sequestꝝ de re petita. qd̄ tn̄ remittet̄ adueniēte reo ꝛ p̄stante cautōem de parēdo ꝛ sistēdo iudicio ac resti tutis expensis factis occasione ꝯtumacie ꝛ p h̄ pōt in ferri ad solutōem. c. i. de sequest. ibi eni fuit reuocatu3 sequestꝝ factū rōne ꝯtumacie q2 aduersa ps obtulit se velle purgare ꝯtumaciā ꝛ sic illō. c. sic intellectū ꝓ bat quod. s. dixi nec ꝯtradicit. Uel solue ut ibi sentit Inno. ꝓpe fi. videlicet ꝙ ideo ibi nō debebat fieri se questꝝ q2 cū iam missio in possessionē fuisset pꝰ le gitime facta non debebat possessio auferri ab aduer sario sc3 actore ꝛ sequestrari de q̄ pleniꝰ dico i d. c. i. Glo. in v̄. indefinite colligit ꝙ priores lr̄e nō reuocā tur p scd̄as facientes mētōem indefinitā ꝛ generale3 de priorib' h̄ debēt facere mentōem expssam aduerte ut. s. dixi. hec littera nō ꝓbat dictū huius glo. q2 hic nō fiebat de prioribus mētio etiā generalis h̄ indefini te fiebat mentio de ecclesijs sup quib' erat ꝯtentio q̄ tn̄ ecclesie specifice exprimebant̄ in p̄oribus lr̄is ꝛ an dictū glo. in se sit vex dic ut. s. dixi. Nunc extra glo. quero quid si citatus vigore p̄mi rescripti nō ꝯparuit Secundo citatus cōparuit ꝛ opposuit p̄mum reuoca tum p scd̄m ꝛ ita i veritate reuocabat̄ nunquid pote rit p p̄mum iudicē cōdemnari i expens̄ contumacie ꝛ videt̄ ꝙ nō ex quo desijt esse iudex Io. an. de rescrip. c. pastoralis. ꝛ Io. de lig. h̄ qs sequit̄ do. an. sentiūt cōtrariū. q2 aliter iudex non punit contumaciā de re scrip. de. i. hoc dictū placet Et dic clarius ꝓbando p̄ dictam cōclusionē. iudex h3 in indubio ꝯtātez iudicā di an sua sit iurisdictio de rescrip. sup literis. ꝛ. l. ij. § si quis in ius vo. ꝛ. l. si quis ex aliena. ff. d̄ iudi. ergo ꝛ p ꝯñs ꝛ ꝯdēnandi ꝯtumacē q2 alias eēt inutilis il la sua iurisdictio. vide glo. in. c. fi. de rescrip. ꝛ. d. de. i. c. ti. Et faciunt nō. in. d. l. ij. ꝛ. d. si quis ex aliena

S3 querit̄ nūqd possit iudex rōne ꝯtumacie ptis aduerse simul missionē facere ꝛ in expensis cōdemna re videt̄ ꝙ nō p nō. in. c. cū venissent. de eo qui mit. i pos. Io. de lig. t3 oppositū ex quo cōstat de contuma cia. nec obstat scd̄m eum. c. cum venissent. q2 ibi taxa uerat anteq̄3 cōstaret Ego credo hāc cōclusionē veris simā. qm̄ immissio nō d3 excludere cōdemnatōe3 ex pensaru3 cū expense petant̄ rōne interesse pro h̄ vide. c. qm̄. §. in alijs ut lite nō ꝯt. vbi p3 ꝙ nō recipiat cōtumax possessionem nisi restitutis expens̄ sic ergo obligat̄ ad expensas ꝛ potuit in eis legitime cōdēna ri sed an possit fieri condemnatio sine noua citatōne vide qd̄ plene dixi i. c. i. de iudi. An aūt actor missus in possessionē possit cōpellere reum ad recupandam possessionē ī annū Io. de lig. ꝙ sic. q2 pōt renūciare missioni sicut quisq3 potest renūciare iuri suo. de re gu. ad apostolica3. ꝛ maxime h̄ potest petere rōne ex pensarum vel alterius interesse. Idē3 videtur sentire archy. in. c. i. de eo qui mit. in pos. li. vi. alias in. c. ij. de dolo ꝛ cōtu. hoc dictū non videtur placere do. an. q2 sufficit ꝙ patiat̄ penā iuris. sed tu vide qd̄ plene scribo in. d. c. qm̄. ut lite nō ꝯtest. ꝛ qd̄ nō. bar. i. l. cō sentaneū. C. quō ꝛ qn̄ iudex. in v̄. sed quero. ubi sen tit in simili opi. de lig. p. l. i. §. quid ergo. ff. d̄ ven. in spi. Ultimo ꝓ declaratōe tex. opp. in eo ꝙ isti mo nachi petebāt facta sequestratōe ecclesias sibi restitui hoc eni nullo iure probat̄ ut res sequestrata assignet̄ seu restituatur actori añ exitum cause. So. multiplex Primo pōt intelligi ꝙ facto sequestro reuertebantur ad priorē actionem petendo restitutōem illa3 ecclesia rum q2 forte eis fuerāt spoliati ut sentit Tan. vel pe tebant restitui p rei vendicatōem s̄m goff. qui pleniꝰ hoc prosequitur sed non ē vis in hoc. quia non varia tur ex hoc intellectꝰ hꝰ. c. Ni. abb.

Ausam Si actor ē cōtumax reo in stante diffinitiua sententia ferri pt Uel pinguꝰ scd̄m omnē intellectu3 Actore cōtumacie testes recipi ꝛ sententia ferri debēt etiā lite non cōtest. reo instante. Prima ps ponit pe titōem rei ꝯtra quē actor impetrauerat. scd̄a ipam pe titōnem exaudit ibi cetex. Nō p̄mo ar. opti. ex lit tera. ꝙ ad sententiā uel ea que sunt ꝯtis p̄iudicij ꝓce di non d3 ꝓcuratore solūmodo citato. ex quo pricipa lis psona ē p̄ns ꝛ citari potest. hic eni p̄mo mādat ci tari pricipalē si pōt repiri. ꝛ in defectū procuratorem si quem dimisit de q̄ latius. ī. dicā qd̄ intelligo qn̄ cū procuratore nō est facta litis ꝯt. alias aūt cū sit effe ctus dn̄s litis ipe citari d3 ꝛ in psonā suā ferri senten tia. C. de sen. l. i. ꝛ quod nō. in. c. querelam de elect. Nō ad snīam ꝛ receptōem testium ꝓcedi posse cōtra absentē cōtumaciter licet eni citatio psonaliter nō ap p̄hendit. satis eni est eo nō repto citatōne3 fieri ad domum ꝛ qn̄ d̄r non posse repiri ī. subijciam Nota ordinē ꝓcedendi ꝯtra aliquē. Nā si repit̄ d3 citari psonaliter sin autē citandꝰ ē ꝓcurator si quē dimisit. ꝓ curatore nō dimisso. uel si occultū est an dimiserit d3 fieri citatio ad domū suā. Nō iudicē nō artari ad citandū aliquē ex ꝓuincia h̄ pt procedere ꝯtra absen tem s̄uato ordine. s. p̄misso ꝛ hoc scd̄m ꝙ qualitas cause patit̄ iuxta hic nota. ꝛ in. ca. fi. de eo qui mit. in pos. c in. c. prout. ī. e. ꝛ. l. ꝯsentaneum. C. quō ꝛ qn̄ iu dex. ꝛ aūc. qui semel. co. ti. Uenio ad glo. ꝛ quero quando dicitur legitime citatus ut possit procedi cō tra absentem Gl. ij. respondet ut patet in ea. tu vero dic ꝙ quandoq3 sufficit trina citatio quandoq3 vero sufficit vna de quo dic ut plene nota. p Inno. ꝛ in. c. consuluit. de offi. dele. et in. c. ad petitōne3. de accu.

vide glo. in. c. cōstitutionē de sen. ex. li. vi. Opp. cō
tra tex. videt̄ eni nō ēē ꝓcedendū cōtra absentem nisi
etiā amici ipius pñtes requirant̄ an velint ipm defen
dere ut patet in. l. ergo. ff. ex qui. ca. ma. ꝛ in. l. hec an
tē. ff. ex qui. ca. in pos. ea. Glo. iij. fatet̄ cōtrariuȝ
ꝛ sic videt̄ supplere. vñ ponit hic gl. ordinē ꝓcedendi
successiuū ut nō. in ea. Et p̄io nō. ex glo. q̄ q̄ꝫdiu q̄s
repiri pōt citandus ē semp ꝑsonaliter nō aūt ad do
mū Dy. tamē in. l. i. ff. de li. ag. in prin. tenuit suffice
re citationē ad domū. p. l. scire deben⁹. §. oportet. ff
de excu. tu. qui alternatiue loquit̄ dicēs quē debere ci
tari ad faciē vel ad domū ꝛ in alternatiis sufficit alte
rā ptē verificari vt in regula in alternatiuis. de re. iur.
li. vi. ꝫ hoc dictū cōiter nō tenet̄. q̄ꝛ iura cōiter requi
runt ut quis p̄io citet̄ ꝑsonaliter si repiri pōt. ꝛ in re
fugiū ꝑmittūt citationē ad domū ut hic ꝛ in. l. i. de li.
ag. facit. l. iiij. §. ꝑtor. ff. de dā. infec. vbi hoc expresse
tenet bar. Et ad. l. scire. rñdet̄ q̄ illa ē alternatiua or
dinis ut seruet̄ prima si seruari pōt alias scd̄a simile ī
c. mādato. de preben. li. vi. Sed dubiū ē quando
dicit̄ nō repiri ad hoc ut possit citari ad domū. Ho
sti. hic sentit q̄ñ ē extra ꝓuinciā quasi velit q̄ si ē in ꝓ
uincia debet citari ꝑsonaliter: vbicūq̄ꝫ repiat̄ ad hoc
allegat istū tex. ꝛ. c. cū olim. ꝭ. c. ꝛ remittit ad nō. in. c.
ex pte. ꝛ in. c. ex tue. de cle. nō resi. Inn. in. c. fi. de eo
qui mit. in pos. dicit sufficere absentiā a ciuitate alle
gat qđ habet̄ in auc. de exhi. re. §. fi. bar. in. d. l. iiij.
§. pretor ait. distinguit q̄ aut cā requirit celeritatem
ꝛ sufficit q̄ nō reperiat̄ in iudicio ad hoc ut possit ci
tari ad domū. ut. l. iiij. §. pretor. ꝟ. obesse iuncta. l. i.
ff. de dā. infec. In causis vero nō desiderantib⁹ cele
ritatē si nunq̄ꝫ ps fuit citata in iudicio ut q̄ꝛ ē p̄ia ci
tatio tūc requirit̄ abñtia a ciuitate ꝛ illa sufficit ut. d. §
si vero. ꝛ. C. de āna. excep. l. ut ꝑfecti⁹. ꝛ tenuit Inn.
in. d. c. fi. qđ satis placet. Est eni quid sibi īputādum
si nō dimisit procuratorē duꝫ ē eni q̄ deberet requiri
ꝑ totā ꝓuinciā: ꝛ suadet equitas hoc tenere cū ꝑ cita
tionē ad domū. prima vice fiendā nō procedatur nisi
ad ea que sit leuis ꝑiudicij. puta admissionē etiā con
tra abñtē republice cā. ut. l. ignorare. C. de testa. mili
tū. Et facit bene ille tex. dū simpliciter requirit absen
tiā. ꝛ de effectu citationis ad domū plene dicā post
Inn. in. d. c. fi. nō obstat iste tex. q̄ꝛ dū facit mētionē
de ꝓuincia narrat factū nō aūt iuris misterium quasi
dicat q̄ poterit fieri citatio ad domū cū se abñtauerit
ad. c. cū olim dic ut ibi nō. Si vero ps fuit al's citan
da in iudicio ꝛ tunc sufficit citatio ad domū si in iudi
cio nō repitur sufficit ergo tūc absentia a iudicio ad h
ut citari possit ad domū scd̄m bar. in. d. §. pretor. ꝑ
hoc qđ le. ꝛ nōt. in. d. l. ꝛ post edictū. ff. de iudi. ꝛ in
auc. qui semel. C. quō ꝛ q̄ñ iudex ꝛ. l. ab eo. eo. ti. ꝛ ꝑ
gl. in. l. i. §. cū ex edicto. ff. que sen. sine app. rescin. vi
det̄ etiā sequi do. de rota deci. xli. al's. xlv. ꝛ Io. an. ī

regula ꝑsumit̄ de re. iur. ī mer. vbi generaliter tractat
an in receptione testiū vel ordinarie fienda aut ad ꝑ
petuē rei memoria vel q̄ñ timeret̄ de morte vel absen
tia testiū requirat̄ citatio ꝑsonalis an sufficiat eā face
re ad domū ꝛ ibi videas ꝛ ꝑ bar. in. d. §. ꝑtor. ꝛ hec
nō. Quid aūt si iudex mādauit nūtio ut citaret titiuȝ
ꝑsonaliter vel ad domū bar. in. d. §. ꝑter. nōnter cō
cludit q̄ videt̄ mandasse scd̄m iuris dispositionē ut ꝑ
us repiat ꝑsonā ꝫ si nō pōt repiri scd̄ꝫ ꝑdicta citet ad
domū. ē ꝗ alternatiua ordinis sicut ī hac mā sumitur
in iure ut. s. dixi debēt ergo verba iudicis referri ad ī
tellectū iuris ar. opti. in. l. i. ꝛ qđ ibi nō. C. de vsu. ꝛ
de ver. obli. l. sciendū ꝛ insti. de fideius. in fi. secus ē in
nuncio referente se citasse ad domum q̄ꝛ tūc nō debe
mus ꝑsumere q̄ p̄mus ꝑquesiuerat ꝑsonā q̄ꝛ non sic
presumit̄ in nuncio sicut in iudice ar. ex nō. i. d. l. i. C.
de vsu. ꝛ in. c. cū parat̄. de appel. iuncto. c. ad audien
tiā de p̄scrip. dꝫ ergo nūcius referre q̄ diligenter ꝑ
quesiuit ꝑ ciuitatē ꝛ eo nō repto citasse ad domum ꝛ
ita etiā iudex ad maiorē cautelā dꝫ nuncio iniungere
ꝛ hoc q̄ñ p̄imo dꝫ fieri citatio ad ꝑsonā qđ q̄ñ sit. s.
dictum est. Sed quero quid si statutū loquit̄ illo
mō alternatiue vt fiat citatio ad ꝑsonā vel ad domuȝ
bar. in. d. §. pretor ait. ꝛ sequit̄ do. an. hic licet nō al
leget. bar. tenet tūc sufficere alterū ꝛ sic nō erit alter
natiua ordinis ꝛ hoc vt statutū aliq̄d operet̄ ꝛ addat
ad ius cōe. ff. de rei ven. l. nō solum ꝛ de le. i. l. si q̄ñ.

Sed cōtra hoc dictū opp. de. c. ex pte. iij. de ver.
sig. ꝛ de. c. cū dilectus. de cle. non resi. vbi le. ꝛ nō. q̄
statutū loquēs in materia iuris recipit omnes limita
tiones ꝛ interptationes iuris. ad idē qđ nō. Inn. i. c.
cām de rescrip. vbi dicit statutū debere intelligi scd̄m
ius cōe ꝛ optie facit. l. ij. C. de noxa. ꝛ nō. gl. i. l. tale
peccatū. ff. de pac. ꝛ Io. an. in regula. ꝑ possessore. d
re. iur. li. vi. in mercu. Et si dicere t̄ q̄d opabitur illud
statutū pōt responderi ut nō. bar. in. l. i. ff. ad. l. fal. ꝫ
saluādo hoc dictū bar. dico q̄ vbi ius loquat̄ ꝑ vba
propria tunc statutū disponēdo in materia iuris reci
pit illā interpretationē ꝫ vbi ꝑ verba ip̄ropria ut i. d.
alternatiua sicut loquit̄ tex. in. d. l. scire. §. oportet. ff.
de excu. tu. tunc statutū dꝫ intelligi ꝓprie ut aliq̄d in
ducat ad ius ex quo potest aliquid inducere data ꝓ
pria significatione verborum ꝛ maxime hoc procedit
in statuto edito a popularibus ignorantibus iura et
verbis vtentibus grosso modo secundum propriam
ꝛ communem significationem ad hoc text. cum glo.
ꝛ Bar. in. l. stipulatio ista. §. hoc quoq̄ꝫ. ff. de verbo.
obli. Ex predictis singulariter nota statutū seu eius
verba non debere impropriari ut trahatur ad dispo
sitionem iuris cōmunis. Nec ob. c. cū dilectus. cū si
milibus incōtrarium allegatis. quia ibi etiam ip̄roprie
intelligendo statutum aliquid iducebat vltra ius cōe
ꝫ hic nihil induceret. Sed nō ex mente glo. ꝛ tex. q̄

dño existe pñte non dʒ citari prima vice pcur sed ipe
dñs. Nã citat̃ h̃ pcurator in subsidiũ si dñs nõ repit̃
Et facit iste tex. iuncta glo. p opi. Cy. in. l. iij. C. de p
cura. ubi dicit q̇ i refugiũ dʒ citari pcurator Sed tu
vide bar. in. l. q̃uis. ff. de dã. infect. ubi dicit q̇ respe
ctu missionis hẽde pt citari pcurator pͥma vice licet
dñs repiat̃ q: tractat̃ de modico preiudicio sicut suffi
cit citatio vsufructuarij q̃ censet̃ pcurator pprietarij
ut. d. l. q̃uis. s̃ respectu scdi decreti q: agit̃ d̃ magno
piudicio dʒ requiri dñs. exquo nõ latitat ar. ibi et. l.
fulcinⁱ. ff. ex q. cau. in pos. ea. ⁊ sic in his q̃ sunt mo-
dici piudicij pt requiri pcurator pͥma vice lʒ repiatur
dñs sec⁹ in piudicialibus ⁊ sic intellige Cy. ⁊ hoc etiã
voluit dñs an. lʒ nõ allegat bar. Ite nõ ex ordine
glo. pcuratorẽ pͥ⁹ requirendũ absẽte dño añq̃ venia
tur ad citatõem domi faciendã ⁊ h̃ ẽ intelligendũ qñ
certũ ẽ absentẽ dimisisse procuratorẽ ar. in. l. i. i prin.
ff. de libe. agn. al' poterit fieri citatio ad domũ non ci
tato pͥ⁹ pcuratore. ut. l. aut qui aliter. ff. ⁊ si forte. ff.
qd̃ vi aut clam. Et putat hic do. an. discussionẽ an di
miserit pcuratorẽ necessario nõ faciendaʒ. Ego puto
aliqualẽ discussionẽ p nunciũ saltẽ faciendã sicut dici
mus de dño querẽdo ut. s. dixi. Et h̃ ptʒ h̃ ex ordie
lre ⁊ in. d. §. ait ptor. ⁊ intelligẽdo s̃m doc. hic pcura
torem citandũ qñ cã ẽ talis q̃ p procuratorẽ agi pos-
sit. alias sec⁹ ar. in. c. veniẽs. ij. de accu. vide qd̃ dicaʒ
in. c. veritatis. ij. e. Itẽ nõ ex ordine glo. q̇ nõ inue
to dño vel procuratore dʒ fieri citatio ad domũ citan
di uel ad ecclesiam Et põdera q: glo. loquit̃ alterna
tiue ⁊ sic videt̃ sufficere alteꝝ uel intellige q̇ hec alter
natiua gl. sit ordinis sicut. s. dixi i sili ut si hʒ domũ
piuatã ibi citet̃ alias ad ecclesiã suã. ⁊ hoc tʒ hic do.
an. dicẽs nõ sufficere citatõem ad ecclesiã si alibi etiã
in prochia aliena habeat domũ priuatam qd̃ placet
etiã si agat̃ d̃ ipa ecclesia ar. opti. in d. §. ptor ait. ubi
citatio etiã si agat̃ respectu alicuius rei dʒ fieri ad do
mum piuatã citãdi quasi ad ipam rẽ de qua agit̃. fit
eni ad domũ vt cita⁹ possit puenire ad noticiã citandi
ibi eni hʒ familiã ⁊ vicinos et amicos qui de facili h̃
adducũt ad noticiã ipius. Ex hac rõne infert̃ nõ suffi
cere ad statõem seu apothecã citandi citatõem si ali-
bi hʒ domum piuatã qd̃ tʒ bar. in d. §. ait ptor. nec
ob. l. itẽ apd̃ labeonẽ. §. puitium. ff. de iniur. ubi equi
patur iniuria facta in domo ei q̃ fit apud statõnem q:
loquit̃ i iniuria fienda nõ in citatõe q̃ fit vt cita⁹ pueni
atur ad noticiã citandi que ratio cessat in statõne. Et
si habitat familiarit̃ i diuersis locis. tũc tʒ bar. i. d. §
ait ptor citatõem fiendã ubi habitat tpe citatõis ar.
in illa. l. qd̃ satis placet p tex. illius. §. dum dicit ubi
degit ⁊c. Nec obstat tex. in cle. causam. iuncta gl. de
dec. ubi intimatio ꝯtra absentem fit in loco ubi ꝯsue
uit habitare q: scdm bar. in loco p̃alle. tex. ille pcedit
in itimatõe ⁊ requirit expresse vt fiat ubi ꝯsueuit ille

absens cõiter habitare s̃ nos loquimur i citatõe que
dʒ fieri in domo ubi degit citandus. ut in p̃alle. §. ait
ptor. s̃ certe h̃ mihi nõ placet. p hoc eni nõ redditur
bona ratio diuersitatis. vñ dico q̇ dicta cle. recipit in
terptatõem ⁊ suppletõnem p illũ. §. ait ptor. ⁊ ecõtra
ille. §. p illã cle. Aut eni citandus ẽ absens ⁊ non hʒ
familiã in aliqua domoꝝ in quib⁹ ꝯsueuit habitare et
dʒ fieri ci. attn ubi ꝯsueuit cõiter habitare ⁊ ita loqui
tur illa cle. scdm q̇ ego intelligo ⁊ tunc ratio deciden
di ẽ q: facili⁹ pueniret ad noticiaʒ suã si sit ubi maiori
pte tpis ꝯsueuit habitare q̃ꝫ alibi. sed si ẽ absens ⁊ tñ
hʒ familiã in loco ubi minori pte anni ꝯsueuit habita
re ⁊ tamẽ ille ẽ absens ab vtraq̃ꝫ domo. Pone exem
plũ. maiori pte anni cõsueuit. habitare in villa. mino
ri vero in ciuitate nũc tpe citatõnis vel intimationis
fiende non est. nec in villa nec in ciuitate. familia tñ ẽ
in ciuitate. tunc dico q̇ citatio ⁊ etiã intimatio dʒ fie-
ri in ciuitate ad domum ubi hʒ familiam q: cicius p
ueniet ad noticiam suã p dictũ. §. ait pretor. nam ridi
culosum videtur q̇ citatio uel intimatio i domo ville
fiat ubi nullus de pñti habitat ⁊ nõ in domo ciuitati
vbi hʒ familiam. debet eni inspici ratio legis ⁊ nõ nu
da verba. de re. iur. c. si. li. vi. ⁊. l. non dubium. C. de
legi. ⁊. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de leg. ij. ⁊ sic re
duco illa iura ad cõcordiam. qd̃ nõ. Alteri⁹ nota
ex glo. non debere pcedere contra absentem etiã do-
mi citatum nisi prius requirant̃ amici eius an velint
eum defendere. ad hoc. l. ergo. ff. ex qui. cau. ma. ⁊. l.
hec autem. ff. ex qui. cau. in posse. ea. Jo. an. h̃ trãsit
simpliciter cũ glo. s̃ Cy. post pe. in. l. cum pponas.
C. de bo. aucto. iudi. pos. quẽ sequit̃ hic do. an. tenet
hoc nõ esse necessariũ. q: non repitur hoc de iure ciui
li cautum nisi in minori ⁊ sic loquitur. l. hec autẽ non
ob. l. ergo. ex qui. cau. ma. loquitur eni de iure spãli
ut qñ quis petit restõem aduersus eũ qui absens p̃-
scripserat cõtra eũ allegans q̇ non habuit opportuni
tatẽ ꝯueniendi eũ. ad hoc eni ut audiat̃ optet q̇ requi
siuerit pcuratorem suũ vel si non dimisit debuit requi
siuisse amicos si voluissent eum defendere. sec⁹ autẽ
ubi proceditur contra aliquem de iure cõi. sed glo. in
. l. ij. ff. ex qui. cau. in pos. ea. sentit idem ẽẽ in maiori
etiam quando proceditur de iure cõi do. an. illam al-
legat p contraria opi. sed certe expresse tenet qd̃ dixi
nisi pͥ⁹ ille ꝯparuisset. quia tũc cũ sit cõtumax non ẽ
opus requirere amicos scdm illam glo. quam nota.
quia limitat istam opi. glo. nr̃e in casu in quo esset ve
ra sed bar. hoc tractat in. l. hoc autẽ. p̃alle. et recitat
opiniones ⁊ nihil firmat de quo etiam per eum in. l.
si finita. §. iulianus. ff. de dã. infect. Mihi satis pla
cet dictum Cy. ut non sit necessarium requirere ami-
cos maxime per istum tex. ⁊. c. si. ij. eo. ti. ⁊. d. l. iiij. §.
ait pretor. ubi nihil dicitur de amicoꝝ requisitione
seruent̃ igit̃ ꝯtraria iura in casib⁹ suis ⁊ sic etiã respõ

deo ad.l.aut qui aliter.§.et si forte.ff. qd vi aut clam
ubi dr ee de ista amicoꝝ requisitoe et in casib' in qb'
fit practica erit ut fiat edictum generale ut si qs cosan
guineoꝝ uel amicoꝝ vult defendere cõpareat etc.nec e
opus ut requirantur ex puinciam seu ciuitatem quia
sic esset processus in infinitum ut nota per glosaz et p
barto.in d.l.hec aũt.facit qd.s.dixi i pricipali pso
na vt nõ citet extra ciuitatẽ.Et pt ee ratio qre non est
necesse amicos requirẽ qñ pcedit ctra absentẽ d iure
cõi qz videt ille i culpa recedẽdo et nõ dimittẽdo pcu
ratorem.Et ideo non dz fuari hec equitas ctra eum
qz negligentib' non subuenitur ut.l.nec eni.ff.ex qui.
cau.ma.et.c.vigilãti.de pscrip.et hec nõ.qz quotidia
na et facit.c.qm.ut lit.nõ ct.ubi tractat de ordine p
cedendi ctra absentem et nũqz fit aliqua mẽtio d ami
cis imo in nulla pte canonũ Nũc venio ad scdam
ptem glo.et opp.ctra tex.in eo q in ctumacia partis
mãdat testes recipi et cãm p sniaz diffiniri Ex quo eni
lis nõ erat ct.nõ debebant testes recipi s ad missio
nem i possessionem ex primo decreto procedi uel ad
mulctandũ ctumacẽ excõicando uel aliter ut in.c.qm
§.in alijs.et.§.fi.ut lite nõ ctest.et.c.tue.co.ti.cuz si.
Glo.ista soluit ctrariũ duob' modis Primo sm ali
quos itelligendo q lis erat hic ct.s iste intellect' non
placet glo.Intelligit scdo q ctraria loquunt reo con
tumace istud vero.c.loquitur et procedit in actore cõ
tumace ut contra eum posset procedi etiã lite non cõ
test.reo instante. Et põt ex glo. colligi quinqz rõnes
huius dicti.Prima qz maior ẽ ctumacia actoris qz
rei.s glo.nõ reddit ratõem.s potest ee ratio qz fuit a
principio in ptãte actoris nõ agere nõ rei.ideo plus
actori qz reo iputandũ est sm hosti.allegat.ff.de doli
exceptõe.l.pure Scda ratio glo.est qz magis psumi
tur contra actorem cõtumacem qui reũ prouocauit et
postea nõ comparet qz contra reum qui fuit prouoca
tus et necessitatus ad veniendũ.nam ut dicit Jo.an.
forte enim nũc actor dimitteret et se absentat qz videt
reum suas defensiones habere patas et expectat vt
pereant ut colligit.ut.s.vt lite nõ cont.c.qm i prin
cipio et de testi.c.significauit.et.c.albericus.hinc ẽ q
actori prefigitur qnqz tempus ad agendum ex causa
.C.de ingen.et ma.l.diffamari.et.j.de rest.spo.c.fre
quens li.vi.Tercia ratio glo.est qz reus fugiendo fa
cit scdm suã naturã.sed actor facit ctra id quod face
re debet nam actor debet vti sollicitudine ut perueni
at ad sententiam.reoꝝ vero est fugere.iiij.q.iiij.c.i.
quapropter pcitur reo quia facit id a quo denomina
tur sed actor facit totum oppositum ideo contra eum
proceditur Quarta ratio est quia rei sunt fauorabili
ores qz actores ut colligitur de proba.c.ex lrĩs.ideo
mitius agitur cuz eis.Quinta ratio quia si non pro
cederetur contra actorem lite nõ ctes.esset in potesta
te sua vexare reum quandocunqz.et ideo ne det mate
ria reum ad placitum molestãdi voluerũt iura vt iste
actor cõpellatur vere uel cautiue negotium ad fi.per
ducere.Et videtur tex.in auc.qui semel.C.quo et qñ
iudex.et nõ instando in verbis lz h dent varie lecture
ut fueatur illa regula q lit ctest.nõ dz procedi ad sen
tentiam tñ cõis opi.doc.est in opi.hui' glo.ut aliud
sit in ctumacia actoris ratõnibus.s.dictis.Et idẽ tz
glo.in.c.quicunqz intra.xi.q.iij.et sequunt cõiter le
giste in auc.qui semel.pall.per illam tex.ubi videtur
hoc probari.Aduerte tñ qz de iure ciuili anteqz pro
cedat ctra actorem absentẽ assignant sibi tres dilati
ones quibus elapsis expectatur p annũ et demũ an
no elapso iudex procedit ad veritatem inquirendam
et sententiã proferendã sm q reperit do.an.putat tñ
illud non necessariũ de iure canonico et nihil allegat.
hoc dictum satis mihi placet ar.huius.c.et qz dilatõ
nes breuiant ex csuetudine fori ut nõ.bar.in.d.auc.
qui semel tetigi in.c.i.de dila.et facit qd ibi dixi.et de
cõsuetudine iste dilatõnes nõ seruantur in foro eccle
siastico. Sed opp.nemo inuitus agere cpellit.C.
vt nemo inuitus.per totũ.sed illud procedit regula
riter anteqz actor produxit libellum sed postqz dedit
libellũ et sic incepit agere non potest amplius penite
re ut hic et in dicta auc.q semel.Caue ergo qm nõ dz
intelligi indistincte ut actor cõpellatur agere sed opor
tet vel q in iudicium dedit libellum vel principi insi
nuauit negocium et per iudicem delegatum a pricipe
insinuatum fuit parti sicut potuit cõtingere hic alias
autem re existẽte integra ut qz tãtũ emanauit citatio be
ne potest desistere ar.in.c.i.co.ti.li.vi.uel si impetra
to rescripto desistit ab ipius vsu nam põt illi renũcia
re de quo tñ dic ut dixi in.c.ex cõquestione.s.ti.px.
Ultimo oppo.cõtra istũ tex.in eo q papa mandat te
stes recipi alterius partis naz videt reum diffinitiue
absoluendum etiam si nihil probauerit qz actore nõ
probante reus absoluitur etiã si nihil pbauerit ut in
c.fi.de iureiur.So.illa regula habet locum quando
omnes dilationes date fuerunt actori ad probandũ
et nihil probauit et tunc absoluendus est reus qz pa
tet actorem intentionem suam non potuisse probare
ut.l.properandum.§.et si quidem.C.de iudi.et ibi p
bar.facit qd nõ.Cal.in.c.proxi.et intellige et restrin
ge glo.que dicit illã regulam habere locũ vtraqz par
te pñte ut nõ.glo.in.c.per tuas.de app.et.iij.q.ix.de
cernimus.Nam idez est si altera absente ex quo date
fuerunt legitime dilatões ad probandũ alias aũt se
cus.ut satis probat hic et in dicta.l.pperandum.Et
circa hanc materiam csidera q reus pñs hz quatuor
remedia cõtra actorem absentẽ.Primũ est ut petat
circũduci edictum.i.ut tollat virtus illi' citatõis et ut
possit libere a iudicio recedere et hoc de facili põt ob
tinere sine noua citatõe ut.l.et post edictum.ff.de iu
di.et notat Inno.in.c.cõsuluit.de offi.dele.et bar.in

auc. qui semel. nec amplius dz audiri actor nisi refici at pus expesas. et caueat de psequedo de q dicendu et j. c. ii. c. i. li. vi. et l. sancimus. C. de iudi. no tn per h e plene psultu ipsi reo. qr actor poterit qncuqz veni re restitutis expens pcedere sup pri agitatis. qr p illa licetia tatu tollit virtus citatois posset iudex pce re ptumaci et no licenciare reu h expectare actore i die sequente de quo dicendu ut habet et no. in. c. psuluit de offi. dele. Secundu remediu aliquantulu pingui est ut actore no pparente petat se absolui ab instatia iudicij ut sic tollant et annullent omnia prius gesta h in hoc requirit noua citatio qr ad huc actu citatio no emanauit ar. in. l. aut qui aliter. ff. quod vi aut clam. no. Inn. in. c. psuluit. de offi. dele. et bar. in d. auc. q semel qd procedit nisi pmisisset actor lite ad fine pro ducere tuc eni si expectat no pparet j. x. dies absolui tur re ab instatia iudicij sine alia citatione. ut in auc. qd fieri. C. de dila. et no. bar. in d. auc. q semel. Terciu remediu e magis pingue et ppetuu ut diffinitiue petat reus se absolui ab instantia ipius actoris sup facto petito vt sic deinceps no audiat ipe actor sup eo negocio ptra reu. et hunc effectu pot re psequi duobus modis. Primo si ex pbatonibus ia factis pstat ipm actore nullu ius hre. uel si datis omnibus dilatonibus iuridicis nihil tn actor pbauit ut. s. dixi. uel qn oibus pdictis cessantibus qr nulle pbatones sunt pfecte nec dilatoes iuridice date. qr adhuc lis no e cepta p cote statoem vult ipse re in se assumere onus pbandi de in iusticia actoris. na secuta probatoe obtinebit diffini tiuam ut hic et in. d. auc. q semel. et h cau qn procedit ptra abstem pot iudex supplere de facto inquirendo veritate etia in fauore absentis recipiedo pbatoes et testes ex officio suo ut no. probat in d. auc. qui semel et ibi p bar. facit. l. pperandu. C. de indi. et c. veritati j. eo. et vt h exequat poterit requirere psanguineos et amicos illius absentis de quo p bar. in. d. auc. q semel facit. l. hoc aut. ff. ex qui. ca. i pos. ea. Aliud remediu et quartu magis vtile e ut petat se absolui diffinitiue ab impetitoe actoris et pro eo pronuciari. Exemplu actor petebat seu petere volebat fundum agendo rei vendicatoe poterit nuc re in absentia actoris petere ut absoluat ab instantia illius et vt pronunciet ipe dns iuxta no. in. c. ex pquestione. s. ti. prox. et h obtinebit probado de iure suo vel p probatoes ia factas uel d nouo fiedas ut hic. no aut sufficeret ad obtinendam pronuciatonem pro eo probare actore defecisse dati sibi omnibus dilatonibus qr lz no pstet d iure actoris no tn p hoc pstat de iure rei. ad hoc qd no. in. c. i. de eo qui mittit in posses. li. vi. et facit. c. olim. de re scrip. et c.

Rour. Si re post litem pt. est contumax si alias liquet de ca fert diffinitiua snia si no liquet actor in vera posses sione inducit. Cois diuisio. scda ibi ideoqz. Nota que incidere in ptumacia in recededo a iudice sine ipsius licetia ad h. xi. q. iij. certu. et s. de iudi. c. i. qd intelligo qn fuerat citat ad tota cam de q dic ut plene dixi in. c. fi. de dila. vel qn ad vnu actu et eo no expedito recessit. No scdo et tene meti reu semel cotumacem posse pelli ad pstandu cautoem iuratoriam de parendo iuri. Et dicit Io. an. huc tex. face ptra iu dices q i limine iudicioz sine ca hoc iuramentu extorquent. Ite ex hoc et ex tex. collige intelligedo q loquat de clerico qd satis innuit tex. du dicit istum respodisse q decias pscripsisset qd n e pportionabile nisi clerico de pscrip. camqz. q lz clerici sint puilegiati ut non teneant pstare cautoem de iudicio sisti. et in auc. de sanc. epi. §. quis pro pecuniaria. et plene dixi in. c. qm. §. in alijs. s. ut lit. non ptest. data tn semel ptumacia pnt astringi ad iuratoria cautoem ut i pal. §. in alijs. ubi dixi et si deuentu est ad missione no audirent nisi pstita cautoe qua vero cautoe sit astringendus actor cotumax. dic ut le. et no. in. c. i. eo. ti. li. vi.
No scdm Lau. et Io. an. post eu q p indirectaz responsione sup re deducta in iudiciu inducit lit. pt. Ad nota sic q etia p indirectaz responsione ad libellu inducit lit. pt. Iste eni reus directe n respodit sup decimis petit. h idirecte dicedo de pscripsisse qsi tacite asseruit ad se ptin. et non ad actore ptinere ita videt pma fronte pbare hec litera. h certe h nobile sit generaliter sumptu no e vez qr p exceptoem pemptoriaz non inducit litis ptest. ut in. c. ij. de lit. ptest. li. vi. Et ideo intellige istu tex. sm q no. ibi i gl. magna No et tene meti q litigas etia sup re spuali et incides in piuriu no p h perdit cam. dispo ergo. c. cu impositoni bus. de iureiu. li. vi. non est extendeda ad oes causas et de intellectu illius. c. dic ut ibi no. Nota q licet frustratorie a ptenso grauamine appellans no sit de necessitate vlterius ad aliquem actu citandum ut in. c. ij. eo. ti. li. vi. ad cautelam tn potest iudex eum semel citare. potest enim in hoc iudex parcere contumaci ar. c. consuluit. de offi. dele. et no. v. semel. positu i tex. per quod inferri potest. q inuita parte presente non possit iudex vltra semel citare arg. in dicto. c. cosuluit. et quod ibi nota. Nota quod grauior videtur contumacia commissa post litis contest. qz ante litis cotest. quod patet ex impositione penarum. Nam per contumaciam commissam ante litis contest. non fit missio in veram possessionem sed causa custodie et passus missionem illam recupat infra annum contumaciam purgando ut i dicto. c. qm. §. in alijs. sec i ptumacia p lit. ptest. qr tuc dat vera possessio nec etia ea recupat j. anu vni reseruat sibi qd pprietati dutaxat. et de hoc j. cu glo. Ultimo no. Inn. q lz qs no teneatur respondere aduersario nisi de mandato iudicis si tamen respondet sibi preiudicat. ff. de interro.

actio.l.si sine.§.i.Uel nõ sic.⁊ melius ꝙ lit̄.ꝯt.indu
cit̄ p petitõem i iure ꝓpositā ⁊ respõsionem secutam
ad instantiā actoris licet iudex nõ ꝑcepit ⁊ tunc re
spõderet pro hoc facit.c.i.de lit̄.ꝯt.⁊ vide ibi quod
dixi. Opp.⁊ videt̄ ꝙ cautio dz eē sufficiēs et sic pi
gnoraticia uel fideiussoria ut in .c.qm̄.§.in alijs.vt
lit̄.ꝯtest.⁊ qd̄ nõ.in.c.i.de sequestra.⁊ in.c.ex pte.d
v̄.sig.So.scd̄m glo.ij.hoc procedit qñ post ꝯtuma
ciā nõ fuit processum ad missionem vel excõicatõem
ideo sufficit nuda cautio.simile in.l.ij.§.si dubitetur
ff.de indi.Tu dic ꝙ aut fuit ꝓcessum ad excõicatõez
⁊ dicendū ut le.⁊ nõ.in.c.ex pte.d.i.de v̄.sig.⁊.c.ve
nerabilibus.§.sec̄o.⁊.§.ꝓcedenti.de sen.ex.li.vi.aut
ad missionē in possessionē ⁊ dicendū ut nõ.in d.§.in
alijs.⁊ in.c.i.de sequestra.pos.Aut data ꝯtumacia
non fuit ꝓcessum vlterius ⁊ tūc si fuit ꝯtumacia acto-
ris exigit̄ cautio de qua in.c.i.ꝟ.co.ti.li.vi.si rei.dicit
host.in.d.c.i.quod idē.ꝟ Jo.an.ibi ꝯtra.qꝛ h̄ cāu n̄
repitur iure cautū i reo satis eni erat prouisum cõtra
eū p iura antiqua.ut i.d.§.in alijs.⁊.c.tue.c.ti.Ego
dico ꝙ aut iudex ꝯtra reū ꝯtumacez vult ꝓcedere ad
missionē vel excõicatõem ⁊ non ꝓcedit remediū isti⁹
.c.ꝟ procedendū est.ut le.⁊ nõ.in iurib⁹ ꝑalle.aut nõ
vult procedere ad missionem uel excõicatõem seu nõ
pt qꝛ re integra cõparet reus patus sistere in iudicio
⁊ tunc dico iudicē debere ꝓcedere ut h̄ habet̄ ut ꝯpel
lat reū ad ꝑstandū iuratoriā cautõem non aūt fideius
soriam uel pignoraticiam ⁊ ratio differētie inter acto
rem ⁊ reū erit qꝛ maior est cõtumacia actoris q̄ȝ rei.
ut nõ.glo.in ꝑalle.c.⁊ satis colligit̄ ex nõ.s.c.prox.
Reus tñ dz sicut actor in expensis ꝯtumacie ꝯdemna
ri etiā si fuit ꝯtumax in prima citatõne ut nõ.p glo.⁊
Jo.an.in.d.c.i.facit.l.sanxim⁹.C.de indi.In expē
sis ergo respectu ꝯtumacie nõ est iter eos differentia
sed in modo cauēdi.⁊ h̄ nõ pro itellectu illius.c.i.ꝓ
practica ꝓcedendi cõtra reū ꝯtumacē cū patus ē siste
re in iudicio.qñqȝ reus nõ ē ꝯtumax ꝟ ꝯparet iudici
um declinandoqȝ ⁊ tunc si cõueniebat̄ coraz iudice suo
puta in romana curia sed hz ius reuocandi domum
iuxta nõ in.c.si.de fo.cõpe.⁊ debet cauere saltem nu
do verbo de respõdendo corā suo iudice ut in.l.ij.§.
sed si dubitet̄.ff.de indi.Et idem i alio qui habet op
tionem eligendi iudicem ut est scholaris p auc̄.habi
ta.C.ne fi.pro pa.vnde si cõuentus scholaris coraz
ptāte declinat iudiciū dicens se velle cõueniri coram
epō vel suo rectore uel doctore debet nude cauere de
r̄ndendo coram illo quē eligit.qd̄ intellige quādo iu
dex electus esset remotus.alias secus ut nõ.gl.i.d.
§.sed si dubitetur.si aūt ꝯueniebatur coram iudice in
cõpetenti ⁊ sic illegitime ⁊ de iure cõi declinabat iudi
cium non tenet̄ ibi cauere de r̄ndendo coram suo iudi
ce ut nõ.glo.in d.§.si dubitet̄.per quod infero cleri-
cum declinantem iudicem secularem nõ teneri ad ca

uendum de respondendo corā ecclesiastico d hac ma
teria vide per spe.⁊ Jo.an.ibidem.in ti.de satisda.
§.ij.v̄.sed nunquid premissa.⁊ v̄.se.⁊ in v̄.precedē
ti. Opp.ij.⁊ videt̄ ꝙ isti licitum fuerat appellare iu
ramento de parendo iuri.nõ ob.ar.in.l.si.ff.qui sa-
tisda.cog.ubi dr̄ ꝙ qui iurauit stare iuri non incidit i
ꝑiurium si ex legitima causa desistit sed satis est iusta
causa si grauat̄.de appel.ut debitus.Sol̄.eadē glo.
ꝙ ex iusta causa poterit appellare sed hic cā erat nul
la quod nõ.Et aduerte lati⁹ quādoqȝ enim qs iurat
parere iuri ut hic.quandoqȝ iurat parere mādatis ec
clesie ut in.c.ad hec.el.i.de ap.⁊ de sen.ex.c.ex teno
re.⁊.c.venerabili.co.ti.⁊ in omnibus istis casibus si
grauatur ex mandato uel alio modo semper poterit
appellare non obstante iuramento quia iuramentum
sic generaliter ꝑstitum non se extendit ad illicita vt h̄
⁊ in.c.ad hoc.⁊.c.se.de appel.⁊ nõ.in d.c.ex tenore.
ꝑalle.ubi vide bonam glo.⁊ optime facit tex.in d.
l.si.facit quod nõ.glo.in simili in.c.super his.de ac
cusa.⁊ eadem ratione dicendum ꝙ ex superueniente
causa poterit iudicem recusare licet iurauerit corā eo
respondere ar.in.ca.insinuante.de offi.dele.⁊ in pre
alle.iuribus.secus ex causā prius orta.ex qua send
consensit arg.in.d.c.insinuante.⁊.c.inter monasteri
um.de re iudi.nisi fuisset tunc occulta ar.opti.i.c.nul
li.de elect.li.vi.vide bonam glo.iij.q.vi.exceptio.
Quero nūquid lit̄.ꝯt.fuerit hic inducta ex respõ
sione rei ad solam instantiam actoris licet iudex non
precepit vt responderet.Glo.in v̄.actore dubitat.ꝑ
mo enim dicit ꝙ sic.quia perinde est ex quo in iur sit
ac si iudex interrogasset.ar.ff.de interro.act.l.si sine
Item quia iura non distinguūt per quem fiat inter-
rogatio ad inducendū contestatõem litis vt i.c.vno.
de lit̄.contest.Scd̄o videtur glo.ab hac opi.recede-
re ⁊ intelligere tex.ꝙ ad instantiam actoris iudex h̄
interrogauit quasi sentiat preceptum iudicis necessa
rium Ultimo glo.residet in prima opi.⁊ illa vera qꝛ
contrarium iuris non ꝓbatur.Et idem tenet Guil.in
specu.de litis contest.§.i.v̄.sed nunquid.⁊ Hoff.i.c
dudum.ij.de elect.dicens ꝙ licet per positõnes ⁊ re
sponsiones nõ fiet li.ꝯtest.ut dicto.c.dudū.fit tñ per
interrogatõem ⁊ responsionem partis quod mihi sa
tis placet quia iura solum exigunt petitõnem in iure
propositam ⁊ responsionem secutam vt.d.c.de litis
ꝯtest.ubi pl⁹ dico ꝙ sufficit respõsio rei etiā ex interual
lo remanēte petitõe actoris i iudicio q̄ semp videtur
loqui.ar.l.publia.ff.depost.⁊ quod nõ.in.l.nuda.ff
de dona.Et idem putat hic do.an.scilicet ꝙ induca
tur litis contest.si interrogatio fiat p ꝓcuratorem uel
aduocatum presente clientulo et non contradicente.
ar.in.c.cum causam.de appella.quod satis placet p
istū tex.⁊.C.de erro.aduoca.l.iij. Opponi.⁊ ali-
ter hic enim non fuit oblatus libellus ergo nõ potuit

induci lit. ꝯt. glo. eadē soluit dicendo ꝑ h quosdā tenere iudiciū posse exerceri sine libello qḋ non placet glo. ⁊ intellexit tex. ꝙ hic fuit porrectus libell⁹. ⁊ idē hosti. Ego dico ꝙ ex quo h. c. specifice sup hoc nihil disponit dꝫ reduci ⁊ intelligi scḋm alia iura. ⁊ ideo ꝺ materia dicendum est ut plenissime dixi in . c. i. de li. obla. Op. videt̄ eni ꝙ cum hic non fuerit facta vera litis contest. ut colligitur ex verbo vtpote que est dictio impropriatiua et similitudinarie non debebat ꝓcedi ad sniam. Gl. in ṽ. vtpote. videt ꝙ istud ṽ. est hic expressiuum veritatis sicut ⁊ dictio quasi. que habetur in euangelio quasi vnigeniti ⁊c. Nam xp̄us fuit verus filius dei ⁊ vnigenitus. Nota bene hāc glo. ꝙ iste dictiones sunt veritatis expressiue. ⁊ vide similem glo. in. c. prochianos. ⁊. de deci. sed ego intelligo ꝙ hec significatio sit impꝓpria. ⁊ debet fieri qñ aliē intelligendo resultaret absonus intellectus seu iuri cōtrarius sicut in simili fit in dictione presertim. ⁊ maxime que exponitur pro tantū improprie. sed proprie exponuntur ut idem ponāt in casu contrario ut nota glo. in. c. auditis. de ele. ⁊. c. cum olim. de testi. ⁊. c. ꝑ tuas. ⁊. de symo. propria autē significatio istaꝝ dictionum vtpote quasi est similitudinaria ⁊ denotant diminutionem vide tex. cum glo. in. l. in facto. ff. de cōdi. ⁊ demon. Idem dic de dictione tanq̄. ut in. c. qm̄. §. ꝙ si sup. ut li. non contes. ⁊ sic deberent intelligi. ubi aliter non constat de mente. ar. in. c. fi. de ver. sig. ⁊. l. non aliter. ff. de le. iij. Et ob hoc forte quidam dicebant h non interuenisse veram li. ꝯtest. dicētes hic esse speciale. ut lite vere non cōtest. possit procedi ad diffinitiuam. ⁊ spālitatis ratio fuit odium illius qui post prestitum iuramentum elusit iudiciū hoc tamen non placet hosti. ⁊ Goff. tamen hoc tenuit in. c. cudum. ij. de elect. inducens simile in auc. q̄ semel. C. quō ⁊ quando iudex. sed dictuꝫ glo. ꝙ hic fuit vera ꝯtestatio. cōmuniter tenetur ⁊ satis placet. qꝛ melius est exponendo illud verbum improprie ꝙ reducamus hanc decre. ad terminos iuris quā exponendo proprie ⁊ inducere speciale contra regulas iuris ar. op. in. c. cum dilectus. de consue. ubi verba exponuntur. valde improprie ut minus derogetur iuri ꝯmuni ⁊ ad auc. qui semel. dic ꝙ loquitur in actore nec debet trahi ad reum vt ibi nō. ⁊. s. c. prox. Quero quia tex. hic in fi. mandat alternatiue sniam ferri. uel possessionem adiudicari. an detur optio iudici quā partem capiat. Respondet glo. fi. in prin. ꝙ iudici non datur optio. sed hec alternatiua debet reduci ad terminos iuris ut si liquet uel liquere potest de causa feratur diffinitiua. alias autem procedatur ad missionem ut in scḋa parte alternatiue. Sed tunc opp. videt̄ enim ꝙ ratione contumacie non sit danda incontinēti vera possessio ꝯ causa custodie ita ut reus veniens infra annū audiat̄ etiā sup possessione. ut in. c. qm̄. §

in aliis. ut li. nō ꝯtest. hec glo. fi. post prin. metu ꝯtrarij prosequitur ꝑmo practicam procedendi cōtra reū ꝯtumacem. scḋo cōtra actorē. In primo membro distinguit an sit lis vere ꝯtestata uel quasi ꝯtest. an nullo modo ꝯtestata. Item cōiungendo finē que hic in isto membro debet adaptari. distinguit an igit̄ reali actione an ꝑsonali. ⁊ prosequere ut in glo. que ē satis in hoc mgr̄a. ⁊ eam nō quia ad eam cotidie fit remissio. Et ordinando glo. ad aliqua addendo cōclude. ꝙ aut actor est cōtumax. aut reus; primo casu potest contra reū procedi multipliciter ut plene dixi. s. c. px. ⁊ aliquid dixi. s. allegando. c. i. ⁊. eo. ti. li. vi. scḋo casu cum reus est cōtumax. distingue. aut lis ē vere contestata. aut quasi contestata eo mō de quo in. c. qm̄. §. ꝙ si sup. ut li. non ꝯtest. aut nullo modo cōtestata. primo casu si liquet de causa per probatōnes factas uel liquere potest ꝑ probationes fiendas ⁊ ꝓceditur ad diffinitiuam ab absoluendo vel cōdemnādo sm merita cause si nō liquet vel liquere potest datur actori vera possessio rei petite. Ita dicit h glo. et cōmuniter doc. sed ego dico aliter. ꝙ hoc casu sunt ꝓdita tria remedia. primo ut reus absens citetur realiter ut sic violenter ducat̄ ad iudicem. Scḋm ut detur vera missio rei petite. ꝑiti salua absenti q̄ōne ꝓprietatis. Terciū ut iudex auditis allegatōnibus actoris ꝑtis procedit ad diffinitiuam. hec expresse probant̄ in. l. consentaneū. C. quō ⁊ qñ iudex sm elect. ꝯmunem quam sequunt̄ glo. doc. ⁊ bar. ibi. ⁊ dabit̄ optio intentandi alteꝝ ex illis non iudici. sed reo. ut nō ibi bar. qḋ multum mihi placet. probatur ratōne qꝛ iudex non debet impendere officiū suum ad vtilitatem priuatam nisi imploretur a parte ut. l. iiij. §. hoc aūt iudiciū. ff. de dam. infe. ⁊ nō. Inno. in. c. ad nostram ij. de iureiu. optime facit. l. ad peremptoriuꝫ. ff. ꝺ iudi. ⁊ qḋ ibi nō. Bar. non eni dꝫ iudex citare etiā verbaliter nisi ꝑte petēte. ⁊ si citat. nō valet citatio ut nō. ibi bar. ꝑ illū tex. dixi. in. c. i. s. de iudi. forti⁹ ergo nec realiter. Et ad ꝑdicta facit. l. ꝙ in heredē. §. eligere. ff. de tribu. ⁊ si ꝑs intentauit vnū remediū. puta qꝛ petijt sibi dari possessioneꝫ nūqd possit intentare aliud viddicet ut veniat realiter seu capiat̄ vel ꝙ ferat̄ diffinitiua. dic ꝙ sic. ar. in. l. i. §. quid ḡ. ff. de vē. inspi. et nō. bar. in d. l. ꝯsentaneum. facit qḋ dixi in. c. ij. s. e. Et sic intelligo istum tex. cum suppletione ⁊ limitatōe illius. l. consentaneum. ⁊ si iudex requisitus ab actore non vult attingere remedium attemptatum pōt appellari ab eo. ar. in. d. §. hoc aūt iudiciū. ⁊ in. c. null⁹ de iurepa. ⁊ nō. bar. in. d. l. ꝯsentaneum. ⁊ hec singlr̄ ñ. qꝛ null⁹ canonistaꝝ tāgit ⁊ tñ sunt dicta necessaria ⁊ ꝑcipua i materia An aūt añ ꝯtumaciā possit ꝑs petere citatōem realē adeo ut iudice denegāte possit ab eo appellari uel ꝺ eo q̄relari tꝑe sui syndicat⁹ bar. i d. l. ꝯsentaneum dicit ꝙ añ ꝯtumaciaꝫ ꝑt iudex si vult

verbo ꝛ recitare. ut sentit ibi glo. ꝛ facit. l. fi. C. de ex
hi. ꝛ intro. reis. ꝟ nō tenet capi facere p familiā ad pe
titōem ptis nisi post ꝯtumaciā solēniter cōuictaʒ per
illam. l. ꝯsentaneum. ꝛ hec bene nota. Ex predicti
etiam collige ꝙ qñ multa remedia a iure introducun
tur alternatiue licet ṽba non cōcernant parteʒ sed iu
dicem. nihilominus ex quo ꝯcernūt vtilitatē ꝑuatam
optio eligendi alteꝝ nō daẜ iudici sed pti rōne predi
cta qđ singulr̄ nota. pro limitatōe eoꝝ que nō. glo. in
. c. a crapula. de vi. ꝛ ho. cle. ꝛ. c. fraternitatis. xxxiiij.
di. et. c. sicut. de iudi. ꝛ. l. quicunq;. C. đ ser. fu. sic etiā
limita bar. in. l. ij. ff. de effract. ꝛ ea q̄ dixi in. c. iter ce
tera. de rescrip. vbi tetigi reglr̄ cui daẜ optio. cuʒ iura
alternatiue loquunẜ ꝑdicta procedūt qñ agitur reali.
Si vero lit. cōtest. reus ē cōtumax in actōne ꝑsonali.
credo ꝙ ꝯpetunt etiā tria remedia. Primū vt absens
capiaẜ cū familia. ar. in. d. l. cōsentaneū. intelligendo
ꝙ loquaẜ in actōe ꝑsonali ut aliqui ibi voluerūt intel
ligere uel per argu. a simili vel a maioritate rōnis in
telligendo ꝙ loquaẜ in actōne reali. Nā si tūc potest
capi qñ ꝑsona non est obligata fortius in ꝑsonali vbi
ꝯtenditur ꝑsonā esse obligatā. facit ꝙ in simili nō. Jo.
an. in. c. dispendia. de rescrip. li. vi. in nouella. i mate
teria seu articulo extensionis. Scōm remediū est
ꝙ deẜ actori vera possessio alicuius rei debitoris pro
modo. debiti declarati ita ꝙ incōtinēti interponatur
scōm decretū ꝛ hoc opetur fundamentū iudicij. l. ve
ra li. ꝯt. que iā interuenit ꝛ maior cōtumatia q̄ cōmit
titur post lit. cōtest. ꝛ pro hoc vide. d. l. cōsentaneum.
Et ſm hanc distinctōem posset intelligi. c. qm̄. §. fi.
ut li. non contest. dū dicit passum missionē i ꝑsonali
audiendum ſm ꝙ ibi đr in. §. ꝑcedenti. sed in. §. ꝑce
denti đr ꝙ lit. non contest. daẜ in reali vera possessio
ergo idem dicendū in personali ut facta ꝯt. deẜ vera
possessio p scōm decretū ut sic missus nō audiaẜ nisi
post exitum cause de quo tñ remitto ad ibi plene nō.
ꝛ facit qđ le. nō. in. l. fulcinius. §. fi. ff. ex qui cau. i pos.
eatur. ꝛ an his casibus debeat fieri summaria cogni
tio ante impositionem decreti remitto ad nō. in. d. c.
qm̄. Tercium remedium est ut procedatur ad diffini
tiuam si causa ē liquida uel liquidari possit ꝛ intelli
go ꝙ optio detur per rationes supius dictas actori.
ꝟ diceres ad quid sit ista distinctio si liquet vel lique
re posset ꝛc. cū semp liqueat. aut enī actor ꝓbauit et
liquet pro eo. aut nō ꝓbauit ꝛ liquet cōtra eū qꝛ acto
re non probante reus debet absolui etiam si nihil p̄
stiterit. de iureiuran. c. fi. so. dic quicqd sentiat ꝟ Jo
no. ꝙ contrariū procedit quādo actor habuit omnes
dilationes ad probandum ita ꝙ fecit quicquid po
tuit ꝛ reperitur postmodum eum non probasse secus
vbi propter cōtumaciam partis aduerse non recepit
omnes dilationes iuridicas quia forte multas potu
isset probare per reum si fuisset pñs tunc enī procedi
debet ad alia remedia superius recitate ꝛ de hoc dixi
. s. ti. i. ꝛ nō. bar. in. l. properandū. C. de iudi. ꝛ hoc
sentit Joh. cal. h. Uenio ad scōm membꝝ qñ lis
est quasi cōtest. ꝛ tunc dico ꝙ cōpetunt actori duo re
media. primum ut petaẜ illum realiter capi postq̄ so
lēniter est conuicta eius contumacia. ar. l. cōsentaneū
ꝛ quod ibi sentit bar. ꝛ per eundeʒ in. l. cum eo. ff. ad
. l. iul. peculia. Scōm remediū est ut petatur vera pos
sessio rei petite. si agitur reali. ut d. c. qm̄. §. ꝙ si sup.
vt li. non ꝯtest. Uel si agiẜ personaliter deẜ possessio
alicuius rei debitoris pro mō debiti declarati ſm ꝙ
. s. dixi in alio membro. Terciū remediū ut petatur
diffinitiua nō cōpetit. ex quo vere lis nō est contest. ut
nō. in. d. §. ꝙ si sup rebus. ꝛ ꝟ p doc. Tertio mēbro
principali qñ non est lis aliquo modo cōtestata tūc
in reali ꝛ etiam ꝑsonali credo cōpetere ꝑmum reme
dium vt capiatur cōtumax per familiam ꝛ sic citetur
realiter. ar. in. d. l. consentaneum. ꝛ qđ ibi nō. Bar.
Scōm remedium vt in reali petaẜ missio in possessio
nem cause custodie non aūt in veram ut. d. §. in alijs
ꝛ dic ut ibi. posset tamen esse tanta cōtumacia ꝙ iu
dex posset decernē ut interim lucreẜ fructus per. l. ful
cinius. §. fi. ff. ex quibus cau. in poss. ea. dixi in. d. c.
quoniam in personali vero procedere vt nota. in. d. c.
qm̄. in fi. Tercium remedium de quo. s. vt proceda
tur ad diffinitiuā reglr̄ non cōpetit ex quo lis non est
cōtest. dixi reglr̄ qꝛ qñq; ꝑt. vt in causa bñficiali de q̄
dic ut in. c. i. de eo qui mit. i pos. li. vi. ꝛ in quibusdā
alijs de quibus in cle. dispendiosam. de iudi. Item
potest iudex ex officio suo excōmunicare contumacē
si videt istam penam magis timeri. vt d. c. qm̄. in fi.
nan tamen puto ꝙ pars possit hoc petere quia cum
proferatur loco mulcte nulla actio ad hoc cōpetit par
ti iuxta nō. per bar. in. l. iij. ff. si quis in ius vo. dixi i
c. i. de iudi. qđ credo procedere nisi causa sit talis in
qua non hʒ locū missio. per. c. tue. ut li. non cōtest. nā
tunc parẜ posset cōqueri si iudex non excōmunicaret
qꝛ videẜ tunc denegare iusticiam ꝛ vide ꝙ ibi nō. Et
per hoc habes expeditum latius q̄ʒ alibi modum ꝛ
practicam procedendi cōtra absentem cum agitur ci
uiliter. si autem ageretur criminaliter dic ut nō. p gl.
ꝛ doct. in. c. veritatis. j. e. vbi dicam. ꝛ. iij. ix. i summa
Et de materia huius glo. vide per Spe. in ti. de con
tu. §. sequitur. Ni. abb.

Item Qui fundata intentōe actoris peremptoriam obijcit et acce
ptis indutijs deficit in probando punitur
in expensis. quia dolosus ꝑsumitur. h. d. ſm Jo. an.
posset tamen latius summari ſm eum sic Qui funda
ta intentōne actoris exceptōnem obijcit ꝛc. ut sic in
cludatur quasi pemptoria exceptio ꝛ dilatoria eo ca
su quo probatur uel proponitur post li. ꝯt. ut patet đ
offi. dele. c. insinuante. hoc tamen indistincte mihi nō

placet ut hec decre. p omnia habeat locum in quasi
pemptoria uel dilatoria ut .j. subijciam. Et primum
summariũ Jo.an. est nimis generale in fi. Item non
facit mentõem de alio requisito p tex. ad hoc ut fiat
hec ꝯdennatio. s. qñ incõtinenti non vult vel non pt
pbare vñ scias ꝙ h.c. legitur triplr ut .j. videbis. qua
rum due lec. sunt magis ꝯmunes ꝟ sm vnaꝫ que plꝰ
placet mihi summo sic. Qui fundata intentõne acto
ris exceptõnem pẽmptoriã obijcit: quã non pbat in
cõtinenti ꝟ accepit inducias si defecerit in probando
condennatur incõtinenti diffinitiua nõ expectata in
expensis ac soluere cogit. ꝙ si non potest punietur in
corpus sm arbitriuꝫ iudicis. h.d. notabiliter iste tex.
Et est casus singularis ⁊ nouus scdm ꝙ .j. intelligo.
pro hoc facit verbũ statuimus positum in tex. quod
ius nouũ inducit iuxta nõ. in. c. decernimus. s. de iu
di. Diuitur pmo pmittit ꝯstõnis duas causas gene
rales. scdo constõem submittit ibi pñti. aditiendo ali
as duas causas constõnis speciales: quaꝝ vna inter
serit in ipsa constõe ibi qꝛ frequenter Nota primo
iudicẽ debere laborare ad imponendũ finẽ litibus et
ne ptes vexentur laboribus ⁊ expensis. ⁊ fac iste tex.
ut iudex possit ex officio suo terminum statuere parti
bus ad testium pductionem. de quo vide bonã glo. i
c. licet .j. de proba. ⁊ ibi dicam latꝰ. sed citate non po
test ptes nec aliter compellere ad prosequendũ. l. ad
pemptorium. ff. de iudi. ⁊ quod ibi nõ. per bar. ⁊ i. l.
iiij. §. hoc autem iuditium. ff. de dam. infec. ⁊ qd nõ.
Inn. in. c. ad nr̃am. ij. de iureiur. nisi causa sit publici
iuris. uel aliter priuilegiata. ut in. c. oblate. de app. ⁊ i
de. cõdi. c. ti. ⁊ qd nõ. in. d. §. hoc autem iuditium.
⁊ dicit ibi plene nõ. ⁊ aliquid tetigi in. c. i. s. d. iudi.
Nota scdo ꝙ vacatio diuturna bñficiorum ẽ val
de ipsis bñficijs damnosa pro hoc. c. ne pro defectu
de elec. et in. c. cũ inter vniuersas. e. ti. Et optime. c. d
de mulcta .j. de pben. ubi punit de suo non puidens
bñficijs vacantibus d iure. vnde in istis causis dꝫ iu
dex ex officio ptes ꝯpelle ad psequendũ ius pprium
in iuribus. s. alle. in primo nõbili Nõ tercio duo
requisita ad hoc ut dispositio huius. c. habeat locũ.
primo ut fundata intentõe actoris obicijat exceptio.
Scdo ꝙ ad ipam pbandũ nõ se obtulit incõtinenti
sed voluit hr̃e inducias: altero ḡ deficiente ut qꝛ exce
pit nõ fundata intentõe actoris: uel statim assumpsit
onus pbandi cessat pena huius decre. ⁊ sufficere dꝫ
actori puisio iuris cõmunis. s. vt fiat ꝯdemnatio in fi
ne cause: per regulam victus victori ⁊c. de penis ca
lũniam. ⁊ hoc apte sentit Jo. an. sup tex. post Guil.
Nã Egi. ⁊ Pe. qd bñ nõ. eo intellectu earuꝫ que .j.
subijtiã i examinãdo itellectũ. c. Itẽ ex h ⁊ ex tex. nõ
pemptoriã exceptõnem posse obijci ⁊ probari etiam
postq̃ actor fundauit intentõem suã. ⁊ sic post publi
catõem attestationũ sup pricipali aliter publicatõne

nõ facta nõ posset ꝯstare an actor fundauerit intẽtio
nem suã. concor. c. de testibꝰ. ⁊ c. fraternitatis .j. de te
sti. et. c. cũ Johannes .j. de fi. instru. ⁊ l. p hac. C. de
temp. app. qd intellige ⁊ restringe qñ talis exceptio
que directe non cõtradicit intentioni actoris: ꝟ ẽ cõ
passibilis cũ facto publicato: puta probasti fundum
p me possessum esse tuum ego volo nunc probare ꝙ
prescripsi: vel probasti me debitorẽ tuum i mille. nũc
ego volo probare pactum de non petẽdo uel liberati
onẽ p acceptilatõem postea secutam. ⁊ idẽ in similibꝫ
his eñ casibus nõ ẽ timor subornationis testium: ⁊
sic nõ obstat publicatio. secus dic si pponit pempto
ria incõpassibilis cuꝫ facto principali ut volo pbare
ꝙ nõ mutuasti vel fundũ nõ esse tuum. tunc eñ post
publicatas attestatõnes non admittet volens pbare
directe contrarium pp̃ter timorẽ: ⁊ subornatõis suspi
tionẽ. ut in de. ij. d testi. ⁊ nõ. in. c. fraternitatis. pal.
⁊ hoc casu intelligo glo. in. l. ij. C. sen. rescin. nõ pos.
que negat pemptoriam posse proponi fundata intẽ
tione actoris. ⁊ de hac materia vide qd plene dixi in
c. i. de ordi. cog. p que decido aliqua tacta h p doc.
Nota ꝙ verbũ nolo. nõ denotat semp resistentiã
⁊ cõtemptum hic eñ scdm Jo. ꝯtemptũ non impor
tat. vnde debet exponi nolit. i. nõ vult. Et credo doc.
hanc expositõnem facere quia si precise nollet proba
re incõtinenti ubi posset nõ debet admitti seu exaudi
ri petendo inducias qꝛ eẽt presumptio calũnie contra
eum. facit qd nõ. Inn. in. c. post electionẽ. de cõcess.
pben. ꝟ p verbũ nõ volo nõ denotat cõtemptus ⁊ p
cisa resistentia. vñ verificari in eo pt q hꝫ pbatõnes ꝟ
nõ in pmptu. veꝝ est eñ istũ dicere nõ velle nũc pro
bare ꝟ non ẽ veꝝ dicere istũ nolle qꝛ precise nõ resistit
seu cõtemnit. ⁊ de hoc vide bo. glo. in. c. ij. de spon. ⁊
p Jo. an. in. c. prudentiam. §. sexta. s. de offi. dele. su
per verbo nõ velit. hoc nõ. pro statutis: ⁊ vide quod
in simili nõ. in. l. qui se patris. C. vnde liberi. ⁊ in. l.
filij mater. §. i. ff. ad. l. tercil. Nota vltimo ex h.
tex. et tene menti hunc tex. contra opi. quorundaꝫ di
centium commutationem pene pecuniarie ad corpo
ralem non fieri: nisi quando pecunia veniebat appli
canda fisco. ut nota. per Inno. in. c. odoardus. de so
lu. hic eñ rotundus tex. incontrarium. Et plus pro
bat hec litera videlicet hanc contumaciam posse fieri
nõ solũ cum pecunia soluenda ẽ pena ex pte vtriusqꝫ
sed etiã cũ ex pte rei ẽ pena: ⁊ ex pte actoris debẽtis
recipe: ẽ interesse. nam actor petit hic expensas nõ ut
penam. sed ut interesse. reus vero bene soluit ut penã
qꝛ ipe nõ habuit illã pecuniã secꝰ dic ubi pecunia sol
uenda nõ ẽ pena etiã ex pte rei q soluẽdo nõ ẽ qꝛ tũc
non fit cõmutatio sed expectatur reus qui nõ est sol
uendo donec peruenerit ad piguiorem fortunaꝫ. ⁊ sic
intellige. d. c. odoardus. et in. l. nam is. ff. de do. de
quo vide nota. in dictis iuribus. ⁊. xiiij. q. vi. si res.

⁊ in iuribus ħ allegatis in glo. vltima Quia glo. magna intrat materiã expensaꝝ satis prolixã prius non examinato intellectu. c. ideo non sequor more solito ꝑus ordinẽ glo. Sed pro intellectu. c. oppo. vi᷒ cũ ꝙ hoc. c. de nihilo deseruiat cũ deficiẽs in exceptione semꝑ sit ꝯdemnandus in expẽsis. de resti. spol. frequẽs. ⁊ de excep. c. pia. li. vi. ad idẽ uidet̃ tex. de iure ciuili maxime ẜm lect. bar. ⁊ quorundã alioꝝ in. l. non ignorat. C. de fruct. ⁊ li. expen. Item regła vtriusq; iuris hꝫ victũ victori in expensis cõdemnandũ de penis. c. calũniam. ⁊. l. eũ quem temere. ff. ꝺ iud. So. hoc. c. legitur ħ tripl'r ꝑ doc. nr̃os Primus intellectus min' dubitabilis ẽ ut cõdemnatio de qua hic. fiat in fine litis. sed Inno. hunc intellectũ nõ admittit q2 ẜm eũ hec lr̃a non ꝑ omnia hũc intellectum patit̃. Ꝟ tenendo hũc intellectũ diceres tu de quo seruit nobis hoc. c. cũ regl'r victus victori ⁊c. ꝗñ. ꝙ seruiet eo cãu quo reus obtineret ꝑ alias exceptões obtinere. absolutoriaꝫ q̃ casu licet actor veniat sibi ꝯdẽnandus in omnib' expensis cause vñ ipe reus ꝯdẽnabit̃ sibi in expensis factis circa illã exceptõem ut hic. ⁊ ꝑ hoc limitabit̃ illa regła victus victori ⁊c. Et quã q̃s iste intellect' sit verus ⁊ nõbilis in se sic declarat̃ lꝫ doc. non declaret Imo Jo. an. expsse damnat dicẽdo illos male dicere ħ certe ut dixi intellectus i se est verus ⁊ nõbilis tñ non dico cõgruere huic lr̃e. qm̃ ħ nulla fit mentio de diffinitiua Item tex. presupponit posse conting'e istum nõ esse soluendo. aut q̃ obtinebit in causa. ⁊ satis erit soluẽdo maxime cũ obtenturus sit cõdemnatõem expensaꝝ in tota causa Aut succũbit in cã pricipali ⁊ tunc venit cõdemnandus simul in expensis ꝑ illã regulã victus victori ⁊c. Iteꝫ si fieret ista cõdemnatio in fine eo casu quo obtineret in pricipali tex. non mãdaret cõdemnatõnem fieri. Ꝟ ꝙ iste expense facte in hac exceptõe deducerent̃ de cõdemnatione fienda suꝑ tota cã sicut in simili ꝺr. C. de iudi. l. ꝓperandũ. §. ⁊ si quidẽ. ⁊ nõ. in. c. calũnia. ꝭ. de penis. Ideo forte dat̃ scd's intellect' ut ista condemnatio fiat incõtinenti cũ reus deficit i ꝓpriãda exceptõne hunc intellectũ tenuerunt quidem ut ħ refert Inno. ⁊ placet Hostiẽ. ⁊ Jo. an. Fateur tñ Hosti. ꝙ in datione termini iudex cõminabit̃ cõdemnationem expensarũ in casu in quo defecerit. Et iste scd's intellectus est satis notabilis in se ⁊ placuit do. ant. dicẽti hanc practicam seruare. sed diceres tu ẜm hũc intellectũ inutile ⁊ supfluum fuit remedium huius. c. nam ex quo tex. ꝓsupponit fundatum esse intentõnem actoris ⁊ exceptõnem per reum propositam non esse probatã statim deberet fieri cõdemnatio in pricipali ⁊ cõsequẽter ad expẽsas toti' cause exq̃ ergo re' venit cõdemnandus in expensis totius cause ad q̃d valet ꝓuisio hui'. c. So. dic ut dicit Jo. an. hic i alia parte sꝫ suꝑ verbo cõdemnetur ꝙ potest esse vtilis hec ꝓuisio si contingeret reum qui defecit in vna pemptoria probanda, ꝓponere aliam ⁊ probare ⁊ sic obtineret absolutõem suꝑ principali Item valet hic ꝓuisio actori ut obtineat nunc cõdemnatõem ne forte i pricipali non fieret condemnatio expensarum pro eo forte propter cõtumaciã suã vel aliam probabilem causam iuxta nõ. in d. c. calũniam. ⁊ hic. ut ꝭ. in materia dicetur ⁊ sic habes declaratum scd'm intellectũ Tercius intellectus est ut statim proposita exceptõe fiat cõdemnatio ad expensas faciẽdas sub conditõe tñ si defecerit in ea probãda. hec lect. placet Inno. ⁊ apte sentit hic glo. in v. cuꝫ accept. ⁊ satis huic intellectui lr̃a ista cõsonat ut sic ad terroreꝫ rõne presumpte malicie cuꝫ excipiat fundata intentõne actoris fiat illico condemnatio Ꝟ hec lectura patitur multa contraria. Primo q2 fertur s̃nia sine certa q̃titate cum expẽsarum q̃titas non possit esse certa tempore s̃nie date. cum nondum sint facte ⁊ sic obstat. C. de sen. que sine cer. quaꝫ. per totum. Scd'm contrarium est ꝙ hoc casu iudex se intromitteret de tractu futuri temporis. contra. l. i. ff. de vsu. ⁊ de sen. ex rõna. §. caueit. Tercium remedium ⁊ iniq̃tas est. q2 fert̃ s̃nia sub conditione contra id q̃d habet̃. ij. q. vi. biduũ. Ꝟ his non obstantibus residet Inno. sin hac tercia lectura respondens ad cõtraria. ꝓmo ad primũ ꝙ illud est spale in odium proponẽtis tarde exceptõem Uel contrariuꝫ procedit qñ expẽse peterent̃ pricipl'r. secus si accessorie quasi dicat ꝙ suꝑ principali petito. sententia dꝫ esse certa Ꝟ suꝑ accessorijs põt esse in certa vide plene per Inno. in. c. tanta. ꝭ. de excess. prela. Et plus dicit hic Inno. ꝙ semꝑ suꝑ expensis s̃nia potest esse i certa isto modo. videlicet cõdemnam' talem tali ad expensas quas fecerit vel q̃s probabit se fecisse per. l terminato. C. de fruct. ⁊ li. expen. ⁊. c. auditis. ꝺ procura. ⁊ dic ut ibi nõ. ⁊ per Jo. an. in. c. i. ꝭ. de sequd. ⁊ scio. s. plene dixisse sed nõ recordor nunc specificando locũ. Pro scd'o cõtrario supius formato remittit Inn. ad nõ. in. c. auditis. de procu. ⁊ dic ꝙ procedit ubi non subest causa de pñti ut. d. §. caueit. Ad terciũ cõtrarium dicit Inn. ꝙ s̃niam fieri sub cõditõne non est contra ius sed preter ut. ij. q. vi. biduũ. vnde tenet s̃nia licet sub conditione lata ut ibi. Iteꝫ hoc fuit statutũ ħ propter lites abbreuiandas Et per hoc habes declaratos intellectus ħ ꝑ doct. tact. sed certe ꝑ ꝓdicta omino nõ silẽt cõtraria q̃. o. in pri. formani. cũ idem videat̃ esse in qualibet exceptõne ⁊ tñ iste tex. videret̃ induxisse hanc spãlitatem i pemptoria exceptione dum dicit fundata intentõe actoris Hosti. supplet ad ista verba fundata intentione actoris ⁊c. maxime dicens ꝙ licet per ista verba videat̃ hec ꝯstõ loqui li. ꝯt. tñ ex mente idem est etiam li. non cõtest. ẜm eum ⁊ sic sentit hãc decre. habere locum etiam in dilatorijs. Et idẽ Lau. Tã. Uin. Guil. Na. ⁊ Inn.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ꝛ sic fuat curia ut nō. Guil. in Spe. de expē. §. iuxta
v. ꝫ nūquid deficiēs. ꝛ de materia hui⁹ gl. c. ti. §. nūc
videndū ꝛ. §. de expē. post prin. ꝛ ꝑ hosti. in summa
hui⁹ ti. sub rubrica de ꝯtumac. §. qua pena afficiat.
ꝛ vide qd nō. Spe. e. ti. §. i. v. expen̄. ꝛ. §. postremo
v. ex p̄missis post Inno. idē ꝙ habeat locū i dilato
rijs simplr tenet P̄au. de liaza. ꝛ idē dicit in omib⁹
exceptōnibus nullitati vel falsi, ꝑcuratoris vel false ꝑ
bationis. de ꝑcur. in nr̄a. ꝛ qd nō. in. c. exceptōnem.
de excep. sed glo. h̄ in v. moderatas. sentit oppositū
ut nō habeat locū in dilatorijs Idē sentit Jo. an. in
per tex. requirit eñ duo ut. s. dixi i vno nōbili videli
cet ut excipiat fundata intentione actoris ꝛ ꝙ nō ve-
lit incōtinenti ꝓbare. Do. an. dicit posse distingui. ꝙ
si dilatoria ꝓponatur li. ꝯtest. in casu in q̄ fieri pt iux
nō. in. c. insinuante. de offi. dele. ꝛ in. c. exceptōez. de
excep. ꝛ tūc locū habeat hec decre. sec⁹ in dilatorijs
q̄ ꝓponunt añ li. ꝯtest. ꝑ que cōcludit hanc decre. nō
hr̄e locum in ꝑemptoria q̄ proponitur in vim dila-
torie. arg. de li. contest. c. i. li. vi. sed certe hec dc̄a pri-
ma fronte vident cōtra illud. c. pia. ꝛ. c. frequens. ꝓ
alle. ubi in dilatorijs que proponunt ante li. cōtest.
fit cōdemnatio expensaꝝ incōtinenti cū ps deficit in
probando Itē cōtra dicta legistaꝝ in. l. sanctim⁹. C.
de iudi. ꝛ. l. nō ignorat. C. de fruct. et li. expē. ꝛ ꝑ hoc
patet materiā huius. c. valde intricatā ꝛ minime per
doc. declaratā. sed ego deo auctore ꝛ propitio credo
posse omnia p̄dicta reduci ad cōcordiā ꝛ dare veꝝ in
tellectum ad hoc. c. ꝛ ponē ratōem decidendi in hoc
ꝛ in his q̄ vident cōtraria Dico ergo ponēdo in hac
materia duas cōclusiones. ¶ Prima ꝙ in omibus
dilatorijs seu quasi ꝑemptorijs ut in exceptōe cōtra
testes iuxta nō. ꝑ glo. in. c. ex ꝑte ade. d testi. ꝛ in. c. i.
de excep. ꝛ qbuscūqꝫ alijs cuiuscūqꝫ sint nature nō cō
cernētib⁹ merita negocij principalis dꝫ deficiens in
probando i expensis cōdēnari non expectata diffiniti
ua. probat hoc ꝑ iura supius alle. dūmodo ex aliqua
legitima cā non excuset. iuxta ea q̄. j. subijcient. nec in
istis procedit ꝓprie dispositio huius tex. ꝑ ea que sta
tim subijciā. probo p̄dictā cōclusionē ratione ista In
istis dilatorijs ferenda est snīa de iudi. exhibita ꝛ ple
ne nō. in. c. i. de ordi. cog. merito dꝫ subsequi cōdem
natio expensaꝝ tanqꝫ accessoria ad ipam snīam. ar. re
gule. accessoriū. de re. iu. li. vi. Hinc est ꝙ iudex nō ex
pectata diffinitiua condemnat cōtumacem in expenꝭ
vt in. c. i. de dolo ꝛ contu. li. vi. ꝛ. c. qm̄. §. in alijs. ut
li. non contest. l. sanctimus. C. de iudi. cum multis si
milibus. quia contumatia non proprie cōcernit meri
ta negocij ꝫ ipm processuꝫ. Fateor tamē ꝙ si iudex n̄
condemnaret in fine cause non possit condemnare ut
aperte sentit Jo. an. in. c. sepe. j. de appel. Item i istis
accessorijs durat iudicis offm̄ etiam post snīam diffi
nitiuam per totam illam diem. ut in. c. cū appellatōni

bus. de appell. li. vi. ꝛ. l. paulus. ff. de re iudi. Scd̄a
conclusio est ꝙ in ꝑemptorijs exceptionibus concer
nētib⁹ ꝓprie merita cause pricipalis non fit reglr ꝯdē
natio expensaꝝ sed expectatur ꝛ fit in ipsa diffinitiua
rō huius cōclusionis ē. qꝛ sup istis ꝑemptorijs non
ꝓnūciat expēse ꝫ sup pricipali. ut i. l. C. d or. iud. ꝛ. l.
q̄tes. C. nō. plene i. c. i. d or. cog. Ideo n̄ fit reglr hec
ꝯdēnatio expēsarū cū sit accessoria ad ipam ꝓnūcia
tionē. Cū ergo pronunciatio fiat sup diffinitiua satis
ē cōdemnatōem expensaꝝ facere etiā in ipsa diffiniti-
ua. hec regl̄a singlr limitatur ꝑ istū tex. ut duob⁹ con
currentib⁹ de quib⁹ in tex. ut qꝛ obijcit fundata intē-
tione actoris. Itē qꝛ incōtinenti nō assumit on⁹ pro
bandi ꝫ requirit dilationes dꝫ fieri cōdēnatio non ex
pectata diffinitiua ꝛ hoc inducit d nouo istud. c. ꝛ sic
nō debemus recedere a verbis tex. cū recedamus ꝑ
h̄ a regl̄a p̄dicta. Et requirunt illa duo. qꝛ illis cōcur
rentibus occurrit ꝛ orit p̄sumptio malicie Illis ergo
cessantibus stabim⁹ in priori regula ar. in. l. p̄apin⁹
in fi. C. de app. Et posset attemptari ꝙ lꝫ iudex tene
atur cōdemnatōem facē cōcurrentibus istis duobus
de quibus in lr̄a vt satis colligit ex ea. tñ ubi ista nō
cōcurrūt lꝫ iudex non necessiter pt tñ si vult cōdemna
tionē facē. ex quo deficit in probanda exceptōne. ꝛ sic
pōt saluari dictū bar. ꝛ aliorū in. l. nō ignorat. p̄alle.
pro hoc adduco hāc rōnem. Sicut eñ iudex non te
net pronunciare expēse sup ꝑemptorijs. tñ pt si vult
iuxta nō. i. d. c. i. de or. cog. Ita pt et de expenꝭ ꝯdē
nare cū veniāt accessorie ad ad ipam ꝓnūciatōneꝫ
nec ps de hoc pōt cōqueri Ex p̄dictis habes oīa
declarata ꝛ denudata. ꝛ quid operatur dispositio hui⁹
c. ꝛ dico ꝙ poterit practicari scd̄s ꝛ tertius intellectus
licet scd̄s sit magis planus ꝛ equus. tercius vero est
aliquātulū rigorosus tñ ꝓpter cōtraria sup formata.
tñ qꝛ exq̄ iuridice pōt ps oppone ꝑemptoriā h̄ tpe n̄
dꝫ pati hāc cōdemnatōem saltē diffinitoriꝫ anq̄ȝ re
periat in culpa ar. in. l. gracchus. C. de adul. ꝛ. xxiij. q.
iiij. q̄ peccat. Consiliū ergo do ad euitādū dispōnem
huius. c. ut añ fundatā intentōem actoris reus ꝓpo
nat suā ꝑemptoriā Iuxta ea que legunt. ꝛ nō. in. l. si
quidē. C. de excep. ꝫ nō ꝓbet nisi fundata intentione
actoris si est talis que ꝓbari possit publicatis attesta
tionibus Iuxta ea q̄ supius dixi. nō eñ comode fa-
cit p̄us probādo qꝛ possꝫ se supfluo onere ḡuare cuꝫ
forte actor defecerit in probanda sua intentōe Iuxta
nō. in. c. de testibus. de testi. ꝛ. d. c. i. de ordi. cog. ubi
dixi sed proponendo eam prius videtur tollere pre
sumptionem malitie super qua se fundat hoc. c. ꝛ hec
bn̄ nō qꝛ alibi non repies hāc materiam ita bene de
claratam Glo. iiij. querit quot modis dꝫ actor fū
dare intentōnem suam ꝛ respondet ut in ea. Ex qua
nota bene qnqꝫ modos fundandi seu probandi intē
tionem suam. Glo. v. colligit exceptōeꝫ ꝑēptoriā

posse obijci publicatis attestationibus Intellige h
prout.s.dixi in notabilibus.z de or.cog.c.i. Nūc
venio ad glo.magnā.quā diuido in octo ptes.Pri
mo nāq̄ querit.an condēnatio de qua agit̄ h habeat
locū in opponente dilatorias. Scdo an condēnatio
expensaꝝ in casu huius.c.vel q̄ fit in fine litis excuse
tur vel vitet̄.ꝑpter iuramentū calūnie.Tercio an ha
beat locū ꝯdemnatio expensarū in cā criminali Quar
to an.ꝓcedat in cā appellationis.Quinto que z q̄les
expense petant̄.Sexto quo iure petantur. Septimo
qñ z vsque q̄ peti pñt expense.z de eis fieri cōdēna
tio.Octaua qualr̄.ꝓbent̄ expense. Venio ad pri
mum in quo glo.distinguit.vt patet i ea.tu dic pleni
us et clarius.put.s.dixi in examinādo intellectū hu
i9.c.Scdo glo.querit an in medio litis vel in fi.de
beat fieri indistincte condemnatio expensarū siue fue
rit iuratum de calumnia siue non.Itē siue litigās ha
buit probabilē causam litigandi siue non. Glo.in
v̄.sed expense.rñdet q̄ quedaꝫ expense pstant̄.ꝑpter
contumaciam ptis aduerse.z ille indistincte prestan
tur:qualēcunq̄ causam habuerit litigans:siue sit iu
ratum de calūnia siue non.z allegat iura.alie vero ex
pense que prestantur uel in medio: vel in fi.citra ca
sum contumacie euitantur: vel subsistente probabili
causa litigandi uel si iuratū fuerit de calumnia.quia
non est verisimile q̄ calumniose litigauerit contra iu
ramentum.ꝓpriū:z hoc dicit procedere etiam in ca
su huius.c.si tamen euidenter cōstaret de calūnia: fie
ret condemnatio.quidā tamen contra.sed glo.in ef
fectu sequit̄ primū. Cum hac scda pte glo.multa
sunt examinanda z de quibusdā remittatur ad loca
sua.primo nanq̄ quero.nunquid fiet condēnatio ex
pensarū ratione cōtumacie cōmisse in prima vl' scda
citatōne.glo.hic generaliter videt̄ pmittere cōdemna
tionē.Joh.an.clarius dicit hoc posse fieri.z remittit
ad nō.in.c.querelā.de procu.ubi cōmuniter hoc te
netur. z dic latius ut ibi nō.z vide glo.iiij.q.v.i sum
ma.z.c.i.e.t.li.vi.hec tñ omīa limita.put notatur.j.c
.ꝑxi. Scdo queritar an pro expensis pstandis rōne
ꝯtumacie possit fieri directa cōdemnatio quidam vt
Jo.an.refert.dicebāt q̄ iste expēse peti nō poterant
directe nec veniebāt in cōdemnatōnem h debent̄ indi
recte.s.si velit cōtumax audiri z pro hoc nō istā ptic
lam glo.z.l.sanctim9.C.de iudi.z.c.qm̄.§.in alijs.
ut li.non contest.sed licet legiste de hoc dubitant tñ
certum ē ſm Jo.an.has expensas etiā in condemna
tionem venire.de procu.c.ij.z.c.auditis.z.j.c.ꝑx.in
fi.et.e.t.c.i.li.vi.sed si facta esset missio i possessionē
tedialem:tūc verū ē ſm eū q̄ veniunt expēse indirecte
scꝫ si cōtumax recupare non voluerit possessionis co
modū.Et dic q̄ veniūt in cōdēnatōe siue actor fuerit
cōtumax.ut in.c.i.e.ti.li.vi. siue reus.ut in .c.j.pri.
cum alijs iuribus supius alle. An antē possit iudex

facere missionē z simul in expensis contumacie cōdē
nare z videt̄ q̄ sic.ar.c.accedens.i.ut li.nō contest.z
.c.veritatis.j.e.vide qd̄ dixi in.d.§.In alijs. z tex
gi post Jo.de lig.i.c.ij.s.e.vbi vide.Tercio ad idē
queritur an in istā condemnatōe expensarum quehī
rōne cōtumacie sit cōtūmax citandus.Jo.an.q̄ nō
z dic̄ hoc patere ex iuribus.s.alle.Et remittit d̄ ma
teria ad nō.per eum in.c.calumniaꝫ.de penis.Nec
ob.ſm eum qd̄ nō.in.c.eum qui.e.ti.li.vi. In glo.
antepe.ubi d̄r q̄ contumax in vno articulo dꝫ citari
quo ad aliū articulum explicandū q2 illud procedit
ſm eum si iudex vult procedere sup negotio pncipali
secus si vult ꝯdemnare in expensis rōne contumacie
Tu tene qd̄ dixi in.c.i.s.de iudi.ubi plene inuenies
veritatē.Et ad materiam vide qd̄ nō.Spe.in ti.de
expen.§.fi.v̄si.tu aūt.z per Cy.in.l.sanctimus.C.
de iudi.z ibi per Bar.alle.i.d.c.i.z dic ut ibi. Quar
to circa eandē pticulam quero.an hec condēnatio ex
pensaꝝ ratōne cōtumacie fieri possit indistincte siue
procedatur siue procedi possit absente ꝯtumacie Cō
post.tenuit q̄ sic.ut refert glo.in.c.i.de electio.li.vi.
Jo.an.ibi in nouella.z h fatetur hoc procedere i cō
demnatōe fienda in fine litis:cum scꝫ cōtumax fuerit
victus:z sic rñdetur ad rōneꝫ Compost.ibi posītā in
gl.h nūc an sniam fieri nō dꝫ.z sic pōt procedē dictū
Spe.q̄ tenet ꝯtrarium in ti.de expen.§.iuxta.v̄.qd
si talis z Cy.in.l.sanctimus.C.de iudi.in.iiij.q.p
et cōtra allegat.c.irrephensibilis.z.c.sepe.de appel.
Vid̄r tñ Jo.an.hoc vltimū limitare ut si nō ꝓcedat̄
lꝫ ꝓcedi possit:nō obstat condēnationi expēsaꝝ p de
cre.nicolao de app.z nō.de renū.veniēs in glo.i.nō
vid̄r In summa g̃ vid̄r velle Jo.an.q̄ aut nō ꝓcedit̄
lꝫ ꝓcedi possit z pt fieri cōdēnatio.aut procedit̄ ñ ob
stāte absentia z nō fit cōdēnatio rōne cōtumacie: sed
poterit fieri in fine litis si cōtumax victus fuerit quasi
tūc fiat rōne iniusticie litis.Spe.tñ in dicto v̄.distin
guit inter citatū a iure z citatū ab homine.vt primo
casu nō fiat cōdemnatio expensarū nec dꝫ pe multa
ri q2 iudicē contempsit ex quo absentia non ob.et po
nit casum in.d.c.i.de elect.li.vi. Scdo casu dicit q̄
non fiat condēnatio expensaꝝ parti h poterit multa
ri per iudicem rōne contempt9 ar.in.l.vna.ff.si quis
ius di.nō obtemp.q2 durius agit̄ cū mistro legis q̄
cum lege.ff.de arbi.l.celsus.Refert tñ quosdam te
nere q̄ etiam hoc casu fiat condemnatio expensarum
de quo vide p Bal.in.dicta.l.sanctimus.Jo.an.in
effectu videtur.velle vt in citatione iuris non fiat:sed
in citatione hominis tunc demum cum presens vi
det intentionem suam frustratam ex absentia: partis
quod satis puto fuisse de mēte Johan.an.in illo mē
bro quando non proceditur licet ex natura cause pro
cedi possit Do.cardi.videtur sequi simpliciter dictū
illius glose et Composito. per rationem suam et al-

legat bal. ad h i. d. l. sancimus. ego puto equissime di
stinguendū fore tā in citatione bois q̄ iuris: q̄ aut pce
dit in absētia ⁊ nō h; locū cōdēnatio rōne ꝯtumacie:
q: apparet q̄ p cōtumaciā suā nō facit expēsas frustra
ar. in. l. ij. ff. si qs in ius vo. in fi. ⁊ facit qḋ nō. gl. i. c.
fi. j. e. ⁊ in. c. i. eo. ti. li. vi. ⁊ si obtinebit cōdēnabitur ab
sens in oibus expēsis: in. c. calūniā de penis. Si vero
absēs obtinebit tūc seruabitur illud. c. calūniā cū mate
ria sua. Si vero nō pcedit ꝯtra absētē pcedi tn̄ pt q:
probationes pñt fieri sine eo ⁊ tunc etiā nō fiet ꝯdēna
tio q: nō interest pñtis ꝯtumacē venisse: aut nō pōt p
cedi ex defectu probationis seu absētie ptis q: nolebat
sibi dare iuramētū de veritate dicēda sup positionibus
vel cāe decisiuū: ⁊ tūc fiet ꝯdēnatio ⁊ h cāu intelligo. c.
j. pximū vbi pcedi poterat ꝯtra absētē: q: agebat de
dec. ⁊ tn̄ fuit fcā cōdēnatio rōne ꝯtumacie. ad pdicta
vide gl. in. c. cupientes. §. q̄ si p. xx. in. v. ñ. opponen
tes. de elec. li. vi. Alterius ⁊ quinto q̄ro nūqd rōne cō
tumacie veniāt solū expense facte in lite an veniāt etiā
dāna que sustinuit pñs: Cy. in. l. sancimus. C. de indi.
dicit q̄ veniant oia dāna nō solū in rebus illata ⁊ sic q̄
diminuūt pātrimoniū h etiā dāna lucri cessantis: ut q:
ppter litis assistentiā oportuit eū dimittere terras icul
tas. vel erat artifex ⁊ pdidit lucꝫ artis sue. ⁊ h p tex.
illius. l. sancimus q̄ mādat oia dāna resarciri. Et idem
Pau. hic ⁊ do. an. idē i expensis rōne retardati pces
sus ut q: p dolū ptis lis ē vltra modū ptracta p. l. ñ
ignorat. C. de fruc. ⁊ lit. expen. qḋ t; Cy. i. d. l. sanci
mus ⁊ voluit bar. in vtroꝗ casum. l. ff. de alie. iudi.
mu. can. fa. h in expensis rōne victorie q̄ pstant in fine:
nō habet rō dānoꝝ: nō eni veniūt iudicis officio sed
alia actione: q: sunt ex litē ⁊ iō iudicis officiū a se ad
h nō extendit: ut nōbiliter voluit glo. i pall. l. i. quaꝫ
sequit ibi bar. Et vide p Cy. in. d. l. sancimus qḋ tamē
limitat bar. in. d. l. i. nisi sint dāna psonalia ut q: ppt
assistentiā litis nō potuit exercere artē suā. Ista eni ñ
sunt extrinseca a lite Et idē t; spe. in ti. de expen. §. fi.
v. q̄d si victor artifex. Quidā tn̄ ut odoff. in. l. sanci
mus. C. de indi. ⁊ recitat. Jo. an. in addi. spe. pall. ti.
videt velle hoc restingere ad expēsas victoris tn̄ quas
ex artificio lucratus fuisset allegat. ff. de vsu. q̄ semis
ses ⁊ de rei ven. si res. pmū tn̄ dictū plus placet In
sup q̄ro dicit gl. i hac pticula q̄ regulare ē ut in fi. lid
victus victori cōdēnet in expensis q̄d si cōtumax semel
in cā finaliter obtinuit vel in forma huius. c. excipiens
succubuit. ⁊ postea in fine obtinuit. nūquid recupabit
illas expensas quas soluit rōne ꝯtumacie vel q: exce
ptionē nō pbauit: Jo. an. q̄ nō. q: illas soluit ppter
culpā suā. vn̄ sibi imputet de re. iu. dānū. li. vi. Et idem
⁊ clarius sequitur Spe. in ti. de expen. §. nunc de ex
pen. v. ceterum. ⁊ Bar. in. l. si pignori. ff. de pig. act.
facit quod nōt. tex. ibi in simili: ⁊ hac rōne puto q̄ si
contumax vel deficiēs in sua exceptōne non soluit ad

huc expensas. q̄ de condemnatione fienda sibi debe
ant deduci ille expense. q̄s debebat soluere. facit qḋ
le. ⁊ nō. in. c. calūniā de penis. ⁊. l. pperandū. §. si q̄
dē. C. de iudi. pncipaliter gl. voluit in hac pticula q̄
iuramētū calūnie in cā pstitū excusat a cōdēnatiōe ex
pensaꝝ: nisi euidenter de calūnia pateat: an h sit verꝫ.
In hoc sunt multe opi. nā Accur. in auc. de indi. §.
oportet. ⁊. l. qui solidū. §. etiā. ff. de le. ij. tenuit idē q̄
ista glo. ⁊ bar. Brix. ij. q. i. in pmis. ⁊ Inno. h p hac
opi. facit q̄ nō sequit succubuit g calūniatus ē. nā se
pe succūbūt habētes iustā cām. iō litis euentus dicitur
dubius: ut. l. qḋ debet. ff. de cōpen. ⁊. c. fraternitatis ḋ
frig. facit. c. ij. ⁊ qḋ ibi nō. de pur. vul. nō ergo pbat
h esse qḋ ab hoc ꝯtingit ab ee. ut. l. neqꝫ natales. C.
de pba. ⁊ de transla. pla. c. ij. Cy. ⁊ pe. in auc. genera
liter. C. de epi. ⁊ cle. dicūt q̄ hoc iuramentū nō excu
sat nec ab expensis rōne calūnie. nec ab expensis rōne
temeritatis: q: snia facit psumi q̄ calūniose litē mo
uerit. Bar. h tetigit in auc. generaliter pall. ⁊ in. l. euꝫ
quē temere. ff. de iudi. ⁊ in. l. i. §. queri. ad turpill. ⁊ i
l. qui solidum. §. etiam. de le. ij. ⁊ in quolibet ipoꝝ
locoꝝ tenuit iuramētū calūnie excusare a presumpta
calūnia nō aūt a temeritate pōt eni eē q̄ nō calūnio
se litigauerit: sed tn̄ temere: q: psuluit in consulibus. Et
cōdēnatio expensaꝝ fit non solum propter calūniam
h etiā propter temeritatem. ut. l. eū quē temere. vnum
ergo nō excludit aliud. pbat hoc optime dicitur. §. q̄
ri. ⁊. l. iij. ff. de iureiur. Jo. an. ⁊ Hosti. hic ⁊ in pall.
c. calūniam. cōcludūt hoc iuramētū nō excludere cō
dēnationē expensaꝝ: tn̄ q: ut. s. dixi cōdēnatio fit nō
solum ppter calūniam: sed etiā temeritatem: ut pbat
in. d. c. calūniam. tum quia sictus presumitur calūnia
ri ut in. d. c. calūniam. ⁊ placet mihi q̄ in dubio pre
sumatur etiam calūniasse: nisi appareat pe contrario
document manifestissimis. hoc aperte probo per. c.
de elec. li. vi. in fi. vbi deficiens in probatione videtur
calūniari ⁊ punit de calūnia nisi manifestissimis do
cumentis pbet cā probabilis. que cum habeat excu
sare. ⁊ pōdera. v. manifestissimis qḋ satis innuit iu
ramentū calūnie non sufficere tum quia ibi fuit prestī
tū ar. c. i. de iura. calū. ⁊ quia iuramentuꝫ partis non
facit in suum fauorem manifestissimum documentuꝫ
iuxta ea que nō. Jo. an. in. c. pla. de excep. li. vi. ⁊ q̄
legitur in. c. fi. j. de iureiurā. Si eni solum iuramentuꝫ
calūnie excluderet cōdēnationē expensarum: iura nō
mandarent indistincte victum cōdēnari in expensis:
cum scirent hoc iuramentum generaliter prestanduꝫ
in omni causa. de iura. calū. c. i. ⁊. c. ti. c. i. li. vi. Item
licet ante sententiam vigore iuramenti oriatur seu tol
latur presumptio calūnie hanc tamen presumptionē
tollit presumptio surgens ex sententia. facit. c. penul.
de cri. fal. Concludo ergo victum posse in expensis
condēnari ⁊ ratione psumptionis calūnie ⁊ psumpte

temeritatis τ vide spe. in ti. de expen. §. nūc de expē
in fi. prime colūne vbi dicit curiā sic tenere nisi iussus
pape vel alia rōnabilis causa ad contrariū moueat.
nam dicit hic glo. cuius dictū cōmuniter tenet⁊ pba-
bilis ignorantia seu causa litigandi aliter probata q̄
per iuramentum excusat a cōdēnatione expensaꝝ: ex
quo excludit̄ presumptio calūnie τ temeritatis. τ po
nit exemplum Hosti. in illo qui in archa paterna iue
nit instrumentū debiti: cui satisfactum erat: sed ipe ig
norabat. ex quo eni alteri successit presumit̄ iustā cau
sam ignorantie habere ut in regula is qui in ius. de
re. iu. li. vi. vel ꝓbauit aliquid de intentione sua licet
nō plene. ꝟ. de iureiuran. c. mulieri. vel ē tam religiosa
τ honesta ꝑsona q̄ nō ē verisimile q̄ iniuste peteret ꝟ
no. ope. nun. c. ij. nō hoc vltimum qd̄ tenet Hosti. τ
Jo. an. hic. Et vide de iusticia litigandi tex. τ Bar. i
l. qui solidū. §. etiā. ff. de le. ij. In supradictis ḡ casi-
bus τ similibus fiet absolutio ab expens. dicit tamē
Jo. an. q̄ hoc ipm quare absoluit̄ ē in sñia explicandū
allegat auc. de iudi. §. oportet col. vi. Tu dic melius
in hoc vltimo ut dixi in. c. examinata de iudi. Ul
timo circa hāc pticulā quero. quid si ps habuit i cer-
ta pte iudicij iustā cām litigandi τ in reliqua nō? Ex
emplū in eo qui ante ꝯueniebat virtute instrumēti pa
terni publicatis attestationib⁹: vidit satisfactū debi-
tū sed nihilominus expectauit sñiam. vide p Bar. in
d. l. i. §. queri pōt ad turpi. vbi sequēdo opi. quorun
dam distinguit q̄ aut licitū erat desistere qn̄cunq; ut
ē videre in omnibus ciuilibus τ cōdēnat̄ in expensis
ab eo tpe quo fuit in euidēti calūnia seu temeritate. l.
si quis inficiatus. ff. de posi. Aut nō erat licitū desi-
stere sine abolitione. ff. ad turpil. per totum. τ. ij. q. iij
§. notandū. τ tunc euitat cōdēnationē in totū si impe
trauit abolitionē: siue eā obtinuerit siue non. q2 nō ꝟ
ꝓhendit̄ hoc casu in aliqua calūnia vel temeritate. an
aūt habēs cōem opi. pro se videat̄ habuisse iustā cāz
litigandi? doc. in cle. ne romani de elec. q̄ sic τ sequit̄
etiam Jo. an. hic. Ex quo infert̄ iudicē posse sñiaz fer
re cōtra cōmunē opi. qd̄ ē verꝫ: qd̄ tamen intellige. ut
nō. Jo. an. in. c. i. de consti. vbi dico. Et vide ad ma-
teriā qd̄ nō. in. c. ut debitus. de app. τ qd̄ in simili nō
Inn. in. c. cum speciali de app. Uenio nūc ad ter
tiam partē glo. τ quero nunquid in cā criminali ha-
beat locū indistincte cōdēnatio expensarum? glo. re-
spondet q̄ sic: q2 eoipso q̄ succubuit ꝑsumit̄ calūniari
ij. q. iij. qui non probat. Aduerte q2 hoc dictū ē con
tra precedentē conclusionē glo. nā in cā criminali iu-
ratur de calūnia: τ tñ sm̄ hanc glo. eoipso q̄ quis suc-
cubuit presumit̄ calūniari. τ nō. bene glo. in eo q̄ in-
distincte vult in causa criminali habere locum condē
nationem expensaꝝ etiā in sñia diffinitiua hoc dico.
Butriga disputando tenuit cōtrarium dicēs q̄ licet
in hac causa veniant expense ratione contumacie p. l.

qui crimē. C. qui accu. non pos. expense tamen litis
non veniunt quod intelligit officio iudicis. sed bene
possunt peti scd̄m eum actione in factum ut ipe nō. i
l. cum quem temere. ff. de iudi. τ recitat Bart. in. l. i.
ff. ad turpill. mouetur principaliter. quia iudex q̄ co
gnoscit in criminali non debet se impedire de ciuili.
Ista enim iudicia non possunt simul accumulari. C.
quando ciuilis actio criminali preiudi. l. vna ꝟ Bar.
in. l. i. ad turpil. τ in. l. qui crimē. C. qui accu. nō pos.
τ. l. non ignoret. C. de fruc. τ lit. expen. τ. l. sequen. te
net oppositum τ sic sentit cum glo. nostra. Mouetur
per dictam. l. qui crimen τ per. l. cum quedam. C. ꝟ
fruc. τ lit. expen. vbi ē casus secundū vnam lec. ad idē
alle. Inno. in. c. cum oporteat de accusa. τ per cano-
nistas qd̄ satis mihi placet. pro hoc facit tex. τ glo. ꝟ.
c. proxi. in fi. τ sequitur. Spe. in ti. de expen. §. ii. ꝟ.
ex premissis facit. c. calūniam vbi generaliter dicitur
victum victori condēnandū in expens. τ. c. i. de elec.
li. vi. non ob. rō Butri. q2 ut dicit Bar. in. d. l. i. licet
iudex qui cognoscit in criminali non possit principa
liter se intromittere de ciuili potest tamen ex officio i
cidenter precipere rem restitui. ex quo de subtractiōe
rei cōstitit dum ageret̄ criminaliter ut in. l. interdum.
§. qui furē. ff. de fur. ita in proposito Uenio ad q̄r
tam partē glo. τ quero quid in causa appellationis?
Respondet glo. q̄ in ea indistincte habet locum con
dēnatio expensarum siue succūbēs habuerit iustam
causam appellandi. siue non: τ siue fuerit appellatum
a diffinitiua siue ab interlocutoria. allegat multa iura
sed cōtra hanc glo. facit q2 etiam in cā appellationis
iuratur de calūnia ut in. c. ij. de iura calū. li. vi. τ ta-
men nō excludit̄ cōdēnatio expensaꝝ ut vult hic glo.
qd̄ ē contra determinationē suā in scd̄a parte. sed quo
ad principale dictum an fiat in cā appellationis con-
dēnatio expensaꝝ? glo. loquit̄ hic nimis generaliter.
τ indistincte. Que aūt pōt eē rō diuersitatis inter cāz
principalē τ cām appellationis. dic q̄ in causa princi
pali potest occurrere error facti qui surgit ex probati
onibus fiendis. in quibus postea quis decipi ut. ꝟ.
dixi τ probat̄ in. c. i. de elec. li. vi. sed in causa appella
tionis est error iuris. q2 iam patet omnia ex actis. nō
potuit quelibet ps discutere inter se an expediret si-
bi appellationem prosequi succūbenti ergo non parci
tur q2 fuit in culpa i prosequendo ut nō. glo. in regu
la ignorantia de re. iur. li. vi. hoc tamen non ē indisti
cte verum. sed non instando opinionibus conclude
post doc. ponendo cōmunes et veras opiniones. q̄
aūt quis appellat temerarie aut frustratorie. seu nō le
gitime τ tunc indubie iste appellans condēnatur i ex
pensis. ut in. c. irreprehensibilis τ in. c. sepe τ in. c. ni
colao cum multis similibus. ꝟ. de app. Aut appellatio
fuit legitime interposita ita q̄ proceditur sup eo vsq;
ad sententiam. τ sic querimus de expensis litis τ tūc

aut sñia fert ꝯtra appellantē aut ꝯtra appellatū. primo
cũ aut fuerit iudicatũ ex antiquis actis ꝛ condēnat̃ i
expens̃. q2 non solum habebat p̄sumptionem pro se.
imo habebat contra se q2 reportauit sñiam contra se
in prima instantia. ꝛ hoc volunt cōiter doc. hic ꝛ gl.
in. d. regula ignorantia. hoc limita verum nisi proba
bilis cã excusaret appellantem. vt q2 habebat pro se
opinionem cōmunē que nō erat euidenter iniusta. vel
erat dubiũ circa intellectum legis multipliciter itelli
gibilis. vl̃ doc. erant varij. vnde licet vnus iudex iudi
casset contra eũ nō tñ statim debet quiescere data tã
ta dubitatione. ꝛ sic in similibus ar. op. in. l. regula.
ff. de iur. ꝛ fac. igno. ꝛ in. c. i. de dec. li. vi. in fi. pro h̃
ē tex. cum glo. notabili in. c. sacro. de sen. ex. ꝛ qd̃ nō.
per doc. in. c. vt debitus. de appel. sup glo. fi. ꝛ quan
do hec cã dici debeat probabilis relinquēdũ ē ind
cis arbitrio. ar. in. c. de cãis de offi. dele. ꝛ in. l. i. ff. d̃
re. du. Et ex hoc infero idē dicēdũ in appellatiōe ab i
terlocutoria. iudicat̃ enĩ in ea solũ ex antiquis actis.
in. cle. appellanti de app. Aut appellās reportauit cō
trariã sñiam ex nouiter deductis p̄ appellatũ. ꝛ tūc vi
det̃ ꝙ debeat euitare cōdēnationē expensaꝝ cum iuste
appellauerit ꝛ obtinuisset nisi fuissent probationes d̃
nouo facte hoc puto verũ nisi habuisset iniustam cãꝫ
litigando sup toto. tunc enĩ nō excusarē eum licet ha
buerit iustã cãm appellanti habito respectu ad proba
tiones. ex quo habuit iniustã cãm litigandi habito
respectu ad cãm. Exemplũ petebã a te. x. cã mutui q̃
vere tibi mutuaueram negasti. induxi testes ad hoc p
bandum qui nō plene ꝓbauerũt mutuũ. Iudex tñ se
quendo dictũ illoꝝ cōdēnauit te. tu appellasti quia iu
dex fuerat secutus probationes minus plenas. ego
in cã appellationis induxi instrumentũ debiti ꝛ sic iu
dex propter hoc instr̃m cōfirmauit sñiam. certe nō vi
deo quare nō debeat te cōdēnare in expēsis tam pri
me q̃ȝ secunde instãtie cũ temere ꝛ calũniose litigaue
ris licet sñia fuerit iniuste lata cōtra te. ꝓpter probati
ones nō plenas. habent enĩ hic locũ iura dictãtia te
mere ꝛ calũpniose litigantē condēnandum in expen
sis nō debebat appellare si sciebat se iniustam causaꝫ
fouere. Et nō bene hãc rōnem q2 nullus doc. eã con
siderauit. ꝛ facit ad ea que statim subÿciam Scd̃o
mēbro principali quãdo succubuit appellatus aut ex
nouis actis ꝛ euitat cōdēnationē expensaꝝ qd̃ intelli
ge ut. s̃. dixi. quando habebat ꝓbabilē cãm litigan
di sup principali ꝛ cũ hoc habuit sñiam pro se h̃ enĩ
cadit error facti nō iuris hoc cōiter tenetur ꝛ practica
tur ut nō. glo. in dicta regula ignorantia ꝛ Inno. hic
ꝛ bar. in. l. generaliter. C. de iureiur. ꝛ. l. properãduꝫ
§. sin autem reus. C. de iudi. ꝛ ita practicat stilus cu
rie. ꝛ refert̃ ꝛ tenēt do. de ro. decis. cclxv. al's. ccclxv
ꝛ Archy. ij. q. i. i primis. aut fertur sententia ex anti
quis actis ꝛ tunc dicunt quidam ut hic refert. Inno.

appellatum non condēnandum. quia habebat p̄sum
ptionē sententie pro se cuius occasione excusat̃ si fuit
prosecutus appellationē sed cōmuniter tenet̃ contrari
um quia sola presumptio sententie non habeat eum
accusare cuꝫ illa seu eius effectus fuerit sublatus per
appellationem subsequentē ut. l. i. ff. ad turpil. ꝛ. c. ve
niens de iureiur. ꝛ hoc tenet Bar. Pe. ꝛ Cy. in. d. l.
generaliter. ꝛ sentit glo. in. d. regula ignorãtia. ꝛ doc.
hic nam hic cadit ignorantia iuris ex quo acta erant
sibi manifesta debuit etiã ex illis colligere iusticiã vel
iniusticiã sententie. ꝛ hoc verum sm̃ do. Ant. nisi alia
iusta ꝛ probabilis cã eũ excuset ut q2 error i iure erat
ꝓbabilis q2 casus erat satis dubius ꝛ non decisus p̄
glo. vel doc. vel erant opiniones doc. varie ꝛ nō appa
rebat de cōmuni opi. seu erat dubium sup intellectu
l. difficilis. ꝛ multipliciter itelligibilis ꝛ hoc satis mi
hi placet. hoc enĩ casu cessat cōmune fundamentũ do
ctorum cũ nō repiatur nunc appellatus in erore iuris
improbabili sed ꝓbabili ꝛ qui hꝫ quē excusare etiam
in principali cã ut i. l. regula. ff. de iur. ꝛ fac. igno. for
tius habet excusare appellatuꝫ q2 vltra ꝓbabilē erro
rem habuit sententiã pro se an autē hoc casu excuset̃
appellatus propter singularē opi. quã habebat ꝓ se
ꝛ Cen. videtur ꝙ sic. in cle. ne romani. de elec. ꝛ sentit
Pe. de sa. in. c. ut debitus. de app. sed hoc nō placet
do. anto. hic nō habebat cōmunē opi. contra se. alle
gat nō. per bar. in. l. qd̃ verna. ff. depo. sed ego puto
ꝙ etiã singularis opi. cōtra cōmunē q̃ꝫ habet excu
sare ut si illa singularis opi. ē probabilis ꝛ iudex que
eam secutus ē erat magne reputationis. pro hoc facit
optime qd̃ nō. Jo. an. in. c. i. de consti. maxime cũ ha
beret sñiam pro se. Et p̄ predicta potes cōcludere q̃d
dicendũ in appellatione ab interlocutoria. nã ex oib'
predictis potes cōcludere ꝙ patet cōdēnationē expē
saꝝ regulariter fiendã tam in principali q̃ȝ in appella
tione nisi probabilis cã in facto vel in iure consistens
excusat litigantē ꝙ iudex boni igenij suo arbitrio ex
timabit ꝛ hoc vltimũ sufficeret in tota materia si bene
ponderet̃. omnia enim predicta cōsiderant̃ ad viden
dũ an litigãs habuerit probabilē cãm litigandi h̃ cir
ca hoc dubitat̃ quid si appellans p̄ pte obtinuit ꝛ pro
pte succubuit. Inn. ꝛ Jo. an. post eũ distingit an sint
plures articuli in quoꝝ altero obtinuit ꝛ i altero suc
cubuit. ꝛ tunc fiet hincinde condemnatio expensaruꝫ
debuit enim solum ab iniusto appellare. Si vero erat
solus vnus articulus tunc distinguere non tenebatur
et sic fiet condēnatio ex quo in parte obtinet ꝛ de hoc
vide in preallc. §. nunc videndum. v̈. sed vbi i Spe.
Et idem dico in causa seu instantia principali ut si in
parte obtinuit ꝛ in parte non fiet compensatio hinc
inde dixi in simili in. c. vno. de plus peti. nisi reus iu
ste litigauerit super toto. iuxta nō. per bart. i. l. qui so
lidum. §. etiam. ff. de le. ij. quod declara ut dixi in. c.

vno de plus peti.⁊ in.c.penul.de iura calū. Venio ad quintam partem glo.⁊ quero quales expense veniunt restituende? glo.respondet q necessarie moderate ⁊ vtiles ut expense facte in aduocatis ⁊ alijs. nec ob.q minores facere potuisset expensas: tamen quas facto vel casu fecit nō repetit.allegat ad h iura Aduerte q: glo.dicit simpliciter vtiles repetendas. Nam quidam antiqui ponunt hoc negatiue.s.nō vtiles.ut sic veniāt necessarie vtiles vero non ⁊ sic ponit Jo.ij.q.i.in primis.⁊ Vin.⁊ Inno.hic ⁊ facit pro opi.istorum.c.cum venissent in fi.j.de eo qui mit.in pos.vbi fit mētio dūtaxat de necessarijs. Jo.an.dic q littera cōmuniter est sine non.⁊ q Hosti.reprehendit illam litteram cum non.Spe.tangit hanc varietatem sed nil diffinit in ti.de expen.§.fi.sed ipse Joh.an.putat vtrāq litteram esse bonā: si enim recipies vtiles que meliorem causam faciunt ut quia habui.x aduocatos: cum nec qualitas cause: nec foris consuetudo hoc requireret tunc bene stat non.sed si cōiūgis moderamē vtilibus bene stat etiā sine non.maxime ut necessarie semper sunt vtiles: sed nō conuertit q: i exemplo predicto.Et sm hoc idem erit vtriusq sensus littere.necessarie enim includunt moderamē sed i vtilibus debet iudex moderari ⁊ hoc satis placet ⁊ fuit de mente huius glo.dum dicit q expense debent eē mediocres non delicate.voluit enim per hoc includere vtiles cum moderamine.Et pro hoc ego adduco tex.op.j.c.prox.in fi.vbi papa condēnauit contumacem ad moderatas ⁊ legitimas expensas: ⁊ sic nō tātum ad necessarias.⁊ nō illum tex.q iudex condemnabit etiam ad expensas quas fecit aduersarius pro cibarijs ⁊ alijs ad vitam necessarijs.ad idem.c.auditis de procu.⁊ hoc facit pro his que statim subijciuntur.sed quia glo.dicit venire expensas factas pro aduocato quid si habuisset aduocatum gratis. Dicit Jo.an.q si habuit sub spe remunerationis veniūt ille expense secus si in domo.qd voluit etiam Spe.in ti.de expen.§.fi.v.quid si victor ⁊ h satis placet quādo habuit sub spe remunerationis ipse obligat aduocato naturaliter ad tantundum.ut.l.s ⁊ fi.§.cōsuluit ff.de peti.here.⁊ sic non cedunt sibi iste expense oino ad lucrū secus quādo mero dono.ut quia erat aduocatus qui indistincte nullā remunerationē nisi adeo expectans patrocinatur.Quid autem si iste victor erat solitus per se litigare nunquid poterit petere expēsas procuratoris vel aduocati? Jo.an.in addi.in loco ꝑalle.sentit q non ⁊ idē do.an.hic.Ego puto q si propter hoc perdidit aliud lucrū: q recupabit expēsas quas verisimiliter haberet cōsimilis aduocatus.pro hoc quia propter assistentiam in lite repetit quis lucrum personale quod perdidit.ut s.dixi. An autē veniant expense cibariorum? Guil.dicit illam venire de tractis quas domi fecisset nisi in domo vixisset ex ar

tificio.Et idē Spe.in ti.de expen.§.fi.v.item de cōdenatione.⁊ Vin.h ⁊ Jo.an.post eū ⁊ pro hoc.l.sed si hereditas.ff.ad exhiben.cū ibi nō.Et vide bonā gl.in.c.statutū.§.insuper.de rescrip.li.vi.in.v.si moderatas. Venio ad sextā partē ⁊ quero quo iure petant expense? glo.cōcludit q facte ante lit.cōte.peti debent iure actionis.i.actione,p eas intentata.⁊ in libello peti debent: q: ea que fiunt ante lit.cōt.nō pertinent ad iudicis officium ut.l.ediles.§.item sciēdū ff.de edili.edic.sed expense que fiunt post litē conte.peti debēt iudicis officio per.d.l.ediles. Aduerte latius vltra glo.quedā enī expense debent rōne contumatie quedā enī quia sunt facte i lite.⁊ iste sunt duplices.quedam enim sunt facte ante lit.cōt.quedā post. Expense enī contumatie veniunt iure actiōis.ff.si quis iusdi.nō obtēp.l.i.sm Ja.de are.in.l.sanximus.C.de indi.Bar.autē in.d.l.sanximus.dicit q peti possunt iure actionis ex edic.si quis iusdi.nō obtēp.Itē peti possunt iudicis officio indirecte.ut denegat contumaci audientia nisi refectis expensis.pro hoc vltio facit.c.qm.§.in alijs.ut lit.nō cōte.⁊.c.i.j.e.ti.li.vi ⁊.d.l.sanximus.⁊ cū hoc dicto Bar.transit do.an. Ego puto q si vltra predicta remedia cōpetunt alia duo ut iudex ex officio suo etiā absq partis petitiōe possit cōdēnare contumacē in expensis per.c.j.ꝑxi.in fi.vbi nulla precessit partis petitio sup hoc.ut satis colligitur ex illo tex.cum nō interuenerit alius libellus seu petitio ad idē.c.auditis.⁊.c.constitut.de procu.ex quo h enī incidit in litem seu in iudicio pōt supplere iudex ex officio suo sicut ⁊ terminum ad ꝓbandū ⁊ alia statuit ex officio ut nō.in.c.licet de ꝓba.⁊ h satis videntur probare iura ꝑalle.sicut ex officio suo mulctam imponit pro contumacia commissa ante li.contest.ut.l.vna.ff.si quis iusdi.nō obtemp.⁊ in.l.si quis in ius voca.⁊ in.c.de cau.⁊ de offi.dele.Et ad predicta facit.c.querelam.de procu.aperte sentit Spe.in ti.de expen.§.ij.i prin. Pro expensis vero litis que fiant ante lit.contest.sunt etiam opi.nā Ja.de are.in.d.l.sanximus.dicit q omnes expense que veniunt ratione victorie competūt iudicis officio ad hoc adducit.l.terminato.in rōe sui.ne lites ex litibus orientur qd esset si iure actionis peterent: q: oporteret litem contestari ⁊ singula obseruari: que i iudicijs obseruātur: ⁊ q summarie expediant: ⁊ sic iudicis officio adducit etiam.l.nec quicq.§.vbi decretum.ff.de offi.pro consul.Et hanc opi.latissime tenet ⁊ prosequitur Guil.de cu.in.l.sanximus.C.de indi.Pe.in.d.l.sanximus tenet q iste expense possunt peti iudicis officio ex condictione.l.sanximus.⁊ in iure actionis: addit tamen q talis actio coheret iuri.vnde finitur cum lite quare lite finita peti non possunt ut dicta.l.terminato.C.de fructi.⁊ lit.expen.facit.c.cum appellationibus.de appel.li.vi.Bar.in.l.quarta.§.

hoc aūt iudicium.ff.de dam.infec.ꝛ.l.properandus
§.sin autem in fi.videtur sentire post Dy. ꝙ iste que
fiunt ante lit.cont.nō veniūt iudicis officio.vn̄ sentit
ꝙ debeant peti:alias iudex non possit cōdemnare.
do.An.sequit̄ primū dictū ut iste etiā veniant iudicis
officio.nec ob.fm̄ eum ꝙ officium iudicis non babe
at locum ante li.conte.ut.ꝗ.l.ediles.qꝛ hoc veꝝ spe
cifice sed latissimū iudicis officiū bene cōpetit sic vi
demus ꝙ ante litē cōte.pōt citare ut.l.ij.ff.de iurisd.
om.iudi.ꝛ ita transit.mihi placet hec opi. pro q̄ idu
co Inno.in.c.sepe.ꝗ.de appel.vbi expꝛsse tenet ꝙ ad
expensas que fiunt ante li.conte.iudex pōt cōdēnare
ex officio suo:ꝛ etiā mulctare cōtumacē. allegat. ff.si
quis ius di.nō obtemp.l.i.ꝛ idem dicit in delegato.
alle.ff.de offi.eius cui man.est iurisd.l.fi.Et idē teneꝫ
spe.in ti.de expen.§.ij.in prin.pro hoc optime facit
c.calūniam.de penis.vbi indistincte dicit̄ victum vi
ctori cōdēnandū in expensis.ꝛ.c.ꝗ.prox.ꝛ.c. querelā
ꝛ.c.cōstitutus.ꝛ.c.auditis de procu.Eadē enim est
ratio in istis sicut in expens̄ contumacie.in quib' cō
dēnat ex officio ut.s.dixi:ꝛ probat̄ in iuribus preal.
nec ob.dicta.l.ediles:pōt eni responderi duob' mo
dis.prio ꝙ ea que fiūt extraiudiciū nō pertinent ad
iudicis officiū ante litē cont.ar.in.c.significante ď ap
pel.sed ea que fiunt in iudicio seu circa iudiciū sicut
cōdēnare in expens̄ factis in iudicio vel mulctare cōtu
macē vel statuere terminū ad probandū ꝛ similia fa
cere.Scda responsio ē ꝙ ea que fiunt post lit.cōtest.
maxime pertinēt ad iudicis officiū sed ea que fiūt an
te etiam ptinēt licet nō ita pingue.ut satis patet p p̄
dicta. Circa vltimū mēbrū de expensis que fiunt
post lit.conte.cōmuniter tenet̄ ꝙ illa veniunt iudicis
officio.per.l.terminato.C.de fruc.ꝛ.lit. expen. facit
c.cum appellationib' ꝑalle.iō finito iudiciū nō possunt
amplius peti:ut dictis iuribus.Sed hinc ē dubium
nunq̄d iudex ex officio suo pte non petente possit hāc
condēnationē facere.Bar.in.d.§.hoc aūt iudicium.
ꝛ.§.sin antē in fi.concludit ꝙ sic per.d.l.ediles dicit
tamē ꝙ si iudex non cōdēnauit non tenet̄ resartire de
suo.quia ex quo causa nō ē pia n̄ tenet̄ impendereq̄ of
ficium suū ad vtilitatē p̄uatā.p.d.§.hoc autem iudi
cium.Et ideo consuluit ꝙ pars semper in libello pe
tat ꝛ sic intelligat glo.in.l.fi.C.de fruct.ꝛ lit. expen.
q̄ dicit iudicē teneri de suo si nō condēnauit in expen
sis.s.qn̄ ps petijt.ꝛ hoc mihi placet.ꝛ allego p hoc
glo.q̄ hoc apte tenet in.c.fi.de rescrip.super.v. expē
sis.ꝛ hoc facit ad multa similia maxime ad statuta ī
ponētia certā penā iudici si qōnem nō determinaue
rit infra certum tempus.debet eni intelligi si ps hoc
petijt ꝛ idem sentit do.an.in.c.cū venerabilis de iu
di.ꝛ.c.cum sit de fo.compe.ꝛ h̄ plus placet q̄ꝫ dictū
do.de ro.decisi.cccli.alias.cccliiij.vbi sentiunt ptem
posse appellare a sententia iudicis in eo ꝙ non con

demnauit succumbentem in expensis:licet hoc non
fuerit petitum.quia per regulam generalem vict' vi
ctori ꝛc.debebit iudex facere condemnationē expen
saꝝ:possem tn̄ cōcordādo dici.ꝙ pōt appellari p illaꝫ
regulam non oppositum opponā nō probatū ꝓbabo
ut.l.per hanc.C.de tempo.ap.ꝛ.c.cum iohānes de
fi.instru.non aūt rōne grauaminis.qꝛ si non tenebat̄
condēnare sine petitione ut.s.dixi ergo nō grauauit.
qꝛ non peccat qui legis auctoritate peccat.xxij.q.iiij
qui peccat et.l.graccus.C.de adult.sed pro iforma
tione sententie poterit appellare.ut dictis iuribus qō
nō. Uenio ad septimā ptē glo.ꝛ quero an iudex
possit omni tpe etiam post sententiam condēnare in
expens̄:glo.respondet ꝙ de illis que veniūt iudicis
officio nisi cōdēnet tempore sententie postea cōdēna
re non potest.nec peti possunt.l.terminato ꝑalle. et
dic ꝙ per totum illum diē pōt cōdēnare.ut in.c. cum
appellationibus.de app.li.vi.ꝛ dic clarius ꝙ in expē
sis cōtumacie pōt iudex nō expectata diffinitiua con
dēnare in cōtinenti postq̄ꝫ cōstitit de cōtumacia ut.ꝗ.
c.proxi.ꝛ.c.auditis.s.de procu.etiā si lis non sit cō
contestata ut in iuribus preall.ut nō.Inno.in.c.se
pe.de appel.semper enim durat iudicis officium a p̄
ma citatione vsq̄ꝫ ad sententiam.ut.d.c.auditis ꝛ nō
Innocen.in.d.c.sepe.tamen si vult expectare potest
differre ꝛ condemnare quandocunq̄ꝫ.etiam si diffini
tiua proferetur pro contumace:ꝛ hoc predicta rōne
quia a principio vsq̄ꝫ ad finem durat iudicis officiuꝫ
facit qō nō.in.d.c.calūniam Et expresse tenet Inn.
in.d.c.sepe.imo plus dicit ibi ꝙ si iudex pronuncia
uit aliquē contumacem vel defecisse in probanda ex
ceptione ꝛ pro tunc non condēnauerit.poterit postea
condēnare quādocunq̄ꝫ vsq̄ꝫ ad finem.nec poterit cō
dēnatus appellare si est elapsum tempus decendij a
tempore illius pronunciationis:quia tunc ista ē que
dam executio p̄me snīe qō est bene notādum nisi fin
eum iudex excedat modū in taxando vel nisi posset
ps allegare probabilē cām quare ꝓposuit illam exce
ptionē ut.l.qui solidū.ff.de le.ij.subijcit tn̄ ibi Inn.
vnum notabile verbuꝫ:ꝙ iudex poterit durante iudi
cio tales interlocutorias reuocare.ar.ff.de re iudi.l.
ꝙ iussit.ꝛ.c.cum cessante de appel.qō intelligo quā
do pretendit iustā cām.ꝛ an hoc possit facere non vo
cata partem cuius commodum interlocutoria lata
fuit vide Innoc.in.c.querelam.de procura.ꝛ Bart.
in.d.l.qō iussit.ꝛ dicam plene in.d.c. cum cessante.
Quedam expense veniunt quia pars deficit in p
banda dilatoria vel peremptoria.ꝛ quando possit iu
dex condemnare dixi.s.plene in examinatione intel
lectus huius.c. Quedam expense veniunt ratione
victorie ꝛ in his iudex condemnat tempore sententie
vel per totū diem sententie ꝛ non postea ut dicta.l.

.l. terminato. τ.c. cum appellationis. Et diuersas
practicas ꝓnunciandi sup expens dici post Jo.an.i
c.i. de seque. pos. τ fruc. Uenio nūc ad vltimā ptē
glo. τ quero qualiter probabunť expēse. gl. rńdet ꝙ
iudex pri⁹ taxabit τ p⁹ ea recipiat sup sic taxatis iura
mentū apte allegat iura τ vide qđ nō. in. d.c.i. de se
ques. pos. τ dicit Jo.an. hic ꝙ oportebit sic procede
re adeo ꝙ si fuisset cōuentū ut sup eis stetur iuramen
to creditoris: nō valebit conuētio remittit ad Spe. d
ꝓba. §. fi. v. quid si ps vbi idē videť velle Spe. τ pro
hoc facit q: ps videť inuitari ad delinquenduz. ideo
talia pacta non valent: ut. l. cōuenire. ff. de pac. dota
qđ videť tenere Dy. in. l. fi. ff. de pro. sti. τ vide latius
per bar. in. d. l. fi. vbi cōcludit ꝙ si ꝓmittitur stare sim
plici verbo vel iuramento sup expensis vel dānis: ꝙ
hoc nō obligat: quin promittēs possit hoc reuocare
anteq̃ declaretur seu iuretur. C. de iureiur. l. si q̄s ius
iurandū. vbi patet ꝙ si in iudicio detuli tibi iuramen
tum possum illud reuocare anteq̃ iureť: fortius ḡ si h
detuli extra iudiciū. Si aūt iurauit ante reuocationē
tunc remediū est si pars sentit se ex hoc grauari: ut pe
tat reductionē ad arbitrium boni viri: ar. in. l. libert⁹
ff. de ope. li. τ. ĵ. de iureiuran. c. veniēs. τ. c. quintaual
lis. Nec obstat si dicatur ꝙ ista verba ꝓmitto stare
dicto tuo: vel iuramento tuo sapiunt liberam volun
tatem. τ ideo non debet fieri reductio ad arbitriū bo
ni viri. ar in. l. fideicōmissa. §. quāq̃. ff. de le. iij. quia
hec verba generalia debēt intelligi ita ꝙ dolus absit
ut. l. creditor. §. lucius. ff. manda. qui dolus p̄sumi
tur ex quo excediť modus. Itē nō obstat ꝙ p hoc in
uitatur ad delinquendum. quia reductio ad arbitriū
boni viri hoc tollit fm bar. in. d. l. fi. τ sic transit do.
an. hic mihi placet vltimū dictū. sed primū ut possit
reuocari anteq̃ declareť vel iureť nō placet: q: pacta
τ cōuentiones debēt seruari ex quo possunt seruari si
ne peccato. l. i. ff. de pac. xxij. q. v. c. iuramentū. facit
c. veniens. τ. c. quintauallis. Nec ob. l. si quis iusiu
randū quia loquiť in delatione iuramenti facta pac
to non p̄cedente. iō reintegra pōt reuocari. sed h nos
loquimur quādo p̄cessit pactū ut stareť iuramēto vel
simplici assertioni ergo. τc. Et per hoc habes expedi
tam totam materiā huius. c. Nota gl. penul. fuit
s. expedita. Ultima ē facilis τ de casibus reseruatis
iudicis arbitrio. vide in spe. de offi. iudi. §. penul. ad
finem.

Um dilecti Contumax ꝯdēnať in
expensis factis a tēpo
re citationis emisse. h. d. Summo sic τ nō
bilius Citatus ad totā cām certo termino ad cōpen
dum assignato: tenetur cōparere in termino τ dato i
pedimento in termino debet cōparere quācitius pōt
post terminum alias cōdēnať in expensis a tpe citati
onis emisse hoc dicit. Diuiditur. nam in prima poit

formam processus. In secunda interloquiť ibi qua
propter. Primo facit quinq̃. nam primo ponit cō
paritionē nunciorū electi aduersariorum ipius τ deci
sam cāe cōmissionem. secunda ibi quāuis ipius electi
primam contumaciam. Tertio ibi nolentes ipi⁹ de
cti citationem. Quarto ibi expectantibus ipius ab
sentiā τ excusationē. Quinta ibi sed cōtra ipius excu
sationis impugnantiam. Nota primo posse pro
curatorem constitui ad proponendum crimina cōtra
electum: τ hoc quia agitur ciuiliter de crimine. ut i. c.
sup his. de accu. debet tamen talis procurator habe
re ad hoc speciale mandatum propter sui preiudiciū
nec sufficit specificatio vnius articuli ex posceñ spe
ciale mandatum cum clausula generali. ut probať in
c. non potest. de procura. τ ibi vide rōem in glo. τ
de tali procuratore vide qđ le. τ nō. in. c. is qui. τ. c.
procurator de elec. li. vi. Intellige ergo lrāz ꝙ isti ha
bebant litteras de rato. i. mandatū speciale cū clau
sula ꝙ haberent ratum quicquid ipi procuratores fa
cerent: de quo vide qđ nō. in. c. contingit de transac.
τ. c. cum venerabilis. de reli. do. Nō scdo ꝙ ꝯtra
appellantem τ appellationē nō prosequentē oritur suspi
cio nō leuis de iniusticia cāe. τ hoc iō quia facit cōtra
naturā suam. nam appellanter est prosequi τ appella
ti fugere. facit qđ nō. in. c. cām. s. co. iiij. q. iiij. c. i. et
ĵ. de ap. c. cum sit romana. τ. c. personas. Item
nota ꝙ ex non leui suspitione iniusticie orta cōtra ac
torem seu reum appellantē. non dz ferri diffinitiua cō
tra eum τ sic suspicio non leuis non sufficit ad condē
nationem de quo vide quod nō. in. c. auferre. τ. c. lit
teras ĵ. de presump. Nota non viciari citationē
factam ad diem feriatum cum dictione vsq̃. naz tūc
vt euitetur absurditas dictio vsq̃ ponitur exclusiue:
τ limitatiue: designat enim tempus vsq̃ ad quod ha
bet facultatem comparendi. Et de multiplici signifi
cato huius dictionis vsq̃. vide quod nō. Inno. in. c.
i. de ordi. ab epi. qui renun. epi. Et generaliter de hac
citatione vide quod nō. in. c. fi. de fer. Nota ibi su
per predictis omnibus τc. ꝙ de longinquo potest fi
eri citatio ad totam causam: τ in prima vice pōt mitti
peremptorium: vide quod dixi in. c. fi. de dila. τ in. c
i. eo. ti. Et nota vnum modum citandi peremptorie.
non esset enim necesse ut tempus diuidatur i tres ter
minos sed satis pōt terminus inconfuso assignari per
emptorie. τ vide super hoc diuersas practicas p gl.
in. c. constitutionem de sen. ex. li. vi. Nota iudicē
posse iuridice comminari de procedendo ad vlterio
ra contra contumacem: τ sic videtur ꝙ peremptoriū
non habet vim comminationis nec econtra. Tu dic
melius ut nota. in. c. causam. de rescript. τ per do. de
rota decisione. xxxviij. alias. cclv. τ per bart. in. l. si
finita. §. si iulianus. ff. de dam. in fec. τ de p̄dicta ꝯmi
natione nōt. text. cum ibi nōt. in. c. cum ex litteris.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

de in inte. resti. Nō ibi nuncium cui &c. sm intellectum Abb. q nuncio citandi pt iniungi citatio. Nam intelligit h abbas istū fuisse nuncium electi cui cum a papa recederet iniūctum fuit ut electum citaret qd satis pōt sustineri dummodo eum ad hunc actum faciat nuncium suū alias enī sibi tanq̄ priuate psone nō est credendū de quo vide qd le. & nō. in. c. cū pati. de app. & in. c. prudentiā. de offi. dele. & tali nuncio etiam credit sine literis citatorijs vt nō. in iurib' palle. Et facit hec litera ibi iniunximus viua voce. Item pl' dicit q etiā aduersarium pōt iudex cōstituere nuncium ad actum citatōnis ar. in. l. eū qui. §. si epla. ff. de fur. & ibi per bar. in. l. si iuste possidet. ff. de acqui. poss. ubi ponit bar. an ad apprehendendā possessionē possit iudex cōstituere ipm pricipalem. & cōcludit q sic. dūmodo nō repiat resistentiā alias secus ar. in. l. non est singlis. ff. de re. iu. Nota de significato huius verbi sero. nam idem importat h q tarde. Et nota duo excusantia que si non ɔparuit in termino videlicet breuitas termini & discrimina viarum. si enī hec fuissent pbata & alia que sequunt in lra non obstitissent. satis suffecissent ad excusatōem. ar. in. d. c. decerno. de sen. ex. & in. c. ex pte. j. de app. Nō. ibi sicut excusatorem miserat &c. ar. op. q ubi duo sunt pariter expedibilia, pbata facilitate expediendi vnū seu probato exercitio vnius presumit facultatē affuisse expediēdi reliquū. Ita enī arguit h papa. sicut enī iste miserat excusatorē ita poterat destinare procuratorē. sed h intellige respectu impedimēti allegati videlicet, ppter viarum discrimina. alias aūt non sic defacili mittit qs procuratorē sicut nūcium sm Vin. q̄ sic intelligit iura allegata ad h p gl. Et idem Abb. & Jo. an. recitādo. nam & talis faceret excusatōem q̄ nō reciperet procuratoriū sm hosti. & bñ regl'r ergo facilius repitur & constituit excusator q̄ pcurator. sed q̄ ad viarum discrimina h allegata videt, pcedere a pari uel modica est dīa de quo nō ē curādū.

Nō & tene mēti q mādatū de comparēdo i certo termino distribuit i duo mādata. ut citat' ɔpeat i termino prefixo & dato impedimēto vnius ds adimpleri aliud sunt ergo ista diuisibilia. ē enī h mādatū qualificatū qd recipit distributōem Iuxta ea q̄ habent i. c. pysanus. de resti. spo. & de h. j. latius dicā. Nō ibi eū reputam' ɔtumacem &c. q iudex anteq̄ ɔdēnet ɔtumacē ds primo patefacere ei' cōtumatiā ut sic de ea cōstet in iudicio. alias iniusta eēt condēnatio. ad h. l. eius q̄ delatorē & qd ibi nō. bar. ff. d iure fis. & per eum in. l. ij. C. de iura. calū. facit. c. cū sm leges. d he re. li. vi. Nō vltimo venire in cōdemnatōem nō solum expensas necessarias sed legitimas & moderatas de quo dixi latius. s. c. prox. & dicit ibi. Oppo. contra principium in eo q isti duo canonici agebant seu excipiebant pro se & nomine quorundam canonicorum non enim debuerūt admitti pro alijs. tum q

sine mandato non admittitur vnus pro alio in. c. l. d procu. tum quia causa erat de crimine in qua non interuenit procurator pro alio in. c. veniens. de accusa. So. glo. i. dupliciter primo q isti fuerūt admissi pro alijs canonicis ratione consortij in lite. erat enim hec lis communis & ratione cōmunitatis admittitur qs pro consorte post litem contest. etiam sine mandato ut. l. ij. C. de ɔsor. eiusdem litis. & est speciale in consorte. sic etiam ratione consortij admissi sunt in causa criminali. Est etiam & aliud speciale quia licet alias cautio ratihabitionis prestetur ante litis contest. per agentem pro alio & non compellitur post. ut. l. pomponius. §. rati. ff. de procura. tamen consors volens agere pro consorte post lit. contest. tenetur satis dare ut. d. l. ij. & dic rationem specialitatis esse in hoc vltimo. quia cum consors veniat ad agendum pro ɔsorte post li. contest. & non prius. non est quid imputet aduersario. si prius non petijt cautionem. simile i. c. insinuante. de offi. dele. cum ibi notat. hec pma solu. glo. placuit Vin. Jo. & Goff. Intelligit tamē Goff. hoc procedere quādo agitur de crimine ciuiliter sicut hic agebatur secus si criminaliter. Hec prima solutō non placet glo. quo ad casum nostrum quia ista non erat actio communis ut vnus nō possit agere sine alio Immo quilibet potest admitti ad hoc quod le. & nō. i. c. super his. de accu. Et intelligit q isti hic habebant mandatum & hoc placet Host. & cōmuniter doc. & satis placet mihi per nota. in. c. cum. M. de consti. et dic ut ibi nota. de hac materia consortis & per Jo. de lig. in cle. religiosus. de procu. Glo. ij. in prin. est litteralis In fine querit de modo agendi hic. & respōdet q ista crimina obijciebantur hic per modum exceptionis. Hoc etiam placet Innocen. hic qui p hanc tex. dicit notandum. q contra electum agi potest per viam exceptionis etiam si nil petat. hic enim electus vel sui nūcij n petebant ɔfirmationem neq̄ consecrationem. nec ex tex. patet q ageretur per viam accusationis inquisitionis vel denunciationis nec q isti pponerent crimina prosequendo appellationem suam quia ipsi non appellauerunt. nec electus prosequebatur appellationem quam fecerat Hosti. dicit hanc cōclusionem Inno. non procedere quia exquo electus appellauerat causa deuata erat ad curiam in. c. ɔ̄suis. de elec. li. vi. & quanq̄ non prosequeretur ipse tamen aduersarij poterant & debeant prosequi de app. oblate. de elec. li. vi. c. i. Et sic prosequēdo appellatōes poterāt hec & alia crimina opponere. Dictū Inn. plus mihi placet Nā pmo in se verissimū ē ut cōtra electū etiam nichil petentem obijci possint crimina uel defect' quia etsi de presenti elect' nihil petat. est tamen potētia petendi. & tenetur petere. vñ hec dr exceptio intentionis et i multis habet naturam actionis. de accusat. super his. de elec. super eodem. vide plenius

per eandē Inn. in. c. dudum. ij. de elec. aliquid tetigi in. c. si quis contra clericum. in prin. de fo. cōpe. Itē videt̄ hoc dictū Inn. et gl. placere. Abb. et satis congruere huic tex. vbi dicit ꝙ ista crimia ꝓponebāt. ut hunc electū ab electione repellerēt ut in dignū nō dicit ut repellerent a cōfirmatōe vel cōsecratione: et sic patet ꝙ iste nihil petebat. Itē nō dicit ꝙ ꝓsequebantur simplr appellationē alteri⁹. sꝫ ꝙ ipi ꝑncipaliꝫ ꝓponebāt crimina ut repellerent ut indignū. sed de facultate ꝓsequēdi appellationē i cāu huius. c. dic ut. le. et nō. in. c. cū̄ quis pall. Itē aduerte ad ꝑncipiū huius. c vbi nil dicit̄ de appellatione. qꝛ nōdu fuerat appellatū et tamē dicit̄ ꝙ electi nūcij iuerunt ad curiā pro parte electi. et Archy. et. M. accesserunt, ꝓponētes quedam crimina cōtra electum: ut eū ab electione repellerent tanꝗ̄ indignū. Opp. et videt̄ ꝙ cōdēnatio expensaꝝ debebat fieri nō solū a tpe citatiōis nunc emisse. sed etiā a tpe appellatōis ex quo nō fuit eā ꝓsecutus. ut in. c. sepe. et. c. nicolao et. c. reꝑhensibilis. de app.

Glo. in. v. ꝓsecutus rñdet ꝙ ꝯtrarium ꝓcedit quādo appellās sue appellationi terminū ꝑfixit. vel si non ꝑfixit optet ꝙ appellatio fuerit iudicialis. quasi sentiat ꝙ appellatio h fuerit extraiudicialis. Jo. an. remittit ad ea que habent̄ in. c. i. de elec. li. vi. et. c. i. de app. c. li. hec remissio ē bona cū appellat̄ in bñficialib⁹. In alijs vero vide qđ le. et nō. in. c. sepe. et. c. reꝑhensibilis. de app. et. c. cū sit romana. e. ti. vbi tractat̄ an appellatus ex iudiciū teneatur ire ad curiā et concludit ibi glo. ꝙ nō et vide Inn. in. c. dilecti. de maio. et ob. Et forte ob hoc dicit glo. cōdēnationē nō ꝓcedere in appellatione extraiudiciali: quasi sit in facultate sua ꝓsequi cū appellat⁹ nō necessitat̄ ad cōpendū sed tu dic latius ut nō. in iuribus pall. et maxime in. d. c. i. đ appel. li. vi. Glo. sup v. duo opp. videt̄ eni ꝙ p⁹ lapsum termini nō vrgeat̄ citatus cōpere ar. in. c. sicut. de spon. cū alijs iuribus. alle. in glo. que tn̄ nō rñdꝫ ad cōtraria. sed ē dicēdū. ꝙ. c. sicut loquit̄ de obligatione cōtrahenda infra certū tps. quo casu is ꝑ quē nō stetit non tenet̄ postea. hic aūt et in. l. celsus. ꝗ hic inducit̄ tractat̄ de obligatione iam cōtracta: quo cāu licet quis nō satisfaciat in termino ꝓpter impotētiaꝫ debet satisfacere post terminū alia etiā iura h alle. in glo. ꝓ cōtrarijs nō multū faciūt: quia loquunt̄ cū tēpus adijcit̄ cā limitandi. i. finiendi. sꝫ in cāu nostro tēpus ē adiectum cōparitioni fiendi ad procedendum in cā. vnde sicut causa non decisa semper iminet. Ita cā ꝯparendi semꝑ vrget: sicut dicimus in debente soluere in termino. ut hic et i. l. celsus. ff. đ arbi. Op. et videtur tex. hic male dicere dum dicit ꝙ si non poterat iste electus personaliter venire debebant mittere procuratorem. Nam impeditus non compellitur procuratorem constituere. maxime in causa ardua ut probatur in. c. querelam. de procu. imo sententia lata contra impeditum retractatur. ut in. c. cum bertoldus. de re iudi. facit. l. quesitum. ff. eo. et multa alia q̄ hic allegantur in glo. Et pro horum contrariorum. solutione glo. in. v. nec sufficiēter. Primo ponit opi. Uincen. secundo suam. et in effectu concludit actorē. non compellendum nisi causatiue. s. si vult impedire cursum prescriptionis ut in. l. i. ff. de diuer. et tempo. prescrip. que sic debet intelligi. In reo vero concludit tria membra: ꝙ aut impedimentum est perpetuū et compellitur. aut breue. et non compellitur. maxime si causa est ardua. ut. d. c. querelam. si vero impedimētum ē longum cōpellitur saltem ut litem contestetur. cum actore ne sibi incurrat prescriptio. Ad. hoc. c. respondet dupliciter. Primo ꝙ iste allegabat exceptiones friuolas. et si quas allegabat legitimas eas nō probabat. sed certe ista solutio mihi non placet. quia papa presupponit ꝙ etiam data legitimitate impedimenti debebat mittere procuratorem sicut misit nuncium Secundo soluit ꝙ aliud in papa aliud in alijs iudicibus. hec solutio etiam non placet. quia nō ē verisimile ꝙ papa simpliciter citando velit auferre priuilegium cuicunꝗ̄ competens. ne compellatur procuratorem constituere. arg. c. ex parte. ij. de offi. dele. et in. c. super eo. eo. ti. et. l. ij. §. si quis. ff. ne quid in lo. pub. et glo. hic etiam non videtur in hoc persistere: dum dicit ꝙ nec papa hic processit super principali Jo. an. aliter respondet ad istum tex. dicens ꝙ hec decre. loquitur in electo in quo speciale est ꝙ impeditus tenetur constituere procuratorem: licet causa sit ardua de elect. cupientes. §. insuper. lib. vi. et facit. j. de appel. c. oblate in fi. et hec so. satis mihi placet et eā sequitur Cal. in. c. querelam. preall. vbi dicit hoc ē speciale in causa beneficiali. hoc tamen sic generalit̄ mihi non placet: per tex. illius. c. querelam. vbi erat causa beneficialis ut patet ibi in glo. i. Et tamen non compellitur constituere procuratorem quare ampliando dictum Jo. an. hic et restringendo dictum Cal. in. d. c. querelam. puto ꝙ vbicunꝗ̄ agit̄ de beneficio vacanti impeditus pro se teneat̄ cōstituere procuratorem per rōem. c. oblate in fi. de app. hec enim causa exigit celeritatem ne gregi dominico diu pastoris cura desit. Item quia diuturna vacatio ecclesie est periculosa in temporalibus et spiritualibus. de elect. ne ꝑ defectum. §. eo. finem. et. d. c. abbate. Ex quo infero ad vnū casum generalē. ꝙ vbicunꝗ̄ causa exigit celeritatē teneat̄ impeditus constituere procuratorem. ar. in. l. i. ff. de dam. infec. et eorum que nō. Bar. in. l. iiij §. pretor ait. ff. e. ti. et eorum que dixi in. c. cūm. §. eo. non ē enim consulendum vnicuꝫ graui iactura alteri⁹ ar. c. sacris de sepul. xxiij. q. iiij. c. est iniusta. et optime facit in simili. c. cum causam. infra de preben. Et alibi dicit canon. si non potest vni subueniri nisi alt̄ ledatur ꝯmodosi⁹ est neutrum iuuari ꝗ̄ alterum ledi seu

grauari.xxiij.q.v.c.deniqȝ.Et generaliter cum queri
tur an ꝛ quando teneatur quis cōstituere procurato
rem distinguit Cal.in dicto.c.querelam.ꝛ Bar.in.l.
.i.ff.de diuer.ꝛ tempo.pscrip. Ex quibus dictis
capiendo meliora cōcludo ꝙ aut loquimur in actore
aut in reo.primo casu non compellitur actor a princi
pio procuratorem cōstituere nisi causatiue scȝ ad im-
pediendū prescriptionem rei.ꝛ ita cōmuni intellectu
intelligitur.d.l.i.sed postqȝ incepit agere cōpellitur
pcurare ad instantiā rei.vt in auc.q̄ lend.C.quō ꝛ
qñ iudex.ꝛ.c.causam.d.c.An teneatur impeditus p
curatorē cōstituere idem puto dicendū quod in reo i
quo distingue ꝙ aut est talis psona que ppter priui
legium dignitatis non pōt per se esse in iudicio vt ē
illustris psona ꝛ cōpellitur ut.l.fi.C.de pcura.Idē
videt dicendū in epo.v.q.iij.c.fi.lȝ eñ illud.c.intelli
gam de honestate p.c.fi.de iura.calū.ꝛ vide qō ibi
dixi.tū ex quo impeditus ē dȝ mittere procuratorem
qꝛ ꝛ sic debet facere etiā nō impeditus multofortius
dato impedimento.Idēȝ videtur in iudice perpetuo
secus in temporali qꝛ expectatur finis officij de quo
tamē dicendū ut le.ꝛ no.in.l.po liraȝ.ff.de iudi.ꝛ.l.
nec magistratus.ff.de iniur.ꝛ vide bonū tex.cū glo.
ij.q.i.c.prohibētur Idē dic ubi persona non ē talis
ꝟ causa exigit celeritatē modo predicto Idem vbi im
pedimentū est perpetuum.ut dicit hic glo.nōbiliter
quā nō.Et sequitur Cal.in.d.c.querelā.ꝛ hoc ē eqs
simū.nō eñ dȝ propter impedimentū vnius pmitti
dilabi ꝛ perire cām alterius ar.d.c.est iniusta.ꝛ alio
rum iurū.s.allegatoꝝ Si vero impedimētum est
breue ꝛ tunc aut ē volūtariū ꝛ nō excusat tenetur eñ
cōparere.aut mittē procuratorē.ar.in.c.fi.de ma.et
obe.ꝛ.c.iter quatuor.c.fi.ꝛ hic.ꝛ sic pōt alio mō itel
ligi iste tex.Si vero est impedimētū necessariū ꝟ non
probabile vt qꝛ excusat ppter culpā suā ꝛ tenet mittē
pcuratorē.qꝛ culpa non dȝ sibi pdesse.vt in.l.papi-
nianus exul.ff.de mino.facit.c.i.qui ma.accu.poss.
ꝛ.c.prolatū.qui fi.sint le.ꝛ qō nō.Inn.ī.ti.ppi.c.fi.
Aut ē impedimētū necessariū vt probabile vtputa i-
firmitas modico tpe verisiliter duratā ꝛ si cā ē ardua
nō tenet pcuratorē mittere vt.d.c.querelā Idē puto
si nō est ardua argumen.in.l.ij.ff.si quis cau.ꝛ sentit
hic glo.p verbū precipue quā sic intelligo ꝛ restringo
scȝ ad impedimentū breue Si vero verisilr esset lon-
gum.tūc satis puto ꝙ ex quo cā ē leuis tenet mittere
procuratorē ar.d.c.querelā.a cōtrario Si vero impe
dimentū est longū ꝛ cā nō ē leuis.ꝛ tūc si impedimē
tum pcessit pt.lit.nō cōpellitur mittere procuratorēȝ
alias secus ut vidꝫ probari in.l.eūdem.ff.de le.ij.ꝛ
hoc vltimum voluit Bar.in dicta.l.i.qō nō.puto tū
ꝙ teneat mittere saltem vt actor cōtestet litem ad in-
terrumpendū prescriptiōnem ut hic sentit notabiliter
glo.facit quod ā.dixi in.l.senatus.ff.de offi.pdi.ꝛ

dicta.l.i.ff.de diuer.ꝛ tempo.prescrip. Sȝ dices
tu quid agendū eo cāu quo impeditus tenetur cōsti-
tuere procuratorē sed ipse dicit se non reperire volen
tem acceptare procurationem.dico ꝙ nemo ad hoc
compellitur.insti.mā.§.sicut.ꝛ.§.recte.Certe nō vi-
detur imputandū impedito nō valenti reperire.quia
nullus obligatur ad impossibile de pact.c.fi.ꝛ.ff.q̄
sen.sine appel.resciñ.l.fi.dicit ꝟ Host.ꝙ circa poten
tem ꝛ diuitem hoc nō est presumendum maxime qꝛ
pecunie obediūt omnia.ecclesiasti.xvi.ꝟ in paupere
q̄ nil fingit si perpetuo sic impediret perpetuo ꝛ excu
saretur a cōstitutione procuratoris quicquid dicat fi-
nis huius glo.quid autem tūc fiet notabiliter dicit in
dicem debere ad eū ire vel mittere delegatū.ar.c.ij.d
testi.co.ꝛ de plano ꝛ sine strepitu causam decidat in
auc.de man.princip.§.sed tibi.quaȝ in ciuilibus per
cessionēȝ facile expediet de solut.Edoardus vult di
cere in hoc vltimo ꝙ si pauper non habeat vnde satis
faciat de facili expedietur causa per cessionem.ꝛ nota
bene hoc dictum host.qꝛ facit pro his que dixi con
tra do.an.i.c.olim.ij.d.ti.pximo.ut pretextu paup
tatis non excusetur quis subire iudiciū.ꝛ nō bñ oia
pdicta per q̄ plene declarat hec materia Gl.in ꝟ.
diutius.colligit ꝙ in crimine potest mora purgari.

Oppo.de.c.cum in ma.ꝛ non soluit Jo.an.remit
tit ad.c.propter.xviij.di.ꝛ ad.c.mora.de re iudi.li.
vi.dic ꝙ ꝟ nō dꝫ cōparendo purgasse morā quo mi
nus non fuisset in expensis cōdemnatus.nā lȝ quis
compareat infra breue tempus post morā nihilomi
nus expense cōtumacie bene pñt peti vt sentit glosa ꝛ
clarius Bar.in.l.ꝛ si post tres.ff.si quis cau.ꝛ pur-
gatio more.de qua in d.l.ꝛ si post tres.nō extendit
ad expēsas.sed respectu pene cōmisse p stipulatōem
interpositā de iudicio sisti.de quo dic ut legit ꝛ nō.in
d.l.ꝛ si post tres.qō nō. Gl.in ꝟ.calores colligit
ar.ex tex.ꝙ non excusat augustus quin teneat de p-
sequi appellatōem ad curiā.ꝛ dicit de mense augusti
qꝛ tunc est rome aeris intēperies vt nō.per glo.in.c.
si vero de iureiur.ꝛ vide qō ibi nō. Sed ꝯtra hoc
glo.op.de.c.quorundam.ꝛ non soluit Uin.dicit ꝙ
nō contradicit.qꝛ ibi ignorans qualitatē secundi lo-
ci restituit de gratia primo loco ꝟ in iudicio loquitur
ꝙ redditur in inuitum ut.l.inter stipulantē.ff.de vbo
ob.Et facit ad predicta fm Jo.an.c.ad supplicatio-
nem de renun.ex hoc dicto notat do.an.ꝙ si ius red
deretur in aliquo loco tempore pestis ꝛ mortalitatis
propter hoc citatus non excusaretur a comparitio-
ne et si pestis esset etiam in curia romana non ex-
cusaretur a prosequenda appellatione nisi aliter se
rie inducerentur nichil aliud ad hoc allegat sed pro
dicto suo videtur glosa in clemen.quāuis de appella.
in verbo.alias. In contrarium videtur gl.in.c.cōis
filius.xxiij.distin.que generaliter dicit queȝ excusari

ꝓpter intemperiē aeris. aptius tenet bar. in. l. de eta
te. ff. ad trebell. ubi dicit citatū posse excipe si citatur
ad locum ubi ē malus ⁊ corruptus aer. ar. illius tex.
⁊. c. ad supplicatōnem iuncta glo. de renun. puto ꝙ si
aeris corruptio sit vehemens ⁊ cōplexio citati ē talis
ꝙ verisimiliter ex accessu dubitaret de morte non te-
netur cōparere in loco vbi de morte timet. ut in. c. ac
cedens. ij. vt li. nō contest. ⁊. c. ex parte de app. ⁊ de.
pastoralis. §. pꝛetea. de re iudi. nā ⁊ locū pestis q̄s
licite fugit. lxxxviij. di. negociatorem. Nā stare in lo
co pestif est deū temptare ⁊ homo dꝫ laborare quā
tum in se est vt mortem effugiat ⁊ demū cōmittere se
dei misericordie. xxiij. q. viij. c. si nulla. Si vero nō ē
aer ita corruptus seu cōplexio citati non ē talis ⁊ tūc
non puto eum excusari ⁊ ita procedit opi. contraria.
facit ad hanc distinctōem nota. doct. in. c. si vero. de
iureiurā. vbi vide in simili q̄ōne. Glo. vltima colligit
ar. ex tex. ꝙ in causa criminali hꝫ locū condemnatio
expensarum siue procedat per viam accusatōnis siue
inquisitionis siue denunciatōis. Et nota glo. inquan
tum dicit de via accusatōis. vide qḋ plene dixi in. c.
finem. e. co. nec in hoc punit accusatus uel accusator
duplici pena q: expense petuntur vt interesse Itē ista
imponunt propter diuersa Naꝫ pena propter crimē
expense ꝓpter temeritatē litigandi. simile in. c. i. ḋ cri
mine fal. Inquantū glo. dicat de inquisitōe Hosti. ⁊
Jo. an. limitant ⁊ bene qn̄ proceditur altero ꝓsequē
te principaliter inquisitōnem nec fuit motus infamia
uel alia iusta causa. Nam tūc excusaret a condemna-
tione expensarum ꝑ hoc allego bonū tex. in. c. i. in fi.
de elec. li. vi. Idem dicendum in iudice. si em̄ inquisi
uit infamia legitima nō ꝓcedente absoluto reo tenebi
tur sibi ad expensas tanq̄ꝫ ad interesse de sen. excō. sa
cro vbi est bo. tex. a simili. secus si ꝓcessit legitima in
famia Nā tunc ꝓcessit ex debito officij. de accu. qua
liter. ij. de symo. licet hely. ⁊ sic excusatur a calūnia. fa
cit qḋ le. ⁊ nota. in. c. ab arbitris. de offi. dele. li. vi.

Nūc glo. suppletis formo duas oppositōes nōbi-
les videt em̄ ꝙ lapso termino in citatōe prefixo non
teneat iste citatus cōparere cū non possit ꝓcedi ad vl
teriora sine noua citatōe alias ꝓcederet sine citatōne.
ar. in. l. fi. ff. qḋ vi aut clam. vbi dr̄ clam videtur edifi
casse qui longe post terminū in denūtiatione ꝯtentū
edificauit. Item ꝑ lapsum termini circūducitur .i. tol
litur edictū seu citatio. l. ⁊ post edictū. ff. de iudi. So.
in hoc sunt multe opi. Inno. hic recitat duas. prima
vt teneat ire post terminū si scit aduersariū ibi eē alias
secus ad quid em̄ se tūc fatigaret laboribus ⁊ expen
sis. nec ob. l. celsus. ff. de arbi. que hic in tex. inducit
quia aliud ē in solutōne que semp liberat debitorē et
ad quam semper tenet debitor etiam post terminum
aliud in ꝯpitione coram iudice a quo non liberat si tē
pore nō ydoneo compareat ⁊ hoc videtur place Jn

no. scd̄a opi. est ꝙ semp etiā post terminū tenet com
parere ad minus vt excuset absentiaꝫ uel ut litiget si
ibi reperiet aduersariū. Tercia opi. est distingues in
ter cōsistoriū pape vel alterius ordinarij seu delegati
vt primo casu teneat cōparere scd̄o non Hosti. dicit
oīa ista consistere in subtilitate allegationū sed verita
te carere. si eīū contractus qui a principio sunt volū-
tarij obligāt post terminū ut hic forcius ꝓcepta que
semp sunt necessitatis. vnde cōcludit citatum ad cer-
tum diem ⁊ locū si non venit in die venire tenet post
diem q̄ꝫcitius poterit. nec ob. ꝙ illa sit allegatio que
ponitur in tex. quia papa sm̄ eam diffinit. Et marie
dicit hoc procedere quādo iudex citans habet certū
domicilium vel locum iudicij ⁊ tunc maxime quādo
scit aduersariū uel eius procuratorem ibi esse vel ꝓ-
pinquo. si vero non habet citans certum locū iudicij
non sic astringitur post terminum in ꝑpetuum sed in
fra paucos dies quibus iudex expectare cōsueuit pᵒ
quos non dicitur astrictus licet sit cōtumax. Intelli-
go h̄ vltimū vt censeatur contumax qn̄ potuit cōpa-
rere secus si fuit impeditus toto illo tpe. de re iudi. cū
Bertoldus. Et ex dictis hostiē. habes quartam opi.
Pau. de liaꝫa. e. eo. c. finem. ponit quintam dicens
qḋ aut citatur quis ad totam causam seu ad actum
successiuū et tenetur comparere post terminū maxi-
me quando tempus est appositum ad denotandū tē-
pus exquo debꝫ procedi ut hic. Aut citatur quis ad
certum articulum et tempus apponitur ad significan-
dum tempus in quo debet expediri alias procedi. et
tunc si actus est expeditus propter eius contumaciā
non tenetur amplius cōparere nisi iterum citet alle.
nō per Inno. in. c. cum ad petitōneꝫ. de accusa. ⁊ vt
li. non contest. accedens. Ego allego glo. nota. in. c.
ij. de do. ⁊ contu. li. vi. Si vero actus ad queꝫ fuit ci
tatus non fuit expeditus in termino tenetur cōpare-
re post terminum nec est de nouo citandus ⁊ sic ꝓ-
cedit opi. hosti. Sexta opi. colligi pōt ex dictis bar.
in. l. aut qui alter. ⁊. l. fi. ff. ꝙ vi aut clam. vbi dicit ꝙ
si actus expediatur alio termino q̄ꝫ in citatōne ꝑfixo
non valet actus nisi iteruꝫ citetur. Et optime facit. d.
l. fi. ⁊ hanc opi. sentit Spe. in ti. de sen. ꝑla. §. iusta.
v. est etiam nulla. vbi dicit sniam latam post diem ci
tationis esse nullā. allegat. l. si ut proponis. C. quo
⁊ qn̄ iudex. Septima opi. colligitur ibi ex additione
Jo. an. dicit em̄ ꝙ si fertur altera die, prima valet in
distincte per. c. consuluit. de offi. dele. si fertur altera
die longiori. ⁊ tūc si citatus cōparuerit ⁊ moraꝫ pur
gauerit seu cōtumaciam nō valet si altera die feratur.
si aūt non purgauerit ꝯtumaciā valet etiam post lon
gum tempus Do. an. sequit opi. bar. cū temperamē
to. ut si citatio fiat ad totam causam teneat post termi
num ꝯparere q: tūc post terminū etiā remanet vis ci
tatōnis h̄ si ad. vnū articulū tunc procedat opi. bar.

nisi iudex progauerit terminũ. q si prorogat i sequẽtem diem solitam prorogari artat citatio ad validitatem actus ⁊ ɔdẽnatõem expẽsaꝝ si prorogat in vlteriorẽ diem non putat citatum artari nisi hoc sibi intimet. Et hoc dicit tenere do. de rota decisio .cccxxxviij. et deci. ccix. all. Innocẽ. in. c. consuluit. de offi. dele. ⁊ Archi. in. c. ij. ẽ do. ⁊ ɔtu. eo. li. Et satis placet mihi hec opi. ⁊ concludo oia sic. aũt citatio habuit terminum ita breuem q impossibile erat cõpare in termio ⁊ tunc citatio nõ artat citatũ vt ɔpeat etiã post terminũ. q: fuit impossibilis et temeraria ar. in. l. aut q̃ aliter. ubi hoc expsse tenet bar. ff. q̃d vi aut clam. fa. ar. c. bone. ij. de elec. Nam impossibile pceptũ non ligat. l. fi. ff. que. sen. sine ap. resciñ. Aut habebat cõpetentẽ terminũ ꝟ citatus fuit impeditus i termio vel fuit contumax. ⁊ tunc si fuit facta ad totam cãm tenetur ɔpere post. alias valet illa citatio ut possit ꝓcedi ad vlteriora ⁊ ut ille possit cõdemnari ad expensas si nõ procedit ut hic. ⁊ vide q de hac citatõe ad totam causaꝫ plene dixi in. c. fi. de dilatoꝛ. Aut fuit facta ad certum articulum expediendũ. ⁊ si iudex prorogauit i diem sequẽtem valet etiam sine noua citatõne. tex. dico expssum in. c. consuluit. pal. Aut in diem longiorẽ ⁊ non credo q valeat act⁹ postea explicatus sine noua citatõne nec amplius artat illa citatio. Moueor p dictum. c. ɔsuluit a contrario ubi videtur hoc expssuꝫ ex mente. naꝫ tunc dicit absentem non citandum. qñ ꝓgauit citatõnem in diem sequentem. Nam tunc virtute prorogatõis remanet virtus citatõis sed cum non posset i alium diem ꝓrogare. extinguit virtus citatõis. actus ergo postea explicatus est sine citatõne. Item nõ sequit fuit tunc cõtumax ad illũ diem ergo erit nũc ar. eoꝝ que nõ. gl. in. d. c. ij. eo. ti. li. vi. Citet ergo eũ si vult procedere die vlteriori alias sine citatione videt ꝓcessisse ar. in. d. l. fi. ff. q̃d vi aut clã. ⁊ hec nõ q: cotidiana. Scdo oppo. cõtra fi. c. in eo q iste q̃ fuit condemnatus in expensis a tpe citatõis emisse. Nã ɔtumax fuit non ab illo tpe sed post terminũ statutũ ad ɔpendũ. q: añ non dr ɔtemnẽ ergo a tpe cõtumacie ⁊ non a tpe citatõis emisse veniebat ɔdẽnandus. So. varij varie dicunt Jo. an. h̃ stat ɔtrario ⁊ respondet ad istũ tex. q habet respectus ad tps ad q̃d facta fuit citatio non ad tempus i quo fuit facta. sed certe ista lect. nõ placet tanq̃ non ɔgruẽs huic lre. nã expsse hic fit ɔdemnatio a tpe citatõnis emisse. ⁊ redd it clarissimã rõnem. q: tunc aduersarij expectare ceperũt. nõ dicit q: ex tũc fuit cõtumax. a tpe eñ a quo emanat citatio ad instantiã ptis incipit pars expectare ⁊ cã iudicij ibi esse Jnn. simplr inheret verbis huius lre. ⁊ nota ex tex. expensas ɔputandas a tpe citationis ⁊ non a tpe cõtumacie tm̃. sed a cõtraria nõ respondet nec illud tangit hosti. dicit tamen dicta Jnno. procedere quando citatur is de cuius cõtumacia iam apparet sic. s. de procura. auditis ⁊ dicit Jo. an. dictum hosti. verificari considerata antiqua consuetudine curie scd̃m quam in appellatõnis cã post aduentũ vnius ptis expectatur altera ps per. xl. dies. ⁊ pro h̃ facit pri. c. ubi ante citatõnem ponderatur ɔtumacia istius electi in nõ prosequenda appellatõne. vel forte scd̃m eum statutus fuit terminus ad appellatõnem prosequendã vt in. iij. glo. ꝟ certe hoc dictum mihi non placet. si eñ fieret ista cõdemnatio ꝓpter ɔtumaciam cõmissam in appellatõe non habuisset h̃ papa respectum ad citatõem tñ ꝟ ɔdẽnasset a tpe cõtumacie cõmisse in cã appellatõis ut in. c. reprehensibilis. ⁊. c. sepe de appel. Jtẽ ratio posita in fi. huius lre ɔtradicit oio cõsideratõi hosti. cõsiderat eñ q a tpe emisse citationis inceperunt expectare. si eñ haberet respectus ad appellatõnem debuisset fieri ɔdemnatio a tpe quo venerunt ad appellatõem prosequẽdam. q: ex tũc expectare ceperũt. Jo. an. dicit se putare q expẽse citationis restituẽde sint saluo q̃d ipse nõ. in. c. querelaꝫ. de procu. sed expense victualiũ solũ veniũt a tpe ɔtumacie ⁊ debent detrahi. ꝟ ille quas domi fecisset. iuxta nõ. in. c. fi. s. eo. Expense vero añ cõtumaciã debẽt reseruari ad finẽ cause nisi. ꝓut dixi hosti. qñ fit citatio ẽ eo q̃ pri⁹ erat cõtumax. ꝟ ipse Jo. an. i addi. Spe. i ti. de expensis. §. fi. v. hoc cꝫ. tꝫ q̃d. s. tenuit. p. l. sancimus. C. de iudi. ubi probat q veniũt a die ɔtumacie ⁊ dicit q expense illi⁹ diei in quo tenebat ɔpere nõ cõputant. Jtẽ in quãtũ dicit h̃ venire expensas citationis dicit h̃ verũ nisi purget contumaciã. ut q: sponte postea cõparuit tũc apparet illam expensam citatõis frustra fuisse factã. Jo. an. sub dubio forte dicit non esse peccatũ tenere illũ ɔdẽnari ad omnes expensas. ꝓut hic dr q: cõtumacia nunc declarat priores expẽsas inutiliter fuisse factas quas nõ fecisset illo ɔparente. Et q dicit Jo. an. ut de illis habeat respectus i fine cause dicit procedere qñ speratur diffinitiua. ꝟ hic non sperabatur. ꝟ certe hoc vltimũ dictũ non ꝓcedit nec dictũ Jo. an. nã si nõ ɔperet citatus in termio ꝟ est denuo citandus. nõne ille expẽse pri⁹ facte a tpe pme citatõis sunt inutiliter facte propter ɔtumaciaꝫ suã ⁊ si eñ ɔparuisset ⁊ non fuisset opus citare scdo. vel facere illas expẽsas necesse ergo frustra facte sunt eo nõ ɔpente. ꝓpter cõtumaciã suã. sed eo tũc ɔpente in termino non fuerũt frustra facte cũ ipsius vigore ꝓcedatur in causa. Et ideo attingendo veritateꝫ credo posse dici probabiliter ⁊ vere. q aut contumax cõparuit sponte ante condemnatõnem ⁊ offert se paratuꝫ procedere in cã ⁊ fiat solũ cõdẽnatio a tpe cõtumacie. Et ita loquitur. l. sancimus quam allegat Jo. an. q: prius facte satis habẽt nũc suũ effectũ. Aut fuit opus facere scdam citatõem. vel nõ procedit amplius in cã ꝓpter defectum ipsius ⁊ tũc fiet condemnatio i omnibus expensis factis a tempore citationis q: frustra

illi fecit ex quo in causa non proceditur ꝑpter defectū
contumacie ꝛ ita proprie loquit͛ hec lr̄a ħ eñ ponde
ratur ꝙ non erat spes de vicinio aduentu qd̄ sine cā
ponderat͛. nec huic itellectui cōtradicit. l. sanxim⁹ sed
potius cōcordat dicit eñ oīa resarcieda damma que
propter contumaciam ptīs abñtis sustinuit pñs. sed
certe dāna sunt a tpe citatōis emisse si postea ñ ɔpa
ruit nec ꝑcedit͛ in cā vigore illius citatōis.

Jo. an. non summat di

Vm olim

cens ɔtiosam eē ħ quate
nus ius ponit pōt sic summari. Jn cā ele-
ctionis procedit͛ ɔtra ɔtumacē etiā ad diffinitiuā. et
ɔtumax de misericordia citari pōt ꝛ audiri. scd̄o sum
mo nōbilius sic. Snia in causa bñficiali nō trāsit i rē
iudicatā respectu supioris q̄ minus possit de iurib⁹
ptium inquirē maxime qñ snia fuit lata ɔtra absentē
licet cōtumaciter ꝛ indefensum. Diuidit͛ nam primo
ponit factū plura cōtinens scd̄o. cōmissio cū mādato
ibi nolētes. Jn hoc loco reassumpsi ad rescribendū
postq̄ dñs martinus papa quintus in papatu vsq̄
ad hec tpa felicissimus mihi lꝫ indigno de nōbili ab
bacia moniac͛. dyoc͛. messanieñ. ꝑuidit ꝛ me ꝑnuncia
uit in publico cōsistorio. x. januarij. M. cccc. vigesi-
moquinto. deū pijssimis pcibus oro ut hoc nō tam
ad excellentiā corpis q̄ aīe salutis tendat Venio
nūc ad nōbilia ꝛ nō multa colligā cum i multis gnāꝫ
ɔtineat. ut in tex. ꝛ. ꝭ. patebit. Nō primo ꝙ lr̄is p̄
latoꝝ cōtradictore nō apparente fides adhibetur vbi
nō tractat͛ de alioꝝ ꝑiudicio saltē irrepabili lꝫ lr̄e sint
testimoniales. de hac materia remitto plene ad nōta
in. c. post cessionē. ꝭ. de proba. facit. ꝭ. c. ꝑxi. Nota
ibi faciēs pacifica possessione gaudere ꝛc̄. ꝙ ubi ꝑui-
sio allegat͛ surrepticia seu p falsas lr̄as obtenta non
prius prouisus nancisat͛ prouisionē q̄ de validitate
tituli fuerit discussum Jdē ubi allegat͛ defectus ptāt
ꝑuidentis. ut probat͛ ex his que le. ꝛ nō. i. c. cū olim
de causa pos. ꝛ ꝑprie. secus aūt ubi allegatur crimen
vel alius defectus Sic intellige ꝛ limita ea q̄ habent͛
in. c. accedens. ꝭ. de accu. allegando eñ defectum po
testatis vel voluntatem ꝑuisoris detrahit͛ illi q̄litati
sup qua iura se fundāt in decernēdo possessionē ante
oīa prouiso. pro ħ in sili est glo. nōbilis in cle. vna. ď
sequest. pos. ꝛ fruct. ꝛ facit qd̄ nō. bar. in. l. i. ff. qd̄ vi
aut clam. ꝛ qd̄ dixi in. c. Jtē cum quis. de testi. spol͛.
Nota ibi tam ex testimonio cleri. q̄ populi ꝛc̄. ꝙ
licet populus seu laici non sint capaces iuris eligēdi
ꝛ alioꝝ spūalium in. c. massana. ꝛ in. c. sacro sanct. de
elect. ꝛ de prescrip. causam q̄. possunt tñ sup his iuri
bus testimoniū ferre etiam in ꝑiudiciū clericoꝝ Et
ex hoc ꝛ ex tex. infero ad plura. primo ꝙ licet layci ñ
ferant testimonium in causa criminali contra clericuꝫ
ut in. c. de cetero. ꝭ. de testi. quod tamen limitat ut ibi
dicam Jn spiritualibus tamen testimoniū fuerunt ut
hic ꝛ idem in alijs ciuilibus non spiritualibus ut. ꝭ. ď
testi. tāꝫ lr̄is. ꝛ. c. qm̄. ꝛ. d. c. de cetero. scd̄o infero lay
cos admitti ad testificandū etiam sup his que agun
tur in capitulo Nota tercio ibi assertōne regis ꝛc̄.
ꝙ assertio magni viri facit ꝑsumptōnem in causa licꝫ
cesset iuramentum non tñ creditur vt faciat semiplenā
probatōnem quia etiam assertōni cardinaliꝫ credē
dum non est i preiudicium alterius ut dicit gl. nō. in
. c. sicut. de sen. ex. nec q̄tumcūq̄ religioso credit͛ sine
iuramento. vt in. c. nup. ꝭ. de testi. ꝛ nō. hoc ad limita
tionem illius. c. vt licet religiosa ꝛ notabilis persona
non admittatur sine iuramento in testem vt credatur
tanq̄ testi facit tñ presumptōem alias papa non alle
garet hanc assertōnem. ꝛ hoc nota pro istis magnis
viris q̄ ꝑpter decorem dignitatis nolunt deponere i
forma testimonij cum iuramento vt recipiat͛ assertio
saltem ad ꝑsumptōnem faciendam. sic etiā limita gl.
in. d. c. sicut Nota ibi se non elegisse ꝛc̄. ꝙ creditur
testibus deponentibus i facto ꝑprio in ꝑiudiciū par
tium inter quas testificātur cōcor. c. veniens. ij. de te
sti. ꝛ. c. cum dilecti. ꝛ qd̄ ibi nō. de elec. quod limita.
vt nō. in. c. ij. de arbi. ꝛ. c. cum a nobis. ꝭ. de testi. ꝛ. c.
inter dilectos. de excess. ꝑla. Nota ibi ꝛ si nō ver-
bo ꝛc̄. ꝙ grauatus itinerando ad papam videtur ipso
facto appellasse. Tu de hoc dic ut plene le. ꝛ nō. i. c.
dilecti. ꝛ in. c. ad audientiam. de appel. Nota vlti-
mo casum in quo confirmatus nō adipiscitur ptātē
administrandi vt ptꝫ hic ꝑpe finem. cōtra. c. trāsmis-
sa. s. de elec. sed hoc contingit quia dubitatur de iuri
bus confirmatōis cum fuerit facta absente illo. d. de
cuius ꝑiudicio agebatur quem papa de misericordia
restituit ad facultatem iura sua ꝑmouendi cōfirmatōe
non obstante ideo suspenditur virtus ɔfirmatōnis si
cut suspenditur p appellatōnem vt nō. in. c. auaricie.
de elec. li. vi. Oppo. ꝛ videtur ꝙ papa nō debuit sta
tim litteris istoꝝ credere cū huiusmodi eulogia. seu re
latōnes ex mala fide sepe ꝑcedant ut. l. diuus. ff. de
custo. ꝛ exhibi. re. ꝛ in canone dicitur nemini cito ma
num imponas ꝛc̄. So. gl. i. ꝙ ideo credit papa quia
solum tractabatur de ꝑiudicio istius fraudulenti Dat
simile in clerico celebrante in secreto. de cle. pegri. ne
Jo. an. i upugnat rōnem glo. quia imo alijs ꝑiudi
catur si ius non habens promouetur quia anime sub
ditorum decipiuntur et eo electo preiudicium gene-
ratur. Ego credo glo. habuisse bonam mentem. quia
si iste non fuerit electus non fuisset receptus in eccle-
sia cum ɔsecratio fuerit sibi impensa pretextu electio-
nis asserte. ꝛ sic in effectu sibi soli preiudicium fiebat
vbi eñ electio non precessit seu non valuit. nullū ro-
bur tribuit confirmatio nisi fuisset facta ex certa scien
tia p eum qui citra electōem posset ꝑuidē ut nō. gl. i
. c. quā sit. de elec. li. vi. ꝛ in. c. vno. de postu. ꝑla. e.
li. Hos. aliter respōdet ad contrariā videlicet ꝙ papa

hic fuit deceptus ex multitudine sigilloꝝ qꝛ non erat
credendū tot sigilla falsari. ar. de elec. pegri. c. i. Et
ex hoc tex. sumit ar. Jo. an. ꝙ decretū electōis nō sit
de substantia. et de hoc decreto quid debeat cōtinere
ꝛ quare fit. vide nō. in. c. eps. lxi. di. ꝛ aliqd in. c. ino
tuit. de elec. h enī non fuit p̄sentatum decretū exquo
infert qd. s. dixi ꝙ nō est de substātia electōis Jnn.
h i pricipio dic ꝙ h factū p̄pe n̄ ē trahēdū ad ꝯsequē
tiā cū n̄ debeat accedē ad ꝯsecrādū cū n̄ habeat decre
tū subscriptōe roboratū ꝛ lr̄as testimoniales ut d. c.
lxi. eps di. Ego dico ꝙ lꝫ h sit vtile n̄ tn̄ est necessariū
qꝛ sine tali decreto tꝫ electio vt. s. dixi ꝛ nō. i. c. eps
palle. satis ē ꝙ alias legitime pbet electio. de elec. cu
piētes. li. vi. nō tn̄ est credendū istis lr̄is p̄latoꝝ. et in
hoc factū pape nō est trahendūꝫ in exemplū ut dicit
Jnno. Oppo. scdo ꝙ iste. d. nō erat vlterius audi
endus qꝛ cum aliter fuisset legitime ꝯfirmat᷒ nec ista
snīa fuit p legitimā appellatōem suspensa hec ꝯfirma
tio que hꝫ vim snīe transiuit in rem iudicatam vt i. c.
cū inter. de re iudi. ꝛ in causa electōis ,pcedi p̄t lite nō
ꝯtest. ꝯtra cōtumacē. s. ut li. non ꝯt. c. qm̄. §. porro.
Ex istis glo. se. colligunt due lect. ad istū tex. p̄ma ꝙ
iste. d. de iure fuit auditus ,ppter defectū ordinis nō
fuari. papa eni mādauit ut iudices p̄ius discuterēt
de elect. illius. d. ꝛ postmodū in casu quo nullū ius
haberet ,pcederent sup electōe istoꝝ duoꝝ monacho-
rum. h isti iudices festinanter ,pcesserunt ad ꝯfirmatio
nem electōis nō discusso pri᷒ iure illius. d. hanc lect.
ponūt hic due glosdle. vna que ē in v̄. alioquin alia
que est in v̄. ꝯfirmare. sed certe hec lec. mihi nō placet
quia si esset vera non dixisset papa ꝙ nolebat miseri-
corditer agere cū ipo absente vt ipius malicia conuin
ceretur h mero iure fuisset auditus Jtem non valuissꝫ
cōfirmatio electōis tanq̄ꝫ facta ꝯtra formam manda
ti ut in. c. cū dilecta. de rescrip. ꝛ. c. venerabili. de off.
dele. ꝛ tn̄ papa mandat eum cōsecrari illo. d. i termi-
no statuendo non ꝯpente nec ex cōtumacia sequenti
poterat validari ꝙ nullum fuisset. vt in regula nō fir-
matur tractu tempis. de re. iuris. li. vi. ꝛ. c. auditis. d̄
elect. Ex hoc ergo clarissime patet ꝙ iudices non fue
runt transgressi formam mandati. nec obstat motiuū
glo. quia dico hos iudices inquisiuisse de elec. illius
d. cum capitulū cōstanter assereret nunq̄ꝫ illum elegis
se. ꝛ de elec. canonica istius. g. eis cōstet. Secūda
lec. est quia de misericordia iste. d. fuit auditus. de iu
re autem obstant contraria. s. formata. hanc lect. po
nunt plures glosdle hic ut glo. in v̄. tercio citatus. ꝛ
in v̄. misericorditer. ꝛ in v̄. eius malicia. ꝛ in v̄. vnius
anni. i fi. Et hec lec. satis mihi placet. ꝛ faciūt omnia
que. s. dixi in reprobatōnem p̄ime lec. ꝛ eam sequū
tur doc. cōmuniter Et satis apertissime probatur per
istum tex. causa autem misericordie fuit quia ex causa
legitima accessit ad papam. sed de rigore iuris h nō

excusabat contumaciam suam. quia exquo habebat
noticiam cōmissionis facte per papam ꝛ citatus per
iudices fuerat non debebat recedere non dimisso pro
curatore ideo itineris arreptio eum non excusauit ut
in. c. suggestum ꝛ in. c. meminimus. d̄ appel. Nec ob
stat si dicatur ꝙ appellando ipo facto suspendit iuris-
dictionem iudicis sicut quando appellatur v̄bo Ad
hoc enim respondeo dupliciter primo ꝙ iste itinera-
uit non propter grauamen iudicis. sed propter q̄daꝫ
grauamina extraiudicialia pretensa a dicto. g. uel. f.
ꝛ quibusdam alijs vt patet i tex. ibi. a quibusdā alijs
grauaminibus et iniuris Et sic etiam si expresse ap-
pellasset non debebat recedere a iudicibus procedē-
tibus super alia causa saltem non dimisso procurato
re ut in. c. proposuit. ꝛ in. c. ad hec. de appel. Secūdo
respondetur ꝙ hec itineratio etiam si fuisset facta ad-
uersus processum istorum iudicum non poterat ha-
bere vim appellationis quia exquo habebat copiam
iudicum debebat corā ipis appellare prout tradatur
in. c. ut debitus. d̄ appella. ꝛ. c. dilecti. eo. ti. ꝛ aposto
los petere in de. i. ꝛ. ij. de appel. ꝛ quod ibi notatur.
Et puto ꝙ inferior a papa non potuisset sibi hāc gra
tiam facere cum ius sit acquisitum alteri per confir-
mationem Judici enim inferiori permittitur parcere
contumaci ante sententiam ꝛ non post. ut in. c. consu
luit. de offi. dele. nec valet inferior tollere substantia-
lia iudicij non solum ius quesitum. pro hoc gl. nota.
in. c. fi. de here. li. vi. ꝛ quod nota. in. c. costitutus. de
reli. domi. ꝛ. xxv. q. ij. in summa Jpse tamen iudex ex
officio suo posset inquirere ut statim subijciam. Ter-
cia lectura potest colligi ex dictis Jnno ꝙ papa non
constitit de contumacia istius. d. licet iudices sic retu-
lissent Si autem de contumacia constitisset sicut non
potuisset ipe contumax appellare viua voce sic nec iti
nerando ꝛ hoc iustificaret sententiam latam eo absen
te. sed hec lec. non placet. quia si esset vera papa solū
mandasset inquiri de contumacia sua ꝛ ea apparente
mandasset istum. g. consecrari ꝛ illum. d. vlterius nō
audiri nec audisset istum. d. de gratia vl' misericordia
sed de vero iure. Jtem si papa dubitasset de relatio-
ne iudicum non remisisset causam ad eosdem cum es
sent suspecti. ar. in. c. fi. de testi. li. vi. ꝛ. ij. q. vi. statu-
endum. et. l. pretor. ff. de iurisdict. om. iudi. Quartaꝫ
lect. sentit Jnnocen. ꝙ in causa beneficiali non trāsit
sententia in rem iudicatā sicut nec in matrimonio car
nali de re iudi. c. lator. tenor. ꝛ consanguinei. sed pro-
fecto hec lec. non est vera quia respectu partis ꝛ sic re
spectu preiudicij priuati bene transit in rem iudicatā
vt probatur in. c. cum dilecti. de elect. prope finem.
probatur aptissime hic quia de misericordia iste fuit
auditus vt dicitur in litera nō ergo de iure cōi. Jdeꝫ
vult glo. in. c. i. ꝛ. c. pposuit. de ꝯces. pben. ꝛ Jo. an. i
. c. i. de lit. ꝯt. li. vi. in principio vbi sentit ꝙ i omnib᷒

spiritualibus snia trāsit in rem iudicatā nisi matrimo
nio carnali Idem etiam sentit Inno. in. c. cum ber-
toldus. de re indi. et etiā hic in alia glo. vbi dicit q si
confirmatio electionis fuit facta solenniter et non fuit
appellatū non auditur postea aliquis amplius q2 ha
buit vim sentētie et transiuit in rem iudicatam Idem
sentit etiā Inno. in. c. ad aures de rescrip. vbi dicit q
post sniam solum auditur p viam denūciationis. s. q
aduersarius tz beneficium cum peccato. nec Inno. h
 ρaise tenet pmum dictū. sed tantum colligit ar. quod
ar. non est verum ut patet satis ex pdictis / nec ex isto
tex. colligit sed potius ptrarium ut. s. dixi Et si di
ceres que est differentia in hoc iter matrimoniū spiri
tuale et carnale. Respondeo q in carnalē semp immi
net peccatū si snia iniuste fuit lata siue pro matrimo-
nio siue contra matrimoniū. Intellige quando viciū
non est remissibile p partes Iuxta ea que dicam i. c.
iurauit. de probat. sed i matrimonio spirituali nō im
minet peccatū respectu partis ptra quaz fuit lata sen
tentia / q2 non est peccatū q non possideat illud be-
neficiū cū potuisset expresse illi renunciare et nō appel
lando acquieuit illi snie / et pdit ius qd habebat i eo.
ut nō. in. d. c. pposuit. et. c. i. de pces. pben. et institu. d
offi. indi. in fi. et p hoc dico dictū Io. an. in dicto. c.
. i. de lit. ptest. li. vi. indistincte non procedere. quia in
causis spiritualibus transit snia in rem iudicatā nam
ubi immineret peccatū non remissibile p. partes / nō
trāsiret in rem iudicatum ut nō Inno. et glo. in. c. iter
monasteriū. j. de re indi. et hosti. in. c. lator. co. ti. facit
glo. in. c. series de testi. h respectu illius pro q iniuste
fuit lata snia i matrimonio spirituali non trāsit i rem
iudicatam. quia beneficium non potest teneri sine ca
nonica institutōe ut in. c. i. de re. iuris. Ideo iudex ex
officio suo posset inquirere contra vincentem non ob
stante snia ar. c. cōstitutus. de app. et. c. oblate. c. ti. et
per Inno. in d. c. ad aures Ideo dico q papa de iu-
re processit inquantū voluit, ppter psumptōem in-
iusticie q iterū inquireretur de iuribus istoz sed fe
cit graciam inquantū audiuit istum contumacē post
confirmatōnem solēniter factam Ex his habes clare
intellectum huius. c. obmissis. alijs inuolutōnibus
quas faciunt hic doc. Glo. in ver. in ybernia. collegit
ar. ex tex. Citatōnes extra prouinciam non esse faciē
das quasi dicat si repitur in prouincia citandus est p
sonaliter. si autem, ē extra prouinciam tunc ad domū
fienda est citatio Tu dic meli9 de hac materia ut dixi
. s. in. c. causam. et aliquid tangam in. ca. fi. de eo. qui
mit. in pos. Oppo. cum glo. penl. cū eni hic agere
tur d matrimonio spirituali nō debebat expectari ab
sens per annum sed per sex menses. s. ut lit. non pt.
. c. qm. §. i. Glo. respondet q h iste appellauerat Hec
solutio non placet quia non appellauerat iste sup hoc
negocio electionis maxime contra istum. g. h contra

. f. et quosdam alios ut dicitur in litera. Aliam so. sen
tit glo. j. q hic iste erat consecratus h in dicto. c. quo
niam. §. q si forsan. ubi fit mētio d isto termino sex mē
sium loquitur quando agitur de matrimonio cōtra-
hendo. et hanc solutōnem clarius sentit hic Inno. di
cens q in contrario agebatur de electōne non confir
mata et epo non psecrato. hic aūt expectatur de tanto
tpe propter reuerentiam consecrationis. Absurdum
enim videbatur q esset consecratus et remaneret sine
epatu. Sed tunc ego oppo. de. c. ex tue. d de. nō resi.
vbi patet q si nescitur ubi est prelatus citetur edicto
et expectatur tantum per sex menses So. dico illō p
cedere quando agitur contra absentem ratōne non re
sidentie. secus si agatur ratōne criminis ut nō. in. c. ve
ritatis. j. co. sed certe ptra hoc facit quia ex quo agitur
de matrimonio spūali et absens malíciose uel culpose
non ppet. procedi pōt ad sentētiam nec est necesse q
tanto tpe expectetur sicut patet in matrimonio carna
li in. c. quoniam. §. porro. ut lit. nō cōtest. et hodie cla
rissimum est in cle. dispendiosam. de iudi. Iste enim
prius fuerat citatus et non ppuit. et ideo dico ut etiā
cōcludit glo. hic in fine q hoc fuit de gratia non solū
vt iterum citetur sed etiam ut tanto tempore expecta
retur Et per hoc soluo sequens contrarium qd firma
tur per glo. in. c. dudum. de elec. et de re indi. cū olim
ubi non expectatur tanto tpe. glo. hic vīdet q h cau
sa tractabatur cum isto qui erat psecratus sed in ptra
rijs agebatur inter eligentes que so. non est vera. q2
si recte ponderentur illa iura causa erat inter electos.
vñ directe pnūciat ibi ptra prouisum et electū. dic er
go ut dixi q ex gratia tanto tpe expectatur. h habuit
tamen aliquid causa iusticie Unde dico q aut reus cō
tumaciter abest et tunc ex quo agitur de matrimonio
spūali etiam ptracto / potest statim procedi in causa et
ad diffinitiuam sniam alio termino nō indulto. ut p
batur in. c. qm. §. porro. ut lite nō ptest. et in hoc fuit
iste auditus de mera gratia cum fuerat prius citatus
vt dicitur in litera. Aut contumaciter non abest ut pa
ta obtenta consecratione vel confirmatōe se absentat
mouetur lis contra eum super validitate prouisionis
et tunc modus procedendi est quia si scitur ubi est de
bet citari personaliter indulto sibi termino ad abitri
um iudicis. ut in dicto capitulo quoniam. §. si vero
aliter vbi est textus iuncta glo. si autem nescitur tunc
iura sunt varia. Quedam indulgent minimum tem-
pus. quedam maius. sed communiter dicitur q de-
bet expectari per sex menses sicut quando proceditur
contra absentem ratione non residentie. ut le. et nota.
in d. §. si vero. iuncto. c. ex tue. de cle. non resi. Sz q2
iura varie hoc casu loquūtur vt plene ponit gl. i d. §.
si vero. pt dici h arbitrariū. Un papa aduertēs hūc
fuisse psecratuz et peperaisse pristine ptumacie voluit
arbitrari tempus vnius anni si non inueniretur q2 iā

incepit esse absēs nō ptumaciter ⁊ in hoc termio fuit aliquid iusticie ⁊ aptissime patet p p̄dicta ⁊ satis cre do iudicē inferiorē posse arbitrari annū sup expectatione cōfirmati maxie cōsecrati cessante ipsius contumacia p dictū. §. si vero intellectum ut. s. dixi. Et ad hunc intellectū p̄stat optimū ar. iste tex. intelligendo q̄ in hoc fuit iusticia ⁊ sic limita ⁊ restringe que. s. dixi. nō ob. §. qd si forsan. q: loquit̄ qñ agit̄ cōtra absentē electione nō cōfirmata. q: ille nō hz terminū iuris. iō expectatur minori tpe. Et si bene pōderet̄ ⁊ cōsideret̄ ille tex. facit potius pro hac pte q: si ibi ius arbitrat̄ sex menses vbi agit̄ de matrimonio cōtrahēdo sentit ut maius tempus debeat indulgeri vbi agit̄ d̄ cōtracto maxime cōsecratione facta. nō ob. c. ex tue. de cle. nō resi. vbi tm̄ expectat̄ absens per sex meses. q: ut. s. dixi illud. c. loquit̄ qñ ius agendi cansat̄ rōe nō residentie nec disputat̄ ibi de vinculo matrimonij sed hic disputat̄ de substātia matrimonij ⁊ possz magnū preiudiciū irremediabile fieri absenti. si procederet̄ ad sentētiā fm intra ptis p̄sentis. qd non sic esset i casu. c. ex tue. q: si post lapsum sex mensiū absēs cōpareret ⁊ doceret de legitima cā absentie restitueretur ut in. c. p̄itium. vij. q. i. Et p hoc habes itellectū ad multa iura quorū respectu me ampliaui in hoc articulo ⁊ tene menti. Opp. ⁊ videt̄ q̄ aliter tempus ad finiendam appellationem non dz prefigi appellanti: ut in. c. ex insinuatione de appel. cuius cōtrariū hic factum fuit. Respondet hec glo. penul. q̄ a iudice a quo prefigi nō potest ne legem statuat supiori ut in cōtrario sed a iudice ad quem sic. Et ita loquit̄ hic hosti. dicit q̄ hic nō fuit statutus terminus ad appellationē finiendā. sufficit eni hic si iste se presentata aliquid rōnabile proponat. Dico clarius q̄ hic terminus nō fuit statutus. nec ad finiendā nec ad prosequendam appellationē: s̄ ut se defendat in causa electionis ut aptissime colligit̄ ex tex. ibi legitime citatus ad cām ⁊ facultatem defensionis sibi indulta. ⁊c. si eni nūc proseqretur appellationem nō citaretur: maxime ad se defendendum s̄ prefigeret̄ sibi terminus ad prosequenduz vel se p̄ntandum. ut de appel. c. cum sit. ⁊. c. psonas. Itē ut. s. dixi iste nō appellauit i facto electionis maxime cōtra istū. g. ⁊ nunc agit̄ cum isto. g. qui fuerat ↄfirmatus ponderat̄ ergo h̄ appellatio seu itineris arreptio ad iustificandū gratiā sibi factā: q̄ nō malicio scilicet culpose fuerit absens. Ultimo nunc extra glo opp. ex quo enim iste erat prouisus nec nunc petebat aliquid iuris nō debebat admitti aliqua exceptō ad ipediendā possessionē. ut in. c. accedens. de accu. melius in. c. post electionē. de cōces. preben. ⁊ in. c. cōstitutus de appel. Inno. hic multum circa hanc materiam instat. ⁊ aliqua eius dicta recipiunt hodie determinationem per. c. fi. de elec. li. vi. ponit etiā Inn. hanc materiam in. c. cum olim de causa pos. ⁊ prop.

vbi expediui hanc materiā ideo dic ut ibi dixi ⁊ vide quod nō. Inno. in. c. q̄ sicut de elec. Ad vnum tamen aduerte q̄ ibi non expediui sed remisi. Dic̄ eniz hic Inno. q̄ si electio solēniter fuit con firmata: puta partibus constitutis in iudicio. et li. conte. ⁊ sentētia lata taliter. s. confirmo electionem tunc de cetero non admittitur aliquid contra electum: nec contra confirmatum nisi ab ipa sententia fuerit appellatum. q: sententia transiuit in rem iudicatam. C. cōminatōes epistolas. l. iij. ⁊ s. de elec. cum dilecti ad finē non negat tamen q̄ talis cōfirmatus etiam propter crimen qd ante electionē cōmisisset: vel etiam propter defectum forme: accusari possit non ad electionē seu confirmationem cassandam: sed ad hoc ut deponatur seu suspendatur vel alia pena imponatur. sed pluribꝰ aliis videtur contrarium ⁊ melius fm eum. s. q̄ de p̄missis non possit accusari post confirmationem solēniter factam obtentā: quia transiuit in rem iudicatam: ut sic aliquis sit litium finis. C. de fi. instru. l. fi. ad fi. ⁊ ita videtur dicendum fm eū si lis ↄtestata non fuerit nec ptes occurrerint in processu: q: nullus apparuit contradictor. sed tamē cōfirmator ꝓcessit solēniter inqrēdo. s. de forma electionis in loco: vbi facta est electio ⁊ de sciētia ⁊ moribus ⁊ vita electi: in loco i q̄ ē conuersatus. s. de elec. c. iij. ⁊. c. scriptū. nā i hoc cāu credit Inno. sniam cōfirmationis in rem iudicatā transire. Aduerte ad duo que sentit Inno. in predictis ⁊ cōiter doct. sequētes eum: primo q̄ si cōfirmatio solēniter facta est: nō admittit̄ deinceps aliquis ad accusandum electum vel cōfirmatū de crimine vel d̄ fectu p̄cedente electionē vel cōfirmationē: quia sentētia transiuit in rem iudicatam. Ego fateor hoc veruz qñ nouiter comparens vellet instare super crimine vl̄ defectu de quo alias fuit obiectum ⁊ sententiatum. nam hec actio cū sit popularis vno agente cōsumit̄ nec sepe de eodē agendū ē. pro hoc vide glo. notabilē in. c. cum dilecti de elec. in. v. iudicatum. sed si nullus cōparuit ad cōtradicendū vel fuit discussum de alio crimine vel defectu. dico q̄ quātūcūqz solēniter ꝓcessit confirmator debeat audiri nouiter cōparens. si non pōt sibi imputari quare in principio ante cōfirmationem non cōparuit. puta q: erat extra dioc. vl̄ infirmitate grauatus ita q̄ ignorauerit. vel opponit ea q̄ nouiter sciuit de quo ē tex. notabilis in. c. fi. q̄ ma. accu. pos. nā ⁊ ille qui elegit post ea q̄ erāt occulta tpe electionis obijcere electo. ut in. c. nulli. de elec. li. vi. ⁊ audiet̄ iste saltim p viam accusationis vel denunciatōis fac. c. fi. de pur. cano. sentit Fre. d̄ senis ↄsilio. xxiij. ⁊ xcvij. vbi vide sentit scdo Inn. q̄ vbi electio nō fuit ita solēniter cōfirmata sicut p̄missuz ē q̄ tūc admitti̇t contradictor seu accusator: licet non cōparuit tēpore confirmationis. Idem ⁊ clarius fm Jo. an. in. c. fi. d̄ elec. li. vi. vbi allegando hec dicta Innoc. dicit q̄ si

precedentibus edictis de quibus ibi null' cōparuit
τ superior sine alia cāe cognitione electionē cōfirma-
uit talis cōfirmatio habet vim interlocutorie τ nō dif
finitiue Ego puto hoc dictū Inno. potuisse pcedere
tpe huius.c.qm̄ edicta nō proponebant ante cōfir-
mationē hodie vero quicquid sentiat ibi Jo.an.dice
rem ꝙ si edicta fuerunt legitime proposita in termio
cōpetenti ad opponendum: ꝙ eis elapsis non audit
aliquis cui possit imputari: quare tūc non comparuit
quia est pſumptio malicie contra eum ut optime pro
batur in.c.si.qui ma.accu.pos.preall'. Distingue ta-
men ꝙ aut elapsis edictis superior pronunciauit ne-
minem deinceps audiendū τ tunc nō debet aliq̄s au
diri cū possit imputare.quare tūc nō cōparuit etiam
si res adhuc sit integra.ut qr non fuit pcessum ad cō
firmationē.ad hoc ē tex.nota.in simili in.l.cū titia.ff
de'accu.τ per Inno.in dicto.c.si. Aut iudex nihil
pronunciauit super hoc τ si res est integra: audiet cō
parens.glo.notabilis in dicto.c.si.τ ibi etiā p Inn.
aut res non est integra.ut quia iudex pcessit ad con-
firmationē τ si processerit nemo tamen audiet cui im
putari poterit quare tempore edicti non comparuit.
cum sit presumptio malicie contra talē.ut ē tex.nota
bilis in dicto.c.si.superior tamē ex officio procedere
poterit ad inquirendum contra istum ne malus sit:
ad hoc dictum.c.cum dilecti.de elec.τ.c.cōstitutus.
de appel.τ per hoc prouidebitur fauori publico.

Eritatis

Legitur quo ad rōnem de
cidendi pluribus modis s̄
cōmuniter summatur sic. Si agit de crimie
in modū denūciationis contra reū cōtumacē possunt
recipi testes τ ferri diffinitiua snīa .h.d. Ego speciali
us summo sic si procedit per viā inquisitionis contra
absentem contumaciter etiā lite nō conte.testes recipi
possunt τ snīa diffinitiua ferri etiā per viam depositi
onis si hoc meretur delictū. Diuidit.nam primo
ponit denunciationē criminū epi curien.τ tres delega
tiones sup ea successiue factas τ delegatorum proces
sus.secūdo eum deponit τ per ipm alienata reuocat.
scd̄a ibi nos igit. Nota primo ꝙ prelatus male
viuendo videt ecclesiam polluere τ dic ꝙ polluit q̄tus
in eo est τ q̄ ad opi hominū.qr ignominiosum ē eccle
siā p talē regi.sed re ipa nō polluit qr eaq̄ sancta sunt
coinquinari nō possunt ut in.c.nostra.de cohabi.cle.
et mulie. vide glosam in ca. vno de consecra.eccle.
vel alta li.vi. Nō scd̄o etiā epm posse suspendi ab
officio τ beneficio propter contumaciam. Jo.an.di-
cit ꝙ minus hodie procedit ab initio cum epis: quia
statim non suspenduntur propter contumaciam ut i
c.ij.e.ti.li.vi.τ sic sentit ꝙ hodie non seruaret qd̄ hic
dicitur respectu episcopi.sz tu dic melius ꝙ licite ho
die fieret hec suspensio concurrentibus his de quib'
in tex.nam hic iste epus erat infamatus d criminib'

grauissimis τ contumacia non modica: addebat pre
sumptionem contra eum.ar.c.nullus.de presumpt.
quare merito a principio potuit suspendi. ar.c. inter
de pur.cano.ad hoc quod nō.Jo.an.in.c.i.d accu.
li.vi.Et hoc casu non resistit illud.c.ij.de offi.dele.
li.vi.dictum tamen Jo.an.procederet in pura cōtu-
macia: τ vbi nō est multū culposa ut ibi. Nota ꝙ
suspensus pōt exigente noua culpa iter suspēdi.τ hec
scd̄a suspēsio dicit potius cōfirmatio prime ut in tex.
dic tamen ꝙ potest operari effectum suū post relapa
tionem prime.de quo dic ut in simili nota in.c. ita q̄
rundā.de iude.τ in.c.officij de sen.exco.Et ex h τ ex
tex.etiam nota ꝙ in eadē causa potest pluries contu-
macia vnius plecti.ad hoc.l.si.C.de modo mulc.et
dic ut ibi nō. Nota ibi partibus citatis ꝙ in cau-
sa inquisitionis pōt iudex ex officio suo citare reum τ
promotorem inquisitionis.supplet eni in hoc ex offi-
cio suo.ad hoc opti.c.ij.de collu. In cā vero prinā-
ta non pōt iudex citare nisi ad instantiā partis.ut nō
in.c.i.de iudi.τ per Inno.in.c.ad nostram.ij.de iu-
reiur.Et per bar.in.l.peremptorium.ff.de iudi.
Nota ibi nec per responsalē idoneum.τc.tex.valde
notabilem; ꝙ vbi agit ad depositionē potest interue-
nire procurator: τ hoc latius.ij.dicam cum glo.ante
penul. Nota ꝙ suspensus etiā bis potest ex noua
inobedientia etiā in eadem cā cōmissa excōmunicari:
τ operatur hec excōmunicatio respectu cōmunionis
hominum τ participationis sacramentorum quia su
spensio cōcernit executionem officij τ bñficij. Nō
vlterius tex.notabilem probantem.ꝙ licet iudex p
cedit ad vlteriora iquantū status cause patit nihilo
minus potest propter inobedientiam contumacē ex
communicare inquantum eum contempsit: τ sic pro
cessit ad vlteriora: nō excludit facultatem mulctandi
propter contumaciam.vide tex.concor.in.c.accedēs
primo ut lit.nō conte. An aūt possit cōtumacē puni
re in expensis.vide qd̄ dixi in.c.finem.e.co.τ p Jo.
an.in.c.i.de elec.li.vi. Nota ibi cōsiderato ꝙ terea
ꝙ post sententia in se datas τc.tex.valde nōbi.ꝙ iu
dex inferendo sententiā in cā criminali potest habere
respectum τ aggrauare sniam ex delicto superueniente
post inchoatā instantiā. licet de illo nō fuerit pri' ali-
quatenus actū.facit.c.olim de prescrip.τ.c.cum im
positionibus de iureiur.li.vi.τ hic in glo.magna. Et
hoc arbitror ptingere duabus rōnibus.pria rōne cō
nexitatis τ dependentie.nam hoc crimē causat rōne
criminis in iudicium iam deducti: seu ratione mulcte
in hoc iudicio iudicte: ar.c.i.de excep.τ in.c.ij.de cō
fes.τ.l.ij.§.si publico.ff.de adul.secunda rōne publi
ce vtilitatis maxime in istis beneficialibus τ spiritua
bus in quibus multū exuberat officium iudicis d ap
pel.oblate.τ.c.constitut.de collu.c.ij.τ in notorijs
non requiritur accusator vel testis sed iudex ex officō

potest punire de accu. euidentia. ij. q. i. manifesta. z. c. de manifesta. Nota ibi cū multi plati. zc. q lr̄e plato rum siue scribāt pro siue contra aliquē. multū operant licet eni nō faciāt plenā fidē. vi. q. ij. si tantū z. c. placuit. z pz ex nota. in. c. post cessionē. de pba. faciunt tamē presumptiões ad idē. c. s. prox. z quod ibi dixi. Nota ibi in noie dñi zc. p noie dñi innocan do in principio sententie z dīt q omnia que facimus xp̄i nomine facere debemus scriptū ē eni actuū. xvij transsumptiue. in. c. nō licet. xxvi. q. v. omnia quecū qz facitis in verbo aut in ope oia in noie domini no stri ihesu xp̄i facite. gratias agentes deo facit. c. i noie dñi. xxiij. dis. z. J. de testi. in noie. vbi inuenies plures cõcordātias per Jo. an. Nota ibi p̄ntes tū spiri tu qd absens cõtumaciter habet pro p̄nte in suū pre iudiciū cõcor. c. ij. de arbi. li. vi. z q quis pōt dici pre sens. vbi ē intellectu z spiritu. Nota ulterius z te ne menti formā z practicā depositionis verbalis. Et dic q illa verba sine spe restitutionis zc. sunt posita ad terrorē simile in. c. qm̄ de simo. de iure eni nō sunt necessaria qz ois depositio ē perpetua. ut in. c. i. l. di. z de indi. c. ac si clerici. vnde hic dicebat Gof. q ista verba supfluebāt. sed dic ut dixi q ponāt ad terrorē ut nullā spez ponat in restitutione. Nota diligen ter iudicem non artari ad pronunciandū sup crimine nam hic tātū deponit eum fm Inn. quādoqz tamen iudex pronunciat sup crimine nō cõdēnando expresse reū nec absoluendo ut qz pronunciat reum fecisse vel nō fecisse crimē. Et dic q mos pronūciandi ē in iudi cis optione. si eni pronunciauit simpliciter reum com misisse illud delictū de quo agit statim venit impone da pena legis. ut probat in. l. i. ff. ad turpil. z. ij. q. iij §. notandum. z in. c. postulasti. de fo. cõpe. fm vnam lec. z ibi dixi. si vero simpliciter imponit penā satis vi detur pronūciare sup delicto ut hic. Nota ibi tā a pontificali qz omni officio zc. q depositus a ponti ficali officio seu ordine nō videt depositus a sacerdo tali qz sacerdotalis ordo pōt eē sine pontificali secus dic econtra. nā pontificalis nō pōt eē sine sacerdotali de quo dic ut legit z nō. in. c. ex litteris de excel. pla.

Nota z tene menti q alienatio facta post inhibiti onem pape vel suspensionē z excõicationē iudicis. ē irrita ipo facto. Ratio inhibitionis ē quia pro eodez dz haberi q aliqd fiat contra. l. mortuā. vel contra. l. viuā. vnde sicut primo cāu nō teneret alienatio Ita nec scdo ut nō. dicit Inno. in. c. fi. de accu. in fi. vbi vide z plenius p eundē. in. c. raynaldus de testa. vbi generaliter psequit de alienatione facta cõtra probi bitionē. l. hominis iudic. testatoris pacti. zc. Rō vo suspensionis vel excõmunicationis ē quia illa priuat administratione pro hoc. c. pastoralis in fi. de appell. z qd ibi dicā. An autem sit indistincte hoc dictuz verum siue sit excõicatio hominis siue canonis. siue

sit occulta siue manifesta. J. subijciā post glo. vbi ple ne attingam materiā. Attingam primo gl. more soli tor z primo quero. dicit h q isti canonici retulerūt pa pe hunc epm. zc. an retulerunt hunc epm accusando vel aliter. respondet glo. prima q ista crimina detule runt per modū denunciationis ut dicat patere in ite gra. Inno. sentit q isti canonici primo accusauerunt sed qz epus canonicis eum accusantibus volebat re spondere ordine iudiciario seruato. Ideo dñs papa ne de sua cõtumacia epus commodū reportaret. man dat contra ipm procedi in modum inquisitiōis. z ita transit Jo. an. z cõmuniter doc. Et facit hoc ad intel lectum. c. ut. J. videbitis cū glo. magna. qualiter fuit hic processum lit. non cõte. Sed aduerte si enim Inno. intellexit papam processisse ex officio inquisiti onis canonicis, psus exclusis. nō bene diceret. quia tex. aptissime innuit oppositū. ut patet ibi. ptib⁹ citati zc. z ibi testes ex parte nostra. si vis ergo papā tenere assumpsisse viā inquisitionis. intellige q canonici p sequebant hanc inquisitionē. z valet hoc ad multum ut statim subijciam sup glo. magna. Sed cõtra hunc intellectum oppo. de tex. ibi videntes ordinē iudicia rium fuisse seruatū. que verba innuūt hic fuisse pces sum ordinarie. In alio tamen facit cõtra. qz nec libel lus accusatorius hic fuit productus nec lis erat con test. z tamē fuit processum ad diffinitiuā Host. z Jo. an. post eū dicit q multiplex ē ordo iudiciarius quā doqz eni pcedit ordinarie puta sup occultis ad accusa tionē alterius. z tunc dat libellus z fit lit. cõt. de iura calū. c. penul. z alia similia obseruant. Et iste ē ordo iudiciarius. in ordinarijs qñqz pcedit sup famosis, d quibus nō cõstat. z tunc ordo ē vt vocet inquirend⁹ z seruat qd dicitur de accu. qualiter. ij. Et hic nō of fert libellus nec lis cõtestat. sed contumax cõdēnat ut ibi z. s. ut lit. nō cõt. qm̄. §. sunt z alij z de isto ordie iudiciario loquit hic. qñqz procedit extra ordinez ex mero z puro officio ut in notorijs. z tūc neuter ex his ordinibus seruat. de offi. ordi. c. i. sed ē hic ordo iudi ciarius iuris ordinē non seruare de iureiur. ad nostrā iij. modo dic tu melius. quo ad scdm mēbrū qd tan git. c. nostrum. q aut ē principalis pmotor inquisiti onis. puta qz ipam inquisitionē impetrauit vel fuit deputatus a socijs cū omnes iputauerunt inquisitio nē aut ipemet iudex ad sui releuamen deputauit mini strum z promotorem inquisitionis. aut procedit ipse solus sine aliquo ministro. primo cāu si inquisitus cõ paret debet cū eo lis cõtestari z per cõsequēs libellus offerri. ut probat in. c. penul. de pur. cano. z in. c. cū i. z. a. de re iudi. si vero nō cõparet pōt pcedi ad diffi nitiuam receptis testib⁹ z pbationib⁹ a pmouētib⁹ i quisitionē. sine omni alia lit. cõt. Et iste ē ppri⁹ casus c. nostri fm veriorem lec. hoc idē probatur scdm lec. Inn. in. c. cū olim. de testi. z facit qd nōt. idē Hosti.

in.c.cũ damor e.ti. vbi inuenies bona dicta ad hoc
⁊ iste potest dici ordo iudiciarius inquisitionis quia
verba intelligunt̃ fm subiectã materiã ut dicto.c. ad
nostrã. Si vero ꝓcedit iudex cũ ministro inquisitiõis
p eum deputato tunc idẽ sicut qñ procedit solus. qꝛ
idem facit q̃ per aliũ facit de resti. spo.c. cũ venissent
⁊ nõ. hosti. in.d.c.cũ damor ⁊ hoc cãu ꝓcedunt di/
cta hosti. hic. ut nõ exigatur li.cõte. etiã cũ presenti
u ⁊ nõ in.d.c.damor. ⁊ sic intellige. §. sunt ⁊ alij.d.al
leg. ⁊ hec nõ. Oppo. ⁊ intro intellectum.c. ⁊ mate
riam vtilem ⁊ cotidianam: cũ hoc nõ ꝑcessit lit.cõte.
nõ debuit procedi ad testiũ receptionẽ ⁊ diffinitiuam
sententiam: etiã contra contumacem: sed ad excõica
tionẽ vel aliam penã ut in.c.rursus ⁊ in. c. quicunqꝫ
xi.q.iij. ⁊ in.c.qm̃.§.in alijs ⁊ se.ut lit.nõ cõte.i qui
bus iuribus patet: qꝫ tam in ciuilibus qꝫ in crimina/
libus non debet procedi ad testiũ receptionẽ siue dif
finitiuam sententiam lit.non conte. Sol. glo. magna
circa hoc laborat quã diuide i tres ptes capiẽdo mẽ
tem eius: ponit enim pmo modũ ꝓcedendi cõtra ab
sentem in cã criminali ex iur̃ ciuilis dispositione. scdo
ex dispositione iuris canonici ibi huguitio ⁊c. tertio i
fert ad intellectum.c.nostri. respondendo ad contra
ria ponendo quatuor intellectus: quoꝝ primus col
ligitur ex principio glo. reliqui ex fine. ibi potest dici
Ex hac distinctione reddit̃ gl. satis clara ꝫ reassumen
do latius materiã distinguo sic: qꝫ aut querit̃ de mõ
ꝓcedendi cõtra absentẽ i ciuili: ⁊ nõ ẽ materia nostra.
sed vide glo. plenã in.c.put de do. ⁊ cõtu. ⁊ qđ dixi i
c.tue.ut li.nõ cõt. ⁊ per legistas in.l. ꝑsentaneum. ⁊ i
auc.qui semel. C.quõ ⁊ qñ iudex. ⁊ in.l. si finita.§.
iulianus.ff.de dam.infec. Aut in criminali ⁊ est nr̃a
materia de iure ciuili dic qꝫ aut lis ẽ ꝑte. aut non pmo
cãu in criminibus maioribus vbi venit imponẽda pe
na maior relegatione non ꝓcedit̃ in absentẽ. ut.l. ab
sentẽ.ff.de penis ⁊ ita voluit glo. hic ⁊.iij.q.ix.i sum
ma vbi reperies bonã glo. huic cõsimilẽ. Et huius di
spositionis duplex ẽ ratio: prima qꝛ propter absẽtiaꝫ
posset innocẽs dãnari: ⁊ sanctius ẽ in grauiorib' sce
lus impunitũ relinqui qꝫ innocẽtẽ dãnari ut dicit tex.
in.l.absentẽ in principio ꝑalle. scda rõ quia snĩa non
posset exequi in absentẽ ⁊ sic frustra pronunciaret̃ ut
l.penul.§.ad crimen.ff.de pub.indi. ⁊ qđ le. ⁊ nõ. in
c.veniẽs .ij. de accu. ⁊ per hãc rõem non põt quis se
defendere etiam p procuratorẽ ut in iuribus ꝑal. ab/
sente tamẽ accusatore post cõclusionẽ potest ferri snĩa
ut in.l.qꝫuis.C.de adul. quod intellige quando snĩa
venit ferendo ꝓ eo ⁊ contra accusatũ. tunc etiã necessa
rio nõ requirit̃ presentia sua. ⁊ iudex supplet: cũ agit̃
de fauore publico: qꝛ publice vtilitatis ẽ ut crimina
puniant̃ in.c.ut fame de sen.exco. vtile tñ ẽ ut accusa
tor citet̃ si reperiri põt ar.l.ea que. ⁊ quod ibi nõ. C.
quõ ⁊ qñ iudex.l.furioso. ff.de re iudi. si autem snĩa

esset ferenda ꝓ accusato tũc accusator debet esse pñs
propter penã talionis. ut nõ.in.d.l.qꝫuis. ⁊.l. absen
tem. C.de accu. An autẽ debeat procedi ad ãno/
tationẽ.i.descriptionẽ bonoꝝ absẽtis: eo cãu quo pro
cedi non potest etiã lite.cõte. dic ut statim dicam in se
quenti mẽbro. si autem lis non est conte. tũc fm hãc
glo. procedi non potest ad diffinitiuam. siue sint cri/
mina grauiora in quibus venit imponendi pena ma
ior relegatione. siue minora. ⁊ idem voluit glo. i sum
ma.iij.q.ix. ⁊ glo. iuris ciuilis in.l. quotiens.de di/
gni.li.xij. ⁊ illam sequit̃ Ja.de are. ꝫ glo. tenuit con
trarium in.l.absentem.ff.de penis: distinguens inter
maiora quibus venit pena imposita maior relegatõe
aut alia quibus venit imponẽda minor ut in pimis
non possit procedi lite nõ conte. sed i scdis sic. ⁊ hãc
distinctionẽ secuti sunt multi doc. legum in.l.absẽtem
C.de accu. ⁊ bar. dicit eam veriorẽ in dicta.l. absen/
tem. mouet̃ quia in grauioribus ẽ prouisum de reme
dio annotationis bonoꝝ.l.i. ⁊.ij. C.de requi.reis. ⁊
si nõ cõpareat infra annuꝫ. perdit omnia illa bona ut
ibi. In ciuilibus vero est prouisum de remedio missi
onis ex primo ⁊ scdo decreto. sed in istis minoribus
non habet locum annotatio bonorum. ut i.d.l.i. nec
missio in possessionẽ ex primo vel scdo decreto. ideo
procedi potest ad sententiam lit. non cont. Et ad
uerte qꝛ per hanc rõnem idem tenet Bart. in ciuilib'
in quibus non est prouisum de remedio missionis. ut
ipse nota. in auc. si omnes. C. si ut se ab here. absti. et
dixi in.c.tue.ut lit. non conte. ꝫ do.an. sequit̃ hic opi.
gl. nostre: ⁊ Ja. de are. ⁊ mihi satis placet ⁊.d. addi/
di glo. concordantẽ in decreto.iij.q.ix. in summa. et
videtur ꝓbare hec opi. nõ impropriando tex. in dicta
l.absentẽ vbi dicit̃ qꝫ in istis procedit̃ more priuato/
rum iudicioꝝ.i. ciuiliuꝫ sed in illis non procedit̃ lit.
conte. ergo nec in istis. ⁊ licet bar. ⁊ sequaces dicãt i/
propriando illũ tex. qꝫ non per omnia procedit̃ ut in
illis illa est extorsio illius littere. nec rõ sua procedit.
qꝛ vbi non ẽ prouisum de remedio missionis. potest
procedi etiam ad ipositionẽ mulcte ut probat̃ i.c. tue
vt lit. nõ cont. ⁊ vide qđ ibi dixi. Aduerte tamen
ad vnũ in eo qꝫ glo. cõmuniter dicũt in grauiorib' ꝓ
cedendũ eẽ descriptionẽ bonoꝝ. per tex. in.d.l.i. ⁊.ij.
nam hodie nõ videt̃ habere locum illa bonorum. de/
scriptio per tex. in auc. vt nulli iudicũ prope finem ⁊
C.de bon. prescrip. i auc. bona damnatorum. vbi po
nit qꝫ hodie bona etiã dãnatoꝝ nõ debent confiscari.
sed relinqui venientibus ab intestato. nisi in quibus/
dam criminibus. vt in crimine lese maiestatis here/
⁊c. de here. c. vergentis. ⁊. c. scdm leges. e.ti.li.vi. ⁊c
⁊ hoc tenet Ja. de bel. in dicta auc. vt nulli iudicum
⁊ do.car. hic. Et licet aliqui dicant ibi qꝫ imobilis ha
beat locum adhuc illa descriptio. per tex.i.c.i. ꝺ pa.
tenen. in li. feudo. puto tamen contrariuꝫ qꝛ ille tex.

ponit casum specialē quādo sequit̄ pacis fractio sicut
ponit aliud specialissimū ob hanc cām in.§.si qs q̄a
q̄ solidos.co.ti.vbi pro furto quinq̄ solidorum pu
nitur vltimo supplicio cōtra auc.sed nouo iure C.de
ser.fugi.Hec sufficiant quo ad primum.s.respectu iu
ris ciuilis. Quo ad scōm vbi vertit̄ factum nostr̄
s.de modo procedendi de iure canonico attende aut
lis ē contestata aut non.primo cāu cōmuniter dicitur
q̄ possit procedi in absentem ad sniam ferendā si de
cā liquet vel liquere potest.Et videt̄ expressum scōm
vnū intellectū.in.c.decernimus.iij.q.ix.et tenet hic
glo.et.iij.q.ix.in summa.et ibi Archy.et communiter
doc.sed hoc cōmune dictū intelligo vbi snia est exe/
quibilis in absentē sicut hic in sententia depositionis
vel priuationis dignitatis.secus autem in istis gra/
uissimis:vbi pena nō ē exequibilis in absentem ut si
agit̄ ad tradendum eum iudici seculari:vel ad perpe
tuo detrudendum in carcere Iste eni pene equipant̄
pene mortis ut nō.Inn.in.c.qualiter et quādo.ij.d̄
accu.nec sunt exequibiles in absentē.Nam rōnes in
ducte de iure ciuili quare in istis grauioribus non p
cedit̄ in absentē:fortius debēt militare de iure cano/
nico q̄ maiori innititur equitati quas rōnes.s.tetigi.
facit.c.i.de do.et cōtu.et.c.nouimus.de v.sig.et.c.su
per eo.de here.li.vi.nec in hoc reperimus recessū a
dispositione iuris ciuilis:ergo illi ē stādū de no.ope.
nunc.c.i.et hanc sententiā tacite sentit hic do.an.i fi.
de modo vero tunc procedendi vel quādo sumus in
minoribus et nō liquet de cā nec liquere potest lz lis
sit conte.dic ut statim dicam in sequēti mēbro.Si au
tem lis non ē conte.et tunc est cōmunis opi.ut regula
riter non possit procedi ad testiū receptionē:nec ad
diffinitiuam sententiam:hoc tenet glo.hic et cōmuni
ter doc.et glo.iij.q.ix.in summa vbi reperies multos
casus exceptos et glo.plenā de hac materia.et idē ibi
Archy.et modus procedendi cōtra cōtumacem erit:
vt excōmunicet̄ ut patet in.c.i.de iudi.melius in.c.
rursus.et.c.quicunq̄.xi.q.iij.et.c.rursus.pcedit qn̄
agitur de crimine criminaliter.et.c.quicunq̄.quādo
agit̄ de crimine ciuiliter:et si pseuerat in excōmunica/
tione per annum habetur pro cōuicto.nō glo.in.c.cū
scōm leges de here.li.vi.et Hugo in.d.c.rursus et h̄
nota.p intellectu illorum.c.et vide qd̄ plenissime dixi
in.c.i.de iudi.et dico q̄ hoc casu poterit post lapsum
anni ferri sententia cōdēnatoria cōtra absentē ac si fu
isset cōuictus et sic erit casus notabilis i quo li.nō cō
test.fert̄ snia ɔtra interptatiue ɔuictū et hoc repio sen
sisse Hugo.in.d.c.rursus.et Hos.i.c.i.ut lit.nō cōte.
vt refert et sequit̄ archy.iij.q.ix.i summa.Ego allego
tex.nō.i.c.cū sm leges i fi.palle.et bn̄ h̄ nō q̄ doct.
expsse nō tāgūt h̄ dictū.s̄ satis sentit Jo.an.i vltia
lec.quā sentit ad hoc.c.dicēdo q̄ hic potuit ferri snia
lit.non conte.quia a tempore excōmunicationis la/
psus erat annus que an sit vera ad istū tex.ī.subijciā
Ex predictis singulariter nō q̄ lapsus anni in ex
cōmunicatione non solum operatur ut contumax ha
beat̄ pro conuicto sed etiā ut possit ferri diffinitiua li
te non contest.quod semper tenebitis menti.iste ta/
men lapsus anni non facit quē haberi pro conuicto i
causa mere ciuili.quia sumus extra casum illorum ca
pitulorum.ita singulariter dicit glo.in.c.seque.licz er
go in ciuili quādoq̄ feratur excōmunicatio cōtra cō
tumacem ut in.c.tue.ut lit.non contest.tamē nō opa
tur effectum predictum.quod etiam semper notabis
et dic ut dicitur in.c.se. Nunc restat respōdere ad
quedam contraria.et primo ad hoc.c.vbi lit.non con
test.fuerunt testes recepti et lata sententia.Et ut.s̄.di
xi ex hac glo.colligunt̄ quatuor intellectus et tres ex
tra glo.et sunt septem intellectus quos omnes exami
nabimus et eos verificatos possumus practicare in si
milibus casibus. Primus intellectus colligit̄ ex
principio huius glo.magne ut sit speciale cuz agitur
ad destitutionē prelati:sicut enim quando agitur de
electione et sic de creatione et promotione prelati:reci
piuntur testes lit.non conte.ita quādo agitur ad de
stitutionē.Ad idem facit.c.ex tue de cle.non resi.Et
q̄ vtroq̄ cāu par ē ratio.quia vtilitas ecclesie impe
ditur hunc intellectum Jo.an.non improbat imo po
tius approbat eum referendo:Do.car.expresse ipro
bat mouet̄ a similitudine matrimonij carnalis i quo
si agitur de ipius federe seu substantia proceditur cō
tra contumacē lite nō contest.ut in.c.qm̄.§.porro.
ut lit.non conte.secus vbi agitur de crimine ad sepa/
rationem ut in.c.i.eo.ti.Do.An.expresse hunc intelle
ctum glo.non improbat s̄ restringit ad causam indu
bitabilem.scz quādo proceditur ad destitutionē ex d̄
licto non residentie.per.c.ex tue de cle.non resi.s̄ cer
te iste intellectus nō posset applicari ad textum nostr̄
q̄ hic agebat̄ nō ex delicto nō residentie sed ex alijs
criminibꝰ extrinsecis ut pz in tex. Ego distingue/
rem sic q̄ aut agit̄ principaliter ad destitutionē p̄lati
vt q̄ instituit̄ accusatio ciuiliter iuxta formā.c.p tuas
de simo.et.c.ex parte ade.de testi.et tunc nō ē necessa
ria lit.non conte.cōtra absentē.q̄ tunc eadem rō ē q̄
vertitur cū agit̄ de institutione.sicut eni per defectum
p̄lati iminet periculum ecclesie vacanti.ita si prelatus
ē malus.et maxime si bona.ecclie dilapidet paria eni
sunt nullū habere vel inutilē habere ut dicit tex.i.c.ij
de transla.prela.et vbi ē eadē rō sicut ē ds iuris di/
spositio de ɔfir.vti.vel inuti.c.cū dilecta.et.d.c.ij.de
transla.prela.et maxie hoc cāu vbi solū agit̄ de remit
tendis apicibus iuris.Nā vbi de bona fide agitur et
maxie in fauorē ecclesie nō est de apicibꝰ iuris dispu
tandum.ut.l.si fideiussor.ff.man.Et pro hoc intelle
ctu facit.c.ex pte ade.palle.vbi nil dicitur de ɔte.li.
et.c.p tuas de simo.vbi patet q̄ nō ita exacte.pcedit̄

cum agit̃ ciuiliter ut fiat ãmotio ab administratione:
sicut quando agit̃ criminaliter vt ab ordine fiat depo
sitio. Nec obstat illud. c. i. ut lite non cont. ideo enim
ibi requiritur lit. cont. q2 illo cãu nõ timet̃ ex delatõe
fornicationis periculum sup quo periculo fundata ẽ
dispositio illius. c. qm̃. §. porro. licet eni fiat sepatio
quo ad thorum nihilominus compellitur cõiunx cõ
tinere ut in. c. ex litteris de diuor. z. xxxij. q. vij. c. i. z
ij. sed in casu nostro non agit̃ solum ad destitutionez
propter maliciam prelati q2 subest eadez rõ z fortior
sicut quãdo procedit̃ super electione seu institutiõe p
lati. quia ex malo prelato non solũ ecclesia patit̃ i tẽ
poralibus. sed etiam multũ leditur populus in spiri
tualibus, ppter malum exemplũ. viij. q. i. audacter.
ij. q. i. ex merito. z de voto magis. vbi sunt optimi
tex. qua ppter puto q vbi ageret̃ i matrimonio car/
nali de crimine solum ad sepatione cõiugij ex toto q2
tunc subest eadẽ rõ q2 timet̃ periculum fornicationis
cum possit alteri nubere: q poterit agi z cã decidi li.
non cõtest. pone exemplũ nõbile in. c. quanto de di/
uor. z hoc cãu poterit saluari glo. ista. Si vero agitur
criminaliter ut deponatur z puniat̃ put qualitas deli
cti requirit tunc licet accessorie cõsequat̃ destitutõ ab
administratione tamen non puto q possit procedi li
te nõ conte. p. l. absentẽ. ff. de penis. z singularit̃ fac
c. i. de iudi. z. c. pe. de pur. cano. z. c. cum. i. z. a. de re
iudi. z. d. c. p tuas. tum q2 hic agit̃ de maximo p̃iudi
cio: tum q2 principaliter hic nõ agit̃ de fauore ecclie
sed ut delictũ puniatur z semp debet cõsiderari id q
principaliter agit̃ ut. l. i. ff. de auc. tuto. de homi. c. de
cetero z qd̃ ibi nõ. de sen. exco. c. cum voluntate. z. ff
de fur. l. qui iiurie cãe in p̃n. Et ẽ hec consideratio no
ua quã puto verissimã z habet̃ intellectus z limitatio
ad multa iura. Venio ad scd̃m intellectũ hic posi
tum p glo. in. v̾. potest dici zc. q hic fuit processum
ex speciali mandato pape: q2 habet p̃tatem etiam su
pra ius de cõcel. p̃ben. c. ppoluit: hec lectura licz sit
vera in se p nota. in. c. vno de lit. cõte. tamẽ nõ cõgru
it huic littere que dicit ordinẽ iudiciariũ hic fuisse ser
uatũ. Tertia lectura ẽ q hic fuit pcessum in modũ
denũciationis vel inquisitionis: z hec lec. ẽ vera in se
z cõis z satis cõgruit huic littere etiam in illa pte cui⁹
fit mentio de accu. z magis cõgruit q canonici isti p
sequebant̃ inquisitionẽ. vnde potuit cõtra reum ab/
sentẽ z cõtumacẽ procedi ad vlteriora ut. s̃. plene di/
xi die vt ibi. Quarta lec. est q papa nõ deposuit
istũ ep̃m pter delicta p̃terita. s̃ ppter delictũ irregu/
laritatis superuenientis: q2 celebrauit post excõicatio/
nẽ. z notorie de hoc cõstabat. Ex hac lec. nõ duo
pzio q ppter delictũ irregularitatis sit depositio ab
ordine etiam si pceditur per viã inquisitionis. qd̃ nõ
pro extensione. c. inquisitionis. de accusa. in prin. et
hoc ideo quia impedit ordinis executionem etiã post

peractam penitentiam: cũ requirat̃ dispensatio pape
vt in. c. i. de re iudi. li. vi. z in. c. i. de senten. exco. li. vi
Secũdo nõ q iudex pt punire delictũ ex officio suo
contingens post accusationẽ ab alio institutam. Aũt
de quia hanc lec. sic limito licet nostri doc. lante tran
seunt. Aut eni cõtingit delictũ oino sepatum a delic/
to in iudicium deducto z tunc alius citra papam non
põt illud punire sup instantia facta in alio delicto. q2
iuxta formã accusationis formanda est sententia d̾ ac
cusa. c. qualiter z quãdo z de simo. licet hely. sed põt
de nouo formare aliã telã iudicij z procedere vel si ẽ
notoriũ procedere ad sniam non tamẽ super priori in
stantia sicut hic actũ fuit z pro hoc dicto vide Jo. an.
in. c. mandatũ de rescrip. z qd̃ nõ. Inno. in. c. quali
ter z qñ. ij. de accu. ante si. Ex alio etiã. hec lec. nõ
congruit huic littere q2 papa in depositione habuit
respectum ad omnia crimina ut patet ibi quelibz arti
culum criminum z ibi cõsiderata preterea. zc. Aut de/
lictuz cõtingens accusatione pendente aliquo modo
cõtingit iudicium agitatũ: z tunc iudex in snia poterit
habere respectuz etiã ad illud tex. est hic notabilis ex
tendens nõ. in. c. ij. de confess. z in. c. i. de excep. z in
l. ij. §. si publico. ff. de adulte. ut delictum dicatur cõ
tingere crimen de quo agit̃ quo ad hoc ut iudex pos
sit sup illo pronunciare nõ solũ si proprie cõtingat il/
lud crimẽ sed etiã si causet̃ ex facto agitato in illo iudi
cio sicut hic regularitas causabat̃ ex pena excõicatio
nis inflicte rõne cõtumacie in hoc iudicio cõmisse z h
singulariter nota. quia nullibi hoc legi. Et licet videa
tur nouum tamẽ satis videtur probari hic. Et addu
ci possunt in ar. supius alle. z nota in eis: in quantuz
tractãt de criminibus cõtingentib⁹ cãm de qua agit̃
Quintus intellectus extra glo. ẽ q hic est speciale
cũ procedit̃ sup crimine dilapidationis; ut tunc licet
pcedatur p viam accusationis nihilominus lit. nõ cõ
test. posset procedi ad vlteriora cõtra contumacẽ. z h
tenuit Jo. in glo. fina. in. c. q2 ea. iij. q. ij. z mouet̃ per
simile in. l. nedũ. C. de penis. vbi procedit̃ cõtra apa
riatores. s. seruitores seu nũcios licet lis nõ sit conte.
q2 versat̃ his casibus publicũ cõmodũ z hãc opi. re/
citat Jo. an. hic z videt̃ eam sequi z approbare. z do.
an. post eum. Do. car. dicit hoc iure non probari. vn
sup hoc nõ habemus tex. expressum licet eni procedi
possit ad suspensionẽ ab officio propter dilapidatio/
nis suspitionẽ iuxta nõta in. c. venerabilis de offi. de
le. z in. c. si. de accu. z dicto. c. q2 ea: z. l. cum qui. C.
de suspec. tu. non tamẽ reperit̃ expresse ut diffinitiue
possit pronunciari in accusatione lit. nõ cont. Mihi
tamen placet hec lec. duplici rõne. Prima q2 agitur
simpliciter seu ciuiliter ad remotionem ab officio ut
s. plene dixi discutiendo primum intellectum. secun
da quia versatur ratio dicte. l. ne diu. ergo eadem erit
iuris dispositio maxime cum solum agat̃ de partib⁹

iuris remittendis ꝛ vbi de bona fide agit. ꝛc. ff. mā.
si fideiussor. ꝛ licet hic intellectus sit verus i se ut pos
sit procedi lite nō cōte. contra cōtumacē qñ agitur ad
remotionē propter dilapidationem nō tamē cōgruit
huic littere qꝛ hic nō solū agebat ad remotionē. imo
ad depositionem. Item hic fuerūt recepti testes ñ
solum sup dilapidatione sed etiam sup homicidio et
alijs criminibus ꝓpositis ut patet ibi quelibet articu
lum criminum. ꝛc. Sextus intellectum ponit Jo.
an. ꝙ hic a tpe excōmunicationis erat elapsus ann⁹.
Iste intellectus nō cōgruit littere qꝛ papa nō firmat
se hic sup lapsu anni nec apparet annū fuisse elapsum
imo potius innuit cōtrariū cuȝ papa fundat se super
depositionib⁹ testiū. Nota tamē singulariť ex lec.
Jo. an. ad intellectum illorum. c. rursus ꝛ. c. quicum-
qꝫ ut post lapsum anni habeať ꝓ cōuicto ita ut possit
ferri snīa sup criminib⁹ sup quibus fuit cōtumax non
autē debet solū perdere beneficia ꝑ lapsum anni. vt
quidā dixerūt ꝛ vide bonā glo. in. d. c. cū cōtumac. d
here. li. vi. ꝛ plenissime intellectum illoꝝ. c. explicani
in. c. i. de iudi. Septimus intellectus colligiť ex di
ctis Inn. ꝙ isti canonici a principio hec crimina de-
duxerūt ꝑ viā accusationis ꝟ qꝛ epūs nolebat canoni
cis accusantibus ordine iudiciario respondere ne de
sua malicia cōmodū reportaret. mādat domin⁹ pa-
pa cōtra ipm procedi ꝑ viam inquisitionis ꝛ hec lec
tura nullū hȝ scrupulum intelligendo ꝙ canonici nō
impetrauerunt inquisitionē ꝟ dominus papa eā com
misit ex officio suo ut patet in. c. qñ. §. sunt ꝛ alij. ut
lit. nō cōte. hoc tamē nō oino colligiť ex littera vt ptȝ
ibi ptibus citatis ꝛ ibi testes ex pte vestra. ꝛc. q̄ v̄ba
hic innuunt canonicos fuisse pricipales. vnde pōt in
telligi ꝙ ipi ꝓponebāt inquisitionē quo cāu etiā pro
cedi pōt cōtra cōtumacē pōt ut. s̄. dixi. Ex his patet
responsio multipliciter ad iura que videbanť innuere
oppositū ut nō possit procedi ꝛ sustentať intellectus
ꝛ cōis opi. ut cōtra absentē etiā in cā criminali ñ pos
sit procedi lit. nō cōte. sed ob. multū huic opi. c. decre
uimus. iij. q. ix. allegatū in glo. dic ꝙ illud. c. habet
multos itellectus primus ē ꝙ ibi lis fuerit cōte. ꝛ ita
dicit hic glo. doc. modernos tenere ꝛ loquiť de mo-
dernis sui tēporis. qui nobis hodie sunt antiqui sicut
Jo. Vin. Tan. ꝛ similes. hunc intellectū sequunť ali
qui in. d. c. decreuimus. ꝛ ea causa. ꝛ. q. in summa sed
certe iste intellectus diuinat ad illum tex. ꝛ nullo mō
cōgruit illi littere. Ideo datur ibi in glo. alius intel
lectus valde notabilis ut loquať cū infamato indiciť
purgatio. vnde si nō venerit ad se purgandi videť cō
fiteri de crimine ꝛ sic pōt cōdēnari ar. de simo. d hoc
ꝛ. c. insinuatur. Sed tu aduerte qꝛ illa iura q̄ alle.
glo. illa hoc nō ꝓbāt. loquūtur enī cum quis deficit
in se purgando. sed illud. c. decreuimus loquitur cum
noluit venire ad se purgandum vnde difficultas stat

in hoc an nolens se purgare habeatur pro conuicto
termino elapso. Do. An. videtur hic velle ꝙ sic. vide
tur tamen exigere longam contumaciam cum indicti
one purgationis. Tu vide plene de hac materia per
Jo. an. post Hosti. in. c. excōmunicamus. in. §. q̄ au
tem de here. c. cum. p. ꝛ. c. fi. de pur. cano. Ex quo
rum dictis colliguntur due opi. prima ꝙ si quis re-
nuit seu negligit se purgare nō habetur pro conuicto.
sed debet excōmunicari. ꝛ si per stiterit ex cōmunica-
tione per annū habeť pro conuicto ꝓ hac opi. videť
casus in dicto. §. qui autem. Si vero assumit termi-
num ad se purgandū ꝛ infra terminū deficit. ꝛ tūc pu
nitur vt conuictus ut in. c. abolendam. eo. ti. Et hic i
tellectus videtur placere Jo. an. in. d. §. qui aūt. alia
opi. ē ꝙ si quis se nō purgat īͣ terminum peremptori
um sibi prefixum habeť pro cōuicto qꝛ hoc cōtingit
aut ex voluntate aut ex ipotentia ꝛ quodlibet ꝑ se suf
ficit ut in. c. tua. in fi. de coha. cle. ꝛ mulie. vbi ē bonus
tex. ꝛ in. c. fi. de pur. cano. Et hanc opi. videtur sequi
Jo. an. in. d. c. fi. ꝛ sentit in. d. c. cum. p. licet magis
ibi dubitet. Ad dictū. §. qui aūt. respondet ꝙ loq̄
tur in crimine heresis de quo cum sit grauissimū non
debet haberi pro cōuicto ex illa presumptione. quia
voluit se purgare ar. c. litteras. de presumpt. Credo
sic dicēdum ꝙ aut citatur quis ut veniat ad se purgā-
dum ꝛ si nō venerit non habeť pro cōuicto. sed debet
excōmunicari rō. qꝛ adhuc purgatio nō fuit in dicta
ꝛ sic potest intelligi dictus. §. qui autē. ꝛ facit qđ ibi
nota. Aut fuit indicta purgatio absenti ꝛ contumaci
statuto sibi termino ad se purgandū. ꝛ elapso termio
habeť pro cōuicto. Et iste ē proprius casus dicti. c.
tua. de coha. cle. ꝛ muli. ꝛ. c. fi. de pur. cano. videť eni
cōfiteri iungendo priorē contumaciā nisi veniēdo ad
iudicium vna cū contumacia in se purgando infra ter
minum sibi ꝑfixum. Et iste videť intellectus dicti. c.
decreuimus. ꝛ ꝙ absenti possit indici purgatio tenet
Jo. an. in dicto. §. qui autē. ꝛ videtur probari i dicto
c. decreuimus. ꝛ hoc singulariter nō. quia nō habes
alibi hanc materiā ita plene discussam. ꝛ habes vnuȝ
singularem ꝛ requisitum modū ꝓcedendi ꝯtra cōtu-
macē ꝛ hec purgatio potest indici ꝓpter infamiā scan
dalum ꝛ vehementē suspitionē ut in. c. inter de pur. ca
no. ꝛ nō. Hosti. in. d. c. cū. p. Habuistis alium singu
larē modū s̄. p. c. rursus. ꝛ. c. quicunqꝫ. Legiste autēȝ
nō habēt hec remedia ita pingua. iđ solent layci sta-
tuere ut cōtumax habeať ꝓ cōfesso ꝙ statutū valet ut
hic sentit Jo. an. ꝛ vide circa hoc qđ nō. bar. in. l. cū
filiū. ff. de v̄. ob. ꝛ i. l. fi. ff. de sicca. ꝛ i. d. l. absētē. ff.
de penis. nā ꝯtumax nō habeť simpliciť ꝓ ꝯfesso de
iure cōi. ut. d. c. rursus. ꝛ. c. q̄cunqꝫ lȝ aliud sentit gl. ꝛ
min⁹ bn̄ in. c. nullus de ꝓsumpt. vbi dicā imo nec fu-
ga sufficit ad ꝓbationē alteri⁹ delicti. ꝛ an aliquid in
ducať vide per Bar. in. l. lege cornelia. ff. ad silley. ꝛ i

.admonendi de iurciur. Et vide casum singularem i l. quo fuga facit quē haberi p cōfesso in. l. ꝓsiliarios C. de assesso. in officiali qui accusatus vel inculpatus est de aliquo delicto: ꝛ capit fugam: ꝛ ibi per Bart. Glo. in. v. nec ynius oppo. cōtra tex. in eo q ꝓcuratore nit aliquē potuisse hunc epm defendere. nam in crimi nalibus nō interuenit pcurator vt in. c. veniens. de ac cu. ꝛ in. l. penul. §. ad crimē. ff. de pub. iudi. gl. soluit dupliciter primo q potuisset interuenire ad allegan das cās absentie nō cās sup crimine scdo soluit ꝛ me lius q hic nō agebatur directe criminaliter iō poterat interuenire procurator. Hoff. tenet hic cōtrarium cuꝫ ad depositionē agereť licet per inquisitionē venit ipo nenda pena accusationis: ut in casibus illius. c. inqui sitionis ꝛ hic nō interuenit procurator ꝛ cum hoc di cto transit hic ꝛ ibi Jo. an. Sed quidā doctor solen nis sequendo glo. colligebat ex tex. q quādo agitur p viā inquisitionis: pōt interuenire procurator etiā si venit imponenda ea pena que iponiť per viam accu sationis ut hic vbi fit depositio pter crimen homici dij: ac si directe fuisset actum. vt dicto. c. inquisitiōis sed certe hoc dictum non colligitur ex isto tex. nec est verum in se. Nam hic non imponitur pena omnino que fuisset imposita p modū accusationis: nā conui ctus p viam accusationis de graui crimine deponiť ꝛ detruditur in perpetuo carcere ad pagendam penitē tiā. ut in. c. tue. de penis. ꝛ in. c. nouimus de. v. sig. ꝛ hic tn̄ fuit iste depositus que pena satis ē exequibilis in absentē cū absens possit deponi vt hic sed sec9 vbi veniret imponenda directa pena accusationis: que nō eēt exequibilis in absentē. ideo in hoc articulo di stinguerē sic. q aut p inquisitionē venit imponēda pe na exequibilis in absītem. ꝛ tūc poterit interuenire p curator. tex. ē hic nō cauillando litterā. Item facit rō qꝛ ex quo pōt procedi hoc cāu contra absītem ꝗ debꝫ admitti pcurator: quia melius ē admittere quēcūqꝫ defensorē ꝗ̄ cōdēnare absentē in defensum. facit. l. exi gendi. C. de procu. ꝛ ratio. c. super his de accu. ꝛ. c. tue de procur. Aut pena imponenda non est exequi bilis in absentem. ꝛ tunc nō poterit interuenire pcura tor: nec etiam poterit procedi contra absentem: lꝫ p cedať p viam inquisitionis per rōem ꝗ̄. s. dixi. Et h̄ ē maxime cōsiderandū de iure ciuili fm q eadem pe na imponiť per viam inquisitionis sicut p viā accusa tionis. de quo p bar. in. l. infamem. ff. de publi. iudi. ut dixi sup rubrica de iudi. ꝛ in. c. qualiter ꝛ quādo. ij de accu. Aut pena pōt eē exequibilis ꝛ nō exequibil' vt qꝛ pena ē arbitraria: ꝛ tunc credo q sit in optione iudicis an admittat vel non admittat. naꝫ potest ad mittere cum possit habere propositum imponēdi pe nam exequibilem in absentem. ꝛ optime facit iste tex. in arg. potest etiam non admittere cum sit in optione sua quam penam imponat. pro hoc allego tex. i. l. fi.

C. de iniur. ꝛ. iij. q. ix. §. nisi. vbi patet q nō illustris non potest in actione iniuriam comparere per procu ratorem quia posset imponi pena in corpus: ꝛ sic nō exequibilis in absentem vide glo. nota. insti. de iniur. §. in suam. Nunc venio ad glo. nota. Innoc. que versatur circa validitatem gestorum cum excommuni cato seu per excommunicatum. ꝛ si vis ꝯ materia ad plenum videre ꝛ eam extendere vide primo per Jo. an. in regula dolo facit. de re. iur. li. vi. in merc. vbi ponit questionem an in publice excommunicatū pos sit compromitti tanꝗ̄ in arbitratorez. ita q teneat lau dum seu compromissum: ꝛ concludit q non. si proce dit per viam laudi seu sententie. secus si fuerit merus mediator: ita q arbitramentum habuerit effectum ꝛ substantiam ex consensu partium ꝛ non ex dicto arbi tratoris: ꝛ sic aperte sentit q in eum ut arbitrum cō promitti non potest: cum arbitria sint redacta ad in star iudiciorum. l. i. ff. de arbi. sicut ergo nō valet sen tentia publice excommunicati ut i. c. ad probandum de re iudi. ita nec laudum arbitri: de quo in spe. in ti tulo de arbi. §. restat ꝛ. §. differt ꝛ per Joh. an. in. c. pia. de excep. li. vi. ꝛ plures casus excōmunicationis interdictos ponit Joh. an. in dicta regula dolo. vbi vide de testō excommunicati an valeat. vide per glo. ꝛ Jo. an. in. c. decreuimus. vbi tandem concludit q sic etiam si sit notorie excōmunicatus. idem Fred. cō silio. lxxi. ꝛ Bar. i. l. si queramus. ff. de testa. vide ge neraliter ad materiam .i. tractandam per Abb. ꝛ Jo an. in. d. c. pia. ꝛ per Cal. in dicto. c. ad probandum. de re iudi. cum duabus suis disputationibus vna in cipit excommunicatus qui cōmuni opi. Alia incipit excōicatus maiori cōtraxit ꝛc. Et ampliando ac da re prosequendo dicta doct. hic facio duo mēbra prin cipaliter. primo nunquid gesta cū excōmunicato seu per excommunicatum teneāt in tēporalibus: secūdo q̄d in spūalibus: Circa primū dico q quedā gerun tur rōne publici officij: ꝛ illa valent si excōicatus est tolleratus. ita ꝯ communi opinioni habebatur p nō excommunicato. l. Barbarius. ff. de offi. preto. ij. q. vij. verūtamen per Inn. hic ꝛ in. c. si vere de sen. ex. ꝛ in. c. nihil de electio. Ex quo inferť q alienatio rerum ecclesie facta per excommunicatum tolleratum ex hoc solo capite nō infringiť. potius cui hoc fac di gnitas cū eius noie fiat ꝗ̄ ipa persona excōmunica ta. facit. c. fi. de procu. ꝛ. c. ad probandum de re iudi.

Ex quo etiā inferť q instrumenta cōfecta ab excō municato qui cōi opinione habebanť p soluta: valēt ꝛ tenēt de quo vide p glo. i. d. c. decreuimus. Aduer te tamen ad vnā solēnem limitationē quā ponit Cal. in. c. ad probandum. ꝛ in dicta disputatione excōmu nicatus qui cōi opi. ꝛc. ꝛ sentit Jo. an. in. c. dilectus. el primo de pben. sup glo. penl. vbi licet gesta teneāt ratione publici officij si tamen is i cuius fauore act9

gestus ē sciebat illũ excõicatũ debet talis actus in eꝰ odiũ retractari. q: nõ debebat adire excõicatũ scīēter cũ eni de hoc sit puniendus nõ debet cõmodũ repor tare facit. i. q. i. si qui epi. ⁊ de do. post diuor. resti. ⁊ si necesse. Si autē cõi opinione nõ habebat̃, ꝑ absoluto tũc talia gesta nõ tenēt ut patet hic vbi nõ valet alie natio rerũ ecclesie facta a prelato excõicato nõ tolle rato facit. iij. q. iiij. nullus ⁊ qḋ nõ. glo. in. d. c. decre nimus. ⁊. d. c. ad probandũ. Excõicatus eni suspen sus ē ab administratione rez ecclesie ⁊ a quolibet of ficio publico. ut hic ⁊ in iuribus ꝑ alle. facit. c. pastora lis in fi. de appel. merito ꝑ eũ gesta nõ tenēt. Idem di co de actis publicis seu ciuilibꝰ vel cõmunibꝰ nõ eni valet auctoritas interposita per tutorē notorie excõi catũ q: tutela ē actus publicus. idē si taq̃ȝ arbiter lau dum ꝓtulit q: ē actus ciuilis. idē si erat excõicatꝰ quã do suscepit ꝓcurationis officiũ. ē eni actus cõis ut i. c post cessionē: ⁊ qḋ ibi nõ. ꝭ. de proba. Excõmunicatꝰ eni ab oibꝰ ꝓ̃dictis repellit̃ ut in. c. pia ⁊ ibi per Jo. an. de excep. li. vi. ⁊ per eundē in. d. c. decreuimus.

Quid autē si cõstituēs ꝓcuratorē excõmunicatũ igno rabat eũ excõmunicatũ: vide ꝑ doc. in. d. c. post cessi onē. ⁊ per Cal. in dicta disputatione excõicatus ꝗ cõ muni opi. ⁊c. Quedã gerunt̃ nõ rõne publici offi cij sed priuati. ut q: emit: vēdidit. deposuit: locauit: ⁊ aliter cõtraxit noie ꝓprio: Inn. hic cõcludit hec oia valere ⁊ idem de similibꝰ. alle. xi. q. iij. qm̃ multos. in fi. ⁊ expressius de senten. exco. si vere vbi dicit̃ ſm eum ꝙ etiã nouos cõtractus cũ excõicatis inire licet. ꝑ hoc etiã dicit excõicatũ ꝓcuratorē posse cõstituere ad negocia. ita ꝙ orit̃ actio mãdati directa ⁊ contra ria inter eos. nec refert ſm eũ an cõtrahens sciret vel ignoret eũ excõicatũ: ⁊ an hoc sit publicum vel occul tum. In iure eni nõ reperitur tales cõtractus nõ vale re dicit tamē ꝙ cõtrahēs scienter poterit agere cõtra eũ durante etiã excõicatione. sed ipe excõicatus non ad mittit̃ ad agendũ durante excõicatione. ꝑ. c. intelleximus de iudi. ſȝ absolutione facta poterit agere. ⁊ idē cõcludit in dicto. c. si vere vbi ponit optimã limitati onē ad hoc vltimum dictum dicēs ꝙ licet excõicatus nõ possit agere ex tali cõtractu durante excõicatione tamē si nõ excõicatus agit: cogitur dare nõ excõicato omne id qḋ sibi dare tenet̃ ex eo cõtractu. ꝑ. c. cum in ter. de excep. qḋ ē valde notandum. Ego tamē limi tarem hoc dictũ qñ obligatio excõicati est respectiua ad obligationē non excõmunicati. utputa ꝓmisit da re excõicatus librum si ille dederit sibi centũ: vel q̃d simile: secus autē vbi eēnt due obligationes nõ respe ctiue: sed diuerse. quia tunc esset potius reconuentio q̃ȝ defensio. ideo non debet audiri. Iuxta nota. in. d. c. cum inter. Et credo sic intellexisse Inno. Hosti. au tem hic ⁊ in. d. c. si vere. contradicit concludens ꝙ in fauorem non excommunicatorum tenebunt contra ctus sed i fauorē excommunicatorũ nõ ita ꝙ excõmu nicati alijs efficaciter obligantur sed sibi alios nõ ob ligant cum effectu. vt sic districti facilius cõuertantur multa ad hanc suã opi. adducit sed principaliter mo uetur. quia cõtrahendo ⁊ ingerendo se cõioni peccat ⁊ facit contra legem. ꝭ. de cle. exco. mi. c. illud. ⁊. c. cũ desideres. de sen. exco. indignũ est ꝗ per legē sibi sub uenire. C. de legi. l. nõ dubium. ⁊. di. c. vides. ⁊ regu la que contra ius fiunt de re. iur. li. vi. Nõ ergo ex ta li cõtractu oritur in eius fauorē ciuilis obligatio. na turalis vero obligatio que oritur ex consensu ex mor bo inobedientie: ⁊ excõmunicationis adeo inficit̃ ſm eum ꝙ ex illa efficaciter agi non põt: adducit ea que leguntur ⁊ nõ. in. d. c. si vere. scḋo mouet̃ principalit̃ quia si antiqua debita contracta ante excõmunicatio nem ipediunt̃ ⁊ suspendunt̃ ꝑ excõicationē superuenie tem: sed post absolutionē restituunt̃ sicut vult hic etiã Inn. satis debet apparere iustũ ⁊ rõnabile cuilibet fi deli ⁊ catholico. ꝙ excõmunicatus ꝯtrahēs nullum possit sibi efficaciter obligare: ⁊ ꝙ quantũ ad ipsum adeo intelligant̃ mortificari cõtractus cum eo initi ꝙ nec post absolutionē possit agi ex eisdem. tertio prin cipaliter mouet̃ q: si diceremus cõtrariũ excõmunica ti efficerentur superbiores ⁊ minus reuerent̃ censuram ecclesiasticã. qḋ est contra mentem. c. auctoritatē. ⁊. c iuratos. xv. q. vi. ⁊ eorum que nõ. Inno. hic. Jo. an. simpliciter transit recitando. Do. an. approbat opini onē Inn. nihil tamē adducit de nouo sed remittit ad nõ. ꝑ se in. d. c. si vere. ad iura alle. ꝑ Inn. Hosti. re spondet ꝙ ponũt casus speciales: ⁊ rõ spẽalitatis po test colligi ſm eum ex eisdem iuribus. ⁊ ē necessitas cõ trahentiũ non fauor excõmunicatorum. Ego prose quor opi. Innoc. quam probo auctoritatibus ⁊ iuri bus ⁊ rõne. Et primo incipiam ab auctoritatibꝰ a q̃ bus arguere licet. vt in. c. in canonicis. xix. di. de ꝯ̃ci. c. i. ꝙ cõtractus initi cũ excõmunicato valeant ⁊ hoc tenet Jo. an. in. c. decreuimus. ꝑ̃all. q: ista que depē dent ex cõsensu non prohibent̃ excõmunicatis. idem Cal. in dicta disputatione que incipit excõmunicatus maiori cõtraxit: ⁊ sequit̃ Fre. consilio ꝑ̃all. ⁊ Abb. ⁊ multi alij in. c. pia. de excep. li. vi. sentit glo. Jo. in. c. nos sanctorum. xv. q. vi. dum alle. dictũ. c. si vere. et dicit excõmunicationē nõ dissoluere contractus.

Ultra iura cõmunia induco duo: videlicet. c. iter di lectos. de dona. vbi valet donatio facta per excõmu nicatum. Aliud ius valde singulare est in materia probans ꝙ etiam in fauorem excõmunicati tenet cõ tractꝰ; ut ex eis possit agere excõmunicatꝰ post abso lut. in. c. felic. §. cum autem de penis li. vi. rationē ad duco quia omnes fere contractus sunt de iure gentiũ l. ex hoc iure. ff. de iusti. ⁊ iure sed ista que sunt iure gē tium non prohibentur etiam deportatis. l. quidam. ff. de penis. multo fortius nec excommunicatis cũ lõ

gẽ deterioris conditionis. sit deportat⁹ q̃ȝ excõicat⁹.
iuxta nõ. in. c pastoralis. de appella. ꝛ multum strin/
git cõsideratio: quia excommunicatio fertur loco me
dicine. in. c. cum medicinalis. de senten. exco. li. vi. du
rum ꝛ acerbum esset dicere q̄ tolleret ea que depẽdẽt
a iure naturali: ꝛ inficeret obligationem naturalẽ: vi
demus simile in matrimonio contracto ab excõmuni
cato: qḋ tenet tanq̃ȝ dependens a solo consensu. ut in
c. significasti de eo qui duxit in ma. Item valet mo/
nachatus per excõmunicatum assumptus. ut in. c. cũ
illorum. de sen. exco. Item videmus q̄ valet venditõ
facta contra iuramentum: ut nõ. Inno. ꝛ. Io. an. i. c.
dilecto de preben. facit. c. sicut de spon. vide etiã aliã
bonam rationem. Iudicium agitatum cum excõmu/
nicato quãtũcunq̃ȝ notorio valet: anteq̃ȝ repellat̃ ab
agendo: ut d. c. pia: sed in iudicio quasi contrahimus
l. iij. ff. de pecul: ergo ꝛ cõtractus agitatus etiã in ei⁹
fauorem valet licet possit repelli ab agendo donec fu
erit absolutus. valeret tamẽ iudiciũ super tali cõtractu
si nõ repelleret̃ ab agendo. ut. d. c. pia. cum ibi nõ. vi
de glo. in. c. i. de rescrip. li. vi. non ob. rõnes Hosti. et
primo dũ mouet̃ q: cõtrahit cõtra legẽ: dico q̄. l. seu
canon nõ resistit cõsensui obligatorio seu ꝯtractui sim
pliciter: sed ꝓhibet cõiõnẽ sub excõicationis pẽa. xi.
q. iij. excommunicatos. ꝛ. c. cũ excommunicato. ꝛ sic
contrafaciens incidit in excommunicationẽ minorem
ꝛ excommunicatus magis peccat in. c. illud. de cle.
ex. minist. actus tamẽ remanet validus nã cũ lex pro
hibet aliquid sub pena: tenet actus licet pena ꝯmit/
tatur: ut nõ. per Cy. in. l. nõ dubiũ. C. de legi. saltem
hoc ẽ verũ vbi per aliã legem patet actum sustineri: si
cut nõ. bar. in. l. pretor. ff. de no. ope. nunc. ꝛ q̄ actus
gestus cum excõmunicato remaneat validus: patet i
iuribus supius all'. maxime in matrimonio ꝛ religiõe
ut. s̃. dixi ꝛ in donatione ut i. c. inter dilectos. de do
na. si eni. l. expresse resisteret cõtractui tunc nõ nasce/
retur aliqua obligatio neq̃ȝ ciuilis neq̃ȝ naturalis ut
in. l. cum lex. ff. de fideius. ꝛ ibi plene per Bar. ꝛ sic ñ
teneret neq̃ȝ matrimoniũ neq̃ȝ religionis ingressum.
neq̃ȝ donatio neq̃ȝ iudicium. qḋ ẽ falsum ut s̃. ꝓbatũ
ẽ. Itẽ diligenter cõsidera q̄ rõ Hosti. concludit apte
ꝯtra opi. suam. nã ipe vult cõtractum non tenere ut ñ
excõicatus obligetur excommunicato: sed ut excõ/
municatus obligetur excommunicato. videlicȝ cui⁹
ꝯtrarium infertur ex ratione sua. nã non solus excõ/
municatus peccat contrahendo imo etiã non excõi/
catus ꝛ forte magis peccat nõ excommunicatus. q:
ꝓhibitio ꝯmuniter dirigit̃ in non excõmunicatum vt
euitet ꝯmunionem excommunicati ut in. d. c. excõica
tos. ꝛ. c. cũ excõmunicato. ꝛ. j. de sen. ex. c. nup. cũ si.
g̃ cũ ipe ꝑncipaliter faciat ꝯtra. l. nõ deberet tenẽ con
tract⁹ etiã in fauorẽ sui: cuius ꝯtrariũ ipe dicit. item si
lex expresse resisteret ꝯtractui nulla nasceret̃ obligatio
etiã nãlis ut. d. l. cũ. l. ꝛ ibi p Bar. cuius ꝯtrariũ sen/
tit hic Hosti. ꝛ clarius i summa. in ti. de sen. exco. §.
ꝛ q̃ sit pena. sub. §. qḋ si tenor. v. ꝟ quid si dũ aliquis
vbi videt̃ velle q̄ ex ꝯtractu inito cũ excõicato oritur
obligatio naturalis ex qua saltẽ ſm canones agi po/
terit absolutione obtenta nisi dicat̃ q̄ in odium excõi
cati agi nõ possit ꝟ ꝓpterea non remanebit preciũ pe
nes ꝯtrahentem cũ eo: ꝟ erit paupibus erogandum.
ꝛ sic temporat ibi opi. suam. hic ergo tene qḋ. s. dixi
ut oriatur hincinde obligatio naturalis ꝛ ciuilis. sed
quo ad excõicatum illa obligatio est inefficax duran
te excõmunicatione. Ad scdam rõem Host. dic q̄
non sequitur obligatio antiquitus ꝯtracta suspendit̃
per excõmunicationem superuenientẽ. ergo non oritur
obligatio durante excõmunicatione. patet instantia i
multis casibus supius allegatis. multa eni fieri ñ de
bẽt que tamẽ facta tenent ut in. c. rursus. qui. cle. vel
vo. Itẽ videmus q̄ matrimonia ꝯtracta ꝯtra priora
sponsalia etiam iurata tenent. licet contrahẽs peccet
ut in. c. sicut. ꝛ in. c. si inter de spon. Item iurans non
vendere librum peccat illũ vendendo: q: non serua/
uit iuramentũ a deo ꝛ ecclia ꝑceptũ: ꝛ tamẽ venditio
tenet licet ille sit piurus ut nõ. Inn. ꝛ Io. an. in. d. c.
dilecto de ꝑben. Ita dicendũ in ꝓposito licet peccet
excõmunicatus in gerendo se cõmunioni: ꝛ ꝯtrahẽs
secum etiam peccet cõtractus tñ qui causat̃ ex obliga
tione naturali tenet: cũ directe sibi non interdicant̃ ea
que sunt de iure gentium seu naturali. ut. s. dixi. Et fa
ciunt hec ad fortificationẽ solutionis primi argumẽti
Ad tertiũ argumentũ Host. respondeo q̄ ex vali/
ditate contractus nõ efficiunt̃ supbiores. cũ nõ nũq̃ȝ
ꝯtractus magis cedãt in ipoȝ odiũ q̃ȝ fauorem. Itẽȝ
cũ sit medicina nõ dȝ extendi ita ut tollat ꝛ inhabili/
tet consensum. ꝛ q̃d sit habes instantiã. s. in pluri
bus casibus. habes hunc expeditũ primũ membrũ
circa validitatẽ gestorum i tpalibus. Sed circa hoc
primũ mẽbrũ querit̃ quid si aliquis ꝓmittit ꝛ etiã iu
rat dare aliquid ac soluere excõmunicato ad certũ ter
minum nunq̃d tenet̃ hoc adimplere. Inno. hic tenet
q̄ sic. q: talis ꝓmissio sine iuramentum absq̃ȝ interi/
tu salutis eterne seruari põt. de iureiur. c. si vero. Et si
diceres imo nõ potest seruari sine interitu: cũ nullus
ei communicari debeat: alioquin cõicãs peccat. ut. s
dixi. Respõdet ipe hoc nõ ẽ verũ semp. q: possum⁹
ab eis emere ꝛ eis vendere ꝛ cõtrahere ꝓ vtilitate et
necessitate nostra de sen. exco. iter alia. ꝛ. c. si vere ꝛ ꝑ
ꝯñs alia facere q̃ in ꝯtractib⁹ veniũt: ꝛ circa h̃ multũ
instat. Itẽ videm⁹ q̄ seruiẽs tenet̃ ei seruire ut ꝓmi
sit. xi. q. iij. qm̃ multos. quare eadem rõne debita nõ
solueret: nam ꝛ dñis etiã apostatis debem⁹ de suis
iurib⁹ rñdere. xi. q. iij. iulian⁹. ꝛ. c. ipatores ꝛ põt ta
lis cãns ꝯphendi sub pñe familias de q̃ i. d. c. si vere.
de sen. exco. nec ſm cũ sunt hec reuocata p. c. nos san
ctoȝ ꝛ. c. iuratos. xv. q. vi. q: illa capĩa loquũt̃ spẽalit̃

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

in absolutione fidelitatis iurate. i quo cãu statuit hoc
speciale z reuocatur p dictus canon iulianus. qz valde
magnũ fomentum excõicationis z excõicatoz erat qñ
videbãt se comitatos cũ magna caterua z cõmitatiua
vasalloz que eos sequebant. vel scõm eum non sunt
absoluti vasalli ipo iure s absoluẽdi ex cã. vt ibi actũ
fuit. fatet tamẽ Inn. q non ẽ cõmunicandũ vel cõtra
hendũ cũ excõmunicatis si inde fiunt supbiores. vel
si cũ alijs eque bñ sicut cũ ipis. vel aliquãtulũ minus
bñ contrahi posset. Hosti. dicit se non videre. q sine
peccato possit cõtrahi cũ excõmunicato. vel aliqd pro
mitti ei. vel solui nisi in casibus i iure exp̃ssis. sic sunt
casus allegati per Inno. ad hoc. c. inter alia. vbi h vi
detur expressum. dicit etiã q vasalloz fidelitas est su
spensa qãdiu dñs est excõmunicatus ut patet i li. feu.
hic finitur. l. cõsuetudinis. c. i. Nec ob. vnum dictum
Inn. q ecclesia ñ debet machinari fraudes vel mẽda
cium z sic ex quo semel promisit soluere excõmunica
to tenet adimplere promissionẽ. Dicit eni q excõica
ti nõ ab ecclesia sed a seipis decipiunt. Et hec duo di
cit tenenda in fauorem fidei. z censure ecclesiastice. z i
fauorẽ aiaz etiã ipoz excõmunicatoz z in odium pec
catorum suoz. Et hec opi. Hosti. contra Inn. placet
hic Io. an. nec ob. sm cũ plurĩũ. qz promittens nõ ẽ
plurius. ex quo ei non soluit supueniente legitima cã
quia a iuramento excipitur legitima cã. l. si. ff. qui sa
tisda. cog. Et intelligi debet si res in eodem statu per
mãserit. ff. de iureiur. l. quẽadmoduz. Aduerte tu
qz allego tibi de hoc glo. valde nõbilẽ z prolixã. xv.
q. vi. nos sanctorum. vbi Io. i gl. sua facit multa mo
tiua pro z cõtra. z tandem dicit verius ẽ. q licet excõ
municatus nõ habeat ius petendi. promittẽs tamen
debet ei soluere. ar. c. debitores de iureiur. dicit etiam
hoc probari in. d. c. si vere. licet enim excõmunicatio
tollat obligationẽ quo ad fidelitatẽ. nõ tamẽ quo ad
alios contract sm eũ. sed bar. Brix. in addi. ad illaz
glo. dicit excõicato nõ esse soluendũ. cum nemo dbe
at pticipare cum eo nisi in casibus. xi. q. iij. qm mul
tos. Nec ob. scõm eum decre. si vere. quia illud factũ
fuit de necessitate. Et licet Archy. videatur ibi transi
re cũ opi. Io. z Inno. mihi tamen plus placet cõtra
ria opi. qm tu excommunicatus es quare tibi nõ sol
uo iuxta promissionẽ. quia non reddis te talem ut li
cite possum tibi soluere. ad hoc facit qd in simili nõ.
bar. in. l. amplius. ff. rem ra. ha. prope finẽ. Sed
circa h cõsiderarẽ aliqs cãus. aut eni pmissio fuit fa
cta excõicato durãte excõicatõe aut añ excõicationez
s tpe solutionis supuenit excõicatio. prio cãu ẽ maior
dubitatio qz pmissor videt se obligasse ad soluẽdum
illo tpe. s nihilominus puto eũ nõ teneri ad soluendũ
illo tpe. Et dico tale iuramentũ illicitũ si cogitauit sol
uere illo tpe qz obligat se ad pcõm. s. ad cõionẽ a iu
re phibita. nõ eni potuit se per iuramẽtũ obligare cõ
tra iuris dispositionẽ. ut in. c. quanto. de iureiur. qre
tale iuramentum fuit temerarium z ideo non seruãdũ
vnde canon. in male promissis rescinde fidem i turpi
voto muta, ppositum ipia ẽ pmissio q scelere adiplet
xxij. q. iiij. In malis pmissis. facit. c. i. de iureiur. li.
vi. hoc limito verũ nisi excõmunicatus multũ indige
ret. quia tũc cũ licite possumus ei dare elemosynã cã
humanitatis. ut in. c. qm multos. fortius reddendũ
ẽ debitum. z ita facit mẽs illius. c. qm. Scdo cãu
qñ excõmunicatio supuenit post pmissionẽ. forti pu
to promissorẽ nõ teneri post excõmunicationẽ. per. c.
ne quis. xxij. q. ij. sicut eni nõ teneor reddere iuxta p
missionẽ gladiũ effecto furioso. ut ibi. Ita nec postea
excõmunicato. facit. c. quẽadmodum. d iureiur. cũ si.

Et nõ. ex glo. dicti. c. nos sanctoz q excõmunica
tio suspendit ipo facto debituz fidelitatis. facit p opi.
Hosti. z pro prima opi. Inn. que placet. Ulteri
queritur qd si iniuria ẽ illata excõmunicato puta ex
polia tur vel aliter affligitnũquid possit agere p tali i
iuria. Concludendo Inn. Host. Io. an. dic q duran
te excõmunicatione obstat sibi exceptio ut dicit gl. no
ta. in. c. ex insinuatione. de procu. quam all. hic Io.
an. ego allego glo. in. c. in noie dñi. xxiij. di. z Inno.
in. c. in causis de concel. pben. z in. c. dilectus. el prio
s. de rescrip. z limitarem hoc. nisi iniuria irrogaretur
ei volenti explicare rem sibi a iure concessam puta. p
sequenti appellationem vel absolutionem tunc eni po
test agere etiam durante excõmunicatione ut illa in
iuria cesset. qz vno permisso. zc. ad hoc vide quod le
gitur z nota. in. c. cum inter. z in. c. si. de excep. z i. c.
pterea. z. c. prudentiã de offi. dele. absolutione vo ob
tenta tenetur cõmuniter posse agi de iniuria pri illa
ta quia contra ius illata fuit licet excõmunicatus nõ
posset tunc agere obstante sibi excõmunicatione.
Nunc venio ad secundum membrum circa validita
tem gestorum cum excommunicato. vel per excõmu
nicatum in spiritualibus z hoc ẽ magis difficile z p
mo cõcludo vnũ casuz nõ dubiũ. q in his q sunt facti
tenẽt gesta per excõmunicatũ etiã in istis spiritualib
ut ponere, pulsuz vel electũ z cõfirmatũ i possessionẽ
corporalẽ. quia ex hoc nullum ius transfert licet eniz
euitari debeat excõicatorum cõmunio quantum fieri
põt tamẽ gesta tenent maxie inguente necessitate. ut
in cãu. c. p illoz de pben. vbi ẽ casus de pdictis z ibi
per Inn. z alios. in his vero que sunt iuris ut confer
re confirmare. sniare. z similia. distingue inter ea que
gerunt rõne publici officij seu iuris. ut eligere impe
trare rescriptum. z similia. in primis aduertendum ẽ
q quedã sunt in quibus non cõfert caracter. nec req
ritur alia executio ut collatio beneficij. Quedã sunt
in quib imprimitur caracter z vltra expectatur exe
cutio actus collati. ut in quibusdã sacramentis sic in
collatione ordinum crismatione z similibus. primo

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

casu si gesta sunt ab excōicato qui cōi opinione habe
batur pro absoluto ꝛ hec cōis opi. erat ꝓbabilis :vt
q: excōicatio non erat publice lata. ꝛ tūc gesta regula
riter tenent fauore iuris publici q: dignitas videt ex
ercere ꝛ nō ꝑsona. ut in. l. barbarius. ff. de offi. ꝓtoris
iij. q. vij. verūtamē. ꝛ melius in. c. ad probādū de re
iudi. in decla. ubi valet cōfirmatio facta ab excōica
to tollerato. ita ꝛ collatio ꝛ similia. ꝛ hoc cōmuniter
tenet per doct. h̄ ꝛ p̄ Inno. ꝛ alios in. c. nihil. ō elec.
ꝛ. d. c. si vere. ꝛ p̄ Cal. in. d. c. ad probandū. ꝛ i dicta
disputatōe que incipit excōicatus q̄ cōmuni opi. si tñ
actus gestus cōcernit fauorē illius qui scienter adiuit
excōicatum debet in ipsius odium retractari vt nota
Cal. in locis ꝑall. ꝛ dixi in membro precedenti. dixi
regulariter. quia dubitatur de validitate excōicatōis
ab excōicato tollerato late. Nam cōmunis opinio vi
detur ꝙ excōmunicatio non teneat lʒ debeat obserua
ri donec constiterit excōicatorem fuisse excōicatuʒ. rō
q: cū excōicatus sit extra ecclesiā non potuit aliū po
nere extra ecclesiā. hoc tenet glo. xxiiij. q. i. in summa
ꝛ in. c. audiuimus. ꝛ bn̄ facit ibi tex. Idē hosti. ꝛ Io.
an. recitando in. c. pia. de excep. li. vi. tenet Cal. i di
cta disputatione ꝛ in. c. ad ꝓbandū. de re iudi. Et idē
eadem ratōe tenet ibi Goff. ꝛ Cal. in absolutōe ab ex
cōmunicatōe ar. de pe. dis. i. verbum Inno. in. d. c. si
vere. sentit oppositum ex quo excōicator tollerabitur ꝛ
illa opi. Inno. videtur mihi tutior ꝛ verior. quia ex q̄
tollerabat. dignitas ꝛ non ꝑsona videt excōicare que
quidem dignitas excōicata nō est facit. viij. q. iiij. no
tore. allego fortiorem ratōeʒ Excōicator quo ad deū
nullum vel paꝝ vinculum inducit. quia aut excōicatus
meretur ꝛ tunc seipm per peccatū separauit a deo. xi. q.
iij. Illud. aut non meret ꝛ nō separat a deo. vt in. c. cū
eterni. de re iudi. li. vi. Quosdam tamē effectus ope
ratur etiā quo ad deum. de quibus p̄ Io. an. in. c. ita
quorūdā. de iude. vinculum ergo principaliter inicit
excōicator respectu ecclesie militantis. vñ potius ē de
claratiua q̄ʒ dispositiua vide glo. nōbilē in. c. quinqʒ
xxiiij. q. i. debet ergo valere hec declaratio seu vincu
lum quo ad ecclesiā militantem a tollerato excōicato
sicut valēt alia gesta in spūalibus ut. s. dixi ꝛ tutius
ē dicere illā tenere saltem ante factū ar. c. iuuenis. de
spon. post factū si celebrasset ad euitandā irregularita
tem. potes tenere aliam opi. Iuxta ea que legunt ꝛ
notātur p̄ Inn. in. c. cū tu. de testi. Si vero non erat
excōicator tolleratus. q: cōmuniter habebat ꝓ excōi
cato vel si cōis opi. que erat incōtrariū non erat ꝓba
bilis cū snia fuisset publice lata. tūc non tenent gesta
ratione publici officij. q: p̄ excōicatōem ab illo suspē
dit ut hic ꝛ in. c. tanta. de excess. prela. ꝛ in. d. c. ad ꝓ
bandum. tenent doc. h̄ ꝛ in. c. ad ꝓbandū ubi ē casus
ꝛ plene p̄ Inno. in. c. nihil. de elect. ꝛ in. c. qualiter et
quando. ij. ante fineʒ. de accusa. Et nō qd̄. s. dixi cō

munem opi. non excusare si non est probabilis vt nō
Cal. in dicto. c. ad probandū. ꝛ in dicta disputatōne
Et adde vnum notabile dictum Inn. in dicto. c. qua
liter. ante fi. vbi dicit non debere dici tolleratū h̄ intru
sum ille q̄ fuit depositus seu insignijs dignitatis spo
liatus. Idem dic in excōicato publice eadē ratōe. la
tet. c. apostolice. de cle. ex. mi. vide tñ quod nota. i. c.
ad nostrā. iij. de iureiurā. qd̄ de eo q̄ in vno loco fuit
excōicatus publice i alio probabiliter ignorat. Si ve
ro loquimur de his spūalibus in quibus caracter i
primitur ꝛ executio quandoqʒ expectatur vt in colla
tione ordinum ꝛ similibus h̄ sunt opiniones. qdā di
cunt ꝙ sine collator tolleretur. siue non. nūqʒ executō
sine dispensatione competit. Caracter tamē semp im
primit q: cum ipse tanqʒ ab ecclesia precisus executi
onem non habeat ipam alteri dare non potest. Sed
differentia est in h̄ inter tolleratum ꝛ non tolleratum
q: primo casu dispensat cū suscipiente respectu execu
tionis ꝓpter probabilē ignorantiā. scd̄o vero cū nō
ꝛ sic intelligūt. c. si. de ordi. ab epi. ꝛ. i. q. i. c. si q̄ a sy
moniacis. ꝛ. ix. q. i. ab excōicatis. Hāc opi. videt te
nere Io. in. d. c. ab excōicatis ꝛ glo. in dicto. c. si. ubi
ponit differentiā inter excōicatōem lataʒ a preciso. et
collatōem ordinū. tenet Inn. in. c. nihil. de elec. do.
an. h̄ doct. in. c. pia. ꝛ ē cōmunis opi. Sed idē Inn.
aliter dixit in. c. i. de scisma. vbi dicit se intelligere oia
iura que requirūt dispensatōnem circa executōnem i
eo qui non erat tolleratus. licet recipiens ignoraret.
quia talis ignorantia nō erat probabilis ideo requi
tur dispensatio. secus autē si probabiliter ignoraba
tur precisus. Et nota bene hāc opi. q: cōmuniter ig
noratur ꝛ eam reperi sensisse ꝛ secutum fuisse Collec.
in. d. c. si. de ordi. ab epo. ꝛ Hugo vt refert glo. in. d.
. c. ab excōmunicatis. Et hec opi. multum mihi pla
cet. licet alia sit tutior. Moueor quia cuʒ collatio tol
leratur potius confert sacramentum dignitas q̄ʒ per
sona. que quidem dignitas non est precisa. viij. q. iiij.
nōne. facit quod nota. Inno. in. d. c. si vero. Itē vir
tus caracteris imprimitur inuisibiliter a deo q: colla
tor vngit exterius ꝛ deus interius. vt in. c. vno. de sa
cra vnc. Cum ergo caracter imprimitur a deo ꝛ nulla
culpa reperiatur in suscipiente debet habere ipsi⁹ ex
ecutionem sine alia dispensatione. cum parum valeat
habitus sine actu. simile videmus in corpore cristi a
malo consecrato. i. q. i. si fuerit. Venio nunc ad vlti
mum de eis scʒ que fiunt ratione priuati iuris seu of
ficij vt eligere. ꝛ ista non tenent siue sint gesta a publi
co excōmunicato siue a tollerato ut nō. Inno. hic et
in. c. cum dilectus. de consuetu. ꝛ in. c. considerani⁹.
ꝛ in. c. cum vintoniensi. de elect. ꝛ. c. gratū. de postu.
pla. Idē sequit Io. an. i. c. i. ō rescrip. li. vi. ꝛ Cal. in
dicta disputatōe excōicatus ꝛc. Et iura q̄ distinguūt
inter excōicatum publice ꝛ occulte. procedunt in his

que geruntur rõne officij publici ꝛ hoc rõne publice vti
litatis. sed in his que gerunt rõne officij priuati cessat
illa distinctio. ita nõ. Inn. in. d. c. cum dilect⁹ ꝛ Io.
an. in. d. c. i. Concludit ergo ꝙ electio facta ab excõi
catis quãtũcunqꝫ occultis non tenet siue ante electio
nem siue postea ꝓbet excõicatio: ut in dictis iuribus
ꝛ qð in eis nõ. Sed dices tu nõne electio cõpetit
rõne publici officij: ar. in. c. i. de elec. videō fm Inn.
ꝙ licet ad capitulũ ꝑtineat rõne publici officij. ad ca
nonicos tamẽ singulares ꝑtinet rõe canonicatus seu
spiritualis fraternitatis: nõ enĩ quilibet canonic⁹ ha
bet officium publicum in eligendo. Et idẽ qð. s. dixi
in eligente dic in impetrante rescriptũ siue sit ipetras
publice siue occulte excõmunicatus ut nõ. Io. an. in
d. c. i. ꝛ hoc si imperat ad cõmodum propriũ. quid
si tanqꝫ procurator alterius ꝛ constituens ignorabat
illũ excõicatum vel sciebat: dic ut nõ. in. d. c. i. ꝛ ple
nius p Cal. in dicta disputatione que incipit excõmu
nicatus qui cõi opinione. ꝛc. Nico. Abb. Sequit. c.
contingit.

Ontingit Actor nõ admissus in
possessionẽ sibi decretã
per iudicẽ cã rei seruãde. vel ab ea expulsus
per lapsum anni verus efficit possessor. Et primo po
nit casum quandoqꝫ cõtingentẽ. scðo prouidet ibi ne
igitur. Nota primo ibi adiudicat ꝛc. Primũ de
cretum nõ viciari licet sit possessionis adiudicatiuum
improprie tamen fit adiudicatio cũ etiã possessio nõ
transferatur ex primo decreto. ut notat in glo. i. ꝫ il
lud verbum recipit determinationẽ per illa v̈ba cau
sa rei seruande Nota ꝓ cõmuni opi. canonistarũ
ꝙ missus in possessionẽ in reali nõ efficit ex primo de
creto verus possessor. ꝓ hoc tex. ibi cã rei seruande. ꝛ
ibi rem custodiendã. ꝛ ibi verus nõ efficeret. ꝛ ibi ve
rus cõstituatur elapso anno. Et vide ad materiã qð
plene dixi. in. c. qm̃. §. in alijs. ut lit. nõ cõte. Nõ
ꝙ cõtumacia seu delictum nõ dꝫ afferre cõmodum de
dote post di. resti. c. ꝛ si necesse. Nota ꝙ iussus mitti i
possessionẽ ex hoc solo nõ habet pro misso. Ad nõ.
sic. ꝙ ex sola interpositione decreti actor non nanciscĩ
tur possessionẽ. sed oportet ut actualiter mittat. ad h
c. cũ aliquibus. de re iudi. nisi aliud fictio ex cã opere
tur ut in casibus hic dispositis. Nota ꝙ lapsus ãni
in realibus cõstituit missum absqꝫ alio decreto: verũ
possessorẽ ꝛ sic de necessitate nõ exigitur scðm decre
tum. Ultimo nota ibi de equitate canonica ꝛc. ꝙ
ius canonicum semp innititur equitati: cõcor. c. i. s.
e. ꝛ. c. dilecti. s. de iudi. Uenio ad glo. ꝛ oppo. ꝙ
missio ex primo decreto nõ fiat cã rei seruãde. sed ut
transferat possessio vera ut ꝓbari videt in. l. si qs em
ptionis. C. de ꝓscrip. xxx. vel. xl. an. So. colligendo
primã glo. aut loquimur in reali. aut in ꝑsonali. prio
cãu sunt opiniones inter legistas ꝛ canonistas. Nã

legiste dicunt. ꝙ ex primo decreto missus verus effi
citur possessor sed cõtumabilis. quia reus cõparens
infra annũ recipat possessionẽ iuxta ea que habẽtur
in. c. qm̃. §. in alijs. ut lite nõ conte. Et fm hãc opi.
improprie dicit causa rei seruãde. ꝫ pro tanto dicitur cã
rei seruande. qꝛ infra annũ conseruare dꝫ fructus. vt
reo venienti infra annũ restituat rem cum fructib⁹. vt
dicto. §. in alijs. ꝫ fm cõmunẽ opi. canonistarũ missus
infra annũ nõ efficitur verus possessor. sed habet rez
causa custodie: ꝛ ideo infra annũ restituit rem cũ fru
ctibus. ꝛ fm hanc opi. hec verba causa custodie stant
improprie. ꝛ que opinio istarũ sit verior dixi in. d. §. i
alijs. in effectu tamẽ nõ ẽ vis que illarum teneatur.
In personali vero nõ est differentia inter canoni
stas ꝛ legistas: quia ex primo decreto non efficit mis
sus possessor ꝫ tantum custos. ꝫ fm scðm decretũ eij
cit primum ꝛ antiquum possessorem. Tu vero cir
ca effectum scði decreti. dic ut plenissime dixi in. d. c.
qm̃. §. fi. Item tenendo opi. canonistarũ. ut etiã i rea
li missus ex primo decreto efficit custos. Aduerte
ad vnã notabilem differentiam inter vtrũqꝫ casum qꝫ
glo. hic tacite sentit. vt in reali passus missionez ex to
to expellatur de possessione. ꝛ assignet actori misso.
In personali vero nõ expellitur: sed vterqꝫ stat i pos
sessione diuerso respectu. qꝛ possessor colet agrum et
missus custodiet ne dissipet fructus. ꝛc. ꝛ curtam va
rie ꝛ nunqd debeat seruari indistincte: dixi plene i. d.
§. in alijs dic ut ibi. Sed circa vtrũqꝫ glo. hic que
rit quid si passus missionẽ propter presumptã contu
maciam in veritate nõ erat contumax quia habebat
ꝓbabilẽ cãm absentie: glo. prope fi. in. v̈. cum iudex
respondet. ꝙ probata iusta causa absentie restituetur
ff. de dam. infec. l. si finita. §. si forte. vel audietur ipso
iure sine aliqua restitutione. per. l. impatores. de pri
uile. cre. ꝛ. ꝫ. de re iudi. c. cum bertoldus. Sed dice
res tu quare glo. in hoc puncto loquit alternatiue cũ
sit maxima differentia an restituatur an audiatur ipo
iure: dic ꝙ ideo sic dubie locuta est quia iura per eaz
allegata sic vario modo loqui videntur: ꝛ Io. an. trã
siuit hic ac si dubietatem non perpendisset. Do. An.
dicit ꝙ si missio fit ex obligatione personali surgente
ex facto eius contra quem facta est missio. tunc non
data in veritate contumacia. missio est nulla. quia
exigitur latitatio: ꝛ intelligi debet de missione ex scðo
decreto. quia quo ad primum sufficit non defendi.
nam primum interponitur etiam contra absentẽ cau
sa rei publice si non defendatur. ut. l. ignorare. C. de
resti. mili. ꝛ nota. ꝫ. ti. proxi. c. fi. Si vero obligat sur
git vitio rei. ꝛ sic ex non fieri trahente originem a vi
tio rei. tunc valet missio cõtra impeditum. sed restitui
tur fm Bar. ꝛ nõ allegat vbi h dicit. Aduerte tu
quia hec sunt dicta bar. in duob⁹ locis. s. in. l. fulcini⁹
§. i. ff. ex quibus cau. in pos. ea. ꝛ in. l. imperatores.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

ff. de privileg. cre. in eo q dicit vitio rei. pone exemplum quando agitur actione damni infecti: occasione rei minantis ruinam: vel quando agitur actione noxali. sed vide de hoc clarius per Cy. in. d. l. ignorare. C. de resti. mi. ubi dicit. q aut in missione fiede requiritur dolus ex parte rei contumacis. et tunc si non intervenerit dolus missio est nulla. Ita loquitur. l. fulcimus. Aut non requiritur dolus. sz sufficit q res viciosa non defendatur. et tunc tenet. sed competit restitutio et ita loquitur. l. si finita. §. si forte. de dam. infec.

Ex his ultimo infert glo. q iudex summatim examinet negotium anteqz fiat missio. quid aut veniat examinandum in interpositione scdi decreti. Respondet Abb. q no examinabit an fuerit debitum. qz hoc fuit examinatu in interpositoe primi. sed examinabit similiter cu an absens haberet iustam causam absentie p qua restitueret. ut dicit glo. Tu dic q etia fiet examinatio respectu debiti. qz nunc agit de maiori piudicio qz in primo decreto. vt. legitur et notatur in. l. cu pponas. C. d bo. auc. iudi. pos. et generaliter qualiter exigatur summaria cognitio tam in interpositione primi. qua scdi decreti. dixi tibi plene in dicto. §. i alijs. et se. dic vt ibi. Quero hic habemus unum remedium contra contumacem. nunqd sint alia. glo. ij. respondet q sic et remittit ad no. in. c. tue. vt lit. non ptest. vbi de hoc et inter cetera ponit gl. opi. Jo. q tenuit. q si ptumax steterit per annum i excommunicatone perdit possessionem rei de qua agit. ar. xi. q. iij. rursus. et. c. quicuqz.

Et adverte qz ista fuit opinio. Jo. h. nam in pdicta decre. tue. tenuit q perdit causam: sed hec opinio non placet glosatori h. et dat notabilem restrictonem et menti tenendam perpetuo ad illa. c. rursus. et. c. quicunqz. vt procedant qn agitur de crimine. sive criminaliter sive civiliter. Et plenissime circa intellectum il lorum. c. vide qd dixi in. c. i. de indic. Unu tame credo. q licet illa. c. non habeant locum in causa civili. tn si contumax steterit in excommunicatone per annuz poterit ob nimiam contumaciam fieri missio et adiudicari fructus statim percipiendi. ar. in. l. fulcimus. i fi. et eoru que dixi in dicto. §. i alijs: et an poterit alia pena indici ex perseverantia i excommunicatone tanto tempore: vide q tetigi i. d. c. i. de iudi. Quero nu quid dispositio huius. c. habeat locum in actone personali. Glo. in v. actor dicit q sic. et circa materiaz huius gl. vi. quod dixi in. c. i. s. e. Et circa hanc gl. qrit nunquid missione facta in una re ex primo decreto impediatur missus ne possit vendi alia res ex primo decreto. vide bar. in. l. qzuis. ff. de bo. auc. iudi. pos. ubi ponit opi. contrarias Ipse vo p pcordia distinguit. q aut causa missionis concernit tantum unam re vt i causa noxali. vel damni infecti. et tunc non debet extendi manus ad aliam rem. aut concernit totum patrimonium vt in actione personali et tunc secus. quod nota. et ibi vide per eum latius. sic itellige. rota. p spe

in ti. de scdo decreto. §. iam de effectu circa pri. Secudo quero quid si per factum alterius vl adversarij impeditur prescribens possidere. nunquid habeatur pro possessore. quo ad complendam prescriptonem glo. in regula sine possessione. de re. iur. li. vi. q non. quo d nota dispositio ergo huius. c. non debet extendi ad effectu prescribendi. cum ibi agitur de gravi piudicio pro hoc. quia ubi constitutio summe innititur equitati non debet extendi vt no. Jo. an. in. c. i. et. ij. ut li. pe. li. vi. facit regula odia. de re. iur. li. vi. Quero tex. hic dicit q per lapsum anni constituatur et c. an requiratur per lapsum anni sententia iudicis. an ipso facto constituatur. verus possessor glosa hic in versi. constituatur. multum instat in effectu concludens q in realibus non exigitur secudu decretum necessario sed solus transcursus anni constituit missum verum possessorem. In personalibus vero necesse est impetrare scdm decretum. alias non possideret. dicit tame q quandoqz scdm decretum non solum possessione sed etiam dominiu transfert si reus erat domin9. vt i causa noxali. et in causa damni infecti. Tu vo dic melius de effectu scdi decreti. ut no. Inno. in. c. dilecto de v. sig. dixi plene in. c. qm. §. fi. ut lit. non ptest. debet ergo attendi modus interponendi. nam quando qz adiudicatur res. aliquando sola possessio cum fructibus. quandoqz revelatur actor ab onere probandi debitum. et de ratone diversitatis inter primum et secundu decretum. dic vt plene tetigi in. d. c. quoniam. §. in alijs. et. §. fi. Quero capiendo scdam partez glo. ibi sed nunquid idem numerus et c. nunquid i spiritualibus interponatur primum et secundum decretum propter contumaciaz rei puta si petatur ecclesia vel prebenda glo. respondet quod si petatur ecclesia non ratione tituli sed tanqua proprietas vel petatur aliud spirituale tunc habet locum missio. et anno elapso missus efficietur verus possessor. et prescribe poterit ipsam rem seu ius spirituale allegat. c. j. propi. si vero petatur ecclesia tanquam beneficium. seu prebenda. tunc licet fiat missio ex primo decreto et etiam possit interponi scdm: vel ex lapsu anni efficiatur verus possessor. non tamen missus prescribit sibi titulum possidendi. quia possessio non facit aliquem decurionem. sed canonica electio. ff. de decur. l. herennius. De insti. ex frequetibus. operabitur ergo scdm decretum vel lapsus anni in huiusmodi missione. ut possit uti fructibus taqz possessor et vt possit prescribere cotra omnem agentem si habeat bonam fidem aliqualem titulum: no tamen prescribit sibi ius prelature. i. vt tanqz prelatus possit in futuz sine legitimo et vero titulo possidere. dicit tn glo. q hodie ille qui super dignitate personatu. uel beneficio ecclesiastico obtinendo non dz mitti i possessione cu rei fuande p procedi potest lite n cotest. ut in. c. uno de eo q mit. i pos. li. vi.

Duo sunt examinanda cum hac pticula glo. prima

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

nunquid regulariter in spiritualibus vbi nō petit̄ beneficiū rōne tituli habeat locū missio rōne cōtumacie scd̄o an indistincte in istis bñficialib⁹ denegeī missio tanq̄ ex p̄io vel scd̄o decreto? Ad primū glo. cōcludit q̄ sic. idē Inn. Jo. an. ꝛ cōiter doc. intantū h̄ placet Inn. q̄ dicit q̄ si ep̄us petat in ecclesia ius ep̄ale qd̄ possit penitētiam dare infirmos vngere reo cōtumace mitteī ep̄us in possessionē p̄dictoꝝ cā custodie q̄ generaliter quādo agitur actōe in rem fit missio in possessionē predictorum causa custodie q̄ gnāliter quādo agitur actione in rem fit missio in possessionē rei petite. etiā si agatur de ecclesia ut hic in gl. nec obstat si dicatur q̄ scd̄m hoc poterit contingere. qd̄ ille qui nō habet ius in cura animaꝝ habebit ipsius exercitium. fatetur eni hoc posse contingere. sed excusatur quis propter ignorantiā possessoris. qd̄ fateī Host. si bonā fidē habeat. ꝛ p̄babilis sit ignorantia de dec. apostolice. ꝗnimo s̄m eum ꝛ si malam fidē habeat licet ip̄e sibi noceat. alijs tamē non nocet. ut i. c. fi. de coha. cle. tum p̄pter ignorantiā ipsius suscipientis tum p̄pter iur. ꝛ iudic. auctoritatē. ar. ff. qd̄ cum fal. tu. l. i. ꝛ facit. ff. de mino. l. ait p̄tor. §. i. v̄. quid tamē Et facit de elec. nihil. in fi. ꝛ quod ibi nō. dicit etiam Inn. hoc alias cōtingere. qd̄ qui habet exercitiū nullum ius habet quādo res petita adiudicaī ei qui nullum ius h̄z in illa. l. iulianus. ff. de cōdi. inde. ꝛ de re iudi. c. cum inter. ꝛ hec dicta singulariter sunt notanda in practica. Et pro eis facit qd̄ nō. Inn. in. c. cū qui. de eo qui mit. in pos. li. vi. ꝛ spe. in ti. de cōtu. §. sequit̄. v̄. illud. vbi dicit missionē habere locū etiā cū agitur de iuribus spiritualibus. ꝛ ecclesia tanq̄ proprietate. allego ad hoc p̄ locū a speciali dictū. c. cum qui. vbi ponit̄ casus specialis. ut i illo speciali nō habeat locū missio. ergo in alijs p̄cedit̄ regulariter. nā exceptio firmat regulā in alijs. xxxij. q. vij. dominus

Uenio ad scd̄m in quo aduertendū ē q̄ s̄m hanc glo. olim etiam in beneficialibus indistincte habebat locum missio. ꝛ trāsferrebat̄ possessio ꝛ procedebat p̄scriptio cōtra reū agentē. sed p̄ hoc nō acquirebat̄ sibijus prelature si alias nō habebat legitimum titulū

Nota primo singulariter ex hoc dicto glo. q̄ licet beneficium nō posset haberi legitime sine titulo. possessio tamē possit haberi sine legitimo titulo. facit ad ea que plenissime dixi in. c. in litteris de resti. spo.

Scd̄o ex dicto glo. nō. q̄ q̄nq̄ quis p̄scribit ꝯtra alium nō tamē sibi dominiū acquirit. qd̄ videī mirabile. Ex quo videī singulariter inferendum. q̄ si clericus bona fide ꝛ titulo colorato possidet beneficiū alterius per decennium inter p̄ntes. ꝛ. xx. inter absentes q̄ p̄scripsit illud in preiudicium veri rectoris licꝫ ius prelature sibi nō acquisiuerit ꝛ q̄ sufficit tātū tempus videtur colligi ex notat. per Jo. an. in simili regula sine exceptione de re. iur. li. vi. in merc. ꝛ pro hoc adduco talē rōem ex lapsu tanti temporis videī quis habere beneficiū pro derelicto in preiudiciū sui ad hoc qd̄ legitur ꝛ nota. in. l. si de eo. §. i. ff. de acq. poss. ꝛ per glo. ꝛ doct. i. c. cum venissent de resti. spo. quare ex facto suo perdit beneficium potius q̄ ex facto istius. sed iste non acquirit sibi ex natura rei prescriptibilis. facit quod in simili nō. per Bar. in. l. sequitur. §. si viam. ff. de vsuca. ꝛ per Inno. in. c. plerūq̄ de immu. eccle. Aliud simile videmus in sententia lata in istis beneficialibus. que respectu illius cōtra quē fertur transit in rem iudicatam. nō aūt respectu superioris. quia potest īquirere de defectu illi⁹ iur̄ pro quo lata fuit. quia sibi nullum ius respectu tituli de nouo tribuit ut nō. glo. in. c. i. de conces. preben. ꝛ videtur probari ex notat̄. in. c. cum olim. s. eo. ꝛ in. c. cum dilecti de elec. ꝛ nota hoc. quia si est verum ē nouum ꝛ mirabile dictum. ꝛ satis coloratum ex p̄cedentibus. An autem hodie habeat locū missio in beneficialibus? glo. ista q̄ non per. c. cum qui. de eo q̄ mit. in pos. li. vi. s̄ lite nō cōte. potest procedi ad diffinitiuā. ut ibi. sed aduerte quia glo. caute locuta ē vteī verbis illis. c. cum qui videlicet cum agitur de beneficio obtinēdo. Et ideo hodie dubitari pōt. quid si agitur de obtento? glo. refert ibi tenuisse doc. ꝛ hoc tenuerunt multi ut Archy. Jo. mo. Host. in Spe. in ti. d̄ contu. §. sequitur. v̄. illud. vbi plene prosequitur ꝛ recitat clementem papam. ꝛ omnes auditores curie in hanc sententiam inclinasse. hoc idem plerosq̄ tenuisse. recitat Inn. in. d. c. cum qui. sed glo. in. d. c. cū q̄ dicit litteram illi⁹. c. facere in cōtrarium cū loquatur de obtinendo ꝛ recitat ibi Jo. an. in nouella quēdā hanc opi. tenuisse quid dicemus pro prima opi. due efficaces rōnes sunt. prima q̄ eadē ē ratio in obtēto sicut in obtinendo. ergo eadē debet eē iur̄ dispositiōe s. detur vitiosus ingressus. scd̄a rō. q̄ cum possit procedi ad sentētiam lit̄. non conte. vt clare hodie patet ex cle. dispendiosam de iudi. q̄ procedit in istis bñficialibus. siue agatur petitorio siue possessorio. ut ibi nō. ꝛ dixi in. c. litteras. de iura calū. p. frustra recurreret̄ ad remediū extraordinariū cū ꝯpetat ordinarium imo nō dꝫ cōpetere extraordinariū ꝯpetente ordinario ut. l. i. cāe. ff. de mino. nec ob. si dicaī q̄ propī cōtumac. defec. nō potest procedi ad sententiā q̄ si eēt presens posset ab eo haberi sua confessio. quia sicut i matrimonio carnali non valet confessio partis. de eo qui cog. consan. vxo. sue. c. super eo. Ita non debꝫ valere in matrimonio spirituali. ut nota. in nouella. i. d. c. cum qui. s̄ credo his nō obstantibus. q̄ licet prima opi. sit cōmunis ꝛ magis tuta tn̄ satis pōt tueri secunda opi. ut habeat locum missio. vbi agitur d̄ obtento maxime quando pretenditur spoliatio. vel alio tempore possessio. hoc primo probo p̄ cōes regulas iur̄ que volunt ut etiam in istis spiritualibus habeat

locum missio.⁊ precipue facit illa epi. precedens Jn
no.que vult q̄ etiam si agatur de cura aiarum vendi/
cet sibi locum missio Clarius hoc probo per dictum
.c.cum qui.nam ibi edit̄ ius de nouo.ut patet p̄ ver
bū statuimus.ergo ante dispositõnem illius.c.fiebat
missio.etiam in beneficialibus.sed illud.c.solum lo/
quitur cū agit̄ de bñficio obtinēdo.ergo nõ d₃ extē
di cum agit̄ de obtento.q₂ intantum debemus rece/
dere a iure antiquo inq̄tum reperit̄ dispositum cõtra
rium in nouo.ut.l.precipimus.in fi.C.de app.⁊ q̄d
expresse non mutatur.stare nõ prohibetur ut.l.sanxi
mus.C.de testa.facit.c.maiores.de baptis.nec per
subauditões debemus inducere iur̄.antiq̄ correctio/
nem.ut nota.in.c.cupientes.§.q̄ si.d̄ elec.li.vi.i gl.
in v̄.petere.facit quod nota.bar.in auc̄.quas actio/
nes.C.de sa.sanc.eccle.Non ob.si dicatur eãdem eē
rationem i obtinēdis.⁊ obtentis.q₂ hoc prorsus ne
go.Jntelligo enim dum agitur de obtinendo non re
spectu possessionis vt qdā₃ intelligunt.s₃ respectu iur̄
vt q₂ fuit electus ⁊ agit vt confirmetur ud habeat ius
ad rem.⁊ agit ut fiat sibi collatio.⁊ sic ut obtineat be/
neficium.hoc enim cãu recte disponitur.ut in.d.c.cū
q̄.vt ob contumaciam non fiat missio in beneficiali/
bus.quia patet viciosus ingressus cum administra/
ret sine titulo.cū adhuc non habeat ius in beneficio.
sed cum agitur de obtento.vt q₂ iam dicit se habere
⁊ habuisse ius in beneficio ⁊ maxime si alias habuis/
set possessionem.sed ab ea cecidit.tunc non patet vi/
ciosus ingressus.cum dicat se habere titulum.nec de
bet fieri missio in possessione₃.nisi prius summatim
examinetur negocium.⁊ ius actoris Juxta ea q̄ dixi
in.c.qm̄.§.in alijs.⁊.§.se.ut lit̄.non cõtest.⁊ maxie
cū debet fieri missio in beneficialibus.cū in eis mul/
tum debet exuberare officiu₃ iudicis.ne ɔsequat̄ pos
sessionem sine titulo.sicut in sili dicitur cū petitur resti
tutio beneficij.Juxta nota.in cle.vnica.de cā pos.et
pprie.⁊ in.c.lr̄is.de resti.spo.⁊ q̄ hoc cãu fieri possit
missio.est tex.in.c.consultationibus in fi.de offi.del.
Nõ ob.alia ratio.s.allegata in cõtrarium.fateor eñ
q̄ hoc casu etiam cū agitur de obtento.possit proce
di lit.non contest.ut dicta clemen.dispendiosa₃.sed
illud remedium non est ita ordinarium.ut necessario
sit seruandū.non enim dicitur ibi.q̄ iudex debeat p̄/
cedere.s₃ q̄ potest iudex exigere ɔtest.lit̄.preterq̄₃ i ca
su.c.qm̄.§.porro Jtē hoc nõ p̄t allegare ɔtumax
i sui fauorē cū ɔtumacia nõ d₃ sibi p̄desse Juxta nõ.
in sili.in.c.significauit.⁊ in.c.alberic⁹.de resti.⁊ in.l.
acq̄lia.ff.ad.l.acquil̄. Jtē ex alio nõ p̄cedit illud
ar.generale.p̄cedit eñ qñ ordinariū ⁊ extraordinarium
ad idē cõpetūt.s₃ hic ad diuersa.Nã missio concernit
penã ⁊ odiū cõtumacis.processus vero ad vlteriora
cõcernit iusticiam.⁊ merita cause.hinc ē q̄ muleta nõ
impedit processum ad vlteriora.s.eo.c.veritatis.et

.c.accedens.i.s.vt lit.non cõtest.Jtē possibile ē q̄
actor probat de iure suo.s₃ non plene p̄pter absentiã
cõtumacis.q₂ per confessionē illius posset iustificare
titulum suum.l₃ enim sola confessio partis non suffi/
ceret.ut.s.dixi.tamen multum adminiculat̄ maxime
in preiudicium cõfitenter.hoc eñ patet i matrimonio
carnali ut probat̄ in.c.attestationes.de despon.im/
pub.⁊ quod ibi nota.p̄ er hosti.⁊ est tex.optimus i
.c.si duo.xxxv.q.vi.Vide bonam glo.in.c.sup eo.
de eo qui cog.ɔsan.vxoris.sue Ultimo facio pro
hac parte hanc consideratõem.videmus enim quod
in beneficialibus potest agi possessorio non obstante
q̄ possit patere viciosus ingressus sed p̄sumptio est i
contrarium.ex quo probat alias possessionem maxi/
me colorando titulū suū.ut i dicto decre.in lr̄is.ergo
idem dicendū i ista missione p̄pter cõtumaciã Jtē
facit ratio precedētis dicti Jnn.eadē enim ē ratio cū
aliquid petitur sp̄uale.concernēs exercitium cure ani
marū.sicut cū petitur beneficiū.alias obtentū.⁊ hec
diligēter nõ.q₂ alibi nõ habes hūc passum ita discus
sum.S₃ postq̄₃ predicta scripsi accidit mihi motiuū
valde vrgens in oppositum per quod coactus sum.⁊
predicta dicta mea ac precedens dictū Jnno.restrin
gere.cum enim per missionem ex primo decreto non
transferatur vera possessio scdm̄ cõem opi.canonista
rum ut.s.dixi.sed tm̄ fit missio causa custodie.quo
poterit iste missus etiam si habeat ius in re exercere
potestatem clauium tam in foro anime q̄₃ in foro con
tentioso vel aliter ferre sentētias in temporalibus.cū
non habeat possessionem rei cuius ratione competit
Jsta enim oĩa sequunt̄ possessionem ⁊ non p̄prietatē
vt nota.Jnno.in.c.in lr̄is.⁊.c.olim.de resti.spo.pro
batur in.c.consultatõibus.de iurepatro.⁊.c.querdã
de elec.⁊.c.cū olim de causa pos.⁊ p̄prie.ad ide₃ ad
duco tex.notabilē in.c.cū Bertoldus.de re iudi.ubi
patet q̄ creditor qui h₃ villam in qua est iuspatrona
tus.in pignus.nõ potest presentare.sed presentatio
pertinet ad dñm.q₂ creditor non debet sibi lucrifface
re fructus.sed si p̄sentaret ⁊ admitteretur presentatio
non posset postea talem fructum restituere.Jta forti
ter argio in proposito.cum enim missus in possessio
nem teneatur reo vincēti omnes fructus restituere ut
dicto.§.in alijs.si iste missus in possessionem digni
tatis exerceret spectantia ad dignitatem maxime cõ
ferēdo bñficia.eligendo excõicando ⁊ absoluēdo quo
posset postmodum reo infra annū venienti ista resti/
tuere cū ɔsumet̄ p̄ exerciciū Jtē vt predixi sequere
tur illud absurdū.q̄ exercerent̄ illa a non possessore cõ
tra superius allegata.⁊ maxime per Jnn.in.c.cū di/
lect⁹.de re.do.hinc bellissime dixit Spe.i ti.d̄ scdo
decreto.§.videndū.v̄.q̄d si elect⁹.q̄ etiã si agitur de
dignitate seculari puta agit electus in potestatē con
tra vniuersitatem que eum eligit non h₃ locū missio

in possessionem ob contuma. vniuersitatis: ne exerce
at ista iurisdictionalia sine possessione. sed procedit
ad sniam diffinitiuã. sicut dicit in. c. vno de eo q mit.
in pos. qd singulariter nõ. pro extensiõe illius. c. qre
cõcludo q in istis beneficialib' siue spiritualib' ha
bebit locũ missio quãdo nõ e exercenda iurisdictio in
foro cõtentioso. aut penitentiali. Et per hoc do nouã
z singularẽ limitationẽ ad oia iura pmittẽtia hãc mis
sionẽ in eccliis cum petunt ut proprietas. quãdo nõ
est eis iurisdictio contentiosam vel penitẽtialis ãnexa
que veniat exercenda p missum. cum exerceri nõ pos
sit. tum ex defectu possessionis. tum quia non posset
fructus huius infra annũ reo venienti restituere. z hec
singulariter nota. Uenio ad aliã particulam glo.
z quero an missus in possessionem ex primo decreto
vtatur fructibus? glo. in. v. z illud scias. dicit q nõ. z
excipit tres casus. primus in misso in petione heredi
tatis concurrente nimia contumacia rei: utputa quia
dixit se nolle cõparere. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. ful
cinius. §. vl. sed tu dic illud non speciale sed regula
re vbicunqz cõcurrit nimia cõtumacia rei. z tũc iudex
possit decernere vt missus lucret statim fructus z hoc
pbatur fm aliã lec. in. d. §. vlt. que e magis cõis z eã
sequit ibi bar. z dixi plenius in dicto. §. in aliis.
Secundus casus exceptus in glo. e cum neuter mitti
tur in possessionem. i. mulier pregnãs noie postumi.
tunc eni mulier vtitur fructib'. Intelligo quo ad ali
menta sua. ne ob defectũ alimentorum pereat partus
Et hec e specialitatis rõ. vnde missio ibi fit non pro
pter contumaciã sed ppter spem nascituri. z ut muli
er inde se alat. z sic ille casus recte non excipitur a re
gula supradicta. Tertius casus e cum impubes ex
carboniano edcõ mittitur in possessionẽ. dic q etiam
iste casus recte non excipitur ab illa regula. quia illa
missio ñ fit ppter cõtumaciã alicui'. Imo loquit cũ
filio ipuberi mouet qõ status: puta q nõ e filius illi'
cuius hereditatẽ obtinet. tunc eni ppter graue preiu
diciũ suspendit qõ vsqz ad tempus pubertatis. sed i
terim ne fame pereat põt vti fructibus hereditatis pro
alimẽtis suis. Et de hac materia an z quãdo missus
possit fructib' vti tã ex primo qz ex scdo decreto. dic
vt plene dixi in dicto. c. qm̃. §. in aliis. z. §. si. vt lite.
non conte. Ultimo glo. in. v. Itẽ quid dices. zc.
querit quid si missus in possessionẽ ex primo decreto
deiicitur nunqd posset petere restitutionẽ? Respõdet
in effectu q tenendo opi. canonistar. s. ex primo de
creto missum nõ possidere. nõ poterit iste agere neqz
interdicto vnde vi. neqz vti possidetis. qr illa interdi
cta exigunt possessionẽ nec sufficit pbare deiectionez
nisi probet possessio ut in. c. cõsultationib'. de offi. d
le. sed poterit agi condictione. l. fi. C. d ptorio pig. ibi
enim datur remedium habenti pignus pretorium ad
illud recuperandũ si ab eo cecidit. quasi ista missio ex

primo decreto sit quoddam pignus datum a preto
re. sed tenendo aliam opi. legistarum q ex primo de
creto transfertur vera possessio licet commutabil' tũc
in dubium est q poterit agere iterdicto vnde vi. si fu
it expulsus. Hosti. ponit duas opi. Prima e q huic
expulso subueniatur per istam decre. dum dicit text.
vel acquisitam amittit. sed ut dicit Jo. an. z bene hoc
non procedit nisi contra reum. qr iste tex. solum pro
uidet: cum dolo vel potentia rei hoc contingit. nõ eni
prouidet contra reum. Secunda opinio e ut com
petat interdictum vnde vi. plus enim debet cõparari
detẽtatio habita iudicis auctoritate qz violentia pos
sessio ar. ff. de acq. pos. l. iuste z tamẽ violenta parat
predoni interdictum vt in. c. cum litteris. d. ti. prox. In
hac tamen opinione non persistit dicens q licet ista
possent allegari in penam constitutiõis si quis intan
tam nõ tamẽ interdicto cum sit i ea necessaria posses
sio ad hoc. c. i. s. eo. vbi missio electo non fit restitutio
possessionis. potest dici q ibi non fuit actum ad hoc
tamen Inn. querens de ipso reo expellente an contra
eum competat interdictum? tenet q sic allegat dũta
xat illam. l. vlt. hic alle. p glo. C. de preto. pig. s cer
te illa. l. non dixit q competat interdictum sed q sub
ueniendũ est illi qui habet pignus ptorum si ab eo ce
cidit: qd potest intelligi per remedium illius. l. ar. l. i
ff. de condit. ex. l. z qd nõ. in glo. in. c. si canonici de
offi. ordi. Jo. an. dicit q de simplicitate iur canonici
satis erit isti narrare factum: dicendo qũo fuit missus
in possessionem talis rei. z qũo talis expulit eũ zc. te
neo opi. glo. q tenendo opinionem q missus nõ pos
sideat non competat interdictum vnde vi. sed cõditõ
l. fi. C. de preto. pig. quod etiã sentit Spe. in ti. de pri
mo z scdo decre. §. iam de effectu. v. sed qd si missus
Ipse tamen tenet opi. legistar q possideat: sed dic
ut dixi in. d. §. in aliis. idem q non competit huic in
terdicto vnde vi sentit Joh. an. post doct. antiquos
in addi. Spe. in ti. de resti. spo. in tertia colũp. ibi ta
men ponit aliud remedium. s. ut agatur ex edicto ne
vis fiat ei. qui in pos. mit. l. i. sed dic vtrumqz remedi
um concurrere hoc casu. s. condit. l. fi. de preto. pig.
z edictum ne vis fiat ei. quod etiam sentit Spe. in lo
co prealleg. Sed inquantum dicit Hosti. huic com
petere condit. l. si quis in tantam. C. vnde vi. dic con
tra quia illa conditio competit contra priuantem et
spoliantem quem possessione. sed iste missus ex pmo
decreto nõ possidet scdm nostram opinionem. ergo
nõ aget illa cditiõe: z hoc sentit Spe. in dicto loco
tenẽdo illã opinionẽ q nõ possideat. z vide gl. i. d. l
si quis itatã quã secut bar. q dicit cdictõem illi' l. ñ cpe
tẽ cmodatario dpositario z silib' psonis q ñ possidẽt
s dtinẽt ita dico i isto z gnalit d remediis cpetẽtib'
istis q nõ possident si deiiciantur vide per Jo. an. in
Spe. in loco statim allegato qui post doc. dicit q de

positario cõmodatario detinenti precario seq̃stro ac similibus subuenit̃ p officiũ iudic. C. in quib' causis coloni cen. l. i. li. xi. vel pactionẽ i factũ. C. d̃ pscrip. ver. l. quot. coloni aũt τ inquilini habẽt remediũ agẽdi cõtra dñm actõe ex cõducto. τ dominus agit contra violẽtos τ recuperata possessione ipsi postea detinebũt ut prius ar. ff. loca. l. cum i plures. §. messem. τ. ff. ad. l. ro. de iac. l. ij. §. i. hoc tñ remediũ non valet cõmodatario τ depositario. quibus dñs non tenetur reddere rem nisi ad certũ vsum fuisset cõmodatũ vel depositum gratia cõmodatarij. j. d̃ cõmo. c. vno. hoc dicit procedere cum istis inquilino τ colono facta est violentia ab extraneo. Si autem locator vim intulit agant contra eum ex conducto per quod vl' interesse consequuntur. uel rem recuperabũt. ff. loca. l. ex conducto. τ hoc nota. puto enĩ q̃ isti colonus τ inquilinus poterunt agere officio iudic. contra extraneos inferentes violentiam vt restituantur in pristinum statum. nam si agunt officio iudicis alij de quibus. s. q̃ gratuitam detentationem habent fortius isti qui tenent ex contractu facit in ar. l. ij. C. de preto. pig. τ. l. i. ne vis fi. ei. Ultimo hic queritur fm Hosti. an tercius volens hanc rem in qua facta est missio vẽdicare debeat agere cõtra missum an contra missionem passum? Respõdet q̃ contra missum cum habeat detentationem. nam rei vendicatio datur contra detinẽtem tñ licet non possideat vt. l. officium. ff. de rei vẽ. in fi. dicit tamen q̃ si actor euicit non tenetur missus infra annum restituere possessionem vincenti. nisi ille prestet cautõnem. de qua. ff. de rei ven. l. is a quo fundus. vel scdm eum vocabatur contumax missionem passus. ut si voluerit rem defendat. j. d̃ re iudi. c. penl. Inno. in. c. qm̃. s. ut lit. nõ contest. sentit hũc missũ non posse conueniri cũ nõ habeat facultatem rei restituende ex quo nõ possidet τ idẽ sentit Spe. recitãdo h̃ dictũ Inn. in ti. de scdo decreto. §. iã de effectu v̄. sed nunquid missus in fi. credo q̃ iste potest euitare iudicium nominando dñm fm remedium. c. qm̃. §. q̃ si super ut lit. nõ contest. τ. l. ij. C. ubi in rem act. τ hoc casu saluo dictũ Inn. Aut nõ noiat dominum i iudicio sed suscipit in se iudiciũ τ potest ab eo vendicari. τ ita loquitur. l. officium in fi. τ hoc casu itellige Host. hic τ facit quod nõ. in. c. examinata. de iudi. et scdm hãc distinctõem reduco ad cõcordiã istas duas opi. Hosti. h̃ quas alternatiue posuit ut sic sit i optione sua. an suscipiat in se iudiciũ an noiet dñm. τ eo casu q̃ noluit noiare dñm sed suscepit i se iudiciũ q̃liter pcedet̃ ɔtra eũ i executõe snie. dic ut nõ in d. §. qd̃ si sup reb'. τ dc̃a. l. ij. Quis aũt posset hanc missionem ex primo uel scdo decreto decernẽ an ordinari' an delegat' etiam inferioris a principe. aliq̃d tractat Jo. an. h̃ sed tu vide p Inno. in. c. dilecto. de verbo. sig. τ plenissime dixi in. c. si q̃d contra clericũ. de fo. ɔpe. Et nõ singulariter opi. Jo. an. h̃ qui sequi videt̃ Inn. i. d. c. dilecto. τ hãc missionẽ tam ex primo q̃ ex scdo decreto tã i reali q̃ i psonali possit facẽ nedũ delegatus principis. sed etiã inferioris. vt. j. ti. proxi. c. iij. τ vide quod ipse ibi nõ. τ iste est casus fm eũ. vbi añ lit. contest. delegatus impẽdit officiũ suũ. lz q̃dam legiste contra in auc. de exhibẽ. τ intro. reis. §. si vo. coll. v. sed tu vide qd̃ dixi in. d. c. si quis contra

Casus Si reus nõ inuenitur sufficit publice citationem ad ecclesiam suam pponi

Enerabilis

Diuiditur. nã primo ponit duplicẽ citandi formam. pma quã facit iudex p lr̃as. scda quã cõmittit alteri faciendam τ de facto huius decre. habet̃ in. c. fi. de maio. τ obe. τ latius in. c. fi. de dilat. Nõ ibi ad initium τc. q̃ tempus quadragesimale nõ ẽ feriatũ in curia. de iure tñ ciuili ẽ in obseruantia q̃ ad criminalia ut. l. quadraginta. C. de fer. de iure tñ canonico indistincte. vt neq̃ in ciuili neq̃ in crimiali hoc tpe procedat̃ ut in. c. placita. xv. q. iiij. hoc tñ nõ obseruatur ut nõ. in. d. l. quadraginta. τ vide quod nõ. in. c. fi. de fer.

Nõ q̃ iure spãli põt vnus Archiepũs hñs ius primacie. i. patriarchatus in prouincia alteri' archiepi τ in ipsum archiepm. ut sic sit eius supior loco patriarche. vide qd̃ nota. in dicto. c. fi. d̃ dilac. τ. c. humil. de ma. τ obe. Et nota q̃ prima citatio põt ẽ peremptoria nec est opus vt cõtineat in se tres dilatões. s̃ vna dilatio põt assignari peremptoria. vide bonam glo. pro practica citãdi in. c. constitutõem de sen. ex. li. vi. ad primũ dictũ ut prima possit esse pemptoria vide qd̃ dixi in. c. fi. de dila. Nõ quem posse citari ad totam cãm cũ citatio fit de lõginq. vide qd̃ plenissime dixi in d. c. fi. de dila. τ nõ plene practicam citandi ad totam cãm. Et nõ etiam q̃ simplex citationis actus põt p̃latis delegari. Itẽ nota q̃ prima citatio debet esse personalis si citandus reperiri potest al's citatio fit ad ecclesiam uel ad domũ Nũquid aũt prelatus citandus sit ad ecclesiam an ad domum vbi familiariter habitat. dic ut dixi in. c. cãm. s. eo. et ad quos actus possit procedi per citationem ad domum? aliquid dixi in dicto. c. causam. τ dicam in. c. fi. j. ti. proxi. et ibi per Inno. Oppo. Uidetur enĩ q̃ lites non possunt fieri immortales cum restringitur ad triennium. C. de iudi. l. properandum glo. i. respondet q̃ de iure canonico non perit instantia triennio ut in. c. fi. de iudi. Nota bene hanc glo. quia exprimit hic mentem suam circa hunc passum melius quam alibi. In illo enim. c. fi. multum se inuoluit ponẽdo varias lect. τ vide i hoc quod plenissime ibi dixi. Quero iste fuit citatus ad initium proxime quadragesime quid si non fuisset appositũ verbũ px. gl. ij. respondet q̃ idem esset per. l. cum q̃ kalen. ff. de v̄. obli. vbi dicitur q̃ si promisi kalẽdis ianuãrii non

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

addito primis secundis vel ulterioribus nec appare
de quibus ageretur intelligitur de primis. Ad idem
vide bonũ tex. in sili de iure canonico in. c. nõ põt de
pben. li. vi. Sed querit quid si reus nõ cõparet i ter-
mino iudices tamẽ fuerũt impediti ita qꝫ si reus etiã
cõparuisset nõ potuissent pcedere. nunqd sit cõdenã-
dus ad expensas? So. glo. fi. hic multũ instat ꝛ tãdẽ
cõcludit qꝫ nõ. quia non interest actoris reum non ve
nisse. ex quo etiã eo veniente iudices nõ processissent
ꝛ cũ hac opinione transeunt communiter doc. ꝛ alle.
Hosti. l. arbiter. si kalendis. ff. de arbi. ꝛ facit quod
nota. in spe. de arbi. in fine vide Inn. in. c. calũniam
de penis vbi aperte hanc decisionẽ tenet et prosequi
tur quedam alia facientia ad materiã huius qõnis. ꝛ
ut latius habeas hanc materiã distingue tres casus
qñqꝫ cõparet in termino actor. sed nõ reus. qñqꝫ re⁹
sed nõ actor qñqꝫ nec actor nec reus. primo cãu si iu
dices sederunt in termino vel erãt pati sedere si re⁹ cõ
paruisset: habet locũ cõdẽnatio expensarꝫ etiam pro-
pter cõtumaciã in prima citatione. ut nõ. in. c. quere
lam. de procu. ꝛ in. c. fi. ꝛ in. c. cum dilecti. e. co. si
autem iudices fuerunt ipediti tunc nõ hꝫ locũ cõdem
natio. qꝛ ista cõdẽnatio expensarum fit loco interesse
partis cõparentis. de procur. c. auditis. sed cessat in
teresse. cũ etiã si fuisset pñs, pcessuꝫ ppter ipedimẽtũ
iudicium ut hic in glo. ꝛ per Inno. in dicto. c. calum
pniam. facit. l. non videt. ff. de iudi. secundo cãu cum
actor nõ cõparuit. sed reus sic fit cõdẽnatio expensarꝫ
ꝛ habet locũ qd̃ dicitur in. c. i. eo. ti. li. vi. ꝛ plene di
xi in. c. prout. e. eo. In tertio casu quando neuter cõ
paruit: aut erat talis causa in qua poterat procedi ab
sente actore. quia exuberat officium iudicis et condẽ
nabitur reus non tamẽ actor, cũꝫ etiã ipe sit ꝯtumax
sed ad arbitrium iudicis qꝫ contẽpsit. ꝛ poterit pcedi
ad ulteriora inquantũ status cãe patitur. p hoc. c. cõ
stitutus de appel. ꝛ vide tex. cũ glo. notabili in. c. cupi
entes. §. qꝫ si per. xx. iuncta glo. in. v. opponentes. d̃
electio. li. vi. aut nõ poterat pcedi abñte actore. ꝛ tũc
hinc inde fit cõpensatio. ff. de dolo. l. si duo ꝛ. l. si am
bo. de compensa. nota glo. in. c. i. eo. ti. li. vi. in. v. ve
nienti. Explicatis glo. opp. cõtra litteram in eo qꝫ
citatur archyeps ut cõpareat per se vel per procura
torem. videtur enim maledicere in duobus: pmo qꝛ
citat solus archyeps cum deberent citari omnes pre
lati prouincie. cum eorum intersit nõ habere tot supe
riores vel illũ quẽ nõ expedit habere. de ma. ꝛ obe. c
fi. scd̃o qꝛ cũ hec esset cã status non debebat admitti
pcurator. ij. q. vi. si quando. ꝛ. C. de asser. tol. l. i. in
prin. Ad primũ dicũt qdã prouinciales nõ citan
dos. quia eoꝝ non intererat; quod nõ placet Inn. ꝛ
hĩ, put, pbat i dcõ. c. fi. iõ qui sunt ad h vocãdi dic ut
nõ. i. d. c. fi. ꝛ de dila. exposuit. ꝛ de re iud. cũ sup ꝛ. c
pe. ꝛ dic qꝫ archyeps h vocabat qten⁹ pindicabat sibi

q̃ erat pncipal i cã. ad scd̃m dic h Hof. qꝫ aut ille q̃ vẽ
dicatur in seruũ est in possessione libertatis. ꝛ tũc po
test interuenire procurator: non solum ex parte agen
tis ut. iiij. di. frequẽs. sed etiã pro parte defendentis
vt. d. l. i. C. de asser. tol. vnde cũ archyeps erat hic i
possessione libertatis satis potuit pcuratorẽ cõstitue
re si autem quis est in possessione seruitut ꝛ pclama
ret in libertatẽ tunc ipe non dat procuratorem ut i cõ
contrario. Do. anto. dat aliã solutionem: videlicet qꝫ
causa status ecclesie nõ est proprie liberalis. remittit
ad notata. in. c. cum tẽpore de arbi. ꝛ in. c. humilis d̃
ma. ꝛ obe. Ego alle. tex. iunctis dictis doc. in. c. pe
nul. §. i. de in inte. resti. ꝛ pro hoc qꝛ licet aliquis pre
latus habeat iurisdictionẽ in ea non tamen p hoc ac
quirit seruitutẽ cum prelatura i se sit onus licet sit ho
nor accidentaliter. qꝛ debet honorari inquãtũ talia
exercet: ut legitur ꝛ nota. in. c. qui epatum. viij. q. i. ꝛ
xiij. di. nerui. Quero hic fuit iniunctum archydia
cono ꝛ magistro. m. ut citationis edictum per eos vł
per alios apud ecclesiam archiepi proponatur quid
si non fuit dictum per alios nunquid potuissent hoc
alijs cõmittere. Hoff. ꝛ Hosti. qꝫ sic: Pe. ꝛ Abb. cõ
tra: ꝛ pro eis facit quia is cui certum ministerium cõ
mittitur sine iurisdictione non delegat. de offi. dele. c.
fi. sed primi respondent. qꝫ cõuis talis subdelegare ñ
possit. ut. d. c. fi. potest tamen citare p alium: fit tamẽ
citatio per litteram edictum vel nunciũ: nec citat lr̃a
sed citans sic in cãu nostro nõ dicunt isti subdelegare
hanc potestatẽ ꝛ ministerium citandi. sed citant mini
sterio nuncij. ar. ff. de consti. pe. l. licet. sicut videmus
in simili quẽ sñiam suam exequi per se ꝛ alium: ꝛ fac
pro hac opi. sm Jo. an. quod de cõseruatore dicitur
de offi. dele. c. fi. Do. An. putat hoc verum quãdo cõ
mittit purum factum expediendum nõ aliquid iuris
per nota. in. d. c. fi. sed certe hoc dictum Do. an. non
procedit maxime in cãu nostro. quia is cui cõmitit
citare nõ habet iurisdictionẽ. ꝛ sic non posset eam al
teri demandare: de iurepatro. quod autem. Item si
haberet iurisdictionem tunc posset delegare ex quo ẽ
delegatus principis. cum nõ sit deputatus ad nudũ
ministerium. ut in. c. fi. de offi. dele. sed dictum Do.
an. posset verificari dũtaxat in cõseruatore. qꝛ de eo
ẽ expressum in dicto. c. fi. §. vices. quid autẽ dicẽduꝫ
in cãu nostro? Do duas solutiones prima qꝫ nudum
ministeriũ ẽ indelegabile qñ est magnum: ꝛ graue sic
pdicare ꝛ similia facere. h paruũ bene põt alteri sub
delegare. ut nõ. in preal. le. c. fi. quod. c. sic debet intel
ligi. Et quod dicatur magnum vel paruum relinquẽ
dum est arbitrio iudicis. actus autem citandi non est
grauis ꝛ põderosus. cũ possit pariter exerceri p aliũ
sicut p cõmissarium. ꝛ secundum hũc intellectũ ẽ tex.
h pro illo nõbili dcõ Inn. limitãte mirabiliter illõ. c
fi. scd̃a solutio ẽ qꝫ actus citãdi hic non subdelegatur

ſed ipm puꝝ factū affigendi citatōis edictū apud ec-
cleſiā citandi miſtro cōmittiť Citatio aūt nō erit ꝯce
pta ſub noie affigentis ꝟ iſtorū q̄ precipiūt affigi. pō
dera eni lrām q̄ꝛ ibi loquiť de citatōe fienda ad pſo-
nā nullā mētōem facit. de alijs ꝟ i ea dūtaxat pte i q̄
citatōis edictū affigēdū ē apud eccleſiā. ſicut i ſili nō.
Jnn. i c. cū bertold’. de re iudi. ubi dicit q̄ lꝫ delega
tus inferioris a pricipe nō ſubdelegat vices ſuas de
appel. c. cū cām. ⁊ l. a iudice. C. de iudi. articulū tn̄ nō
iuriſdictōnalē cōmittit ut ibi videť poti’ ipe explicare
miſterio iudicis alterius. ⁊ hec ſo. ē ſubtilior. ⁊ fac. q̄ꝛ
ipe actus citādi ancte ſupioris maioris auctoritatis
videť tñ in pſona honorabili q̄ꝫ in inferiori ⁊ ꝟ reſpe
ctu nō poſſit alteri ſubdelegari. ꝟ ipe actus affigēdi ci-
tatōem factā non reſplēdet magis i cōmiſſario q̄ꝫ in
alio. cū ipſe cōmiſſarius videať facē miniſterio alteri’
ut predixi Ultimo ꝟ q̄ro poſt hoſti. an ſemel cita
tus nō veniēs reputeť ꝯtumax. ut ſic poſſit cōdēnari.
uel miſſionē pati ſeu excōicari. dicit q̄ q̄ ad expenſas
reputať cōtumax. de pcura. querdā. ⁊ ibi de ꝟ nō. et
vide tex. cū glo. in c. i. eo. ti. li. vi. Sꝫ q̄ admiſſionem
uel excōicatōem diſtinguit an rńdeat ſe nō vētuꝝ uel
nō obediturū. ⁊ tūc pcediť ꝯtra ipm. cū ſit cōtumax.
ad hoc de ſen. ex. venerabilibus. §. ſecus. li. vi. ⁊ ff.
de re iudi. l. cōtumacia. An vō nihil rńdeat uel dicat
q̄ deliberabit uel nō reperiť. ⁊ tūc nō procediť cōtra
ipm nec cenſeť contumax quo ad pdicta niſi premiſſꝭ
tribus edictis. Qn̄ vero ſit tribus edictis citatus et
nō uenit. reptať cōtumax pſumptiue ſm cū. ⁊ proce
diť cōtra ipſuꝫ. xxiiij. q. iij. de illicita. ⁊ i pnal. l. cōtu
macia. ⁊ ff. de iudi. l. ad pemptoriuꝫ. Et idē ſm cū ſi
querať de alia pena infligēda. ut ibi. de vita ⁊ ho. de.
⁊ c. fi. ⁊ de cōſti. c. ex lrīs. Aduerte pmum dictū ē ve
rū ut reſpectu ꝯdemnatōis expenſarū ſufficiat prima
cōtumacia in prima citatōe ut probať in c. i. eo. ti. li.
vi. vbi tex. cū glo. ⁊ in dicto. c. querdā. de procu. qđ
limita ⁊ intellige ut dixi in. c. cū dilecti. s. eo. Secūm
dictū vt etiā p talē cōtumatiā poſſit procedi ad excōi
catiōnē vel miſſionem vel ꝯſilem penā ſi rńdet ſe nol
le venire. ē etiā veꝝ ſi dixit hoc i iudicio. q̄ꝛ tūc cōtu
macia ſua ē notoria. ideo non eſt opus vt fiāt trine ci
tationes. q̄ꝛ ille fiunt ad cōuincendā contumaciaꝫ rei
ſed nunc clariſſime patet de ſua cōtumacia vt notan-
ter probatur in dicto. §. ſecus. ubi eſt tex. ſingularis
cū glo. optime facit. c. q̄m̄. §. porro. ut lite non ꝯteſt.
ubi ſi reus ſeipm occultat vel ipedit ne citatio ad euꝫ
perueniat: pōt procedi contra eum ſine illa ſolēnitate
citationū. Et idem nō. ſentit Jnn. in. c. ad petitōem.
de accu. ibi tñ loquiť generaliter. q̄n̄ dixit nūtio ſe nō
venturū. nec reſtrīgit ſe cū hoc dixit in iudicio. Si au
tem hoc dixit extra iudicium tunc eſt dubium p tex.
⁊ glo. in. d. §. ſecus. Jo. an. tenet ꝟ aliud eſſe quan
do dixit extra iudiciū p glo. in. d. §. ſecus. Ego dice

rem ſic q̄ ſi in iudicio dixit ſe non venturū tunc non ē
neceſſe expectare finem termini. ſed poteſt incōtinen
ti contra eum procedi tanquam contra contuma-
cem. ut in dicto. §. ſecus. non eni requiritur alia ꝓba
tio contumacie: ⁊ ex hoc aperitur intellectus. c. i. đ ui
di. ubi excōicacio fuit lata ſine trina monitōne. quia
in iudicio ille dixit ſe non velle ibi reſpondere. fac qđ
i: ſimili notat Jnno. in. c. cumana. de electi. vbi dicit
q̄ ſi aliquis dicit iudici nolo comparere coraꝫ vobis
tanq̄ꝫ coram iudice ⁊ proteſtor ⁊c. q̄ iudex poteſt di-
cere. ⁊ ego ex nunc reputo te contumacem ⁊ pōt eum
ut contumacem condemnare. Si autem hoc dixit nū
cio extra iudicium: tunc non ſtatim proceditur cōtra
eum: quia forte calore iracundie dixit. nec factum fuit
notorium. cum extra iudicium dixerit. ſed ſi in termi
no prime citationis nō comparuit: tunc pſumptio
eſt pro dicto nuncij. et q̄ velit factis exequi. ⁊ adim-
plere quod verbo dixit. nam nuncio creditur de con
ſecutiuis ad citationem ut probatur in. c. cum parati
de appel. ⁊ poſtmodum ſupuenit alia pſumptio in
non comparendo i termino quare fruſtra mandaret
citatio: ex quo ſatis liquide conſtat de ſua cōtumacia
⁊ ſic procedit dictum Hoſt. ꝟ ⁊ Jnno. in. d. c. ad pe
titionem Jnq̄ꝫtum vero Hoſt. dixit q̄ ſi citatus non
venit eſt cōtumax pſumptiue. dic plene. ⁊ diſtingue
vt nota. glo. in clemen. vna. de dolo ⁊ contu. ⁊ p bar.
in. l. ex conſenſu. §. fi. ff. de appel. ubi inuenies. ⁊ vide
ibi. Nico. abbas.

De eo qui mit. in cauſa rei ser-

Supra viſum eſt de contumacia. Uerum quia p
eam ſepe puenitur ad miſſionem in poſſeſſionē ideo
ꝯgrue annectitur hec rubrica. Et nota q̄ in rubro fit
dūtaxat mentio de eo qui mit. in poſ. cauſa rei ſeruā
de ⁊ tñ in nigro tractat etiam đ interpoſitione ſcđi de
creti. per quod transfertur vera poſſeſſio ut. j. c. i. Ex
q̄ collige q̄ nigrū q̄nq̄ꝫ ē generalius rubro. ꝯcordat
de offi. dele. c. i. li. vi. referēdo rubrū ad. c. fi. eo. ti. C.
etiam. ob ciro. pe. pig. deti. poſſ. ⁊ ibi hoc vide i glo.
Caſus.

Onſtitutus Actor
miſſus i poſſeſſionē poſt annum
efficiť verus poſſeſſor. lꝫ re’ infra
annū cautionē preſtare voluerit.
ꝟ dicit uel ſumma ſic miſſus i poſ
ſeſſionē ex pmo decreto i reali p lapſum āni verā ⁊ in
cōmutabilē illi’ rei poſſeſſionē acqrit. lꝫ paſſus miſſi
onē habuerit. j. ānuꝫ volūtatē cautōem pſtādi quā tñ
nō deduxit ad effectū ſuo defectu hoc. d. ſm veꝝ intel-
lectū. pmo narrat factū. ſcđo interloquiť ibi. ideoq̄.
Nō primo q̄ etiā religioſi poni pñt i poſſeſſionē
rerū petitaruꝫ ob cōtumatiam aduerſe partis. et non

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg